

# خولانهوه له بازندهيه كي بوښدا

د هغې چارويکي وټن و د هغه ته قتيبه ک  
له کال « جرجيس فته حولا » ي پاريزمردا

حوسين محمد عهزیز

2702/ک/2002ز

ISBN: 91 - 630 - 9872 - 5

---

خولانوره له بازنده يه كي بو شدا.  
دوكتور حوسين محمدهد عزيز.  
چاپي دوره م.  
چاپخانه ي سيما  
كوردستان \_ سوله يمانبي  
ژماره ي سپاردن 375  
سالي 2002  
تيراز 600 دانه.

پیشکەشبن، بە هەموو ئەوانەى، ئە زياندا  
هەلوێستیان هەیه و هەلبەرسە نین!



# پیشہ کی

## چاپسی دووہم

کاتے، چاپسی یہ کہمی نہم چاویٹکے وٹنہ، لہ لایہن دہزگہی چاپ و پہ خشی « APEC »، لہ « سویڈ » چاپ و بلاوکرایہ وہ، نہ وہی زور سہرنجی پراکیشام، چہن خالیکی گرنگبوو:

1. لہ « کوردستان »، بہ ہزاران دانہی لے کڑیکرا و بلاوکرایہ وہ، بی نہ وہی، پرس بہ خوم بکن، .

2. نہم چاویٹکے وٹنہ، لہ گہلے شوین و لہ لایہن گہلے « کس، ریکخراوی دیموکراسی و پارٹی کوردستانی میوہ، بایہ خپیڈرا و لہ سہری نووسرا، ہینڈے بہ چاک و ہینڈیکی دیکہش، بہ خراب ہالیانہ سنگاند.

3. « یہ کیتی نیشتمانی کوردستان »، بہ رہمہ کہیان زور پی باشبوو. چونکہ، لہ بہرژہ و ہندی تاپہ تیبی خویاندا بوو، لہ ہینڈے شتدا، گہلکی زوریان لے و مرگرت. تنانہت، رژنامہی « کوردستانی نوی ش، لہ سہری نووسی و بہ باشہ ہلیسہنگاند.

4. « پارٹی دیموکراتی کوردستان »، بہ رہمہ کہیان زور پی خراببوو، زور پی قالسبوون. چونکہ، لہ بہرژہ و ہندی تاپہ تیبی خویاندا نہ بوو، لہ زور بہی شتہکاندا، زینٹیکی زوریان لے بینی. نہمشیان نہشاردہ وہ، بہ لکوو، چہن جارے، لہ « ہندمران » و لہ « کوردستان ہیش، زور بہ راشکاوپی، بہ دہمی

باسیانکردوو، له سەریان نووسیوو و گوشاریشیان، بۆ سەر مامۆستا « جەرچیس فەتحوڵلا » بردوو! چونکه چاویکهوتنهکه، له سەر « بنه‌مالهی بارزانی، پۆخله‌واتی شوێشی 11/سپیتیمبەر و سەرائی پارتیی، زۆر شتی نوێی تیداوو، که تا ئێه کاته، بهو شێوه زهقه، باس نه‌کراوو.

ته‌نانهت، کارمه‌ندانی رادیۆی هه‌فتانهی « سەردەم بی سەر به » پارتیی هیش، له شاری « ستۆکهۆلم »، گوتارمکهی مامۆستا، له سەر منی نووسیوو، وه‌ریانگه‌ترا و به کوردیی بلایانکردوو، وایان زانی، بهو کارهیان، له بایه‌خی چاویکهوتنهکه و راستگۆیی من که‌مه‌که‌نه‌وه. ئه‌وه‌یوو، هه‌ر له هه‌مان کات و له رادیۆکهی خۆشیاندا، وه‌لامیکێ پر به پیستی خۆیانم دایه‌وه.

که‌ر چی هه‌ندهی من ناگا، لێ بێ و بزانه، له کوردستان، ته‌نیا « موحسین دزیمی » و « حه‌مید محه‌مه‌د که‌ریم »، له رۆژنامهی « خه‌بات » و له وه‌لامی په‌رتووکی « زیاره لیلمازی ئه‌لقه‌ریب دا، ئاماژه‌یان بۆ ئه‌و چاویکهوتنه کرد بوو.

هه‌روه‌ها، « سکرته‌ری پارتیی – جه‌وه‌ر نامیق »، له شاری « ستۆکهۆلم » و له رۆژی « 1998/10/22 » دا، ئه‌و راستییی نه‌شارده‌وه و زۆر به راشکاوی پێی گوت: زیانکی زۆری هه‌بوو!

5. مامۆستا « جەرچیس فەتحوڵلا »، وولاتی « سوید بی جیه‌ه‌شت، به‌ه‌ولانه کۆنه‌کهی خۆی که‌راپه‌وه و له « کوردستان » گیرسایه‌وه.

6 جگه له‌وهی، ئه‌وانی به یاشیی مامۆستا « جەرچیس »، ده‌ناسن و ده‌لێن: وه‌ک خوورپه‌وشتی تایه‌تی و ناسایی خۆی، له هه‌ندێ شوێن، به تایه‌تی له « کوردستان »، له هه‌ندێ له قسه‌کانی خۆی به‌شیمانبوته‌وه، له هه‌ندێ شوێنی دیکه‌ش، قسه‌ی به من گوتوو و تاوانبارکردوم.

ئه‌مه ئه‌و خالانه بوون، که به شێوه‌یه‌کی گشتیی، باری سەرنجیان راکیشام. منیش، له‌م روه‌نگه‌نه‌وه‌یدا هه‌ولده‌دم، هه‌ندێ لهو خالانه روه‌نگه‌سه‌وه و وه‌لامیانبده‌سه‌وه.

دوای ئه‌وهی، چاویکهوتنه‌که بلایه‌وه، له نێو ریزی خۆنه‌ران و جه‌ماوهری نه‌ته‌وه‌که‌مدا، زۆر به شێوه‌یه‌کی سه‌یر، ده‌نگیداپه‌وه. چ به تیلیفۆن و چ به نامه، چه‌ندین دۆست و برادره‌ر، سه‌ره‌پای ئه‌وهی، ده‌س‌خۆشانه‌یان لێ کردم، په‌یتا‌په‌یتاش، دا‌وا‌پانده‌کرد. بۆیان بنێرم. منیش، به ده‌یان دانهم، بۆ هه‌موو وولاتانی جیهان نارد.

له‌بەرئەوهی، له لایه‌که‌وه، مامۆستا « جەرچیس »، به‌یه‌کتی له‌دۆسته‌هه‌ره  
 دیرین و نزیکه‌کانی بنه‌مالهی « بارزانیی » دادهنزی. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له  
 چاوپێکه‌وتنه‌که‌دا، گه‌لتی شتی نوێی باسکردوه. بۆیه، دهنگیکێ زۆری دایه‌وه،  
 وەک نه‌ندامانی « پارتیی ش خۆیان ده‌لتن: زیانیکی زۆری لێ‌داون،  
 له‌بەرئەوه، سه‌رانی « پارتیی »، به‌ته‌واوی راجله‌کین، گوێ قولاخ‌بیون،  
 چاویان کرایه‌وه، له‌مه‌ترسیی ئه‌و نووسینه‌ وشیاریبوونه‌وه. بۆیه، هه‌ر له  
 یه‌که‌مین هه‌نگاه‌وه، هانایان بۆ مامۆستا « جەرچیس » برد، تا، هه‌م  
 په‌شیمانیکه‌نه‌وه، هه‌م بێ ده‌نگیکه‌ن و هیچی دیکه‌ نه‌درکینتی. له‌بەرئەوه،  
 مامۆستا « جەرچیس »، بێ دلی نه‌کردن و زۆر زوو، به‌ده‌م  
 داواکارییه‌که‌یان‌وه‌ چوو!

ئه‌وه‌بوو، نووسینه‌که‌ بلۆکرایه‌وه، چه‌ن دانه‌یه‌کم به‌ دیاریی بۆ مامۆستا نارد.  
 ماوه‌یه‌ هیچ ده‌نگی نه‌بوو. پێش نه‌وهی، هیچ شتی پوویدا، شه‌ه‌تیکیان، له‌ پر  
 تیلیفۆنیکی بۆ کردم و گوئی: ئه‌ورۆ، « مه‌سه‌وود » تیلیفۆنی بۆ کردم. داوه‌تی  
 کردم و ده‌یه‌وێ، سه‌ردانیکی کوردستان بگه‌م. منیش لیم پرسی: باسی  
 چاوپێکه‌وتنه‌که‌ی نه‌کرد؟ گوئی: نه‌خیر. به‌هیچ شیویه‌، باسی نه‌کرد.  
 پاشان، لێی پرسیم: تۆ ده‌لێی چی؟ منیش گوتم: خۆت چۆن به‌ باشی ده‌زانی،  
 وا بکه‌.

ئیدی، من یه‌کسه‌ر تیگه‌یشتم، « مه‌سه‌وود بارزانیی »، بۆچی تیلیفۆنی بۆ  
 مامۆستا کردوه. به‌ باوه‌ری من، ویستویه‌تی، هه‌ر چی چۆنی بێ، زۆر  
 فریاکه‌وێ، له‌و جیه‌دا بیوه‌ستینتی و ده‌مکووتیکا. چونکه‌، زۆر باش  
 زانیوتی، هێشتا نه‌بینی و ده‌کووتینتی کرنگی زۆری لا ماوه، گه‌ر فریای  
 نه‌که‌وێ و بایه‌خی پێ نه‌دا، ئه‌وا مامۆستا، هه‌مووی بلۆده‌مکاته‌وه و  
 نه‌یارمکانیشی، که‌لکیکی زۆر، له‌ خۆی و زانیارییه‌که‌کانی وه‌رده‌گرن. له‌بەر  
 ئه‌وهی، خۆی باشی ده‌ناسی، کوئی دیشتی و بۆ چی هه‌ولده‌دا! هه‌روه‌ها، زۆر  
 چاکیش ده‌زانی، چۆن بێ ده‌نگیده‌مکا!

هه‌ر بۆ نمونه‌: مامۆستا له‌ کاتی ده‌مه‌ته‌تی و چاوپێکه‌وتنه‌که‌دا، باسی  
 دوکتۆر « مه‌حموود عوسمانی » کردوه، زۆر به‌ ئاشکرا دانیپیدا‌ناوه و  
 گوته‌ویه‌تی: (من به‌و شیویه‌، پێوه‌ندیم له‌گه‌ل « مه‌حموود »دا مایه‌وه، تا  
 « تاران » به‌جیه‌یشتم. ته‌نانه‌ت، هیندی شتی نه‌بینی و به‌لگه‌نامه‌ی دامی،  
 که‌ پێوه‌ندی، به‌ گه‌فتوگۆی یه‌که‌می « دارا » وه‌ هه‌بوو، به‌ ده‌ستوخه‌تی « دارا »

خۆی نووسراوه، بەو زووێ، چاپیدمکەم. هەر وها، لیستی پارمکانی دامێ،  
کە بە ناوی شۆرشووه وەرگیرابوون و بە ناوی کورمکانی « مەلا مستەفاووه  
تۆمار کرابوون. ئەوانەم هەموو هەیه.

کاتێ منیش، لێم پرسی: پارمکە چەن بوو؟

مامۆستا، لە وهلامدا کوتی: (تکایه، من نامەوێ، لێرمدا لەو پاسە بدوێم.  
لەبەرئەوهی، بە لامووه گرنگ نییه. با وازی لێ بێنێ. دوکتۆر « مەحموود »،  
خۆی دەزانێ. چەن بوو. لەوانهیه، من پۆژی لە پۆژان بیلێم. بەلام نیسته، لەم  
چاویکەوتنەدا نامەوێ، بیدرکێنم.)

جگە لەوهی، مامۆستا لە قسەکانیدا، دەربارەى جووتە برا « ئیدریس و  
مەسعوود بارزانى » گوتوویهتی: ( لەو کارانەى، پێوهندیی بە « پارتیی »، یا  
پۆلیتیکی گشتیی، یا کاروباری تایبەتیی کەسایەتیی خۆیانەوه هەیه، لەو  
بارانەوه، گۆمەلی شتی زۆرم لایه و راستیی ئەو قسانەم دەسهلێنێ.)

هەر وها، وەک مامۆستا خۆی بۆی باسکردم، چەندین جار « مەسعوود  
بارزانى » داوهتی کوردستانی کردووه، بەلام ئەو هەموو جارمکان، پەتی  
کردۆتەوه، چونکە دەیکوت: (لەو ئازاوێهێ لەوهی دروستبووه، لەو  
دەستدرێژییە لەوهی، بۆ سەر سەربەستییە دیمۆکراسییەکان و ئازادیی  
گەل دەرکێ، جێی منی تێدا نابێتەوه.)

پاشان، لە سەر قسەکانی خۆی بەردەوامبوو و کوتی: (ئەوهی لێرمدا سەیربێ،  
وا دەردمکەوێ، تا نیستهش، ئازاوه لە نیو « پارتیی »دا هەر بەردەوامه. لە  
لایهکەوه دەبینم، « مەسعوود » لە نامەکەى خۆیدا، باسی پۆلی میژوویی من،  
لە بزوووتنەوهی کوردایەتیییدا دەکا. لە لایهکی دیکەشەوه، ئۆرگانى ناوهندیی  
« پارتیی »، پتر لە ئەوه دێر، لە پۆژنامەى « خەبات » تەرخاندەمکەن، بۆ  
ئەوهی، درۆیلۆکەنەوه، جێنۆم پێ بدەن و سوکایەتیی پێ بکەن، لەبەرئەوهی،  
تۆژینەوهیهکی درێژم، لە سەهر شیوازی داواکردنی « فیدرالیزم »  
نووسیبوو، سەردەم و کاتى داواکردنەکەم دیاریکەردبوو، لە بارى سەرنجى  
یاساییهوه پوونمکردبووه و لە پۆژنامەى « مەجلىس ئەلغیراق ئەلحوڕ هیشدا  
بلاوکرایهوه. لەوه دەچێ، لەو کاتەدا ئەوان، دروشمى « فیدرالئى میان، تەنیا  
وێک پڕویاگەندەهیهکی رامیاری راگەیاندبێ! لەوانهیه، کاتى من ئەو کوتارەم  
بلاوکردبێتەوه، مەبەستەکانیانم ریسواکردبێ. لەبەرئەوه، لەو کوتارەدا جێنۆ  
بارانیا ناکردووم. ئەمەش، شتیکی زۆر سەیره، چونکە، پۆژنامەى « پارتیی »،



نزیکه یه یک له سه سسی لاپه ره یه که می رۆژنامه که میان، بق من ترخان کردوه، نوهد دتر، ومک خۆیان ده لێن: له سه سسی هیچووچی ومک من بنووسن، ئەم کاره، ههروا به رێکوییکی به رۆژنارهوا. گهر من که سستییم، بهو ههموو سوکوسه لیمیییه وه، بۆچی، ئەو کاته به نرخه ی خۆیان، به فیرۆدهدن؟ باشتر نهبوو، له بری ئەوهی، جینو به من بدن، هیندی شتی پهروه دهیی، یا روهناکبیری، یا هه رابه تیکی دیکه بێ، بنووسن؟! وا دهردمه کوئ، قسه کانم لهو روهوه، بایه ختیکی زۆری هه بێ!

جا، لێرهدا له مامۆستا ده پرسم: ئایا، نیسته چی گۆراوه، وا، مامۆستا ملی ریتی که رانهوهی کرتوه؟! ده لێم: جگه لهوهی هیچ نه گۆراوه، خراپ تریشیوه! شتیکی ناشکرایه، یه کتی له گرفته گه وهه و سه ره مکییه کانی روهناکبیر و نووسه رانی که لانی «خۆره لاتی نیوه راست» به گشتیی و کورد به تایبه تیی، خۆی له «راره یی، نوو رووی، بێ هه لوستی و هه لپه رستی» دا ده بینێ. ومک ئەوهی، چهنین جار، ئەم بهر و ئەو بهر ده کهن، لهم بهری چهپه وه، بق ئەو بهری راست گێر ده گۆرن، هه ر پۆزه ی، شتی ده لێن و پاشان، له گوته کانی خۆشیان په شیمانده بنه وه. جا، گهر بلیم: روهناکبیر و نووسه رانی کورد وان، خۆ مامۆستا «جهرجیس» کورد نییه! ئەدی بق وا؟!!

ئوه بوو، هه رچی چۆنی بوو، «مسهعوود بارزانی»، دانی بق پۆکرد و ده می چهو کرد. یه کهم جار، که راپه وه و له چه ن جیه که، کۆری گرت و له سه ر چاویکه وتنه که، به پرسیا کردن و ره خنه لێ گرتن، به گیریا نهینابوو. به لام، کاتی که راپه وه، گوته رتیکی له گۆفاریکی «ناشوویی» دا بلۆک کرده وه، ستوون و نیوکی گوته رته که شی، بق باسی من و چاویکه وتنه که ته رخان کردبوو. منیش، کاتی خۆینده وه، زۆر سه یرم لیهات و گوتم: ئەم نووسه ره ناودار و ئەم روهناکبیره گه وه یه، بق وا دهکا؟!!

یه که سه ر، تیلفۆنم بق کرد، نوای خۆشهاته وه و هه وایرسین، لیم پرسی: مامۆستا، ئەوه چیت نووسیوه؟ به «عه ره یی یه که ی خۆی گوتی: «یا ئەخی ضغوطا ط مین کول ئەلجه وانب» واته: برام، له هه موو لایه که وه، گوته ریان بق هیناوم. منیش گوتم: جا، تازه تق له چی ده ترسی؟ که س زۆری لێ کردبووی، ئەو چاویکه وتنه، له که ل من بکه ی؟ تق له «سوید» ده ئی، پێویست به پارمه تیی و ده ستگیری ی که س نییه، ته مه نت پتر له حه فتا سال ده بێ، بق وات کرد؟ دیار بوو، زۆر به خۆیدا شکایه وه، بۆیه، که می بێ ده نگبوو. منیش گوتم:

وه لامتدهدمهوه. گوتی: « نرجوک، لا تجاوبنی » واته: نکات لی دهکم، وه لام  
مهدهروه. منیش گوتم: ناتوانم، بی دهنگیم. چونکه، تۆ دهنهوی، دلی ههموو  
لایه رازیکی، له هه مان کاتیشدا، له راستوگی نووسینهکانی من بدهی.  
گوتی: « نیزا ترید، صداههتنا تهستهمیر، لا تجاوبنی ». واته: گهر دهنهوی،  
دۆستایه تییمان بهردهوامبئ، وه لام مهدهروه. ئیدی، هه ئه خوداحافیزی  
کردنه بوو، تا ئیسته، نه دیومهتوه و نه قسهمان پیکهوه کردوه. [1]

سهیر نهویه، نهوانهی له نزیکهوه، مامۆستا « جهرجیس »، زۆر به باشی  
دهناسن، کاتی لییان دهبرسم: مامۆستا بۆ وایه؟ له وه لامدا دهلین: ناخر،  
نهویه « جهرجیس ههتووللا! بۆ تۆ نایناسی؟! »  
له راستییدا، نهدهزانی وایه. بهلام، ئیسته دهزانم. خهسلت و سرووشتی،  
وهک ناو و ههوا، زهریای « سپی ناوهراست » وایه. ههمیشه، له هه لچوون و  
داچوون دایه!

کهواته: زۆر جتی خۆیهتی، گهر لێردها، کهمن به درژی، باسی مامۆستا و  
چاوپیکهوتنهکه بکه. له راستییدا، من ناتوانم، له هیچ قسهیهکی خۆم  
بهشیمانبهوه، چونکه، به راستی مامۆستا، رازییهکی زۆر گهرهوی، کوردی  
کردوه. بهلام خۆزگه، ههلسوکوت و رهوشتی، لهگهڵ نه ههموو « زانیاری،  
زیری، نووسین و رازهکردن هیدا بگونجانیه و به لانی کهمهوه، بهرانهه  
بوونایه! چونکه، نهوهی له نزیکهوه دهیناسی و پۆژی له پۆزان، کاری لهگهڵ  
کردوه، به جۆرکی دیکه باسیدمکا.

هه وهک له پیشهکی چاپی یه کهمدا، « نه م چاوپیکهوتنهمان چۆن سازکرد؟ »  
زۆر به درژی، له زانی مامۆستا دوام. ئیستهش لێردها، زۆر به راشکاوایی  
دهلیم: له یهک وهشهی بهشیمان نیم. چونکه، گهر خۆنههاری هیزا، له  
نووسینهکی من وردبیتوه، تهنیا باسی زبانهکهیم کردوه، له رهوشت و  
خهسلتی تایبهتی، مامۆستا نه دوام. له بهر نهوهی، چ نه کاتانهی له نێو  
شۆرش، چ نه کاتانهی له « ئیران » و چ نه کاتانهی له « سوید هیش بووه،  
گهلی شتی خراپم، له سهه بیستیوو. لێردها، به جوانی نازانم، باسیانکه!

جگه لهوهی، له لایهکهوه، من نهو شتانهم، به لاره گرنگ نه بووه، به لکو، نهوهی  
من ویستومه و له لام گرنگبووه، تهنیا میشک و زانیارییهکهی بووه. له  
لایهکی دیکهشهوه، من هیچ جۆره، نهزمونکی تایبهتیم، لهگهڵ مامۆستادا  
نه بووه. بهلام، کورد راستی ههروهوه، کاتی گوتویهتی: « سههه و معامهه،

سهنگی مه‌ه‌که! « هر چنده، من هرگیز، » سه‌فر عم له‌گه‌ل مامۆستا نه‌کردوه، به‌لام، ره‌نگه‌ نام چاوپتکه‌وته، باشت‌ترین « معامه‌له » بووی، له‌گه‌لمدا کردبێ! بۆیه، نیسته‌ ده‌زانم، له‌ لایه‌که‌وه، چی ده‌لت، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، مه‌به‌ستی چیه‌ و چی ده‌وت!

هر چنده، که‌س زۆری له‌ « مامۆستا » نه‌کردبوو، تا چاوپتکه‌وتن له‌گه‌ل مندا بکا. به‌لام، له‌وه‌ ده‌چێ، کاتی بیستبووی، چاوپتکه‌وتنیکی تایبه‌تیم، له‌گه‌ل مامۆستا « برابم نه‌حه‌مه‌دا کردبوو، زۆر تامه‌زۆربووی، وه‌ک هیندی که‌س، بیزوویان پتوه‌ ده‌کرد و خۆیان وه‌لامیان بۆ ده‌ناردم، گه‌ر به‌هوت، ناماده‌ن، چاوپتکه‌وتنیان له‌گه‌ل بکه‌م! له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، مامۆستا، ده‌رباره‌ی چاوپتکه‌وتن له‌گه‌ل مندا، پتیشه‌کیی، پرسى به‌یه‌کتکی وه‌ک « فه‌هاد عه‌بدولقادر که‌رکوویکی » کردبوو. نه‌ویش، زۆر به‌راشکاوایی پتی گوته‌بوو: چاوپتکه‌وتن، له‌گه‌ل « حوسین محممه‌د عزیز » مه‌که! به‌لام، نه‌و گوته‌ی لێ نه‌گرت و هر کردی! ئیدی، بۆ ده‌بێ، نیسته، په‌نجه‌ی په‌شیمانسی خۆی بگه‌زێ؟ خۆ، هیچی له‌کیس نه‌چوه، جیگه‌که‌ی گه‌رم و نه‌رمه، له‌ته‌ر ده‌خوا و له‌ وشک لیتی ده‌نوێ، نه‌وه‌ی بۆ نه‌و لواوه، مه‌گه‌ر هر بۆ سه‌رانی « پارتیی » لوابێ!

له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا، هیتشتا مامۆستا « جه‌رجیس »، نه‌به‌ده‌می، به‌خۆمی گوته‌وه، نه‌له‌هیچ شوێنیکیشدا نووسبووی، که‌من شتی‌کم به‌ده‌می نه‌وه‌وه‌ نووسیه‌وه. یا نه‌یگوته‌وه، من وام نه‌گوته‌وه. به‌لکوو گوته‌ویه‌تی: نه‌ده‌بوو، هه‌موو نه‌و شتانه‌ بلۆکه‌تاره‌وه، چونکه، هیندی‌کیم بۆ خۆی کپراوه‌تاره، نه‌ک بۆ بلۆکه‌رنه‌وه‌ بووی! جا، گه‌ر من نه‌و زانیاریانیانم، بۆ بلۆکه‌رنه‌وه‌ نه‌بوایه، ئایا، نه‌و چاوپتکه‌وتنه‌م له‌گه‌لدا بۆ ده‌کرد؟!!

دوای چاوپتکه‌وتنه‌که‌ش، هیندی دۆستی نزیک، ته‌نانه‌ت، خه‌لکی نه‌ناسیاویش، به‌نامه‌ و تیلیفۆن ئاگاداریانکردم، که‌هیندی هه‌له، له‌ وه‌لامه‌کانی مامۆستادا هه‌یه. ته‌نیا وه‌لامی من، بۆ نه‌وان نه‌وه‌بوو: ده‌توان، به‌گوتار وه‌لامی‌به‌ده‌وه‌ و راستی‌به‌به‌کان، بۆ جه‌ماوه‌ر روونکه‌نه‌وه. به‌لام، به‌داخه‌وه، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ و نه‌و ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ میژوویییه‌ی، له‌ نه‌ستی خۆی نه‌گرت.

گه‌ر بشلیم: من راژه‌یه‌کی زۆر گه‌ورم، پتیشه‌که‌ش به‌ مامۆستا « جه‌رجیس » کردوه، شتیکی سه‌یر نییه. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه، هر چی داخ و زووخواوی

ئەو چەن سالى، لە نىو سكيذا پۇنگىخوار دېقۇ، ھەمووى ھەلرشت و ھىور بۆۋە. لە لايەكى بىكەشەۋە، ھەم بە ئاۋاتى خۇى گەيى، بۆ نىو باۋمىشى گەرم و نەرم و چەورى بىنەمالى « بارزانىي » گەرايەۋە. ھەم بە كۆمەلانى خەلكىشم ناساند. چونكە، يەككىكى ھەك مامۇستا « جەر جىس »، نەۋەى نۆى نەياندەناسى. نەۋەتە، دەربارەى ژيانى تايبەتتى خۇى و بەرھەمەكانى، لە ۋەلامى پرسىيارىكدا و لە چاۋپىكەۋتەكەدا كوتۋويەتتى: (لە پەرتۋوكى « ئارا » مەحزورە دا، پىش نەۋەى چاۋپىكۆ، خاۋمى چاۋپخانەكە ھات بۆ لام و كوتى: ھىندى كەس، ھىچ لە بارەى تۆۋە نازانن، ئاگايان لە پىۋەندىيەكانت، بە بزۋوتنەۋەى كوردايەتتىيەۋە نىيە، پىۋىستە لەم روۋەۋە، خۇت بە خەلكى بىناسىنى، چونكە خەلكىي، بە تايبەتتى نەۋەى نۆى، لە پىۋەندىي تۆ بە شۆر شەۋە بە كومانن.)

سەير ئەۋەيە، مامۇستا « جەر جىس »، ھەموو ئەو كوتار و دەكۆمىنتانەى باسەمكردوون و بىلۆمكردوونەتەۋە، بە ئارەزۋوى خۇى داۋمىتتى، بى نەۋەى داۋاى لى بىكەم. تەنانەت، لە ھىندى جىي چاۋپىكەۋتەكەشدا، خۇى باسى كردوۋە. نىدى، لەم لا و لەۋ لا، سرتە و بۆلەى چى دەكا!!!

با لىرەدا بىرسىن: مامۇستا « جەر جىس »، داۋاى نەۋەى، ئەو ھەموو قسانەى، بە ئەندامانى سەركردايەتى « پارتىي » كوت، كە ھىندىكىيان ھەك « ھەبىب، سامىي، ەلى ەبەدوللا ... تاد »، ئىستەش لە « پارتىي دا كار دەكەن، كادىرى بالان و دەستياندەرۋا، بۆچى، پىي لە وژدانى خۇى نا، ھەموو شتىكى بىر خۇى بردەۋە، جارىكى بىكە، دەستى لە نىو دەست نانەۋە؟ بۆچى، جارىكى دىكە، بۆ نىو باۋمىشى پىر لە ناز و دەۋلەمەندىي « پارتىي » گەرايەۋە؟ سەير ئەۋەيە، مامۇستا، زۆر لە دەست سەركردايەتى « پارتىي » و پەۋشى شۆر شەكە بىزار بوۋ! نەۋەتە، ھەر خۇى، لە كاتى دەمەتەقتىكاندا، شۆر شەكەى بە « زۆنگاۋ » و خۇشى بە « ناپاك » داناۋە، چونكە، بەشدارىي تىدا كردوۋە. بۆيە، زۆر بە راشكاۋىي و لە چەندىن جىدا كوتۋويەتتى: (من لە نىۋياندا بووم، لە ھەمان زۆنگاۋدا بووم. من ئىستە، ناۋى دەنم، زۆنگاۋ.

– زۆنگاۋى شۆرش؟  
بەلى. من خۇم بە پاك نازانم و لە ھىچ بەرپرسىيارىيەك را ناكەم، بەلام، ئەو كاتە نەمدەتوانى، وازيان لى بىنم.  
– بۆ؟

له‌برئه‌وه‌ی، ئه‌و کاته، هه‌ر که‌سه‌ی وازیبێنایه، به « نایاک! میان داده‌نا. به‌لام، من خۆم دوورخسته‌وه. ئه‌وانیش، له‌ سه‌ر پله‌ویایه و شوێن، له‌ نێو خۆیاندا شه‌ریاندمکرد. ) که‌چی، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو قسانه، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سالانه‌ش، تازه له‌ شارۆچکه‌ی « سه‌لاحه‌دین » تۆزده‌کا، هه‌ر وه‌ک، نه‌ بای دیبێ و نه‌ باران ته‌ریکردبێ!

هه‌لبه‌ته، وه‌ک له‌م رۆژانه‌دا، براهه‌کی داسۆز، له « سويسرا »وه به‌ تیلیفۆن پێی گوتم: ( « جه‌رجیس »، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌رتسه‌وه، چه‌ن نامه‌یه‌کی بۆ نووسیم. له‌ یه‌کێ له‌و نامه‌نه‌دا نووسیبویتی: من پیریووم، ناتوانم، به‌ ته‌نیا بژیم و رازه‌ی خۆم بگم، پێوستم به‌ یه‌کێ هه‌یه، ئاکای لیم بێ و رازه‌م بگا. بۆیه، ده‌گه‌رتمه‌وه بۆ کورسه‌ستان! )

له‌ جێیه‌کی دیکه‌شدا، کاتێ، باسی پێوه‌ندیی نێوان خۆی و « بارزانیی » کردوه، ده‌رباره‌ی سه‌رانی « پارتیی » گوتوویه‌تی: ( پێکه‌وه « شه‌ترنج »ان دمکرد و هێندێ جارێ دیکه‌ش، پێکه‌وه ته‌ماشاماندمکرد. هێندێ جار، ئه‌و سه‌ری له‌ من ده‌دا، هێندێ جارێ دیکه‌ش، من ده‌چووم بۆ لای. ئه‌مه‌ش، هه‌مووی له‌ به‌یانیا‌ندا بوو، پێش ئه‌وه‌ی، دانیشه‌تسه‌کانی ده‌سته‌بێکا. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه، رۆژ نه‌بوو، ئێمه‌ یه‌کدی نه‌بینین. له‌و کاتانه‌شدا، ئه‌و ده‌یزانی، پێوه‌ندیی نێوان من و په‌لیتبیرو، به‌ ته‌واویی پچراوه و ته‌نانه‌ت، سه‌ره‌ داوتگیشمان له‌ نێواندا نه‌ماوه. جه‌زم نه‌دمکرد، به‌ هه‌یج شێوه‌یه، که‌سیان لێ ببینم. « مه‌لا مسته‌فا » پێی گوتم: تۆ لای من ده‌بی. جا بزانه، پێوه‌ندیییمان چۆن بوو! هه‌موویان، له‌وه‌ ده‌ترسان، شوته‌کانیان له‌ ده‌ستچێ. ده‌یانویست، دوامووی پێوه‌ندییه‌کانی نێوانیان، له‌ پچراندن رزگار که‌ن.

به‌لام، « مه‌لا مسته‌فا » بڕیاربوو، جه‌نگ ده‌سته‌بێکاته‌وه. ئه‌و شته، کۆتایی پێهاتبوو. چونکه، هه‌یچمان ده‌ست نه‌که‌وتبوو. به‌ هۆی « سامیی مه‌وه، ته‌نانه‌ت » که‌رکووک هه‌شمان له‌ ده‌ستجوویوو. )

به‌م قسانه‌دا، وا ده‌ردمه‌که‌وتی، چ له‌ سه‌رده‌می « بارزانیی » باوک و چ له‌ سه‌رده‌می « بارزانیی » کو‌ردا، مامۆستا، له‌ لایه‌که‌وه، پێوه‌ندییه‌کی باشی، له‌گه‌ڵ نه‌ندامانی بنه‌مه‌اله‌که‌دا، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پێوه‌ندییه‌کی خرابی، له‌گه‌ڵ نه‌ندامانی سه‌رکرده‌یه‌تی « پارتیی »دا، هه‌بووی. به‌لام، ئه‌م کاره، لای بنه‌مه‌اله‌ی « بارزانیی » گرنگ نه‌بووه و نییه. چونکه، هه‌ر که‌سه‌ی، باوه‌ری به‌

خویان هه‌بوو، دلسۆزی خۆی پيشاندا، ئىدى، به هه‌چ شىوه، گرنه نه‌بووه و نيه، چى به « پارتى » و نه‌دامانى سه‌ركردايه‌تیه‌كه‌ى گوتووه و ده‌لتى. هه‌لبه‌ته، به‌مه‌اله‌ى « بارزانى »، له سه‌روو « پارتى » به‌وه ده‌ى، بۆيه، به‌و شىوه، له شته‌كان ده‌روانن! واته: هه‌ر كه‌سى، ره‌خنه له خۆيان نه‌گرى، يا سوكايه‌تیبیان پى نه‌كا، ئىدى، گه‌ر هه‌زار ره‌خنه‌ش، له « پارتى » به‌گرى، خراپترين سوكايه‌تییى، به سه‌ركرده‌كانى « پارتى » بكا، نه‌وان گوێ نادهن. بۆيه، به‌و شىوه، رێزى مامۆستایان گرتووه و ده‌شىگرن! چونكه، نه‌وه‌تى هه‌يه، هه‌ر به‌و شىوه ره‌فتارىكردووه و ژياوه. خۆى به نزیكترین، دۆست و دلسۆزى به‌مه‌اله‌كه داناو، گه‌ر چى، چ له « سوید » و چ له « كوردستان »، هیندی له نه‌دامانى « پارتى »، خراپترين قسه‌یان پى گوتووه. من، نه‌و نامه‌یه‌ى، خۆى پيشانیدام و كادىرێكى گه‌ره‌ى « پارتى » له « سوید »، بۆى نووسیبوو، هه‌ر رووم نایه، باسیكه‌م، چى تێدا‌بوو!

جا، هه‌ر وه‌ك چۆن « پارتى »، به رووالت، به‌رگه‌ى ئالووالای رازاوه‌ى « دیمۆكراسیى » پۆشيوه و به زۆر له خۆیه‌وه ئالاندووه، گه‌ر به راستی، كه‌مى پارتیكى « دیمۆكراسیى » بووایه، بۆ ده‌بووایه، به‌و شىوه، ده‌زایه‌تییى من و نووسینه‌كانم به گه‌شتی و نه‌و چاوپێكه‌وتنه‌ى به تابه‌تییى به‌ركردایه‌!!! نه‌كینا، گه‌ر شتى تابه‌تییى خۆیان و راستگۆییى نووسینه‌كانم نه‌بى، خۆ هینده‌ى مامۆستا، له هه‌ر دوو به‌هه‌مى « ئارا » مه‌حزوره و زیاره لیلمازى نه‌لقه‌ریب دا، باسى « پارتى » و نه‌دامانى سه‌ركردايه‌تیه‌كه‌ى، به خراپه كردووه، له چاوپێكه‌وتنه‌كه‌دا، به‌و شىوه نه‌يكردووه. ئىدى بۆ ده‌بى، به‌و چاوپێكه‌وتنه په‌ستن، به مه‌رجه قسه‌كانیش، هه‌ر قسه‌ى نه‌و بن و من ته‌نیا، پرسیارم لى كردبى؟ دیاره، بانێكه و دوو هه‌وا!

لیره‌دا، به پتویستی ده‌زانم، كه‌مى ده‌رباره‌ى، گوتاره‌كه‌ى « حه‌یبب یش بدویم. له « ئۆكتۆبه‌رى/2000 مه‌وه، تا « فېبروه‌رى/2001 »، سه‌ردانىكى كوردستانم كرد و ماوه‌ى چوار مانگى، له شارى « سوله‌یمانى » مامه‌وه. له په‌رتووكخانه‌ى گه‌شتی « سوله‌یمانى »، زۆر بۆ نه‌و گوتارانه كه‌رام، كه له رۆژنامه‌كاندا، له سه‌ر چاوپێكه‌وتنه‌كه نووسرابوون. به‌لام، جگه له گوتاره‌كه‌ى « حه‌یبب »، هه‌یجى دیکه‌م نه‌دزویه‌وه. هه‌ر چه‌نده، دوكتۆر « شوكریه رسوول »، له قیستیفالى « گه‌لاویژ » دا بینى و به‌لێندامى، گوتاره‌كه‌ى « موحسین ده‌مى » م بۆ كۆپىكا و بۆم بنێرى، به‌لام، تا ئیسته، ده‌نگى نه‌بوو!

نهوې «حبيب پيش وهنې، مافي تهواوي خوي، به چاويگنه و تنه که دابي،  
 نهخير، به لکوو، تنيا بايه، به شهردهنوکی نيوان خويان داوه، نهگينا،  
 هيچي ديکه نييه. جگه لهوې، زور نه زانانه و کويزانه، باسي چاويگنه و تنه که  
 و مني کردوه. دياره، نهومشي له بهر روژشايي، راپورتي سيخوورمکاني  
 دهرگهي «پاراستن سي بهشي» سويد «دا نووسيوه. نهگينا، له هموو ژياني  
 خوردا، يهک جار «حبيب م ديوه. نهويش، سالي «1970» ويستم، له  
 کوليزي «سريازي» بخوونم. ناوم له ليستي «پارتيي» «دا نووسرا و له کهل  
 برادراندا، بهرو «بهغدا» جماین. نهو کاته، سردهمي زريني دهسه لاتي  
 «پارتيي» بوو، تازه رنکه و تننامه کهي «11/مارس» مؤرکرا بوو، هرمتي  
 پيوهندي و مانگي همنگوني نيوان، «پارتيي» و به عس «بوو، نينجا،  
 سهر بازگي عرببي رهشي لوازي هيچو بووچ، له بهر دهرگهي کوليزي  
 «سريازي» «پاسه وانوو، نه يده هيشت، بچينه زووروه، سوراخي  
 نيشه کهي خومان بکين و پرسيارکين. گالته يي دمکرين و به پتکه نينه وه  
 پتي دهگوتين: (برون، به پارتيي بلين: «محمود نه لحو» دهلي: له کوليزي  
 سهر بازي و هرتان ناگرم.) نهوه جگه لهوې، نه شيد هيشت، له و ناوه  
 بوستين، که چيي، له همان کاتيشدا، له بهر چاوي نيمه، عرببه کاني  
 دهرگده زووروه و بي گرفت، خويان پيدا دهرکد!

به کورت ييه کهي، نهوه نيشي روژ و دوو روژمان نه بوو، به لکوو، هموو  
 هفت يهک، دوو جار دچووين، تا هوالتي بزاني. چونکه، تنيا هر نهو دوو  
 چاره، رتياندهدا، خه لگ سهر داني کوليزمه که بکا. به لام، سهره راي نهوې،  
 کوليزمه که له نيمه وه دوو بوو، پارهي کهي زوريشمان خه رجد دهرکد، هيچ  
 چارکيش، کاکه «خوله ي حيلو»، رتي نيمه ي کورد و «پارتيي» نه ددهدا، به  
 دواي کارمکاني خوماندا برون، چاومان به ليپر سراوي بکوئي، تا بزاني،  
 کاره که مان به چي گه شتووه. نيدی ناچار بووین، هموو کويينه وه و  
 بريار بدهين، له په ليتيروي «پارتيي» شکاتبکه ين.

بونو مه بېسته، برادران بريارياندا، دوو کهس هه لېژن، تا نوينه رايه تيبان  
 بکن و به دواي کيشه که ياندا برون. پاشان، يه کتي له شاري «هولپر» و  
 دوو هميشيان، له شاري «سوله يمانی» هه لېژنرا. بونو که تيبی، نهوې له  
 «سوله يمانی» هه لېژنرا، من بووم. نيواره، هر دوو کمان، سهر داني کهي  
 بارمگي روژنامه ي «نه لته نه خي سان کرد. لهوئي، چاومان به «دارا توفيق»

کهوت. هه موو به سه رهاته کانی خۆمان، بۆ گێرايهوه. نهویش، له بری نهوهی، یارمهتییمانیدا و دلنهواییمانیکا، گوئی: (ئیمه، لیره هیچمان به دست نییه. ئه و قسانهش، قسهی سه ربازکی نهزان و نه خویندهواره، خۆ، ته نیا له بهر نهو قسهیه، رێککهوتنامه که تیک نادیهینهوه. بچن، سه رێ له لقی پێنجی « پارتیی » بدهن، بزانهن، نهوان چیقان پێ ده لێن.)

کاتی، چووین بۆ نهوێ، هه ریه که یان، خۆی له کارمه که ده رزییه وه و ده یان گوئ: (لای ئیمه نییه، به لکوو، « عمقید رهووف » به ریرسیاری ئه و کارانه یه.) ده رکه وانی لهوێ بوو، به زمیی پیماندا دهاته وه، گوئی: هه فال « حبیب »، له و ژوره دانیشتوه، چاوه روانکه ن، ئیسته دینه ده ره وه، به کیکتان قسهی له گه ل بکه ن. منیش به هه لم زانی، قسه له گه ل هه فالی به ریز « سه کرتیری گشتیی پارتیی ! » بکه م و ده ردی دلی خۆمانی بۆ هه لریژم. سه یر نه وه بوو، ئه و رۆزه، هه موومان لهوێ خه ربوو یه و نه وه. هینده ی نه برد، هه فال « حبیب »، به خۆی و جانتایه کی دزیله ماسیی ره شی گه ره وه، وه ک مانگ له دم که ل ده رکه وت. ویستی، بڕوا، خیرا، به رده ممان لێ گرت. من چوومه پێشه وه، به کوردی هیندی قسه مکرد. به لام، ئه و نه به ئیشت، قسه کاتم ته واو که م، خیرا پیتی بریم، به « عه ره بیی » وه لامیدامه وه و گوئی: « های مو یمی - لای من نییه » و رۆی، منیش له داخاندنا گوتم: خۆ تۆ لای خۆی، له جیی « برام نه حمه د » دانیشتوو، که چیی، کوردییش نازانی! ئیدی، براده ران، کۆلێ جنیوی چه رریان بۆ نارد. ناخر، ئیمه خاوه نی ئه و پیاوانه بووین، بۆیه، دوا ی نه وه ی، ئه و هه موو پارمه مان خه رچکرد، دوا ی نه وه ی، سه ئ مانگ چاوه روانیمانکرد، ئینجا، ناو ده رچوو. ته نیا، چوار که سه شیشان، له « سوله یمانیی » وه گرت، نه وانیش، له پال لیسته که ی « پارتیی دا، هه ریه که یان، ده ستی ژشتوو یه کی گه ره، بۆیان تیکه وتبوو. کاتی گه راینه وه، سالیکی خۆندنێ کۆلێژیشمان، له کیسه چوو بوو!

نه وه ش چیرۆکی کاکه « حبیب »، که هه میشه، کورده « فه یلیی یه ساویلکه گان ده یانگوت: « حبیب ها له بان ! » وایانده زانی، گه ر « حبیب »، له « بان » بێ، ئیدی کورده، له بنده ستیی و ناخۆشیی رزگاری ده بی! نه یان ده زانی، هه ر له یه که م تیکشکاندا، کاکه ی سه کرتیر، « بان » چۆ له مکا، بۆ نیو باوه شی گه رم و پڕ له نازی « به عس » ده گه رته وه، له « به غدا یی پیته ختی تاوان ده گیرسیته وه!



ههروههها، ده‌بارهی پەرتووکه‌که‌ی مامۆستا « جەرگیس میش، » زیاره  
 لیلمازی ئەلقەرێب، « له لایه‌که‌وه، له نیوان « موحسین دزه‌یی » و مامۆستا،  
 له لایه‌کی دیکه‌شوه، له نیوان « حبیب محمەد کهریم » و مامۆستادا،  
 دهمه‌تقیه‌ک، له رۆژنامه‌ی « خه‌بات » دا دروستبوویو. له نیوان ئەو شانهمی  
 باسیانکردبوو، ناوی من و گفتوگۆکه‌ش هاتبوو. به داخه‌وه، من زۆر دره‌نگ  
 پێم زانی، هه‌روه‌ها، جگه له « پەرتووکه‌خانه‌ی گشتیی سوله‌یمانیی، » هیچ  
 که‌س و جێیه‌کی دیکه‌م ده‌ست نه‌که‌وت، په‌نای بۆ به‌رم، بۆ ئەوه‌ی، هه‌موو  
 ژماره‌کانم ده‌ستکه‌وتی و چاویکیان پێدا بخشینم، تا بزانی، له‌و باره‌یه‌وه، چی  
 نووسراوه. هه‌ر چهنده، هه‌موو ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی « خه‌بات » که‌رام، به‌لام،  
 جگه له گوتاره‌که‌ی « حبیب، » ئەوه‌ی « موحسین دزه‌یی » م نه‌دزییه‌وه،  
 چونکه، هه‌موو ژماره‌کانیان نه‌بوو.

به‌لێ، گوتاره‌که‌ی « حبیب م دزییه‌وه، زۆر به‌ وردیی، خۆتندمه‌وه. من  
 لێرده‌ا، باسی دهمه‌تقیه‌که‌ی نیوان مامۆستا و « حبیب » ناکه‌م. چونکه، وا  
 دیاره، هه‌ر دووکیان، یه‌کدی باش ده‌ناسن و با هه‌ر ته‌نیا خۆیان، داگۆکیی له  
 خۆیان بکه‌ن! به‌لام، هینده‌ی پێشوه‌یی، به‌ من و چاویکه‌وتنه‌که‌وه هه‌بێ، هه‌ر  
 به « عه‌ره‌یی، » ئەو به‌شهی راده‌گۆتزم و به « کوردیی ش و له‌میدده‌مه‌ره!  
 نیسته با بزانی، کۆنه‌ سکرتری « پارتیی، » ده‌بارهی من و چاویکه‌وتنه‌که  
 چی گوتوو! دیاره، ئەو پاله‌وانه، رابوردووی خۆی بپه‌رچۆته‌وه، بۆیه‌ ده‌وێتی،  
 ناوی خه‌لکی نیشتعمانی‌هه‌ر بپێتی! یا وا ده‌زانی، هه‌موو که‌سێ وه‌ک خۆی و  
 هاوه‌له‌کانی وایه، هه‌ر دهمه‌ی له‌ سه‌ر په‌تی یاریبکا! بۆیه‌ گوتوو یه‌تی: (واخیرا،  
 لم یته‌ورع الاستاذ عن عقد صفقه مع حزب العمال الكوردستاني يتولى هو  
 بموجبها الطعن في الثورة الكوردية وقادتها لقاء ثمن يعرفه هو، وقد تم  
 انجاز هذه الصفقه في كتاب « الدوران في حلقه مفرغه » عام 1997 مع  
 الناشر حسين محمد عزيز وتمت ترجمه الكتاب الى اللغة الكوردية « لاتمام  
 الفائده » تحت عنوان « خولانه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا » و الناشر هو احد اتباع  
 ال « پ. ک. ک. » المعروفین فی اورویا. وما نشره الاستاذ فی کتابه الاخیر هو  
 تکرار تقریبا لما نشره فی کتابه « زیاره‌ له‌ المعاضی القریب » مع فارق واحد هو  
 ان الاستاذ كان يتجنب المس بشخص مصطفى البارزانی اما کتابه الاخیر  
 فقد خرج عن هذه القاعدة حيث اساء، ببذاته‌ الی شخص البارزانی و علی  
 الصفحه « 18 » من الطبعه الكوردیه للکتاب. ) « 2 »

جاری، با پیشه‌کیمی، ئەوە بلتیم: ئەو پەرتووکه به عەرهبیی بلۆ نەکراوئەتەوه. بەلکوو، چاوپیکەوتنەکه، به عەرهبیی کراوه و به کوردیی بلۆکراوئەتەوه. جگە لەوهی، من وەک نووسەرێ، چاوپیکەوتنەکه‌م نەجامداوه. واتە: «ناشر» نیم، وەک «حەیب» بۆی چوو، بەلکوو، چاپخانەی «APEC» بلۆیکردۆتەوه. پاشان، نەک هەر «حەیب»، بەلکوو مامۆستاش، لە گوتارمکی خۆیدا، به هەمان هەلەدا چوو! هەر چەندە، پیشه‌کیمی پتیم گوتبوو: من بێ لایەنم و نەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نیم. که‌چی، ئەویش به قسەی ناژاوەجیی و سیخوورمکانی «یاراستن» بەشی «سوید» هەلخەله‌تابوو، گوایه: من نەندامی «P.K.K.» م. ئەمەیه دەلتی: «به‌دەنگی مەلا بڕوا ناکا، به زەرەهی کەر، باوه‌ردەمکا!»

ئەز، ئەوتەتی هەم، لە هەموو ژێانی خۆمدا، لەو بارانەوه، نە پتوویمستم بەوه هەبووه، درۆ بۆ کەس بکەم، نە لە کەسیش تر ساوم. لەبەرئەوه، گەر بلتیم: ئەوتەتی «کوردستان مە جیهتشتوو، لە سالی «1981» هوه، نەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نەبووم و نیشم، هەرگیز درۆم نەکردوو. چونکه، هەرگیز، پتوویمستم بەوه نەبووه و نییه، نە بۆ «حەیب» و نە بۆ سەرکرده‌کانی ئەوڕۆی «حەیب» ییش، پاکانه له هیچ شتی بکەم. هەرچیشم به راست زانیی، بۆ خۆم و نەتەوه‌که‌م کردوو، بێ ئەوهی، یەک دەنگ، گوێ به «جێتودان، سوکایه‌تیپیتکردن، پیلانگێران، پڕویاکەندەهێ درۆ، گوفتار و پەفتاری ناشیرینی» ئەو رێکخراوه له هێل دەرچووانه بدهم!

بەلام، له راستییدا، خۆم لەوه زۆر به کوردتر و دڵسۆزتر دەزانم، «ئەوڕۆ»، نەندامی هەر پارتیکی کوردستانی م. جارتکی دیکەش، دووایئەده‌که‌مه‌وه و زۆر به راشکاوویی دەلتیم: خۆم لەوه به گەورەتر دادەنیم، لەکەل کۆنەجاش و سیخوورمکانی رژی «بەس» دا، له یەک رێکخراو و پارتی رامیاری کوردستانییدا نەندامیم! چونکه، هیچ چاکەیه‌کیان تێدا نابینم. ئەنیا هەر ئەوش، منی لای جەماوەری خۆتەران، خۆشەویستکردوو، رێز له خۆم و نووسینه‌کانم دەگرن، که تا ئێسته، له‌که‌ی «دزی، پیاوکۆشتن، ئاودیوکردن، جێتودان، بێ هەلوێستی، ناپاکی، بەشداربوون له جەنگی چه‌پەلی نیوخرۆدا، مەراپیکردن، خۆ هەلوێستین به خەلک و رێکخراوه کوردستانییه‌کاندا، راپایی و دەرراوکه»، وەک قوویری زستان، چۆن دامێنی هەموو کەسێ پێسدمکا، هێشتا، دامێنی منی پێس نەکردوو!

بۆیە، چەندین برای دلسۆز، چ لە هەندەران و چ لە کوردستان، داوایان لێ کردووم، هەر وەک خۆم چۆن بووم، هەر بەو شێوەیە بەیتمەو و تیکەلی، هیچ لایەک نەبم. تەنانەت، ئەندامێکی پەلێتبیرووی « پارتی زەحمەتکێشانی کوردستان »، کاتێ سەردانیکردم و مالاوایی لێ کردم، گوتی: (زۆر تکات لێ دەکەم، هەرگیز، توخنی پارتیایەتی مەکەو. باوەڕیکە، من نێستە، شەرم دەکەم، بێم: ئەندامی پەلێتبیرووم و کوردایەتی دەکەم. بەلام، تازە نێمە تووشبووین و چارمان نییه!)

لە هەمان کاتیشتدا، نە خۆم لە هیچ کوردی، بە پچووکتەر دەزانم، نە هەرگیز خۆشم، لە هیچ کوردیکی دیکە نیشتمانپەرور و دلسۆز، بە گەرۆتەر دانانیم! هەر چەن، ئەو کوردە، گەرۆبی و پلەوپیایە رامیاری و کۆمەڵایەتی بەرزبێ،

ئەم قەسەیی « حەبیب »، وەک برادەرێکی نزیکم گوتی: لەو دەمێ، « حەبیب » بەو کارە، یارمەتیییەکی پچکۆلانی، پێشکەش بە دەوڵەتی « تورکیا » کردبێ، گوایه: من بەکێ لە کادیترە ناسراوەکانی « P. K. K. »م، تا بە لانی کەمەو، پتی ئەوێم لێ بگیرێ. یا، گەر بە وێدا تێپەریم، تووشی نازار و کرتەم کا. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، سیخوورپییەکی خۆپای نەبێ، هیچ دیکە نییه!

ناخ، پیاوی، سکرتری پارتیکی گەرۆی، بە دەسلاتی وەک « پارتیی » بوو بێ. پیاوی، لەگەڵ سەرکردەییەکی مەزنی، وەک « بارزانیی »دا کاریکردبێ، نایا دەبێ، لە یەکەم تیکشکاندنی شۆرشەکەدا، نالای سپی هەلکا، دەسی خۆ بە دەستەمەدان بەرزکاتەو و پەنا بۆ بەر « بەعس » بەرێ؟ ئەو « بەعس »ی، بە سەدان هەزار، هەر کوردی « فەیلی » لە « عێراق » دەرکرد! بە هەزاران کوردی هەلواسی. هەلبەتە، قوتابخانەکی « پارتیی »، وەک کەشتییە پان و پۆرمەکی « نووح » وایە، لە هەموو کات و سەردەمێکدا، جێی هەموو چەشنە زیندەمۆرتیکی تێدادهبیتەو، وەک چۆن، کەشتییەکی « نووح »، جێی هەموو جۆرە « مەرۆف، نازەل، پەلەوهر، جانەور و پرومک »یکێ تێدابوو بۆو، لە هەر پەنگەزێ، نێر و مێیەکی تێدابوو، تا تۆویان نەبێ و پاشان زاووزتیکەن! بەلێ، ئەوا لە سەر داواکاریی خۆتەرانی هێژا، چاوپێکەوتنەکە، دواي پێنج سال، بۆ دوومەین جار، چاپ و بڵاوەکەمەو. تا، ژمارەیی زۆرتری، دەست خۆتەرانی نەتەوێکەم بکەوێ و کەلکی لێ وەرگرن.

له چاپه نوټیه‌دا، نه‌وهی ده‌ستکاری‌یکراوه، ته‌نیا « ریتنوس، قه‌باره‌ی پیت و ماوه‌ی نیوان دپ‌رهمان » نه‌بی، هیچی دیکه‌ی لټ نه‌گټراوه. هر چی، هه‌له‌ی ریتنوس و چاپیشی تیدابوو، هه‌موویم چاککردوو، هه‌موویم سه‌رله‌نوئټ، به‌ر ریتنوسه‌ نوټیه‌ نووسیه‌وتوه، که له‌ سالی « 1998 هه‌ پیر‌ه‌ویدمه‌کم، نو‌ ووشه‌ » عه‌ره‌یی یانه‌ی تیشیدامابوو، به‌یتی توانا، به‌ کوردیی نووسیه‌ومن. هه‌روه‌ها، نیشان‌ه‌کانی « خاله‌ندی شم، بټ‌ سه‌رجه‌می نووسینه‌که‌ داناوه. پیشه‌کیی نوټیم بټ‌ نووسیه‌وه، گوتاره‌که‌ی مام‌وستا و وه‌لامه‌که‌ی خټ‌شم بلاو کرد‌وتوه. بټ‌یه، ژماره‌ی لاپه‌رهمانی، له‌ ژماره‌ی لاپه‌رهمانی چاپی به‌که‌م زیاتره. هر چیش پټ‌ویسه‌بووی، بټ‌ نه‌وه‌ی چاپی دووم، به‌ شیوه‌یه‌کی جوان و بی‌هله، پیشه‌کش به‌ خوینهرانی هیزای نه‌توه‌که‌می بکه‌م، کرد‌وووه. هه‌ستیشم به‌ هر هه‌له‌یه‌که‌ نه‌کرد‌بی و بازم به‌ سه‌ریدا دابټ، نه‌وا، جگه له‌وه‌ی، داوای لی‌بوورین له‌ خوینهرانی هیزا ده‌کم، بټ‌ نه‌وه‌ی نازیزیشی به‌جټ‌ دټ‌لم، تا هه‌له‌کانم بټ‌ راسته‌نه‌وه، منیش و خټ‌ستان، له‌و چاکه‌ گه‌وره‌یه، بی‌ به‌ش نه‌کن!

له‌ کټ‌تاپی نه‌م روونکرد‌نه‌وه‌یه‌شدا، زټ‌ر به‌ راشکاویی ده‌لټ‌یم: باوه‌رم به‌ هر شتی بووی و هه‌بی، نووسیه‌وه و ده‌شینوسم. هیچ جټ‌ره لیک‌دانه‌وه‌یه‌کیش، بټ‌ سه‌رته و بټ‌له‌ی هیچ « که‌سن، بنه‌ماله‌یه، تیره‌یه، هټ‌زټ‌، رټ‌کخراوت‌کی دټ‌مټ‌کراسیی، پارتیکی رامیاریی و ده‌وله‌تیک‌کی داگیرکه‌ر » ناکه‌م. چونکه، نه‌توه‌که‌م له‌ هه‌موو نه‌وانه، به‌ گه‌وره‌تر و پیر‌زټ‌ر ده‌زانم، به‌رژوه‌ندیی بالای نه‌توه‌که‌شم، له‌ سه‌روو هه‌موو نه‌وانه‌شوه‌ داد‌نه‌تیم. تا نټ‌سته‌ش، هر چیه‌که‌م نووسیه‌وه، هرگیز، لټ‌ی به‌شیمان نیم، چونکه، له‌ باوه‌ریکی ته‌واوه‌ نووسیه‌ومن! لټ‌ره‌دا ده‌مه‌وئټ، زټ‌ر به‌ راشکاویی بلټ‌یم: نه‌ز هر چی بنوسم، یا چاوپټ‌که‌وتن له‌که‌ل هر که‌سټ‌کدا سازکه‌م، ته‌نیا به‌و نیازه، ده‌یانوسم و چاوپټ‌که‌وتنه‌که‌ سازده‌که‌م، تا، راستیی پروت، بټ‌ جه‌ماوه‌ری نه‌توه‌که‌م روونکه‌سه‌وه، بټ‌ میژوو تو‌ماریکه‌م و رازه‌ی کوردی پټ‌ بکه‌م. نه‌گینا، هرگیزاوه‌هرگیز، به‌و نیازه‌ نانووسم و چاوپټ‌که‌وتن، له‌که‌ل که‌سدا ساز ناکه‌م، زیان به‌ لایه‌تیک و که‌لک به‌ لایه‌نه‌که‌می دیکه‌ بگه‌ینم. جا نیدی، هر کس و هر لایه‌نی، زیان یا که‌لک، له‌ راستیی و دروستیی کاره‌کانم ده‌بینټ، نه‌ویان، گرفت‌ی تابیه‌تی خټ‌یه‌تی. چونکه، نه‌ له‌ بووره و نه‌ له‌ نزیکه‌وه، نه‌ هیچ جټ‌ره پټ‌وه‌ندییه‌کی، به‌ منوره‌ هیه، نه‌ هټ‌ندش لای من گرنگه!

نوه جگه لهووی، من وهک کەسێ، تەنیا پرسیار دەکەم، ئەو کەسە  
چاویکەوتنە کەشی لەگەڵ دەکەم، دەتوانی، بە ئارەزووی خۆی وهلامبداتەوه.  
جا، هەر چی دەلتی، چاک یا خراب، تەنیا هەر خۆی لیتی بەرپرسیاره. کیش  
پتی ناخۆشه و تووشی زیان دەبی، با یه‌خەئێ، ئەو بگرێ، نەک هەر به‌ تەنیا،  
گەری باره‌ ترێ، به‌ من بکا!

ستۆکھۆلم  
2002/03/21

### تێبینی:

1. له‌ باشکۆی چاویکەوتنە کەرا، گوتارەکەئێ مامۆستا به‌ عەرەبی و  
وه‌لامەکەئێ خۆم به‌ کوردیی بلۆدەکەمەوه. بۆیه به‌ « عەرەبی » دەینوسمەوه،  
تا نەم جارەش، کەس نەلتی: به‌ خراب وهریکێراوه!
2. حەبیب محەمە کریم، الاستاذ جرجیس فتح الله .. ما له و ما علیه، جریده  
خەبات، العدد 963، الجمعة 2000/02/11، ص9.

# ئەم چاوپىڭكە وتنەمان چۈن سازکرد؟

دەمىتېو، ناو و ناويانگى، مامۆستا «جەرچىس فەتھوللا» م بېستېو. تەنيا لە دوورەو و لە پىتى بەرھەمەكانىيەو دەمناسى. بە تايپەتتى، كاتى سالى «1972»، پەرتووكە بە ناويانگەكەي «دانا ئادەمز شەمدت – رحلە الى رجال الشجعان فى كردستان» م خوتندەو، كە مامۆستا، كەربووى بە «عەربىي» و بە روونكردنەو و زانىيارى پىر بايەخ، پەراويزمەكانى دەولەمەندكردبوو، ھىندەي دىكە، پلەريايەي، لە نىو دلمدا زيادىكرد. بۆيە، زۆر تامەزىبووم، رۆژى لە رۆژان، لە نىكەو بىناسم. ھەزمەكرد، چاوم بە رەنگى بگەي، گوتم لە دەنگى بى، گەلى پىرسىارى ئاراستەكەم، تا سەرە داوى ھىندى، لە كرتكۆرەي نەينىيەكانى شۆرشى «11/سىپتىمبەر» م بۆ بکاتەو.

سالى «1990»، لە «يەككىتى سۆفیت» پىشوو گەرامەو. ئىدى، بە يەكجارىي، لە «سوید» جىگىرېووم. «نەبىلى نوورسى مەتى» ھاوړىم، مالىان لە شارى «كاترىنەھۆلم» بوو. لە مېژبوو، يەكئىمان نەدىبوو. داوتى كردم. مەنىش، بە خۆشپىيەو بەنگەپىشتەكەيم پەسەندكرد و — «رەو «كاترىنەھۆلم» بەرىكەوتم.

لەو، «نەبىل» گوتم: مامۆستا «جەرچىس» لىرە دەژى، دەلىي چى، سەردانىكى بگەين؟ مەنىش، خۆشخالىي خۆم دەربىرى و ھەر ئو رۆژە، دىدەنەمانكرد. سەردانەكەي ئو چارە، ھەر بەشى ھىندەي كرد، كەمى لىي وردبەو و خۆمى پى بناسىتم، ئىدى، لەوە زياتر، فرىاي ھىچى دىكە نەكەوتم. پاشان، سەردانەكان دووبارە و چەند بارھوونەو. ھەموو چارە، مەن ھەك شاكردىكى تىنووى، رىكەي زانست و زانىيارىي، بى دەنگ، بەرانبەرى

دادنیشستم، چاوم تیدهبری و پرسیارم لئ دهمکرد. نهویش، به سنگیکی فراوانهوه، بهو دمنگ گره بهرزهی خژی، وه لامیدهدامهوه، هرچی دهزانی، به دورودریژی، بقی باسدهمکردم و درتقی نهدمکرد. منیش، به دل و به گیان، کویم لئ دهمکرت، به شیوهیه، هموو گیانم، له ناستی وه لامهکانیدا، وهک برهختی، هیشووی بیستنی دهمکرت و شهیولی قسهکانی، تیکه لاری زهریای هست و هوشم دهبوون. به لام، هرچیم دهمکرد، تیرم له قسه بهلهزت و زانیارییه پر بایه خهکانی نهدمخوارد. نیدی، بهو چهشنه به کدیمان ناسی. جگه لهوهی، به شیوهیهکی بردهوامیش، هموو بهرهمه نوئکانیم دهمخوتندهوه، جارویاریش، تیلنقونم بق دهمکرد.

پژئی «6/نیمرتلی/1997»، «کۆمهلهی کوردستان ناواره»، «کۆرتکیان له سەر، دووبه رهکییه کهی نیوان «بارزانی» و باله کهی «به لیتبیری» به بۆ ماموستا سازکرد. منیش، چووم و بهمداریم له کۆرمکهدا کرد. دواى نهوهی، ماموستا باسه کهی پیتشکهشکرد، پشوویه کماندا. ماموستا وهک پیشه‌ی ههمیشه‌ی خژی، لئی پرسیم: کۆرمکه چۆن بوو؟ منیش گوتم: به گشتیی باشبوو. به لام، به ته‌واویی، تینویتی منی نهشکاند. چونکه دهبووايه، زیاتر پیتان داگرتایه، رووداو مگانتان، باشتر شیکردایه‌تهوه، توندتر، دانتان به ووشه‌کاندا بنایه و هموو شته‌کانتان، به ته‌واویی ناشکر کردایه. گوئی: لهوه دهجی، کۆرمکهت به دل نه‌بووی؟ گوتم: بۆ نایه‌ی پیکه‌وه، کارتیکی هاویش بکین؟ گوئی: باشه. منیش گوتم: گهر بیرت مابی، مانگی «ژهنیوه‌ری/1991»، من و «نهبیل» و «نفسەر» که‌ریم سه‌لام «هاتین بۆ لات. دهمه‌ته‌قییه‌کی زۆرمان، له سەر «به‌کر سدقیی» و «بارزانی» و شۆرشى «11/سپیتیمبەر» کرد. من لیم برسیت: نایا، «بارزانی» هه‌له‌ی هه‌بوو؟ تۆ گوتم: زۆر. «که‌ریم سه‌لام هیش گوئی: نه‌دی، بۆ نایاننوووسی؟ تۆش گوتم: «ه‌ذا یکلبنى حیاتی». گهر نیستمش، هر بهر شیوهیه وه‌لامم بده‌یته‌وه، نه‌وا، هر نه‌ییم باشته‌وه، به مه‌رجی دیم، هموو شتیکم، لا بدرکینی. گوئی: باشه، تۆ وه‌ره، من هموو شتیکم، بۆ باسده‌کم. نیسته، کوئی به هیچ شتی نادهم. به لام ده‌بی، پیش شه‌و و رژئی، پرسیارمکانم به نووسین بۆ بنیری. نیدی، له سەر هموو شتی ریکه‌وتین.

پژئی «4/18»، به خۆم و کامیاریه‌کی بچکۆله و ریکۆرده‌رتکی گه‌وره‌وه، به‌ره‌و لای ماموستا سواربووم. به دم پیکه‌وه، هر بیرم له پرسیارمکان

دمکردهوه. له دلی خوځمدا، لیکمه دایه وه و دهمگوت: له کوژوه دهمپیکم؟ تۆ بلتی، ماموستا هینده سنگی فراوانبې، گوئی بۆ ههموو پرسیارمکانم رادیرئ، بهکه به یکه، وه لامیکی پر به پیتستی خوځیان بداته وه و کالاً بهغه بالابې؟ گهلئ بیر و نه نندیشهی سهیر، به میشکمد تپه ریدمکرد، پرسیارهکان، وهک چن په له هورئکی، سکپری زستانی پر له باران، سهراپای ناسمانی بیر و هوشمیان داپوشیبوو، له پر دهیانگرماند و رایاندمچلهکاندم. بهدم رتسهوه، هر پرسیارئکی دیکه ی نوئ، له منداالدانی بیر و هوشمدا له دایکدهبوون، خیرا توژمدمکردن.

«کاتریژنه هۆلم»، له شاری «ستۆکه هۆلم هوه، هینده دوور نییه. به شهمندهفر، هر حافتا خولهکتی دهخایمنی. هرچی چۆنی بوو، له کاتی خۆیدا گهیشتم. نیدی، بهندی بیرکردنهوم پسا. له پهنجهرمهکه، «نهبیل م بینی، له سهر شووستهی ئیسگهی شهمندهفرمهکه، چاره ریدمکردم. به پیتی رهوشتی کوردهواری، باوشمان بۆ یهکدی کردهوه. پاشان، یهکسه له رتوه، سهرتکی ماموستامان دا. هر چاوی به من کهوت، پرووی لئ گرزکردم و گوئی: من سهرم زۆر قاله، نیشم زۆره و کاتم نییه. تۆش پرسیارمکانت زۆرن. رۆژانی شهمه و یهکشهمانیش، کار ناکم، له گهل هاورئیکاندا کۆدمینهوه و یاریدهکهین، دهبن، کاتئکی دیکه دانئین. سهرمتا، دلم له خویم داما. به لام، کۆلم نه دا. چونکه، لهو پروایه دا بووم، ماموستا، له بارو دۆخئکی دهروونیی خراپدایئ. بۆیه، به زهردهخه نه یهکه وه لامدایه وه و گوتم: خوا گه ورهیه، کاتمان زۆره و تۆ چۆن دهفرمووی، وا دهکهین. گوئی: نارمزوی خۆته. من تهنیا، به یانیان ماوهم هیه و دهنوانم، کارت له کهلدا بگم. هرچی چۆنی بوو، پیکهاتین و بریارماندا، کاژیری حهوتی سه ره به یانی دهمپیکهین.

ئيواره، سهرمان لئ دایه وه. هیندی گوتار و به ره مه سی خۆی دامی و گوئی: پیتسهکیی، نه مانه بخوئنه ره وه، تا ئاگاداری، هیندی شت بی و بزانی، چیم گوتوه و چیم نووسیوه، بۆ نه وهی، له کاتی وتووژمهکه ماندا، پرسیار و وه لامهکان، دوویات نه بنه وه. منیش، هیندهی ماوهم هه بوو، بۆی دانیشتم و له ماوهی چوار کاژیردا، زۆربهی زۆریانم تهواوکرد. نهویش، له گهل میوانهکانیدا، له موبهقهکه یاری کاغه زیان دمکرد، پیدمهکنین و جارو یاریش، دهنگیان لئ بهرزده کردهوه، وهک شه پۆلیتی گه ره، چۆن هیمنیی زهریایهک دهرورژتئی و تا کمنار راویدهنی، هر بهر چه شنش، دهنگدهنگه که، زنجیره ی بیر و هوشی



دمیچراندم. دوايي، له گال « نه بيل » که راپنه وه بۆ مالي خويان. نهو شه وه، تا درهنگاني، پتکه وه دانيشتن، باسي دوستانه تپي خومان و هاورپکاني ديکه و يادگار تال و شيرينه کزنه کاني سردهمي حفتاکانمان دمکرد. بۆ به ياني، بهو رږڙي شه ميه، کاتي، زږ بهي زږږي خه لک، له شيرين خه و دابوون، نيمه کسازږي « 7.30 » دسمان به کارکردن کرد و به يه کهم پرسيار، گومي مهنکي قولی، بيره وه ريبه کاني ماموستام شله قانده.

نهمه، يه کهم جارم نيه، سررداني ماموستا دمکه م. به لام، نهم جار، له گال هه موو جارم کاني ديکه ييشوودا، گه لي جياوازي بيان هه بوو. سره تا، وهک يه کهم جار بي، تا ماموستا، خږي رنکخست و دانيشت، زږ به وردي، سررنج له ماله کهي دا. له هر دوو ژوروي دانيشتن و نووستنه کهيدا، چهند دولايتکي، پر له پرتووکي قه به قه بهي به نرخ دانرابوون، سر ميتز و پنا و پاساري ژوره کانيش، به « کاغزه شره، نامه، رږږنامه، گؤفار و پرتووک » سيخناخکرا بوون. چهن پرتووکي، له سر گازي پشت لتي که و تپوون و لاپه رمانيان هه لدرابوون وه. ده سنووس و ره سنووسه کاني خږي، له و نيوه دا بلابوو بوون وه. هر که سي، بۆ يه کهم جار، رتي بکه و تايه ته لاي ماموستا و چاوي به ژوره کهي بکه و تايه، يه کسر دهيزاني، ماله نووسره. به راستي، هر چهند سهيري ژوره کهيم دمکرد، له ژوروي پياوږتي نووسره و زانا و گوره نه بي، له هيچي ديکهي نه دمکرد.

ديواري ژوره کاني، به چهن و تنيه کهي تايه تپي، دوست و نازيزه کاني خږي رازانده بوو. له سوچيکه وه، و تنيه کهي سردهمي کاملبووني خږي، هه لواسي بوو، هر چهند لتي ورده بووم وه، شتوهي نه که تري به ناويانگي « نهرم نبي » « نهرم نبيان جگه رختنيان هم بيرده که و ته وه. لهو بهروه، چهن و تنيه کهي کلاسيکي ريزکرا بوون. به رامبه ريشم، و تنيه کهي ژهنه رال « بارزاني » بوو، له گال چهن پيشمه رکه و پاسه وانکي خويدا، له سر کږمه لتي بهرد دانيشت بوون. و تنيه که، له دوارږه کاني شوږشي « 11/ سپتيمبر » دا گيرا بوو. له پشتي سه ريشيه وه، و تنيه کهي ديکهي ته نيای، « بارزاني » هه لواسي بوو، که له نيو قه دي به ره و ژور دهر که و تپوو. نهو دوو و تنيه، نيشانه ي « دلسؤزي، نهمه و خږشه ويستني يه کهي گوره ي بي سنووري ماموستاي، به رانبه ر « بارزاني » پيشانده دا. له م به ريشه وه، و تنيه کهي خږي و « علي سنجاري » به ديوارمه دا دا کوتا بوو.

ماموستا، له سەر کورسییهکی گه‌وره، به‌رانبهرم دانیشتبوو، کراسیک و پانتۆلیکی بیجامی له‌به‌ر‌دابوو. هه‌رچ‌ه‌ند سه‌یرمه‌کرد و لێی ورد‌ه‌به‌ومه‌وه، دیمه‌نی ماموستام، لا سه‌یر نه‌بوو، وه‌ک ناسیاوێ، ده‌هاته‌ پێش‌چاوم، چون‌که زۆربه‌ی زۆری، خه‌لکی رۆژه‌لات له‌یه‌ک‌دی ده‌چن!

ماموستا، ده‌مو‌جاوتکی ناسایی پێویه، که‌له‌یه‌کی زل و سه‌رتکی رووتاه‌ی خ‌ری گه‌وره‌ی رتکی هه‌یه، نه‌م لا و نه‌و لاکه‌شی، به‌چ‌ه‌ن تاله‌موویه‌کی سه‌پی داپۆشراوه. به‌لام، له‌نی‌و بۆشایی نه‌و که‌له‌ گه‌وره‌یه‌دا، چ‌ه‌ن گرامن، مێشکی تێدایه، که‌ له‌خه‌لکی دیکه‌ی جیا‌ده‌کاته‌وه! نێوچه‌وانیکی که‌مێ پانیشی هه‌یه، هیندێ، خه‌تی کوورت و درێژی تێدا کێشراوه، له‌لایه‌که‌وه، نیشانه‌ی به‌سالاچوون و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، شوێن په‌نجه‌ی «نازار، ژان، خه‌م، چه‌رمه‌سه‌ری و ده‌ربه‌ه‌ری» ژبانی پێوه‌ دیا‌ریوو. دوو برۆی گه‌وره‌ و پ‌ریش، پشتی چاویان ته‌نیوو. لووتیکی گه‌وره‌ی به‌رانیی رۆژه‌لاتیش، له‌نی‌وه‌راستی ده‌مو‌جاویدا، قیتبۆته‌وه‌ و به‌سه‌ر به‌رسمیل و لێویدا شۆربۆته‌وه. به‌جووتی چاری قوولی مه‌نگه‌وه، تێسیده‌روانیم و به‌ده‌نگیکی گ‌ری، پ‌ر له‌به‌زاره‌ی هه‌فتاوشه‌ش سالییه‌وه، به‌زمانی «عه‌ره‌بی» و به‌شێوه‌ی «موسلاوی»، هێواشه‌یتواش، وه‌لامی پرسیا‌رکه‌انی ده‌دامه‌وه و بۆم ده‌دا. چارووباریش، به‌پێی ره‌وتی قسه‌ و باسه‌کان، ده‌نگی لێ به‌رزده‌کرده‌وه و هیندێ جاریش، یادگارتکی تال ده‌یه‌ژاند و تو‌رده‌به‌وو، به‌و ده‌سته‌زلانه‌ی و به‌هه‌موو هیزی خۆی، مستیکی توندی، له‌میزه‌که‌ی به‌رده‌می ده‌دا و ده‌یه‌رانده‌وه. ته‌زبێحیکی وێسه‌ری ره‌شی، ده‌نگ گه‌وره‌ی به‌له‌که‌له‌کی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، خێرا خێرا، ده‌نگه‌کانی ده‌بژاردن، ده‌نگی هینده‌ ره‌ق و ناسازیوو، به‌ته‌واویی، کاری له‌مێشک و ده‌روونم کردبوو، بێزاری کردبووم. به‌تایبه‌تی، کاتی به‌ر ده‌سکی کورسییه‌ ته‌خته‌که‌ی ژێری ده‌که‌وت، هینده‌ی دیکه، ته‌قه‌ی ده‌هات. رووشم نه‌ده‌هات، داوای لێ بکه‌م، واز له‌و ته‌قه‌ته‌قه‌ بێنی و ته‌زبێحه‌که‌ی دانی، تا، له‌ناکاوه‌ستا و چوو ده‌کو‌مێنتی بێنی. منیش، هه‌م بۆ هه‌لکه‌وت و خێرا ته‌زبێحه‌که‌م لێ شارده‌وه. به‌لام، بریا لیم نه‌شاردایه‌ته‌وه، چون‌که نه‌یده‌زانی، خۆی به‌چییه‌وه‌ خه‌ریککا، به‌هه‌ر چوار لادا، ده‌سیده‌کو‌تا و زووزوو، زمه‌ی له‌میز و قه‌راغی کورسییه‌که‌ هه‌له‌ستاند. ناویه‌ناویش، جگه‌ره‌یده‌کیشا، تا، کاغه‌زی سه‌پی جگه‌رکه‌ ته‌واو نه‌بوویه، نه‌گه‌یشتایه‌ته‌ سه‌ر فیلته‌رکه‌ی، هه‌ر دوو په‌نجه‌ی ده‌سی راستی نه‌سو‌تاندا‌یه و به‌هۆشی نه‌هینایه‌ته‌وه،

نەیدەمکوزاندەوه. دیمەنی مامۆستا، دیمەنی پیاوی بوو، بە ئاشکرا، رهنگی پەرەوازیی و نامۆی پتووە دیاربوو. تەپۆتۆزی ماندوویی، لە رووی نیشتبوو، لە قوولایی زەریای، نێو چاوە کالە مەنگەکانیدا، غەمبکی بێ سنوور، شەپۆلی دەدا. کاتی، بە تەواویی، لێی ورد دەبووینتەوه، بە دەیان گلهیی و رەخنە، لە نێو گلێنە چاومکانیدا بریسکەیدەهات.

مامۆستا، هەموو پەنجەرە زوورەکانی داخستبوو، پەردەکانیشی دادابۆوه. تەنیا، بەک گلۆپ دەسوتا و لە تەنیشتیەوه شۆربووبۆوه. شەپۆلی دووکهلی جگەرە و تیشکی گلۆپەکه، تیکەل بە یەکدی بووبوون. زوورەکه، کەشتیکی پر لە نەندێشەیی وەرگرتبوو. بە گشتیی، مالهەکی، بێ کەیبانویی پتووە دیاربوو. جگەرە و تەنیا، تەنگیان پتێ هەلچنێبوو، وەک دوو دوژمنی سەرسەخت، یەخە مامۆستایان گرتبوو. تەمەن و نەخۆشیش، زۆریان بۆ دەهێنا و زوو، بەجێدەهێشتم و سەری «تەوالیت می دەدا. هێندێ جاریش، لە شوونی خۆی بەرز دەبوو و چاوتکی، بە پەرتووکهکانی نێو دۆلابەکیدە دەخشان و گوتچکەیی «نامە، دەکویمینتی یا پەرتووک بێکی دەگرت و بۆ بەلگەیی قسەکانی، پیشانی دەدام. بەو شیوەی، من بە پرسیار دامگرتنۆوه، مامۆستاش، بە دەم وەلامدانەوه گیرێخواردبوو، بەردەوام بیریدەکردەوه، قسەیدەکرد و جار جاریش دەبیری. هێندێ جار، زۆرم بۆ دەهێنا و پرسیارێ قورسم لێ دەکرد، ئەویش، تۆرەدەبوو، دەقیژاند و دەیگوت: نازانم، تۆ چیت لە من دەوێ؟ ئەم پرسیارانە بۆ دەکەیی؟ دەتوێ، لەوه زیاتر چی بزانی؟ مینیش، هێورم دەکردەوه و بەردەوام دەبووین. لە ناکاویش دەیگوت: باشە، ریکۆردەرەکه بکوژنەرەوه، با شتێکی تاییبەتیت بۆ بگیرمەوه. بەو شیوەی، تەنگمان بە کات هەلچنی، تا ئاوڕماندا یەوه، لە یەکی پاش نیسەرۆمان تێپەراند. ئینجا، مامۆستا هاواری لێ هەستا و گوتی: ماندووبووم، ئیدی بەسە، کاتی نانخواردنە و برسیمە.

وەک «نەبیل»، لە پشت دەرگەکهوه، خۆی ماتدابێ و گوتی، لە بەنگ و بیزاریی مامۆستا بوویی، یەکسەر، بە سێ مەنجەل چێشتەوه، خۆی کرد بە ژووردا. ئیدی، مامۆستا بوژایەوه. نانمانخوارد و پاشان، کۆمەلێ دەکویمینتی دیکی، بۆ هێنام و گوتی: من دەنووم، تۆ دەتوانی، لەم ماویەدا، خۆت بەم شتانەوه خەریککەیی، تا، باشتر لە شتەکان بگەیی. نامە و دەکویمینتەکان، زۆر بوون، هێندیکم لێ خۆتندنەوه، بەلام، جگە لەوهی، شەو باش نەنووستبووم و

ماندو و شنبووم، هر که سیکي دیکهش، له جی من بووایه، دواي نهو خوارنه چور و نرم و گهرم و برنجه به لاله زمت و شله خوش و پر له گوشت و پانه قه له گهرانه، سرخه و یکی بز دهمکاندا! بزیه، په کسر له سر قهغه کونه کی ژوری میوان راکشام و نووستم.

دواي ماویه، به دم خوروه، گوتم لئ بوو، ماموستا، به کونکه کونک همستا و بهرو «توالیت» کشا، منیشی به تهاوی، به ناگامینایوه. سهیری کاترم کرد، چواری نیواره بوو. نیدی، دهمچاومان شت و دیسانهوه، دهمانپیکردهوه. له پر، هاواری لئ همستا و گوتم: کوا تزییحه کم؟ منیش، خیرا بزم دهریتنا و دامهوه دهمسی، تا، له سر قسه و باسه کمی خوی بهردهوامبی. به لام، به ههمان شیوه و خیرا خیرا، بهک له دواي بهک، دمنکه کانی دمخولاندوه و هیندهی بلتی بهک و دوو، سووریکي تهاوده کرد. منیش، زرم بز هات، جارتکی دیکهش، لیم شاردوه. نیدی، بیرچووهوه و داوای نه کردهوه. ماوهی دوو کاتر، کارمانکرد، له ناکاو، هاواریکانی له دهرگیان دا و ماموستا، منی به جیهیشت. نهوان وهک دوتنی شو، یاری کاغزی خویان دامه زاندهوه، منیش، به تنیا مامهوه و خریکی خوتندنهوهی گوتار و هیندی شتی دیکه بووم. بهو شیویه، شومان درمنگردد، دیسانهوه، له گل «نمیل» دا گه راینهوه بز مالی خویان.

رژوی بهکشمه، له ههمان کات و په ههمان شیوه، له سر کارمه کمان بهردهوامیوین. تا نانی نیورق، تهمان له دوا پرسیار و وه لام همستان و دهمه ته تیکه مان تهاوکرد. پاشان، چن وینه به کمان، بز یادگار پیکهوه کرت. دواي نهوهی، دوو شو و دوو رژ پیکهوه بووین و «25» کاتری پر له فو و خوشمان پیکهوه به سربرد، مالواویم له ماموستا کرد و لیک جیابووینهوه. پاش نیوروی ههمان رژیش گه راهوه.

ماموستا «چرجیس فهتوللا»، وهک که له نوو سرتکی ناسراوی «عراق»، که لئ «گوتار، نامیلک و پهرتووک بی بهنرخي نووسیوه و که لئ شتی کرنیشی، له زمانه کانی «فرهسی و نینگلیزی» هوه و هرگتراهوه، تا نیسته، یازده به ره می خوی، به زمانی «عربی» بلاوکردهوه، یازده پهرتووی و هرگتراهوه و هشت دهمسنوسی و هرگتراهوی دیکه شی، بز چاپ ناماده کردهوه، هیندی له بهر ههمه کانیسی، چن جاری چاپ کراونه توه. شتیکی ناشکرایه، ماموستا «چرجیس»، نهک هر لای خوینهوار و پووناکبیرانی، رژ له کانی

هر دوو گهلی « کورد و عه‌ره‌ب هی » عی‌راق « ناسراوه، به‌لکوو، له  
 سه‌رانسه‌ری هه‌موو وولاتانی « عه‌ره‌ب، تورکیا، نیران، و لای هیندی،  
 نووسه‌رانی وولاتانی دیکه‌ی جیهانیش، ناو و ناوبانگی خۆی هه‌یه. له‌به‌ر  
 نه‌وه، لیره‌دا به‌هیچ شتیه‌یه، به‌پێوستی نازانم، به‌خۆینه‌وارانی کوردی  
 بناسینم و به‌شانویازوویدا هه‌لده‌م. تنیا، شتی هه‌یه، وه‌ک کوردی دهمه‌ری،  
 دان به‌و رازه‌گه‌ره‌یه‌ی مامۆستا‌دا بنی‌م، له‌کانگای هه‌ستیکی خاوتنی بی  
 گه‌رده‌وه، بیرو‌رای تایه‌تی خۆمی بۆ ده‌ربه‌رم و پر به‌دل، سوپاسی هه‌ولی  
 بی پایانی بکه‌م.

له‌ راستی‌دا، هیشتا به‌ته‌واوی، بۆم روون نه‌بوته‌وه، مامۆستا له‌بنه‌ره‌دا،  
 خۆی به‌رۆله‌ی کام نه‌ته‌وه ده‌زانی. هر چه‌نده، له‌و یاره‌یه‌وه له‌خۆشیم  
 پرسی، به‌لام، چه‌زی نه‌کرد، بۆم روونکاته‌وه. تنیا، هر هینده‌ی گوت: من  
 « عه‌ره‌ب « نیم. جا، گه‌ر مامۆستا خۆی، به‌کورد دابنی، نه‌وا پر به‌دل،  
 پیرۆزیایی لێ ده‌که‌م و به‌قه‌ده‌ر بارتع‌قای دو‌ورایی ئاسمان، شانازی پێوه  
 ده‌که‌م. به‌لام، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، مامۆستا، له‌گه‌لێ کایه‌دا، سوارچا‌کانه و  
 نازایانه و مه‌ردانه، ئه‌سپی دلسۆزی خۆی لێ تا‌واده‌وه، کورد بی، یا، کورد  
 نه‌بی، هه‌یج له‌باسه‌که‌مان نا‌گۆرێ، چونکه، گه‌لێ زیاتر، له‌زۆبه‌ی  
 «روونا‌کبیران، نووسه‌ران و تیکۆشه‌ران هی نه‌ته‌وه‌که‌مان، رازه‌ی کورد و  
 کوردستانی کردووه و به‌و ته‌مه‌نه‌شوه، به‌شتیه‌یه‌کی ریکۆپیک، له‌سه‌ر نه‌و  
 کاره‌ پیرۆزه‌ی خۆی، هر به‌رده‌وامه. له‌ « وه‌رگه‌یران، نووسین و ناساندنی  
 گه‌ل هه‌که‌شمان، به‌گه‌لانی نا‌وچه‌که‌ درێفی نه‌کردووه. تا توانیوتی، گه‌لی  
 کوردی، به‌گه‌لانی جیهان ناساندووه، له‌گۆری « خه‌باتی رامیاری، شۆرشی  
 چه‌کداری و هه‌ولی دیپلۆماسی شدا، ده‌سه‌ر نه‌گه‌نبوووه و شو‌نیه‌نجی  
 دیاره. به‌سه‌دان رۆله‌ی، بۆ گه‌لی کورد و کابیری رامیاری بۆ « پارتیی  
 پێگه‌یاندووه. تا دو‌ارۆزه‌ ره‌شه‌کانی شۆرشی « 11/سپتیمبه‌ریش، له  
 نزیکه‌وه، له‌شۆرشی کورددا به‌شداریه‌یکردووه و دراوسیه‌یه‌کی نزیک و  
 هاو‌ریه‌کی گیانیه‌گیانی به‌ئهمه‌کی « بارزانی « بووه.

نه‌و پیاوه، نه‌و هه‌موو رازه‌گه‌ره‌یه‌ی کردووه، که‌چی، سه‌ره‌رای هه‌موو  
 ئه‌مانه‌ش، تا ئیسته‌ به‌ته‌واوی، مافی خۆی نه‌دراوته‌تی. بۆ نموونه: له‌کاتی  
 چا‌ویکه‌وتنه‌که‌دا، زۆر بێ‌زاری خۆی، به‌رانبه‌ر به‌سه‌رانی « پارتیی  
 ده‌رده‌بری، گلله‌یه‌یه‌کی زۆری لێ ده‌کردن و ده‌یگوت: رۆژنامه‌ی « خه‌بات هی

نۆرگانى نۆمىدىيە پارتى دېمۇكراتى كوردستان - عىراق » لە ژمارە «680» ھى  
رېژى « 1993/6/23 » دا، لە ژۇر ناوئىشانى « سىكت دەرا فنىق كفرا » ،  
كوتارىكىيان بىلوكردۆتەو، بە شىوھىكى ژۆر ناشىرىن، لە سەريان نووسىيۇم و  
كەلى سوكاىەتییان پى كوردوم.

بە راستى، سەیرم لى دى، لە كاتىكدا، « بارزانى » ھىندە رېژى لى كرتى و  
خۆشىويستى، ئىستەش، بە چەشە ھەلسوكەوتى لەگەدا بگىئى! با لىرەدا،  
شىتتى باسكەم. لە رېژى « 1993/12/3 » دا، مامۇستا « چەرجىس » ، بە  
نامەھكى دوازە لەپەرھى، وازى لە دەزگەھى سەركردایەتیی رىكخراوى  
« ئەلەجلس ئەلعراق ئەلوحىر » ھىناو. لە خالى پىنجى لەپەرە دەدا، باسى  
نامەھكى « بارزانى » كوردو، كە پىش بىستوشەش سال لەمەوہەر، بىزى  
ناردو، لەوتدا « بارزانى » نووسىوتتى:

« ... اعلم جيدا ايها الاخ انك لست من الذين تمهم المناصب والالقب وان  
منزلتك عندنا وعند الامه الكرديه كبيره ولا تخفى ... » بە كوردىيەھكى :  
« ... براكەم! باش دەزانم، تۆ لەو كەسانە نىت، پلەويايە و نازناو بە لاتەو  
گرنگبى، تۆ لای ئىمە و لای نەتەوہى كورد، جىگەھكى گەورەت ھەيە و  
ناشاردريتەوہ ... » ھەرەھا، لەو نامەھى « مەسعوود بارزانى ش بۆى  
ناردو، دەسى رېژى لى نراو، كەچى، لە رۆژنامەھى « خەبات » دا، بەو  
شىوھى بەلامارىاندو! تۆ بلى، دواى ئەو ھەموو « خەبات، راوانان، گرتن،  
نازاردان، چەرمەسەرى، دەرىدەرى و راژە گەورەھى » ، شایانى ئەوہى، بەو  
شىوہ رەقە، لەگەلیدا بدوتن و سوكاىەتیی پى بگەن، بە مەرجى، ئەو پىاوہ تا  
ئىستەش، داواى پاداشتى لە كەس نەكردو، لەو بىروايشەدام، تازە، تا لە  
ژياندا ماپى، ناشىكا؟! »

ئەز پىماويە، مامۇستا، بۆ تاھەتايە، لە دلە گەورەھكى نەتەوہى كورددا دەژى،  
پلەويايەھكى كۆمەلایەتیی و رېژىكى تايبەتیی، لای ھەموو « خۆتەنوار،  
پووناكبىر و نىشتەمانپەرور ھىكى دلسۆزى كورد ھەيە. ئەو پلەويايە و  
رېزەھى، لە لایەن كەس و ھىچ لایەكەو، بە خۆرايى و بە ديارى، پى نە  
بەخشاو، بەلكو، بە « ژيان، كيان، ماندوويون و خەباتى پى پسانەوہ ھى  
خۆى بەدەسپەناوہ.

با لىرەدا، لەو بارمەوہ، لەوہ زياترى لە سەر نەرايىن، چونكە، مامۇستا، لە  
كانى وتوۆزەكەدا، پەنجە بۆ ھەموو ئەو شتەنە رادەكيشى. بەلام لىرەدا، بەم

کۆپله‌یه‌ی مامۆستا، له هه‌مان شوێندا بۆ ریکخراوی ناوبراوی نووسیه‌وه و به‌ ده‌میش بۆی گێڕامه‌وه، کۆتایی به‌م باسه‌ دێمن. مامۆستا گوتی: سالی «1990»، له شاری «ستۆکهۆلم» له مالمی «حه‌مه‌ سابیر»، چاوم به‌ مامۆستا «جه‌لال تالمه‌بانی» که‌وت، دانیشتنی بوو، زیاد له‌ بیست که‌سی لێ بوو. وه‌ک «هه‌زه‌ری شیخمووس و نه‌بیلی نووری مه‌تی ...»

«حه‌مه‌ سابیر»، پووی تیکردم و گوتی: مامۆستا «جه‌رجیس»، مولکی خۆمانه‌. ئه‌و «تالمه‌بانی» یه‌ی، هه‌میشه‌ ره‌خنه‌ی توندم لێ گرتووه‌، به‌کسه‌ر وه‌لامیدایه‌وه و گوتی: «اخطات فه‌و ملک للشعب الکردی و لیس صحیحا ان یدعیه‌ ای حزب لنفسه‌» واتا: «به‌ هه‌له‌دا چووی، مامۆستا مولکی که‌لی کورده‌، کارێکی راست نییه‌، که‌ر هه‌ر پارتی، به‌ هی خۆی دانێ.»

بۆیه‌، منیش له‌و بڕوایه‌دام، مامۆستا «جه‌رجیس»، به‌ راستیی، مولکی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی کورده‌. نووسینه‌کانیشی، جه‌رگی تاریکی شه‌وه‌زه‌نگی، رتی خه‌باتی به‌رده‌م، رۆله‌کانی نه‌ورۆی کورد شه‌قه‌ده‌کا و به‌ر پێی نه‌مه‌کانی داها‌تووشمان، رۆشنده‌مکاته‌وه‌، که‌ر چی، هه‌تندێ که‌س وه‌ک دز بیانه‌وێ، خاوه‌ن مالم بگرن، یا، هه‌تندێ ده‌نگی ناسازیش، لێره‌ و له‌وێ به‌رزیتیه‌وه‌ و بژایه‌تیبه‌که‌ن، هه‌یج له‌ باسه‌که‌ ناگۆرێ. چونکه‌، مامۆستا بۆ کورد زێره‌ و قه‌دری زێریش، لای زێرینگه‌ره‌!

خوێنه‌وارانی هه‌ژا، له‌ کۆتایی ئه‌م پێشه‌کییه‌دا ده‌مه‌وێ، هه‌تندێ شت، ده‌رباره‌ی چاوپێکه‌وتنه‌که‌ پوونکه‌مه‌وه‌. وا بزاتم، ئه‌مه‌ یه‌که‌م کار و به‌ره‌می مامۆستایه‌، به‌ زمانی کوردیی بڵاوده‌کرتمه‌وه‌. ئه‌م وتووێژه‌، له‌ سه‌ر چوار کاسیتی نه‌وه‌د خولکه‌یی، به‌ زمانی «عه‌ره‌یی» تۆمارکراوه‌. ئه‌ز، ووشه‌ به‌ ووشه‌، له‌ به‌ر ریکزده‌مه‌که‌، گویم لێ گرتووه‌ و له‌ ماوه‌ی پینچ رۆژدا، وه‌ک خۆی و بێ ده‌سکاری، به‌ «عه‌ره‌یی» نووسیمه‌ته‌وه‌. رۆژی هه‌شت کاژێر، به‌ به‌رده‌وامیی، کارم له‌ سه‌ر کردووه‌. هه‌ر شتیکیش، تێ نه‌گه‌یشتم، جارێکی بیکه‌، به‌ تیلفۆن له‌ مامۆستام پرسیه‌وه‌ و نه‌ویش، بۆی پوون کردوومه‌ته‌وه‌. هه‌ر پرسیا‌رێکی بیکه‌شم، به‌ بیردا هاتبێ، به‌ نامه‌، ئاراسته‌م کردووه‌ و نه‌ویش، وه‌لامیداوومه‌ته‌وه‌. پاشان، هه‌موویم ریککردووه‌ و نه‌وانه‌ی نوویاره‌بوویونه‌وه‌، قرتاندوومن. ئینجا، نووسینه‌که‌م کردووه‌ به‌ «کوردیی»، پوخته‌مکردووه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی جوان، به‌ زمانیکی بێ گرتوگۆل و ساکار دامرشتووه‌. ئه‌وا لێرده‌ا، ده‌قی ئه‌م چاوپێکه‌وتنه‌ بڵاوده‌مه‌وه‌، مامۆستا هه‌ر

جی گوتووه، بی ئووهی دمسکاری کرابی، یا، گۆرانیکی بهسهردهاتبی، یا، لئی په پرتندرابی، تو مارمکردووه. حه زمکردووه، له گه له ماموستادا، چون دواوین، هر بهو شیوهیهش بلاییکه مهوه، تا ناوه پوکی بیروراکانی، وهک خزی بمینتتهوه و نووسینه کهش، به زیندوویی، له م پرتووکه خنجیلانه قهشهنگه دا، پیتشکهش به ئیوهی نازیز بگم.

لیرهدا دمهوئی، ئهوش بلیم، ئه م بهرهمه، تهنیا چاوپیکه و تینیکی پوژنامه گه ری پووت نییه. به لکوو، له هه مان کاتیشدا، دمه ته قیه که، له نیوان من و ماموستادا نه جامدراوه. له زور شوینیشدا، پرسیارهکانم، شیوهی پوونکردنوه، به خزیوه وهردهگرئ، تا به تهواوی، کیشه و باسهکان تاووتوکیهین. به قوولی لیبان بکولینهوه و گزمی نهئینییهکانیش، پتر بشله قینین.

جگه له مانهش، دمهوئی، دوو شتی دیکه باسگم. به که میان: هیندی جار، ماموستا له قسهکانیدا، پنجه بق سیمینارمهکی پادهمکیشی، دیاره، مه بهسی ئه سیمینارمه، که له سه رهتای ئه م پیتشه کییه دا باسکردووه. دووم: هر چی له دوو توتی ئه م پرتووکه دایه، بیرورای تایبه تیی ماموستا خزیه تی، مهرج نییه، من له گه له هه موو بیروراکانیدا به کبگرمهوه.

لیرهدا، ماموستا بق به که م جار، هیندی زانیاری، دهربارهی « بارزانی »، نه ندامانی په لیستبیری « پارتیی » و دهنگویاسی نه بیسراوی شقوشی « 11 / سیتیمبه ر » دهرکینتی. وهک سیناروتیهک، میژوویهکی کوورتی « زیان، تیکوشان، خسلهت، که سایه تیی و باری سایکلۆژیی سه رانی پارت » پیشان دهدا. وهک قوتابخانه یهکی رامیاری، له خهسله تهکانی « پارتی دیموکراتی کوردستان - عیراق » دهوئی. له لایه که وه، باسی نه بوونی دیموکراسیی و نازادیی رادهربرین، له نیو شقوش و « پارتیی » دا دهکا، به شیویه، ئه و نه بوونی دیموکراسیی و نازادییه، که شیکی وای، له نیوان « بارزانی » و نه ندامانی سه رکردایه تی « پارتیی » دا خولقاندبوو، زۆر بهی زۆری، ئه و هه فالانسی سه رکردایه تی پارت، له نیوخۆ و له گه له یه کدیدا، « هه لپه رست، دوروو، ناکوک و ناپاک » بن، له پیناوی « پله وپایه، دهسه لات، به رزه وهندیی تایبه تیی خویان و خۆنیزکردنوه له « بارزانی »، چال بق یه کدی هه له که من، ته بکه و فاقه بق یه کدی دانین، بیر له به رزه وهندیی بالای « پارت، شقوش و گه له هه مان نه که وه، بۆیه، « بارزانی ش باوه پی به هه چیان نه بوو!



له لایه کی دیکه شهوه، نهو تونه جالجالۆکانه یه ی، دهمزگه سیخورپیه کانی «C.I.A.» یی «نهمیریکا» و «ساواک» یی «نیران»، به چواردهوری شقرشه که ماندا تهنیبوویان، مه گهر، هر له وتووژتیکی وادا، روونبیتتهوه. پیاوهمکانی «نهمیریکا»، له پتی «شا» یی «نیران، نیسرایل، سادات، کهمیل شهمعون» و هیتندی، له کاربه دهسانی شقرشی کوردوهوه، وهک تقرتیکی یه کجار گهروه، سهره داوی پیوهندییه کانیان، له ناوچه که دا توندوتۆل گرتی دابوو، بهرژموندیه کانی گهلی باشووری کوردستانیشیان ژیر پی نابوو!

جا، نیستمش فرمون، ب،ا هه موو پتکهوه، ناوپی له رابورودی خهباتی خۆمان و گهله کامان بدهینهوه، تا بزانی، چندین ساله، چۆن له گوتی گادا نووستووین، ناسنی سارد دهکوتین و له بازنه یه کی بۆشدا دمخولیتنهوه!

هیوادرم، توانیبیتمان، تیشکتیمان ناراسته ی، هه موو نهو ناکۆکی و دووبه رهکیبانه کردبێ، که له سهرمتای دهسپیکردنی شقرش و له ناوه راستی شهسته کاندا، له نیوان «بارزانی» و باله که ی «پهلیتبیرو» و ریزه کانی گهلی کورددا رویانداده. مه به سیشمان، ته نیا راژمکردنه و دهمانهوی، راستیه کانی بۆ جه ماوه ری گهله که مان روونکه ینهوه، گرتکوتره ی دوخینی که موکوری و نهینیه کانی شقرشی کورد بکه ینهوه، مه ته لی راسته قینه ی ناکۆکییه کانی نیوان «بارزانی» و سهرکرده کانی «پارت» هه لنین. بۆ نهوه ی، چاریکی دیکه، کاره ساتی نه تهومی له و بابتهانه، روو نه دهنه وه و ریگی «ته بایی، یه کیتی و برابه تی»، ریزه کانی گهله که شمان پته و تری بێ. له و باوه ره شدام، هرگیز، هه موو راستیه کانی دهر ناکه ون، تا، هر دوو لای شه پرکه، دان به هه موو تاوانه کانیاندا نه نین و دمکۆمینه کانی بلۆ نه که نهوه.

دوکتۆر حوسین محهمهد عزیز

ستۆکهۆلم

1997.07.07

پہلے : دہربارہی ژبانی تابیہتیی خۆتان و بەرہمەکانتان، چی بق خۆتەوارانی کورد باسدەمکەن؟

1 : لە راستییدا، کاتێ دہربارہی ژبانی خۆم و کارە وێژھیبیەکانم، پرسیارم لێ دەمکەن، ھەمیشە تەنگەدەمگرێ، چونکە دەبێ، باسی خۆم بکەم. منیش لەو شتانەوہ دوورم. ھەر وہا، لەو پروایەشدام، لە پێی ئەو شتانە ی دەیاننوسم و خۆتەران دەیانخۆتەنەوہ، خەلکی دەمناسن. بەلام، ھیندێ جار ناچار دەبم، ئەو کارەبکەم. لەبەر ئەوەی، ھیندێ لە خاوەن چاپخانەکان دین بق لام و داوام لێ دەکەن، کوررتیەکی ژبانی خۆمیان بق بنووسم، تا، لە سەر بەرگی پەکن، لەو پەرتووکانە ی بلۆیدەمکەنەوہ، ببنووسن. وەک لەم دواییانەدا، شتێ روویدا، تا ئێستەش، شەرم بە خۆم دێ. لە پەرتووکی «ارە محظورە» دا، پێش ئەوەی چاپکری، خاوەنی چاپخانەکە ھات بق لام و گوتی: ھیندێ کەس، ھیچ لە بارە ی تۆوہ نازانن، ناگیان لە پێوھندییەکانت، بە بزوتنەوہی کوردایەتیییەوہ نییە، پێویستە لەم رووہوہ، خۆت بە خەلکی بناسینی، چونکە، خەلک بە تابیہتیی ئەوەی نوێ، لە پێوھندیی تۆ بە شۆرشوہ بە گومانن. ئیدی بێ ئەوەی پرس بە من بکا، چەند وێنەکی دیاریکراوی دەسکەوتوہ، چۆن لەگەڵ مەبەسەکی خۆیدا گونجاوہ، لە پەرتووکی ناوبراودا بلۆیکردوئەوہ. لە راستییدا، من ھیچ وێنە لەو وێنانەم، لە ئەلبومەکی خۆم نەداوھتی و تا دوای ساتیش، رەتکردوئەوہ. بەلام، خاوەن چاپخانەکان، بق دەسکەوتی تابیہتیی خۆیان، مافی ئەومیان ھەبە، چەن وێنەیان بق پەرتووکانیان بوو، بیکرن. لەبەر ئەوە، من قسە دہربارہی خۆم ناکەم. بەلام دەتوانم، کوررتیەکی دیاریکراوت، لەو بارەییوہ بەدەمی.

– کەر بفرەمووی، سالی لەدایکبوون و جێگە و رووداوہ گرنگەکانی ژبانت، بق خۆتەواران روونکەیتەوہ.

من لە رۆژی «1923/8/14»، لە شاری «مووسل» لەدایکبووم. دایکم، ھەشت مەدالی بووہ. پێنجیان کچ و سیانەکی دیکەیان کور بوون. دووانیان مردوون. واتە: خێزانەکەمان ئێستە، لە سێ خوشک و سێ برا پێکھاتوہ.

تەمەنم پێنج سال و چەن مانگێ بوو، کاتێ لە خۆتەندنگە وەرگیرام. دایکم، ھەمیشە باسی ئەو چیرۆکە ی بق دەکردم، تا، لە بیرم نەچیتەوہ. لەو سەردەمەدا، بەپیتی یاسا، مەدال لە تەمەنی ھەوت سالییدا، لە پۆلی یەکی سەرھتایی وەرەگیرا. منیش، ھیشتا شەش سالم پر نەکردبووہ، ھەر پێنج

سال و نیو دهبووم. دایکم، په لیگرتم و بردمی بق خوئندنگه کهی نزیک خوژمان. وک دایکم بوی گیرامهوه، به پرتومه ری خوئندنگه که پیدمهکنی و دهلی: تق نهمت بق له گهل خوژ هیناوه؟ دایکیشم پئی دهلی: « جهرجیس » بهم پلژگاره، له مالهوه هر خه ریکه، دهستکاری نهم په رتووک و نهو په رتووک دهکا، پینووس دهفرینتی و دهیهوئی، شت بنووسی. منیش، بیرمکردهوه و له دلی خوژدا گوتم: باشترین ری نهوه،ه، بیبهام بق خوئندنگه.

لهو کاته دا، سه رتهای دامه زانندی دهولتی « عیراق » بوو. خه لک، به شیوهیه کی فرمی نیاندهوتانی، ته منی خوژان به ته وایی دیاریکن. کم کهس دهیزانی، له چ سالتیکا له دایکیبوه. له بهر نهوه، هه موو کهستی، مافی نهوهی هه بوو، سه ر له دانگی « سولج » بدا و له ماوهی « 25 - 26 » سالد، ته منی خوژی دیاریکا. بویه، خوژگ وره کربن، یا، خوژیچووکردنهوه، بق هه مووان کاریکی ناسانبوو. نیمهش، که لکمان لهو یاسایه وهرگرت، دوو سال که وره میانکردم و له خوئندنه وهرگیرام.

– دیاره، چانستان هه بووه!  
نازانم..

– کهی کولژی مافناسیتان ته واکرد؟  
سالی « 1944 » .

– نه دی دوکتورا؟  
دوکتورام وهرنه کرتوه.

– به لام، هیندی جار گوتم لی دهبی، ده لین: دوکتور « جهرجیس » ؟  
به لی. راسته کهی، نهوه هه لهیه و من هه میشه، لهو شتانه راده کم. به لام، له راستییدا، له سالی « 1945 » دا، من هاوکاریم، له گهل هیندی توژره مهو دا دهکرد، تا، برونامه ی دوکتورا، له زانکوی « نه مئیریکا » وهرگرم. کاتی، له زانکوی « نه مئیریکا » هه موو نهو ماموستایانه ی دهناسین، له وانه دوکتور « یوسف نیش » ماموستای میژوو بوو، خوژی کورد بوو، له بنه ماله ی « عه بدولر محمان ی به ناویانگیبوو. له سه رده می « عوسمانی » یه کاندای میری « حه ج » بووه.

– خه لکی کام به می « کوردستان » بوو؟

« سووریا ». دوکتور « یوسف » و هیندیکی دیکهش، نهو که سانه ی، کاریان له برونامه ی دوکتورادا دهکرد، به تایبه تی، که ر له رووی رامیارییه وه،

تەرخانى تاپبەتتییان، پتوھندىيى بە کاروویاری « رۆژھەلاتى ناوھراست » و  
« عىراق سۆھەببوايە، ھەمیشە، رھوانەي لای مینان دھکرین. من دوکتۆر  
نیم، وھک دەلین: بھوانامەکم « لا ئیلاھ ئیلە ئەللا ھە.

– مامۆستا، لە چ سالیکیدا دەستان بە نووسین کرد؟  
نووسین! ئەوھ گرفتتیکى گەرھە. من لە پۆلى سیتی ئامادەیی بووم، دەسم بە  
نووسین و بلۆکردنەوھ کردوھ.

– گوئارت دەنووسی؟

بەلێ. گوئار و چامەي پچووکم دەنووسی. بەلام، ئەو کەسەي، کارتیکى زۆر  
قوولی، لە ژيانى وێژھيى و زانستیییم کرد، نووسەري بە ناویاک و ھۆنەري  
گەرھ و باشترین وەرگیتري چوارینەکانی « عومەر خەپام », مامۆستا  
«عەبدولھەق فازیل » بوو.

– خەلکی « عىراق » بوو؟

بەلێ. « عىراق ھى بوو. پارێزھربوو، لە « مووسل », گۆفاری « ئەلجەھە ھى  
دەردھکرد.

– سالی چەند؟

لە سالی « 1938 » دا.

– کەواتە دەتوانین، ئەو سالە، بە سەرھتای ژيانى وێژھيیتان دانین؟

پیتشتر، لە رۆژنامەکاندا شتم بلۆدھکردوھ. ھەرچەندە، ئەو گۆفـاـرە، لە  
« مووسل » دەردھچوو. بەلام، گۆفاریکی گەرھبوو، لەو سەردەمەدا، باشترین  
گۆفاربوو. نووسەرتیکى زۆر، لەوانەي لە نواییدا ناویانگیاندرھکرد، لە « بەغدا »  
و « نەجەف » و گەلێ جیتی دیکەر، تییاندا دەنووسی، وھک چیرۆکنووسی  
ناسراو « زھنون ئەیوب ». دۆستایەتیمان، لەو کاتانەي گۆفارھکەر، دەسی پێ  
کرد. « جەغفەر ئەلخەلیلی », ئەویش لە « نەجەف سۆھە شتی بلۆدھکردوھ.  
مامۆستای گەرھ « مەجید قەدوری », ئیستە لە زانکۆی « بۆستن » کارھکا،  
خاومنی پەرتووکى « ئەلعىراق ئەلستەقیل و ئەلجەھوریە ئەلعراقیە ھە و  
پەکتیکە، لە نووسەرھ گەرھکان. لە راستییدا، من لە زۆر رووی « وێژھيى و  
مەرالیی ھیوھ، سوووم لێ وەرگرت. « عەبدولھەق », ئاسۆیەکی گەرھ و  
فراوانی، لە پیش چاومدا کردوھ. بەلام، پیش ئەوھ، ئەو کەسەي ھانیدھام،  
بخوینمەوھ، مامۆستا « گۆرگیس عواد » بوو، ئەندامى دەرگەي کۆپى  
ئەکاڊیمیای « عىراق » بوو. چوار سال لەمەبەر کۆچیبواییکرد. تا ئیستەش

بیرمه، له پۆلی پینجی سه‌ره‌تایی بووم، مامۆستای زمانی « عه‌ره‌بیی هان بوو. په‌رتووکیکی بچکۆلانه‌ی به‌ سه‌ردا دابه‌شکردین، نرخه‌که‌ی ده‌ فله‌س بوو، ناوی « رحیله‌ ئیلا نه‌لقه‌مه‌ر » بوو. نووسه‌ری به‌ناویانگ « جول فیرنی » نووسی‌بووی. دوا‌ییش، کاتێ فیرنی زمانی « فرهنسیی » بووم، له‌ سالی « 1933 »دا، چارێکی دیکه‌ خوێندمه‌وه. ئه‌و مامۆسته‌یایه، زۆر ناگاداری‌ده‌کردم، له‌ په‌خشاندا، پله‌ی ته‌واوی بۆ دا‌ه‌نام. به‌لێ، ئه‌و دوو که‌سه، زۆر کاریان تێ‌کردم.

– یه‌که‌م په‌رتووکتان وه‌رگه‌یران بوو، یا دانان بوو؟  
یه‌که‌م په‌رتووکم، وه‌رگه‌یران بوو. ناوی چی بوو؟ له‌ بیرم چۆوه. له‌ سالی « 1946 »دا، من یه‌کتێ بووم له‌وانه‌ی، پارته‌ی « نه‌لشه‌ع » هان دامه‌زاند.  
– جارێ، یا وا‌ز له‌ پارته‌ی « نه‌لشه‌ع » بێنن، دوا‌یی له‌و با‌سه‌ش ده‌دوێن.  
دا‌وا‌یان لێ‌ کردم، — په‌رتووکه‌که‌ی « ای. جی. کامبل » وه‌رگه‌یرم. ناوی « نه‌لنوسۆل نه‌لتنه‌زخیه‌ لی‌حه‌رکه‌ نه‌لعوما‌ل نه‌لعاله‌میه‌ » بوو. وه‌رگه‌یرا، به‌لام ناوی منی، له‌ سه‌ر نه‌بوو.

– له‌ زمانی « ئینگلیزی سه‌وه‌ وه‌رتانگه‌یرا؟  
به‌لێ. نه‌وه‌ یه‌که‌م کارم بوو. پاشان، نزیکه‌ی چوار سال، به‌ سه‌ر نه‌وه‌دا تێ‌په‌ری، دوا‌ی نه‌وه‌ی، ما‌وه‌ی شه‌ش سا‌لیش، کاری پارته‌زهرییم ده‌کرد، رۆژنامه‌یه‌کی هه‌فتانه‌ی نێ‌وخۆییم ده‌رکرد و هه‌ر خۆشم، سه‌رنووسه‌ری بووم. له‌وه‌ به‌ دوا، چه‌ندین په‌رتووکم، له‌ زمانه‌کانی « فرهنسیی و ئینگلیزی سه‌وه‌ وه‌رگه‌یرا و پاشان بلا‌وکه‌رانه‌وه‌. گه‌ر نا‌وه‌کانیانته‌ ده‌وێ، هه‌یه‌.  
– وا‌ بزانه‌م، ناوی په‌رتووکه‌ دانرا‌وه‌کان و وه‌رگه‌یرا‌وه‌کان، له‌ سه‌رچا‌وه‌مکاندا هه‌ن، گه‌ر پێ‌ویسته‌مبوو، له‌وێ وه‌ریانده‌گرم. به‌لام، نایا ده‌توان، ته‌نیا، ناوی ئه‌و رۆژنامه‌ و گۆفاره‌نه‌مان بۆ‌ بێ‌ژن، که‌ به‌رێ‌زان ده‌رتانکردوه‌؟  
به‌لێ. گۆفاری « نه‌لجه‌له‌ »، له‌ سالی « 1938 »، تا‌ سالی « 1943 »، گو‌تارم تێ‌دا بلا‌وه‌م‌کرده‌وه‌.

دوا‌ی نه‌وه‌ی گو‌تزاریه‌وه‌ بۆ « به‌غدا »، کۆمۆنیسته‌کان ده‌سیان‌به‌سه‌ردا‌گرت و چه‌ن که‌سه‌تکی وه‌ک « داود سا‌یخ و یوسف سه‌لمان و عه‌بدو‌للا‌ نه‌له‌سه‌عوود » تێ‌یاندا ده‌نووسی. ئه‌مانه‌ش، له‌ سه‌رکرده‌مکانی « پارته‌ی کۆمۆنیسته‌ی عێراق » بوون.

– نایا، به‌رێ‌زان رۆژی له‌ رۆژان، کۆمۆنیسته‌ بوون؟

نەخیر، ھەرگیز کۆمۇنىست نەبووم. بەلام، زۆر لە کۆمۇنىستەکان ھاویرم  
بوون.

— دۆستایەتی باستیکی دیکە. ئەدی، گۆفاری دووم ناوی چی بوو؟  
دوای سالی « 1950 »، نوو پۆژنامە دیکە ھەبوون، ناویان « ئەلرەوافید و  
ئەلجەداویل » بوو. پاشتریش، لە سالەکانی « 1958 — 1959 » دا، دوو  
پۆژنامە تاییەتی خۆم ھەبوو، ناویان پۆژنامە « ئەلرائید و ئەلحەقیقە »  
بوو. خۆم، بەریرسیاری نووسین و خاوەنیان بووم. لە سالی « 1955 » دا، لە  
« میسر » نووسینم بلۆدەکردەوه.

— گوتار؟

بەلێ. « ئەلکتاب »، گەورەترین و بەرزترین گۆفاری « میسر » بوو. چەن  
نووسەرتکی وەک « عەبباس مەحموود عەقاد، مەحموود تەیموور، ئەحمەد  
حەسەن زیاد » و ھیندیکی دیکە تێیاندا دهنووسی. گوتارەکانی منیش، لەگەڵ  
ئەوانە ئاواندا دەردەچوون. ناومکەم، لە پال ناومەکانی ئەواندا دهنووسرا. تا  
ئێستەش لە بیرمە، ئەو یەکەم جار بوو، نرخێ ئەو شتە دهنووسم، وەری  
گرم. گوتاری یەکەم، دەربارە « تەحقیقات جەناییە جەدیدیە » بوو.  
تۆژینەو یەکی یاسایی گرنگی، کەم و تەنبوو، لیکۆلینەو یەکی زۆر جوانبوو.  
تەنانت، لە « ئوردون و سووریا »، دەربارە ئەو بابەتە، چەن نامە یەک بۆ  
ھات. ئیدی، دوای ئەو گوتارە، ناوی من لە سەرھو دهنووسرا. لەبەر ئەوەی،  
ھەمیشە گوتارەکان، بەگۆتەرە ناو و ناویانگی نووسەرکە، بایەخیان ئیدەدرا.  
تا ئێستەش، ھەر لە بیرمە، ناوی خۆم و ناوینیشانی گوتارەکەم، یەکسەر پێش  
چیرۆکەکی « مەحموود تەیموور » و گوتارەکی « ئەحمەد حەسەن زیاد » و  
لە دوای گوتارەکی « عەبباس مەحموود عەقاد » ھو نووسرا بوو.

— راستە دەلێن: « عەقاد » کوردبوو؟

بەلێ. کوردبوو. دواتر لە سالی « 1955 » بە دواوە، ئەو بەرھەمانی وەرم  
کێزابوون. لە دەرھو « عێراق » دەرکەوتن و بلۆیوونەوه.

— مامۆستا بیوورە، من تەنیا، مەبەسم ناوھێنانی ئەو پۆژنامە و گۆفارانە،  
کە بەشداریتان لە دەرکردنیاندا کردووه؟

تەنیا سیان بوون، گۆفاری « ئەلجەلە » و پۆژنامە « رەوافید و جەداویل ».  
— ئەدی پۆژنامە « ئەلتەنەخی »؟

من سەرنووسەری بووم.

– واته: رۆژنامه‌ی «ئه‌لته‌ئەخی»، دوا رۆژنامه‌یه‌ بووه، کارتان تیدا کردووه؟  
به‌لێ، دوا رۆژنامه‌بوو.

– ئەدی پێش ئەوه؟

پێش ئەوه، رۆژنامه‌ی «ئه‌لحه‌قیقه» – راستیی «بوو. له‌ سالی «1959» دا، به‌ هەر دوو زمانی «عەرهبیی و کوردیی» دهردمچوو. سهرنوسهر و خاوه‌نه‌که‌شی، هەر خۆم بووم. ئەو رۆژنامه‌یه، بۆ من، هۆی به‌لا و نه‌گه‌به‌تی بوو. چونکه، له‌و سهرده‌مه‌دا و له‌ شاری «مووسڵ»، رۆژنامه‌یه، نیوه‌ی به‌ زمانی «کوردیی» دهرچێ، نه‌وه‌ وه‌ک، تاوانێکی گه‌وره‌ وابوو. کاتێ، «به‌عسیی عه‌ه‌کان، له‌ «1963» دا هاتن، فرمانی خنکاندنیان بۆ دهرکردم. به‌ لای ئەوانه‌وه، گه‌هره‌ترین تاوانی من نه‌وه‌بوو، ئەو رۆژنامه‌یه‌م دهرکردبوو.

په‌2: پێش ئەوه‌ی، بچنه‌ دهرموه‌ و تیکه‌لای کاری شۆرشگیریی بن، هیچ جۆره‌ پێوه‌ندییه‌کی رامیارییان هه‌بوو؟

2: به‌لێ، له‌ «پارتیی «دا» نه‌ندام بووم. به‌لام، پێش ئەوه، به‌کێ له‌ دامه‌زێنه‌ره‌کانی پارتی «ئه‌لشه‌عب» بووم. له‌ مانگی «ئه‌پریلی/1946» دا، له‌گه‌ڵ «عه‌زیز شه‌ریف و عه‌بدولرهبیم شه‌ریف» دا، پارتی «ئه‌لشعب» مان دامه‌زاند. ناوی منیش، له‌ لایه‌ره‌ بیستوشه‌شی به‌شی شه‌شم، له‌ په‌رتووکی «ته‌ریخ ئه‌لوه‌زارات ئه‌لعراقیه» دا هاتوو. به‌لام، ته‌نیا له‌ «مووسڵ»، جێی بروای «ئه‌لشه‌عب» بووم. دواي چوار مانگیش، وازم لێ هێنان.

– بۆچی وازتان لێ هێنان؟

له‌ به‌ر دوو هۆ:

په‌که‌م: رێبازێکی چه‌پی مارکسیی تیدا دروسبوو. ئێمه، نزیکه‌ی له‌ دوو ده‌سته‌ پێکه‌اتبووین. ده‌سته‌یه‌کی دیمۆکراسیخوازی لیبرالی دامه‌زێنه‌ر و ده‌سته‌یه‌کی مارکسیی وه‌ک «عه‌زیز، عه‌بدولرهبیم و تۆفیق منیر... تاد».

دووه‌م: کاتێ پارته‌که‌مان دامه‌زاند، بیروباوه‌رمان وابوو: پرۆگرامه‌که‌مان، شتیکی دهرباره‌ی، مافه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی گه‌لی کورد و مافی که‌مه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کان تیدا بێ. به‌لام، دواي هه‌ستمکرد، کاتێ، پرۆگرامه‌که‌مان رێکوپێککرد و پێشکه‌ش به‌ وه‌زاره‌ی ئیخۆج‌کرا، ئەو شته‌ی تیدا نه‌بوو. ده‌توانی، ئەوه‌ له‌ په‌رتووکی «ته‌ریخ ئه‌لوه‌زارات ئه‌لعراقیه» دا بخوێنیته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، به‌رانبه‌ر ئەو کێشه‌یه، شیوه‌ گومان و نیمچه‌ کاردانه‌وه‌یه‌کم، لا

دروسبوو. هر که بینیم، که سایه تییبه چه پهکان، به سر پارت که ماندا زال  
بوون و دهسیانیه سهر داگرت، ئیدی، من په کسر کشامه دواوه.

– چه پهکان، دژی مافه کانی گلی کورد بوون؟

نختر. حوکوومت دژیوو. دواپی تیگه یشتم، « عزیز شریف، عامر عبدالله،  
عبدولرحمان و توفیق منیر »، که هموویان، له دهستی دام—زرتنری  
« نلشعب » بوون، له ژروه به نه تیی، کۆمۆنیست بوون. به لام، له گهل  
« پارتی کۆمۆنیستی عیراق دا، ناکۆکی و جیاوازییان، له نیاواندا درس  
بوویوو، بژی، وازیان هینابوو، دهیانویست، پارتیکی تایبته تیی دروسکن.

– پارتی « نلشعب »، روویه کی دهره وهی ناشکرای پارتی کۆمۆنیست نه بوو؟  
نختر. به پیچه وانوه.

– نهی چی بوون، خۆ ئهوانه، له نیو پارتی « نلشعب دا نه چیندرابوون؟  
نختر. لهو بابتهش نه بوون.

به لام، لهو باره یوه، بیروپرای جیاوازه یه. دواپی، کیشه که مان بق روونیوه،  
جیبه و چی نیبه. « پارتی کۆمۆنیستی عیراق »، به شیوه یه کی برددوام،  
هیرشی توندیی، دهگرده سر « پارتی نلشعب ». دهتوانین، بلتین: وهک  
پتوهندی نیوان، « چینی میلیی » و « په کیتی سۆفیت سی کۆن و ابوون، هر  
دوو لایان، کۆمۆنیست بوون، به لام، هر یه که یان، سورقوراکه سی نهوی  
دیکه یانی گرتیوو.

– پیتان و نیبه، ناکۆکی و دوویه رهکیبیه که سی نیوانیان، له سر کیشی  
نایدۆلۆژی و دهسلات بووی؟

نختر. کیشی بیروپاوه و نایدۆلۆژی، له گۆرتدا نه بوو، به لکرو، همووی  
تهنیا، کیشی نیو خویان و تاکه که سی بوو. له بر نهوه، من وازه تینا. به لام،  
تا سر، له گهل « عزیز شریف دا، وهک دوو هاورئ ماینه وه پارتیگاری  
نهو دۆستایه تییبه م کرد.

– بیروپرای نه دانه مارکسیبیه کانی، نیو پارتی « نلشعب »، دهریاری مافه  
نه و مبییه کانی گلی کورد و که مه ته و مبییه کان چۆن بوو؟

دهریاری بیروپرای، مارکسیبیه کانی نهو سهرده مانه، دهتوانی، له هموو  
پهرتوکه کاندایان خوتنیه توه، به تایبته تیی، له پهرتوکی « لیمازا ته بقا  
نه له قایق مهکتومه عن نلشعب نه لکوریی؟ دا به جوانیی باسکراوه.

– لیره دا دهگرتی، به کورتیی بۆمان باسکن؟



به‌لئی. دواى نه‌وهی، پینج یا شه‌ش سال، به سه‌ر دامه‌زاندنی « پارتی دیمۆكراتى كوردستان دا تپه‌رى، نه‌و كاته، كۆمۆنیسته‌كانى « عیراق »، به نه‌ینى كارباندمكرد. هه‌لو ته‌سته‌كانى « پارتى میان دامگرتوه. له‌ رووى بیروباوه‌ر و نايدۆلۆژیاوه، هیرشیکى زۆریان ده‌كرده سه‌ریان. سالى « 1952، كاتى « به‌هادین نووری » هات و بوو به‌ سكرتیری گشتى « پارتى كۆمۆنیست »، ئه‌م دید و بۆچوونه‌ی كۆمۆنیسته‌كان، به‌ شیوه‌یه‌كى كتوپرى كۆرا. له‌ هه‌مان سالدا، « باس » كه‌ ناوى نه‌ینى « به‌هادین نووری » بوو، دانی به‌ وه‌دا نا، كورد نه‌توه‌یه و مافی دیاریكرنى چاره‌نووسى خۆی هه‌یه. دواى نه‌وه‌ی، له‌ سه‌رده‌مى « یوسف سه‌لمان هوه، كۆمۆنیسته‌كان، له‌ ئاستى نه‌توه‌بوونی كورددا، له‌ درۆنگی و گوماندا ده‌ژیان، له‌ ژێر كوشارى « پارتى كۆمۆنیست » و تیۆریه‌ نه‌توه‌میییه‌كه‌ی « ستالین دا، نه‌وه‌یان په‌تمه‌كرده‌وه، كورد نه‌توه‌ بێ، به‌لكوو، به‌ كه‌لیان داده‌نا.

پاشان، له‌ كاتى خۆیدا، « به‌هادین » لایرا، نه‌وه‌ش یه‌كێ بوو له‌ وه‌زانه‌ی، دواى له‌ دانپێدانانه‌كه‌ی خۆی په‌شیمانبووه. تا دواى، « عه‌بدولكه‌رىم قاسم » هات و له‌ كۆتایى سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى « عه‌بدولكه‌رى هه‌دا، « جه‌مال حه‌یدرى » نامیلکه‌یه‌كى ده‌ركرد. له‌و نامیلکه‌یه‌دا، دانی به‌وه‌دا نا.

– من مه‌بسم له‌ پارتى « ئه‌لشه‌عب » بوو، نه‌ك « پارتى كۆمۆنیستی عیراق » جیاوازیه‌كى زۆریان نه‌بوو.

– دواى نه‌وه‌ی، وازتان له‌ پارتى « ئه‌لشه‌عب » هه‌تیا، له‌ گه‌ل چ لایه‌كه‌دا، كارتانكرد؟

له‌ سه‌ره‌تای سالى « 1948 دا، من و « سالح یوسفى » له‌ « مووسل »، پێكه‌وه كارمانده‌كرد. نه‌و كاته، « سالح یوسفى »، « پارتى » بوو.

– واته: به‌په‌رتزان له‌ سالى « 1948 هوه، له‌ ریزه‌مکانى « پارتى » دا كارتان كردوه؟

به‌لئی. من پارتیزه‌ر و كه‌سه‌یه‌تییه‌كه‌ی ناسرابووم. « پارتى دیمۆكراتى كوردستان »، پارتىكه‌ی نه‌ینیبوو، « سالح یوسفى » له‌ « مووسل »، له‌ دادگه‌ی « شه‌رعى » كاریده‌كرد و نووسه‌رى یه‌كه‌مى دادگه‌ بوو. هه‌موو زنجیره‌ی شانگه‌كانى « پارتى »، به‌ ده‌س نه‌وه‌وه بوو، هه‌موو پێكه‌وه كۆ ده‌بووینه‌وه، به‌لام، من هه‌ندێ له‌و كه‌سه‌نه‌م ده‌ناسی، ئیدی له‌و كاته‌وه، خۆم به‌ « پارتى » ده‌زانى و خه‌لكیش ده‌یانزانى، كه‌ من « پارتى »م. وا بزانه‌م،

« برایم نه‌محمد » و برادهرانی دیکه‌ش دهیانزانی، من له « پارتیی ها نهدامم. به‌لام، پیش نه‌وه، مه‌لیکی دیاریکراوم، بق کیشی کورد هه‌بوو. کاتی، شۆرشیی سالی « 1945 » ده‌سیپتکرد و دادگه « عورفیی به‌کان فرمانی له‌نیویردنی « بارزانیی به‌کان و نه‌و کوردانه‌ی، پی‌وه‌ندییان به شۆرشه‌وه کردبوو، دهرده‌کرد. من، یه‌کتی له‌و دوو پارێزهره‌ بووم، له‌ دادگه « عورفیی به‌کاندا، دا‌کۆکیم له « بارزانیی به‌کان و شۆرش‌گیره‌کان ده‌کرد. – له‌ چ سالی‌کدا؟

له‌ ساله‌کانی « 1945 – 1946 » تا سالی « 1950 ». که‌سی دووم، « عه‌ونی یوسف » بوو. به‌لام، « عه‌ونی » زوو به‌زیی و من هه‌ر به‌ردوه‌ام‌بووم. دوا‌یی، چه‌ن پارێزهری‌کی دیکه‌ی وه‌ک « محمه‌د شاهین نه‌لسوفیی » هاتن و دا‌کۆکییان، له « بارزانیی به‌کان و نه‌وانی دیکه‌ ده‌کرد. نه‌ویش، هه‌ر له « سووسل » پارێزهر بوو، نه‌ندامی « پارتیی شش بوو. هه‌روه‌ها، « فه‌ریق عه‌قراوی شش شانی دایه‌ به‌ر نه‌و کاره‌.

نه‌و کاته، « مه‌لا مسته‌فا » له « یه‌کی‌تی سۆفیت » دهر‌به‌ده‌ریو. له‌و کاته‌وه، منی ده‌ناسی. له‌ دووره‌وه‌ ناوی بی‌ستبووم، ده‌یزانی، پارێزهری هه‌یه‌ و دا‌کۆکیی له « بارزانیی به‌کان ده‌کا. کۆمه‌له‌که‌ی « برایم نه‌حمه‌د یش، نا‌گایان له‌وه‌ بوو، من دا‌کۆکییان لی ده‌که‌م.

پێ: پیش نه‌وه‌ی، راب‌که‌ن و به‌ شی‌وه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، به‌شداریی له شۆرشه‌که‌دا به‌کن، ئایا، له‌ نی‌و شاردا، پی‌وه‌ندییان له‌گه‌ل شۆرش‌گیره‌کانی شاخدا هه‌بوو، یا، هه‌ر وه‌ک نه‌ندامی‌کی ئاسایی کارتانده‌کرد؟ گه‌ر هه‌بوو، نه‌و پی‌وه‌ندییه‌ چۆن بوو؟

و: من، یه‌کتی له‌و که‌سانه‌ بووم، له‌ رۆژنامه‌ی « خه‌بات » دا کارمه‌کرد. – نه‌و کاته، « خه‌بات » به‌ نه‌تی‌یی یا به‌ ئاشکرا دهرده‌مچوو؟ به‌ ئاشکرا دهرده‌مچوو. ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌ من، « برایم نه‌حمه‌د، جه‌لال تاله‌بانیی، حیلیمی عه‌لی شه‌ریف و حه‌یب محمه‌د که‌ریم » پیکه‌اتبوو. من له « به‌غدا »، له‌ باره‌گای « پارتیی » ده‌زیام. نه‌و کاته، تازه‌ سه‌رته‌ای پی‌وه‌ندییه‌کی راسته‌وه‌وان، له‌ نی‌وان من و « برایم و جه‌لال ها دامه‌زرا‌بوو. نه‌و پی‌وه‌ندییه‌، هه‌رسته‌یکمانی به‌ ته‌واوی، پیکه‌وه‌ گرته‌دا‌بوو. – ته‌نیا، به‌ هه‌زی رۆژنامه‌ی « خه‌بات »ه‌وه‌؟

نه‌خێر. پێشتر دهناسين. به‌لام، له‌و کاتهوه، پێوه‌نديبهي که‌مان به‌هيزتر بوو. «ج‌لال» مني دهناسي. جاري کيان، له‌ نيوان سا له‌ کاني «1956 – 1958» دا، سه‌ري لتي دام. به‌ ته‌واويي بېرم نه‌ماوه، که‌ي بوو. خزي بزي گيرامه‌وه و گوتي: خويندکاري بووم و له‌ ناماده‌يي ده‌مخويند، بۆ «مووسل» دوور خرابوومه‌وه. يه‌کي له‌ په‌رتووکه‌ کاني توژم کړي و هاتم بۆ لات. شو کاته‌ي، شو باسيده‌کا، په‌رتووکي «که‌يفه‌ تونطيع نه‌لسما» م وهرگيرابوو. په‌رتووکي زۆر ناسک و خوشه، به‌ داخه‌وه، ئيسته‌ لام نيه‌.

– که‌ي له‌ گه‌ل «برايم نه‌حمه‌د» دا، يه‌کديتان ناسي؟

«برايم»، پاريزه‌ر بوو. سه‌رداني «به‌غدا» و «مووسل» ي ده‌کرد. له‌ سالي «1948» دا، کۆميته‌ي «نينزيات» مان هه‌لبژارد، له‌و کاته‌وه يه‌کدي دهناسين.

– له‌ رتي «پارتيي يه‌وه»؟

نه‌خێر. شو کاته، نه‌ من و نه‌ «برايم نه‌حمه‌د»، نه‌ندامي کي ده‌رکه‌وتوو – پارتيي «نه‌بووين».

– نه‌دي مه‌به‌ستان، له‌ هه‌لبژاريني کام کۆميته‌ي؟

مه‌به‌سم کۆميته‌ي «نينزياتي پاريزه‌ران» و هه‌لبژاريني سه‌نديکاي پاريزه‌ران.

– واته: له‌ رتي پيشه‌که‌تانه‌وه، يه‌کديتان ناسي.

به‌لتي. له‌ رتي کاري پاريزه‌رييه‌وه، يه‌کديمان ناسي.

– نه‌دي، که‌ي له‌ رتي «پارتيي يه‌وه» پيکه‌گه‌يشتن؟

له‌ سالي «1958» دا.

– ده‌رباره‌ي دۆستايه‌تيتان، له‌ گه‌ل «هه‌مه‌زه‌ ع.» دا، چيمان بۆ ده‌گيرنه‌وه؟

من له‌ هه‌موو ژياندا، دوو جار، چاوم به‌ «هه‌مه‌زه» که‌وتوه.

جاري يه‌که‌م: زۆر کتوپريبوو. «هه‌مه‌زه»، خه‌لکي شارۆچکه‌ي «زاخو» يه‌. له‌ سه‌رمه‌ي چله‌کاندا، لاي هاورپيه‌که‌ له‌ شاري «مووسل» خزي شارديوه.

شو هاورپيه‌، له‌ کۆلژي «شاه‌فيسه‌ل» مامۆستا بوو. له‌ کۆمونيسته‌کان بوو. يه‌کي له‌ هه‌ره‌ هاورپي، دلسۆزه‌کاني خوشم بوو. دوايي، له‌ سه‌رده‌مي

«عه‌بنولکه‌ريم» دا، بوو به‌ په‌رتوبه‌ري گه‌شتي «نيرشاد». ناوي «مه‌مه‌د توفيق حوسين» بوو. تا ئيسته‌ش ماوه و جارويار، له‌ «عيزاق» مه‌وه، سه‌لام

بۆ ده‌نيرئ. له‌ بېرمه‌، له‌ چايخانه‌به‌ دانيشتبووين، يه‌کسه‌ر لتي پرسيم: خۆ پيت ناخۆش نيه‌، گه‌ر ئيسته‌، مرۆفي کي پيشکه‌تووخواز بي بۆ لامان و

دانیشتن، مرۆفییکی خوڤشه و له خوڤشتانه كوردە؟ ئەر كاته، به كۆمۆنیستەكانیان دهمكوت: پیتشكهوتووخواز، دواى مارویه، «همزه» هات. ئهوش، منى نهدناسى و ناوى منى نهدزمانى. هەر وا، دانیشتنێكى كوورت بوو، لهبەرئەوهى خۆى شاردهۆوه، دهمترسا.

جاری دوومهیش: له دانیشتنێكى بچووكدا له «بهغدا» دیمهوه.

– لهو دوو دانیشتنهدا دهمتهقتى رامیاریتان نهدمکرد؟

هیچم له بیر نهماوه.

– دمتوانن، دهربارهى كەسایهتیی «همزه»، هیندی شتمان بۆ باسكەن؟

نەخێر. بهلام، هیندهى من ئاگادارم، «مهلا مستهفا»، برهوايهكى كۆترانهى پى بوو.

– له چ سالیكددا؟

له سالی «1958» دا. چاكم له ياده، ئیمه دانیشتبووین، «مهلا مستهفا»، پهراویكى ههنگرت و به سپیتیی له خواروه نیمزایکرد و دای به «همزه».

– ئایا، كاتی «بارزانی»، «بهغدا» بهجتهیشت، پاشان شۆرش دهسى پى كرد، پتومندیی لهگهڵ «همزه» عهبدوللا «دا مابوو؟

نەخێر. ئهوه له «پارتیی» دهریكرد.

بهلى. دهمزانم، بهلام، له سههرتای ههفتاكاندا بیستم، سهردانى «بارزانی» دمكرد.

من له گرتووخانه بووم، ئاكام له شتى وا نییه.

– جگه لهو دوو چاره، ئایا، جارتكى دیکه، مامزستا «همزه» تان بینیهوه؟ ههچتان له بارهیهوه بیستوه؟

نەخێر. له دانیشتنهكانى «مهلا مستهفا» دا نهمبینیوه. لهو برهوايهشدام، تا،

«مهلا مستهفا» مرد، به هیچ شتیهوه، پتومندییان نهبوو. لهبەرئەوهى، ههچى نهدمکرد. دواى ئەوهى له «پارتیی» ش دهرکرا، له «پارتى كۆمۆنیستی عێراق» دا، وهك ئەندامى مایهوه.

– همزه؟

بهلى. ناسنامهى پارتى كۆمۆنیستی ههبوو. ئەندامێكى ئاساییبوو. ئهوش و «نووریى» شاوهیس هیش، هەر دووکیان كۆمۆنیست بوون. «نووریى»، تا

مردیش، هەر ئەندامبوو. له ههمان كاتدا، ئەندامى پهلیتبیروى پارتیش بوو.

– چۆن شتى وا دهپى؟

نازانم. به لأم، نهو پاککردنوهی «مهلا مستهفا»، له ریزمکانی «پارتیی» دا کردی، تهواو نهبوو. نهوش، چیرۆکیکی دوورودریزه.

– پاشان، باسی نهوش دمکین. کهی «بارزانی» تان له نزیکهوه ناسی؟ کاتی، سالی «1958»، له «یهکیستی سۆفیت» گهراپهوه. وینهشمان پیکهوه کرتوه. له یادمه، من و «شیخ عزیز شهمزینی» و جهوهری عزیز پاشای دهمی «دادگر»، له گهله چهن کهمستیکی بیکه و «مهلا مستهفا» دا، بهرو پیری نهو «بارزانی» یانهی له «یهکیستی سۆفیت» گهراپهونهوه، ههموو پیکهوه چووین و پیتشوازییمان لێ کردن.

– له «بهغدا»، یا له «بهره»؟  
له «بهغدا».

– نایا، هیچ گفتوگۆیهکتانکرد؟

به لێ. «مهلا مستهفا» روویتیکردم و گوتی: من تو دهناسم و سوپاستدمهکم. تو بێ نهوی، چاوهراونی هیچ یاداشتێ بکهی، داکوکییت له ئیمه کرتوه. له بهر نهوی «مهلا مستهفا» عهرمبیهکی باشی دهمانی، ههمیشه به عهرمبیه قسهی له گهله من دهمکرد و به عهرمبیه گوتی: «لا جهزانه و لا شهکورا».

– نهدی جاری دوهم؟

دوای نهوه، نزیکهی ههموو رۆژێ، یا رۆژه نارۆژی، له مالی خۆیان، له میوانخانهکهی یهکیمان دهبینی. له دانیشتنهکانیدا، نامادهههبووم. نهو کاته، له خانوومکانی هێلی ناسن، له ماله کۆنهکهی «نووری سهعید» دا دهژیا.

– دهمکری، هیندێ لهو شته گرنگانهی، له نیوانتاندا ههبوو، بۆمان باسکهن؟

نهو کاتهی «مهلا مستهفا»، هیرشیکرده سهر «پارتیی» و پهلاماری بارهکای دا، «همزه عبدالله»ی دهمکرد، من له «مووسل» بووم.

– مه بهسم تنیا، هر نهوه نییه. به لکوو، هر شتیکی دیکه، پتوهندیی به خۆت و نهوهوه هه بێ.

بهو شیوهیه نهبوو. له راستییدا، پتوهندیی من به «بارزانی» یهوه، تنیا، پتوهندیی سهردانهبوو. دادهنیشتین و شتی ناساییمان باسدهمکرد.

– نهدی پتوهندیی پارتیایهتی و رامیاریی؟

نهخیر. نهو شتانهمان له نیواندا نهبوو، باسی پۆلیتیکمان نهدهکرد. به لأم، پتوهندیی پارتیایهتی توندوتۆلم، له گهله «برایم، جهلال، زوبیحی» و کۆمهلیکی دیکه دا بوو. پتوهندییمان، له سهرو باشیشهوه بوو، زۆر پیکهوه دمکونجاین.

– کاتى شۆرش دەسپيٽکرد، بەرڤزتان لە كوئى بوون؟ چىتان دەکرد؟ پيش نەوى هەلټن، راتان بەرانبەر شۆرشەكە چۆن بوو؟

کاتى شۆرش دەسپيٽکرد، من لە « بەغدا » بووم. دواى نەوى، زۆربەيان رۆشتن بۆ شاخ و چالاکیيان دەسپيٽکرد، نيش و لىپرسراوويم بۆ ديارىکرا. من لە « بەغدا »، لەگەڵ « شەوکەت عەقراوى » دا مامەرە، کە پاشتر « بەعسى يەکان کوشتيان.

– بۆچى کوشتيان و لە چ سالتکدا کوژرا؟

لەبەر نەوى، خۆى لەگەڵ « بەعسى يەکاندا بوو. دواى، لەگەڵ پەشە کوژىيەگەى « شىخ عوسمان و عوبيدوللا ، هەموويان پیکەرە سەريان تىداچوو. پيش نەوى راکەم، من لىپرسراوويم. کاتى شۆرش هەلگىرسا و کلپەيسەند، ئىمە بە نەينى، لە ماله چکۆلەگەى « نۆمەر دزەبى، يە کدىمان دەبينى و کۆدەبووينەوه. ئەو کاتەى « پارتى »، ياداشتەگەى نووسى و بۆ « عبدالکريم قاسم » ى نارد، منيش بەشداريم تىدا کرد.

– سالى چەند بوو؟

دواى نەوى، هەرا و ناژاوه و بزوتنەوى چەكدارى، لە « كوردستان » دەسپيٽکرد.

– واتە: سەرھتای شۆرش بوو؟

يەلتى. لە سەرھتای شۆرشدا بوو. بەلام، پيش نەوى « پارتى »، دەس بە سەر جولانەوهکەدا بگرۆ و سەرکردايەتتى بکا. ئەو ياداشتەش، لە پەرتووگەکاندا هەيه و دەتوانى، بيبينى. لەو کاتانەى ئىمە، لەوئى کۆدەبووينەوه، فرمانى گرتنى « برايم ئەحمەد و جەلال » دەرچوو. لەبەر نەوه، هەموويان هەلاتن. من رام نەکرد. « شەوکەت عەقراوى » ش، لەبەر نەوى لە وەزارەى شارەوانىيە فرمانبەر بوو، مايهوه. پیکەرە بە نەينى، رۆژنامەى « خەبات »مان دەر دەکرد. – ئەو کاتە، « شەوکەت » ئەندامى کۆمىتەى ناوهندىيى بوو؟

نەخىتر. هەر دوو کەمان، ئەندامى کۆمىتەى ناوهندىيى نەبوون. بەلام، لە راستىيدا، کاتى نۆتەرۆ، يا ميوانتكى گەرە بەهاتايە و سەردانى رۆژنامەگەمانى بکردايە، دەرپارەى « پارتى » پرسىار بىکردايە يا نەيکردايە، « جەلال » هەميشە، پيش هەموو ئەندامەکانى دیکە، منى پيشکەش دەکرد و دىگوت: ئەمە ئەندامىکى بەرزى « پارتى » يە. نەمان دەگوت: نەوه ئەندامى کۆمىتەى ناوهندىيە، تەنيا دەمانگوت: ئەندامىکى دەرکەوتووه، تا بيانزانبايه،

ئەو كەسە، لە كادىزە بالاكانى « پارتىيىيە » و قسەيان لەگەلدا بگردايە. لە راستىيدا، « برايم ئەحمەد و جەلال »، رۆزىيان لى دەگرتم و لەو بروايەدام، تا ئىستەش، ھەر رۆزم لى دەگرن. ھەر ھەما، لەو كاتەدا، ئەلقەي پىئومەندىي، نىوان شۆرش و دەزگە بيانىيىيەكان بووم.

– بە نەئىيى؟

بەلى. ھىندى لە نووتەرە بيانىيىيەكان دەھاتن، دەربارەي شۆرشى كورد، داواي ھىندى زانىيارىيان دەگردد. بۆ نموونە: بىرم دى، رۆژتىكان « جەمىل تۆما »، يەكتى لە رامبارە ناسراو مەكانبوو. ھارووتى بالوتىزى دەولەتى « چىن » بوو. بالوتىزى « چىن » دەبووست، راپۆرتى دەربارەي شۆرشى كورد، پىشكەش بە كار بە دەسەنى دەولەتەكتەي بگا. زانىيارىيەكتى زۆرىشى، لەو بارەيەو نەبوو. مەنىش، لەو دەترسام، بچم بۆ ئەوى و پىئومەندىي دامەزرتنم، كەستى بمبىنى و تىدا بچم. بەلام، « جەمىل تۆما » كەسايە تىيىيەكتى ناسراو و بەرپۆتەبەرى گشتىيى بوو. لەبەرئەو، بالوتىزى مەن و ئەوى داوھتى نانخواردن كرد و بانگى كرىن بۆ مەلەو. لەوى راپۆرتىكى تەواوم، دەربارەي شۆرش پىشكەشكرد.

پ4 : كەي بە تەواوي، ھەلاتن و بوون بە پىشمەرگە؟

و4 : دوو رۆژ پىش ئەو، كۆدەتاكەي « 8 / فەبىرورەي / 1963 » روويدا، مەن كىرام. ئەمە دەبى، باسكەم، لەبەرئەو، ھەر كاتى ئەم رووداوم بىر دەگەوتەو، دلم ژاندەكا. چونكە، ئەو ھەلەيەكتى گەورەبوو، « پارتىيى » كردى. لە سالى « 1963 »دا، مەلەكەمان لە « عەرسەت ھىندىيە » بوو. « شەوكت عەقراويى »، مەلەكەمانى دەزانى. رۆژى خەرىكبوو، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەماندا، بۆ سەردانىكى ناسايى، لە مەلەو دەردەجووين، ئۆتۆمۆبىلەكتى « عەقراويى »، لەبەردەماندا راوستا. « سالىح يوسفىي » دابەزى و ئەويش لە دوايەو بوو.

– « سالىح يوسفىي » لەو كاتەدا، چۆن گەيشتەبوو « بەغدا » ؟

نازانم. مەن حەبەسام، سەرمسورما، لەبەرئەو، « سالىح يوسفىي » لە شاخ بوو. يەكسەر زانيم، شتىكى خەتەر ھەيە. بە براكەم گوت: تۆ خىزانەكە بەرە و بۆق، مەن نايم، دەبى، ئەم ماستە موويەكتى تىدا بى!

خوشكە گەورەكەم « سەبىحە »، ھەك پىاووتىكى رىكوتىك و ابوو. بەرپۆتەبەرى خۆتەنگە بوو. زىرەك و وريا بوو. ھەر زوو، ھەستى بە رووداومەكان دەگردد.

« مەلا مستەفا »، رېژىئىسى زۆر گەرەمى لى دەگرت. كاتى، لە گرتووخانە دەرچووم و يەكەم رېژى، دواى ئەوئى چوومە دەرەو، « جەلال ئالتە، عەبىدوللا پشەدەرى، نورى شاورمىس » و كۆمەلنىكى بىكەش، لاي « مەلا مستەفا » دانىشتىبوون. لە يادەم، رووى تىكردم و گوتى: « جەرچىس »، تۆ خوشكىك ھەيە، تەنبا خوشك نىيە، بە پەنجەگانى دەبىژارد و دەبىگوت: بەلكوو لە ھەمان كاتدا، « خوشك، برا، ژن، دايك و باوك ». من لە ژيانى خۆمدا، ژنى وام نەديوھ.

ھەرچى چۆنى بوو، « سالىح يوسفىسى » ھات و لە مالىوھ دانىشتىن. گوتى: كاكە! من ھاتووم، دوو شتت پى راگەيەنم.

يەكەم: بە فرمانى كۆمىتەى ناومندىي و شۆرش، دەبى، يەكسەر بىتتە نىو شۆرش، بەرپرسى وىزكە و بەشى راگەياندن لە ئىستىزىگى. يا دەبى، ئىشوكارمەكانى خۆت، بە شىوھى رىكخەى، خۆت دەر بازگەى و لە « نەرويا » نوئەرى شۆرش بى.

دووم: ئىمە، دواى ئەوئى تۆمان بىنى و ئاگادارى بارودۆخى تۆ بووين، دەچىن، « عەلى سالىح ئەلسەعدى » و كۆمەلى « بەعسىيە » يەكان دەبىن، لەبەر ئەوئى، نىازيان ھەيە، كۆدەتايەك رىكخەن. من دان بەوھدا دەنم، كاتى خۆى، لەو بېروايەدابووم، ئەو قسانەى « بەعسىيە » يەكان، دەرپارەى كۆدەتا دەيانكرد، لاي من، ھەك نوكتە وابوو! پىموابوو، ناتوان، ھىچ بىكەن!

بەلام، دواى دەرگەوت، « ئەمىرىكا » و « نىنگلىز »، لە پىشت كۆدەتاكەى « 8/فېبروھىيە بوون. من ھىچم نەگوت. « يوسفىسى » گوتى: لىرە ھەستام، دەرچۆم، لە سەر پاشەپۆزى شۆرش و داواكارىبىيەگانى كۆمەل، لە گەل « بەعسىيە » يەكاندا رىككەكەوم. « سالىح »، مەزۆفنىكى زۆر باشبوو. بەلام، پامىيار نەبوو، پىاوئىكى ساكاربوو، مەزۆفنىكى پاكبوو، دلى ھەك، دلى منداىل خاوتىبوو، لە راستىبىشدا نازابوو. لە سالى « 1945 » دا، ھەموو ناوچەگانى دوژمى دەبى، نامەى لە « بەغدا و مووسىل » ھەو بۆ شۆرش دەبىد، گەر بىيان گرتايە، يەكسەر ھەلىاندەواسى. بە راستىي، نازا و دلسۆزىبوو. تەنانەت، لە يادەم، ژنەكەى لە « زاخۆ » مامۆستابوو، دواى ئەوئى، لە سالى « 1963 » دا، جەنگ لە كوردستان دەسپىكردەو، لە سالى « 1964 » دا، ژنەكەيان ناچار كرد، لە نىوان دوو شتدا، سەرىشكەى، يا دەبى، حاشا لە مەزۆفنىكى بكا و لە رۆژنامەكاندا بۆلوكاتەو، يا لە سەر كارمەكى لايدەبەن و دەرىدەكەن.



- نهم رووداوانه خوژشن. به لاهم، شتیکی لاهمکیین. با، باسه کی خوژمان تهاو کین.

پاشان، که مئی بیرمکردهوه، لهوه زیاتر نهمتوانی و خوژم پی را نهگیرا، دهمزانی، هیچ مافیتیکی مسوگوری بق کورد تیدا نییه. گوتم: «سالم»، تو دهرقی بق لای توان، لهوانه به سرکو تووین، لهوانه شه ژیرکو تووین. به لاهم، تو «به عسیی یهکان دهناسی، پیویسته، دوو شت بکن.

یهکم: دهیی، شتیکیان پی بنووسن و نیمزاکانیان وهرگرن. دووم: نهم پیشنیازهی من، به کۆمیتهی ناوهندی راکیهنه. لهم رتککوتهدا دهیی، باسی نهوه بکن و بیسه پیژن، کاتی کۆدهتاکه دهسپیدهکا، پیویسته، هیزمکانی پیشمه رگ، یه کسر وک گهره نیییه، شاری «که رکوک» داگیرکن. گوتمی: کاکه نهو کیشه و باسانه قوروسن. گوتم: نهوه بیرورای منه، لهبر نهوهی نیمه، له که له نتهومیییه کانی عهرمیدا گرفتمان هیه. نهوانیش، نتهومیییه کی کوژرن، دواپی، نکوولی له ههمو شتی دهکن، دهیانوی، وک نامراز پی به کارمان پیژن. پاشان، کۆدهتای «8/ فیبروهری» روویدا و بۆمان دهرکوت، هیچ شتیکیان نه کرد و ههمووی هر تنیا قسهی رووتبوو.

منیش، دواپی نهوه به چوار رۆژ، یه کسر خوژم شاردوه و پیوهندییم به «شهوکت عهقراوی یهوه کرد، تا بمگوژیتهوه و راکم بق شاخ. چونکه دهمزانی، «به عسیی یهکان سرکهوتنیان دهوی. نیدی، حوکوومت منی گرت، نهوهش ههمووی، له نهجامی نهمیلی و که منه رخمی «شهوکت عهقراوی یهوه بوو، لهبر نهوهی، له کاتی پیویستی خوژیدا نههات، به نۆتۆمۆبیل دهر بازماکا.

منیان گرت و رهوانهی نهنجوومانی «عورقیی بیان کردم، فرمانی له سیدارهدانیان دام. له سالی «1963» دا، به حسیب دهیانویست، بهره لامکن، به لاهم، له مانگی «یول» دا، دووباره له «کوردستان»، جهنگی سهربازی دهمیپیکردهوه، کوشتن و برین سهریه لدا یهوه. بهو شیوهیه، سی سال و نیو، له ژووری له سیدارهداندا مامهوه و چاوه پروانی مەرگمده کرد. هر چنده، نهو سالانه، به بهرهمترین ساله کانی ژیانم دادهنیم، نزیکهی چوار هزار لاپهرم، له ژبانی گهوهه پیاوانی «بلوتارک» و ژۆد پهرتووی دیکشم، له کرتووخاندا وهرگیرا.

بئی گومان له سالی 1963 - 1964 دا، من، رهخهه له فرماني خنکاننده کهم گرت و داوامکرد، چاوتکی پیتدا بخشیننهوه. له نیو « 48 » کهسدا، که هه موومان فرماني خنکاندنمان دهرچووویو، من تههیا کهستی بووم، دادگی بهرز بریاریدا، ههچ له سر نییه و بئی تاوانم. پیتشنیازیان بۆ سه روک کۆمار کرد، تا بریارئ دهرکا و ئه فرمانه پوچکاتهوه. به لام، « عه بنولسه لام عارف » پشگیری ئه بریاره ی نه کرد و بهری نه دام. چونکه، له رژۆمکانی کۆلیژی سه ربازیییهوه، یه کهدیمان دهناسی و دۆزمنی تایبهتی من بوو، له گه له شهیدا، فرماني هه لواسینه که میان بۆ گۆریم و به گرتنی هه میسه یی شکایه وه. له سالی « 1968 » دا، له سر داواکاری « ناجی تالیب هه سه روک وهزیران، که هاویتی خۆیتدنگه م بوو، » عه بدولر محمان عارف «، نه رکم سه رشانی سوککردم و له ژووری خنکاندن دهریاز بووم.

– باشه مامۆستا، که ی له گرتووخانه رزگارتان بوو؟

له « 1968/7/17 » و دوا ی کۆدهتای دوومی « به عس ».

– ئیدی که ی « به غدا » تان به جیهتشت و چوونه نیو شۆرشه وه؟

یه که سه ر. دوا ی ئه وه ی، له گرتووخانه به ربووم، پاش دوو رۆژ، « برایم نه حمه د » پیوهندی پیوه کردم. ئه کاته ئه وان له « به غدا » بوون، رۆژنامه ی « نور » میان دهردمکرد.

برادهران به تیلتفۆن، له رتی خوشکه وه زانیبوویان، چونکه، خوشکم هه میسه، سه ری لئ دهران و باسی کیشه که ی منی بۆ دهرکردن.

بئی گومان، « برایم »، به یه کت له خۆیانی دادنه ام، له بهر ئه وه ی، ئه موا وه دوو رۆژیه ی له باره گای « پارتیی » پیکه وه بوون، پیوهندییه کی توندوتۆلی دیاریکراو، له سه ر بنچینه ی « دۆستایه تی، ریزگرتن و بیروباوه ر »، له نیوانماندا دروسبوویو، بیروباوه ریشمان له یه که مچوو.

– وهک من بزانه، « برایم نه حمه د » و جه لال تاله بانیی «، مارکسی بوون. ئایا، چ جۆره هاوئا هه نگیه کی نایدۆلۆژییتان، له نیواندا هه بوو؟

ئه وان بریویان به « سۆسیالیزمی مارکسی » هه بوو.

– به لام، ئیوه برواتان پتی نه بوو. ئیدی چۆن، له روه ی بیروباوه ره وه ریکبوون؟ راسته، من وا نه بووم. به لام، هه ر ریکبوون، له بهر ئه وه ی ئه وان، له و کاتانه دا، به هه موو وریاییه که وه، مه یله « سۆسیالیستی هه که ی خۆیان دهنارده وه.

– رتبان و بیروباوه ری خۆیان دهنارده وه؟!

به‌لئی. ده‌توانم، زۆر به‌دنیایبیه‌وه‌ئوه‌بلێم. جگه‌له‌وه‌ی، نه‌وان له‌و‌بروایه‌دا  
 بوون، منیش و‌مک‌نه‌وان، بروام به‌«سۆسیالیزم» هه‌یه. چونکه، یه‌کێ له‌  
 دامه‌زێنه‌ره‌کانی پارتی «ئه‌لشه‌عب» بـــوووم، که‌ئه‌ویش هه‌ر پارتیکی  
 «مارکسیی و‌سۆسیالیستی» بوو. هه‌روه‌ها، منیان به‌یه‌کێ، له‌چه‌په‌  
 پێشکه‌وتوو‌خاوه‌کان دادمانا. له‌و‌سه‌رده‌مانه‌دا، یا‌کۆنه‌په‌رست هه‌بوو، یا  
 ووشه‌ی دیمۆکراسیی هه‌بوو، که‌واتای «چه‌پی مارکسیی» ده‌که‌یاند و‌دژی  
 نه‌ته‌وه‌یی بوو.

له‌کاتی «عه‌بدولکه‌ریم قاسم» دا، دوو ووشه‌ هه‌بوو، دوو زاواوه‌ هه‌بوو، ئه‌و  
 پیاوه، پیاوێکی «دیمۆکراسیی» و‌ئه‌وی دیکه‌یان «نه‌ته‌وه‌یی» به‌بروای  
 خۆم، که‌رموگورپی بیروباوه‌ره‌ نه‌ته‌وه‌یبیه‌که‌ی «برایم و‌جه‌لال»، به‌سه‌ر  
 بیروباوه‌ره‌ «سۆسیالیزمی» یه‌که‌یاندان زالبوو. به‌لام، هه‌له‌ی هه‌ره‌زه‌قی، بێر  
 و‌بۆچوونیان ئه‌وه‌بوو، نه‌وانیش، و‌مک «مارکسیی» یه‌که‌کانی دیکه، به‌قوولی  
 مارکسیه‌تیان نه‌خۆتندبۆوه‌ و‌ لێیان نه‌کۆلیبۆوه‌، و‌مک من، به‌و‌دی لێی  
 کۆلیبۆومه‌وه. بۆ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی «برایم و‌جه‌لال»، هه‌یج زمانیکی بیانیییان  
 نه‌مه‌زانی. به‌لام، من «مارکسیزم» م، له‌چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی جیاوازه‌وه  
 خۆتندبۆوه‌ و‌ده‌مزانی. نه‌وان خۆتندنه‌و‌مه‌کانیان، هه‌مووی «رۆژه‌لاتیی» یانه  
 بوو.

– باشه‌مامۆستا، بۆچی پتوهندیبیان پتوه‌کردی؟

وایانده‌زانی، به‌شێوه‌یه‌کی ئۆتۆماتیکی، دوايان ده‌که‌وم و‌کاریان له‌که‌لدا  
 ده‌که‌م.

– ئه‌دی چیتان بریاردا؟

تا ئێستش، قسه‌کانی «برایم» م، به‌ته‌واویی هه‌ر له‌بیره، گوئی: کاکه!  
 ئیمه‌ به‌و‌به‌ربوونه‌ت، زۆر دلخۆشبووین. ئیمه، له‌ماوه‌ی ئهم پینچ ساله‌ی  
 رابردوودا، که‌تۆگیرابووی، هه‌میشه‌هه‌ولمانداوه‌ و‌به‌هه‌یج شێوه‌یه، له‌و  
 بواره‌دا که‌مه‌ترخه‌مییمان نه‌کردوه. من ده‌زانم، راسده‌کا. چونکه، دوايي  
 خوشکم، هه‌مووی بۆ باسکردم. ئه‌و کاته‌ی ده‌یانویست، له‌«به‌غدا» وه‌ بۆ  
 نه‌نجوومه‌نی «عورفی مووسل» م به‌رن، «جه‌لال» چووویو بۆ لای «فواد  
 عارف» و‌داوای لێ کردبوو، به‌هه‌ر شێوه‌یه‌ی، له‌«به‌غدا» گلمبده‌نه‌وه‌ و  
 په‌وانی هه‌یج شوێنێکی دیکه‌م نه‌که‌ن، تا به‌ره‌لامه‌ده‌که‌ن. هه‌ر واشبوو،  
 بروسکه‌هات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌مجولێن. که‌چی، له‌و کاته‌ی من، له‌

شاه‌ننده‌فره‌م‌کدا بووم، نه‌فسه‌رئکی « به‌عسی سان لئ پیدابوو، خۆی به سەرۆک کۆمار نه‌ده‌دا! پیتی لئ داگرتین و گوتی: من هه‌قی ئەم شتانەم نییه، من ده‌تبه‌م بۆ ئه‌وێ. مه‌به‌سم ئه‌وه‌یه، له‌و سه‌رده‌مه‌دا پاشاگه‌ردانیی بوو، چهن حوکومه‌تی هه‌بوو. هه‌روه‌ها، خوشکم گوتی: له‌به‌رده‌می خۆمدا، « جه‌لال م بینی، تفی له « شه‌وکه‌ت عه‌قراوی « کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی، که‌مه‌ترخه‌می له ئه‌رکی سه‌رشانیدا کردبوو، منی ده‌ریاز نه‌کردبوو  
 - مامۆستا! یا بگه‌رتینه‌وه بۆ لای « برایم نه‌حمه‌د .»

له‌ تیلیفۆنه‌کدا گوتی: ئیسته‌ من، برای تۆم، تۆش من ده‌ناسی. ئیسه، له « به‌غدا » خانویه‌ک، بۆ خۆت و ئەندامانی خیزانه‌که‌ت به‌ گه‌ردمه‌گرین، هه‌ر خانویه‌ک تۆ دات بیگرێ. پاسه‌وانیشت بۆ دادنه‌تین. هه‌روه‌ها، پۆژنامه‌ی « نور » یشت به‌ ته‌واوی ده‌ده‌ینی. به‌لام، پش ئه‌وه‌ پتویسته، به‌ بۆنه‌ی به‌ربوونه‌وه، ئاهه‌نگی تایبه‌تی بگیرین. دیاربوو، له‌و کاتانه‌دا له « به‌غدا » ده‌سه‌لاتی فراوانیان پێ درابوو!

له‌ راستیدا، زۆر تاهه‌زۆری بینینییوم، چونکه‌ زۆر شت له‌ نێوانماندا هه‌بوو. به‌لئ، له‌ ئۆتیلی « ئاشوربانیپال », داوه‌تیکی تایبه‌تی بۆ کردم. نه‌یا ئاهه‌نگی نانخواردن بوو. « برایم نه‌حمه‌د، عه‌لی عه‌سکه‌ری، حه‌لمی عه‌لی شه‌ریف، عومه‌ر مسته‌فا و نه‌حمه‌د ده‌هه‌می », هه‌موویان ئاماده‌بوون، هیندیکی دیکه‌ش له‌وێ بوون. نزیکه‌ی بیست کسه‌ی ده‌بوون. له‌ کاتیکدا ده‌هه‌میست، به‌ شیوه‌یه‌کی جوان، قسه‌یان له‌که‌لدا بکه‌م و بلیم: ئەم دوو به‌رکه‌یییه‌ راست نییه‌. « برایم » گوتی: دوا ئه‌وه‌ی، له‌ نانخواردن بووینه‌وه، پاشان من و تۆ، دوو قۆلی دادنه‌تین و له‌و باره‌یه‌وه، به‌ هتواشی قسه‌ده‌که‌ین. له‌ راستیدا، من له‌و هه‌لوسته‌مه‌دا، له‌ نێوان هه‌ست و سۆزی ناسکی دۆستانه‌ و له‌ نێوان ئه‌و خه‌باته‌ی له‌ کوردستاندا ده‌کرا، هه‌شتا دوو ده‌لبووم. هه‌ر چهنده، له‌و کاتدا، ئه‌و خه‌باته‌ی له‌ کوردستاندا هه‌بوو، دیسانه‌وه، خه‌باتی ته‌واو نه‌بوو، نه‌مچه‌ خه‌بات بوو. چونکه، دوا پێکه‌وتنه‌نامه‌ی « 29/6/1966 », « صالح یوسفی » هات بۆ « به‌غدا » و له‌وێ، پۆژنامه‌ی « نه‌لته‌نخی » ده‌رده‌کرد. هه‌روه‌ها وا به‌ریاربوو، له‌ وه‌زاره‌تا به‌شدارییه‌کن و « صالح یوسفی و موحه‌سن ده‌هه‌می », بێن به‌ وه‌زیر.

له‌ یاده، له‌ ماوه‌ی ئه‌و یازده‌ پۆژه‌ی، له « به‌غدا » بووم، پتوه‌ندییه‌که‌م له‌ نێوان، هه‌ر دوو لایاندا دا به‌شبوویون. به‌لام، له‌ پۆژنامه‌ی « نه‌لته‌نخی », «

کارمدمکرد و یه کسەر دەسکردوه به نووسین. بزانه، مرقوف چەد سەیره!  
چەن سائیککی ورد، لە ژیانیدا هەیه، چارەنووسی ژیانی، لە سەرەتاهە تا  
کۆتایی دەگۆڕی.

– چۆن؟

لەو ساتە ناسک و دەگمەندا، ئاورمدا یەو، چوار نۆتۆمۆبیلی فۆکسواگنم  
بینی، دەوری نۆتیلەکیان داو، چەن کەستکی تێدا بوو. بەلام، کاتێ دەچوو  
بۆ بارمگای رۆژنامە « ئەلەنەخی »، « حەبیب محەمەد کەریم » لەوتی بوو،  
« موحسین دزەبی » و خەلکی دیەکش، بەردەوام دەهاتن و دەپۆین، هەرگیز،  
هیچ نۆتۆمۆبیلیکم لەو ناوێ نەدەبینی. ئەو بە تەواوی، تێکیشکاندم و هەر  
بەو شوێ، داو بپاریی خۆم دا، تا بە زووترین کات، پێوهندیی بە شۆرشوێ  
بگەم و بپۆم.

– مەبەستان ئەوێ، ئەوانەیی نێو نۆتۆمۆبیلەکان، چاودیریان دەکردن؟

چاودیریشیان دەکردن و پارێزگاریشیان دەکردن.

– پارێزگارییەکی، لە لایەن پیاوێکانی خۆیانەو بوو، یا لە لایەن  
حوکومەتەو بوو؟

لە لایەن حوکومەتەو بوو. سیخوڕەکان، چواردەوریان تەنێبووین. لەو  
کاتدا، چوار نۆتۆمۆبیلە سیخوڕەکانم بینی، بۆ پارێزگاریی ئەوان، بە  
چواردەوری نۆتیلەکیان دەسورێانەو. بێرم لەوێ دەکردوه، هەمووی ماوێی  
لەمەو پێش بوو، مەن لای ئەوان گیرابوو و دەیانویست، هەلمواسن. نێستە،  
دوای ئەو و لە ماوێ چاوتروکاندیتکدا، بپاریدەم، دوایانیکوم و لەگەڵیاندا  
بم!! بێ گومان، شتی وا نایێ، روویدا. نیدی، یەکسەر تێلیفۆنم بۆ « سەلح  
یوسفیی » کرد، تا لە دەس ئەو تەنگوچەلمەیه رزگارمبێ.

پێم گوت: « سەلح »، مەن دەموتی، یەکسەر بپۆم بۆ « کوردستان ». پاشان،  
هات بۆ لام بۆ مالهە و گوتی: بەیانیی خۆت ئامادە، لە بەیانیی زووتر نییە،  
« حەبیب محەمەد کەریم »، لەگەڵت دێ. نیدی، یەکسەر دەرچوو.

پە: چۆن بوون بە پێشمەرگە و بۆچی، ئەو رێبازمان هەلبژارد؟

گ: مەن نەدەتوانی، لەگەڵ حوکومەتدا هاوکاریییکەم.

– باشە نەدەمکرا، لەگەڵ کۆمەڵەکی « بڕایم ئەحمەد » دا کاربیکەن؟

هەرگیز نەدەتوانی، بەو شێوەیە، لەگەڵ ئەو کۆمەڵەدا کاربیکەم.

– نایا ندمکرا، واز له هه موو شتی بێن، له گه‌ل هه‌چ لایه‌کیاندا کار نه‌کن، وه‌ک فه‌رمانبه‌ری له « به‌غدا » کاربکه‌ن و بۆ خۆتان بژین؟  
نخیر. چونکه، من بڕوایه‌کی ته‌وام، به « بارزانی » هه‌بوو. نه‌و بڕوایه‌شم، به هه‌چ شه‌ویه، له‌ق ندمبوو.

– من مه‌بسم له بڕوایه‌که‌ری نیه. به‌لام، گه‌ر وه‌ک فه‌رمانبه‌ری، له « به‌غدا » کارتانبکردایه و دانیشه‌تنامه، نایا، حوکومه‌تی « عیراق » دژایه‌تیاندمکردن؟  
نخیر. به‌لام، من له‌وه‌ی نهمامه‌وه و دهرچووم.

– واته: به بڕوایه‌کی ته‌واوه‌وه، چوونه ریزی شۆرشه‌وه؟  
به‌لێ. له رتی باوه‌ره‌وه چووم. من پارێزه‌رتکی باشبووم. دهمتوانی، سه‌رکه‌وتنی پتر به‌ده‌سه‌بێنم. سه‌روه‌ت و سامانه‌شم هه‌بوو. نه‌و کاته‌ی پتومندیبم به « پارتیی سه‌ره‌کرد، له ماله‌که‌ی خۆمدا، دوو ئۆتۆمۆبیل هه‌بوو. به‌لام، گه‌وره‌ترین که‌سیان، جووتی پیلوان نه‌بوو!!!  
– مه‌به‌ستان له‌ سالی « 1948 »؟

به‌لێ. سالی « 1948 » و تا سالی « 1958 » هه‌ر باری نابوو‌ریم باشبوو.

پ 6 : کاتی چوونه دهره‌وه، که‌ی و له کوێ، بۆ یه‌که‌مین جار، چاوتان به « بارزانی » که‌وت؟ له سه‌رمادا، پتومندیان له‌گه‌لیدا چۆن بوو؟

و 6 : له کۆتایی مانگی « سه‌پتیمبه‌ر »، یا سه‌ره‌تای مانگی « ئۆکتۆبه‌ر »ی سالی « 1968 »دا رامکرد. هه‌ر که چووم، یه‌که‌م جار، « ئیدریس و مه‌سه‌وود » پتیشوازیییان لێ کردم. هه‌ر دوکیان هه‌شتا تاز، له بزووتنه‌وه‌که‌دا کاریان ده‌کرد. یه‌که‌سه‌ر، بره‌یانم بۆ لای « مه‌لا مسته‌فا ». له راستییدا، « مه‌لا مسته‌فا » بیری زۆر تیز و به‌هه‌یزبوو. دیاره، نه‌وه ته‌نیا وه‌ک نه‌مه‌کتی وابوو، بۆ نه‌و شتانه‌ی کاتی خۆی، وه‌ک پارێزه‌ری، له‌گه‌ل « بارزانی » یه‌کاندا کردبووم. بۆیه، جگه له‌و چیرۆکه‌ی، دهرباره‌ی خوشکه‌که‌م بۆم گه‌یرایه‌وه، گوئی: « جهرجیس » دهمه‌وتی، شتی که‌ پت بلیتم: له کاتی گه‌فتوگۆکاندا، دهرباره‌ی تۆ زۆرم نووسی، تا به‌ره‌لاتکه‌ن. به‌لام، نه‌و سه‌گه نه‌فره‌تلیکراوانه، په‌سه‌ندیان نه‌ده‌کرد. به « عه‌ره‌بیی » ده‌یگوت: « کلایب » نه‌یده‌گوت: « کلاب ». گوئی: دوا‌ی نه‌وه‌ی، فه‌رمانی له‌سه‌دارمه‌دانان دهرچوو، دوو که‌س له‌و گه‌یراوانه، به‌ لای منه‌وه گه‌رنه‌گیبون، یه‌کتی له‌وانه تۆ بووی، نه‌وی دیکه‌شیان، زعمیم « حه‌سه‌ن عه‌بوود » بوو. راستی ده‌کرد، چونکه، له‌و باره‌یه‌وه شت زۆره و درۆ ناکا.

- «حسن عبود» کتیبه؟ عه رب بوو؟

به لتي. عه رب بوو. کاتي ختي له «مووسل»، فرماندهي ليوای پينج بوو. نم پياوه، له کاتي شترشي «بارزان» د، فرماندهي شو هتزه چه کدراهي «عيراق» بوو، بؤ نه وهي، «بارزان» داکيرکهن. کاتي په لامارياندا، جاشي «زتيباري» بيان له گه لدا بوو. «حسن» هاوريم بوو، له خوتيندنگه ش، له يهک پؤلدا بووين. نه مه ختي بؤي گيراموه: نه ماشادمهکا، «زتيباري» يهکان دهيهانوي، توله له «بارزاني» يهکان بکه نه وه، به تنه که نهوتوه، په لاماريان دها و دهيهانويست، خانومکاني «بارزان» بسوتين. «حسن»، له بهر چؤگي ناومکي «بارزان» د راده موسي، ده مانچه کهي دهر ديتي و ده لتي: هر که سي بيته پيشه وه، يهک گولله به ته وقي سه ريه وه دنيم. بهو شيويه، کوندي «بارزان» ي، له سوتاندن رزگار کردبوو. «بارزاني» يهکان، بهو به سه رهاتيمان زانيبوو، «مهلا مستهفا» ش، له دوورموه ناگاداري شو رو داوه بوو.

- واته: «بارزاني»، پياوتکي به نه مکبوه؟

به لتي. خه لکيکي زؤر دانيشتبوو، «عزیز عمقراوي» ش له وي بوو. نوایي کوتي: نوينه ري «کؤمؤنيستي عيراق» هاتن بؤ لام و گوتيان: نيمه، پلانتيکي تايبه تيمان داناوه، بؤ نه وهي، دهرگهي کرتووخانه بشکينين و هاورتکاني خؤمان دهر بازگهين. بؤ شو کاره، پتويستمان به چهک و ياره هه يه، ده يي، نؤتؤمؤبيل بکرين. گؤتم: چهندتان ده وي؟ گوتيان: ده هزار دينار. «بارزاني» گوتي: وه لايي وه بيلايي وه ته لايي، له و کاته د، شؤرش له ده هزار دينار زياتري نه بوو. گؤتم: نه وه، ده هزار دينار که لاي منه، به لام، من شو دوو که سم ده وي، «چهرجيس و حسن عبود».

جا، هر له راستي شدا، «کؤمؤنيست» يهکان نيازي شتيکي واپان هه بوو. لبه ره نه وهي، شو کؤمؤنيستانه ي گيرابوون و له کرتووخانه د، فرماني خنکاندينان درابوو، هه موويان کاديري پيشکه وتوو و له نه داماني ليژنه ي ناوچه و سه رکردايه تي کؤمؤنيسته کان بوون.

- نه مه چ سالي بوو؟

له سالي «1963» د بوو. نوای نه وهي، «به عسي» يهکان کؤدمه تا که يانکرد. دوايي، «بارزاني» گوتي: پاشان، «کؤمؤنيست» يهکان رؤشتن و نه گه رانه وه. منيش گؤتم: باش بوو نه گه رانه وه، وا من خؤم به ربووم، تؤش ده

هزار دینار مکت بۆ که رایه وه و هیچت له کیس نه چوو. « بارزانیی » پیکه نی.  
نه وه په که م پیکه گه یشتنمان بوو.  
– نایا، لهو دانیشته دا باسی پۆل تیکتان کرد؟  
نه خیر. ته نیا قسه کردنبوو.

– که ی دانیشتنی رامیاری، له نیوان ئیوه و « بارزانیی » دا ده سیپت کرد؟  
دانیشتنی رامیاری، له نیوان من و « مه لا مسته فا » نه بوو. « مه لا مسته فا،  
ئو جزه شتانهی نه بوو. هیندی شتی پچوکی دهگوت، رتبیازی خۆی، پی  
رووند هکرده وه. « مه لا مسته فا، ئو پیاوه روونا کبیره نه بوو، وهک من و »  
برایم نه حمه «، پینوس و راسته به دهسه وه بگری، تا، شته کان بپتوی و  
بیانبری، باشان وهک جلو بهرگ له بریانکا. چهن ووشه یهکی دیار یکرای  
رتنیشاندهری هه بوو، بۆ ئه وهی بیلتی، وهک جوتیار، به شیوه یهکی  
پچوپه نای دیار کراو دهگوت. تۆش ده بووایه، له مه به سه که ی تیبه گه یشتیتایه.  
– واته: به شیوه یهکی راسته و خۆ، قسه ی نه ده کرد؟  
نه خیر. راسته و خۆ قسه یه ده کرد، به لام، به شیوه یه له شیوه کان دایدیم پۆشی.  
ئو قالب و لیکدان وه تایبه تی بیانعی، من و تۆ و « برایم نه حمه » و کهسانی  
دیکه به کاریان دینن و له خوتندنه وه وه فتریان بووین، ئو به کاری نه ده هینا.  
– نایا، له کیشه و باسی رامیاریدا، پوژی پی ده کردن؟  
نه خیر. هر گیز نه یه ده کرد.

– نایا، هیچ گرفتیکتان له که ل « بارزانیی » دا هه بوو؟  
نه خیر. من هیچ جزه گرفتیکم له که لیدا نه بوو. به لام، هیرشمد هکرد. هر  
کاتی پیکه ده گه یشتن، باسی شتیکی ناخۆشم بۆ ده کرد. هه موو جار تکیش،  
شتی ناخۆش نه بوو. ده باره ی نهو شته تایبه تی بیانعی، له شۆرشدا روویان  
ده دا، هیندی شتی دیار یکرایم پی ده گه یشت و منیش، به شیوه یهکی ناخۆش  
بۆم ده گه رایه وه.

– ئو شتانه ده باره ی که موکوری بیهکانی شۆرش بوون؟  
به لتی. ده باره ی که موکوری بیهکان بوون.

– نه دی « بارزانیی » چی دهگوت؟  
له بیرمه، جار تکیان، کاره ساتیکی خراپ رویدا بوو، تاوانتی له لهشکری یهک  
کرا بوو. لهو کاتانه دا، له « نامیدیی »، « نه سه هه خۆشه یی » سه ر کرده ی  
لهشکری یهک بوو. « که ریم سنجار هیش، لهوی لپیر سراوی دادگه بوو.



راووروت و بزيبه‌کی بی وینه هه‌بوو، به شتویه بوو، تهنیا خوا نه‌بی، کهس ناتوانی، باسیکا.

– له چ سالتکدا روویدا؟

له سالی « 1970 » تا « 1974 »، به شتویه‌کی به‌ردوام بوو.

– مه‌بسم له رووداوه‌که‌یه؟

رووداوه‌که، له سالی « 1974 » دا بوو. یه‌کتی له دیانه‌کان نه‌یده‌ویست، سه‌ر بق « نه‌سه‌د خۆشه‌ویی » دانه‌وینتی و واز له زه‌ویه‌که‌ی خۆی بیتی. له‌به‌رنه‌وه کوشتی.

– ناوی چی بوو؟

ناوه‌که‌یم له بیرچۆته‌وه. له‌و کاتانه‌دا، من خۆم له کۆمیتهی ناوه‌ندیی و هه‌موو شتیکی دیکه دوورخستبووه. بی گومان، دوا‌یی نه‌مه‌ت بق باسه‌مه‌که‌م. لیپرسراوی داد « صالح یوسفی » بوو. نووسراوتکم نووسی. « که‌ریم سنجاری » له‌وانه‌یه ترسابتی، یه‌کسه‌ر، تا‌وانبارمه‌کی به‌ردابوو. « نه‌سه‌د خۆشه‌ویی » زۆر زۆردار‌بوو. ئه‌و و « عیسا سوار »، له زۆرداره خۆنریژمه‌کان بوون. ته‌نانه‌ت، کاتتی له سالی « 1975 » دا، سه‌ویای « عیراق » چووه نیو « نامیدی بیه‌وه، خه‌لک به هه‌له‌له و چه‌په‌له‌لیدان، به‌ره‌وی‌بی‌رانچوون. شۆرش که‌یشتبووه ئه‌و راده‌یه!

– باشه، « بارزانی » بق لیتی نه‌ده‌پرسینه‌وه؟

له‌به‌رنه‌وه‌ی « مه‌لا مسته‌فا »، ده‌سی له شۆرش به‌ردابوو. من ده‌توانم، به دله‌نایه‌یه‌وه بلیم: پزیشکه‌کان گوتبوویان: تۆ تووشی نه‌خۆشیی « شتیه‌نجه » بووی، چن پۆتکی که‌م، له ژياندا ماوه. له‌به‌رنه‌وه، « مه‌سه‌وود و ئیدریس » هه‌ر دووکیان، کاروباری شۆرشیان به ده‌سه‌وه‌گرتیوو، به‌لام، رایان نه‌بوو، تهنیا « دارا، محمه‌د مه‌حمود عب‌دول‌رحمان و محم‌وود عوسمان »، رایان هه‌بوو. شۆرش به‌م شتویه به‌پۆده‌ه‌چوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، پای « مه‌لا مسته‌فا »یان، له فرمانه‌ که‌ره‌مه‌کان و به‌ریاره مه‌زنه‌کاندا وه‌رده‌گرت، وه‌ک نه‌وه‌ی، فرمانده‌ی هیزێ لا بیری، لیپرسراوتکی که‌وره، له ناوچه‌یه‌که‌وه بق ناوچه‌یه‌کی دیکه بگۆزرتیوه، ده‌س له ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو بوشتین ... تا. له دوا پۆتکه‌نی شۆرشدا، چن هیزکی سه‌ریازی « عیراق »، به خیرایی، نزکی « دۆلی شه‌میدان » بوونه‌وه. ئه‌و ناوچه‌یه بق شۆرش، ناوچه‌یه‌کی ستراتیژیی زیندوی گرنه‌گبوو. که‌ر به ته‌واویی، نه‌وتیان بگرتایه، چن

یه که یه کی سهر بازی جهنگاوه دهیانتوانی، له پشتهوه بۆمان بێن و چوارهه و زمان لێ بگرن. داوی نهوهی، جهنگ له کوردستاندا دهسپێکردوه، وره ی پشتمه رگه روخابوو. نهو گهرموکوپیی و وره بهرزه ی پششوو نه مابوو. - پاشان، باسی نهوهش دهکین. نیسته، باسی جوتیاره « دیان ههکه مان بۆ تهواوکه.

« مه لا مستهفا » هات بۆ لام. وهک پیشه ی خۆی، دهووبهری کارتری دوازه، یهکی شهو سهر دانه کردم. تکایهکی تایبته یی لێ کردم، گوته ی: گهر هیندی شت هه بوو، وهک نهو دهنگو باسانه ی لای من و تۆ گرنکن، بۆم بنووسه. نهو شهوه، باسی نهو بابه ته م بۆ کرد. پتم گوته: نه م شتانه راست نین، شۆرشه که مان له دهسه دهجێ. به خوا من هه رگیز ناتوانم، درۆ به ده م مردوو و پیاوی چاکه وه بکه م. تا نیسته ش له یاده، گوته ی: گهر بهو شتوه به یه ی، من گوته وه و ده شیلیم: پیاو له کوردستاندا نییه! منیش، به سهوعبه ته وه پتم گوته: من و تۆش؟ من وهک هاو پتیهک قسه م له که ل دهکرد. نهو به ناوی پروتی خۆمه وه، بانگیده کردم و منیش، ته نیا به « مه لا مستهفا » بانگه دهکرد. ته نانه ت « نه زه نیی » و « کاکه ش نه بوو. نهو خۆی، منی له سه ر نهو راهینه بوو. هه ر که به ناوی « جه رجیس هوه و بێ » کاکه « بانگی کردم، یه که سه ر تیگه به شتم، منیش پتو یسته، به « مه لا مستهفا » بانگی که م. گوته ی: چیت دهوێ؟ نه م قسه ی نهو بوو. گوته ی: گهر دهته وێ، سه زایانه دم، ده بی، هه موو نهو لپه رسراوانه، له قوژینه گرتوو خانه کان تونده که م. نه م ی پت گوتم. له بهر نه وه ی پتو یستی نه دهکرد، نهو قسانه بکا، له بهر خۆیه وه، داوی لپه روور دینه دهکرد. - مه به ستان نه وه یه، « بارزانیی » نه مه ده توانی، هیه چ شتی، بژی نهو زۆر دارانه بکا؟

به خوا، من لهو باوه رده ام، دهیتوانی، شتی بکا. - نه دی، بۆ نه مه ده کرد؟

من لهو پروه وه، رووداوێکی دیاری که راو بۆ ده کتر مه وه. « سالح یوسفیی »، هه ر چه ند، به ریده که وته وه، ده له رزیی. ده یو یست، بگری. زۆر دارێکی دیکه هه بوو، نزیک بوو، سه گتی بوو بۆ خۆی، نه فره ت له گیانی بێ، « عیسا سوار بی فرمانده ی هیزی » زاخۆ « بوو. نه م پیاوه، ته مه نی هه زده سال بوو، کاتی، له که ل « مه لا مستهفا » رۆی.

- بۆ « سوؤفیه ت » ؟

به لئی. له دواى کارهسانه که، بهر « نیران » به پړوهو، کوشتیان و سزایان دا. نهوی پتی بلتی شهید، نه فرمت لئی کراوه! نم پیاوه، له ناوچه که دا، وک رتگه په کی نیوده ولتیی و ابو. « حه شیشه، کۆکایین و هیرۆین سی دهر باز دمکرد. ههروهها، نهوی پینچ پتشمه رگه یی کوزران، نهوی بهر پر سیار بوو. له بهر نهوی، نهوانه هه ژار بوون، نه یاننده زانی، نهو شتانهی، به پشتی یه ستر دهیان گواستهوه، یاری « هیرۆین و کۆکایین » بوو، به لکوو، وایانده زانی، که رهسهی سه ربازییه. حوکومه تیش، به پیتی یاسای خۆی کرتنی و له گرتوو خانهی « مووسل » خنکاندن. نم رووداوهی دمهوئ، نیسته باسیکه م، نهوی پتوهندی به « مهلا مستفا عوه هیه، له سیمینارمه که دا باسکرد. من له زۆر شت و لهو بارانهوه، « مهلا مستفا » به راست نازانم و پاکانهی بۆ ناکم. به لام، رامیارمه کان چاکه یان هیه و هه لئی گورهشیان هیه.

بازرگانهی هه بوو، له کوردمکانی « سووریا » بوو. پتی بۆ نهو کراوه بوو. له پتی « زاخ » وه، جگه ره و هیندی شتی گرنگی دیکه شی دهینا و دهیفرۆشت، پتدهچوو، دمه لاته مۆنۆرۆلیبیه کهی « نهسهه خۆشهوی و عیسا سوار سی، له ناوچه که دا شکاندهی. له بهر نهوه، « عیسا سوار » کرتی و له گرتوو خانهی توندکرد. نهوی پیاوه، حهوت مندالی هه بوو. دواى نهوی، ماوهی مانگی دیار نهما و نهگه رایهوه، ژنه کهی هاتبوو بۆ « زاخ » و به دواى میترده کهیدا دمکه را. نهوانیش، سوکایه تییبیان پتی کردبوو، سوکایه تییبیان پتی کرد، سوکایه تییبیان پتی کرد، تا له کۆتاییدا، گه یشته لای « عیسا سوار ». نهویش، پتی گوتبوو: بابو! من ههقم چیه به سهروهه، « صالح یوسفی » فرمانیداوه، بگیری. له بهر نهوهی « عیسا سوار »، رقی له « صالح » بوو. ته ماشاکه، بزانه، شۆرشه که به چ پله یکی نزم گه یشتبوو!

« صالح یوسفی » گوتی: به خوا کاکه « جهرجیس »، من له « بهغدا » دهچووم بۆ « تهخه خى ». دهبینم، ژنیک و حهوت مندال، له دهرهوه لای دیوارمه کهوه دانیشتون. کاتى چومه ژورهوه، ژنه که ههستا، نه ژنۆی کرتم، کریا، پاراپهوه و گوتی: تکات لئی دمکه م، میترده که م بۆ بهره لاکه. گوتم: بابو میترده کهت کییه؟ من تۆ ناناسم، تۆ کیی؟ به خوا، گه هزار سووتدم بۆ بخواردایه، که من میترده کهی ناناسم و هیه شتی لهو بارهیه وه نازانم، بروای پتی نهدمکردم و هه بروای به « عیسا سوار » دمکرد. « عیسا سوار » هیش خۆی گرتبوو.

دواى نەوەى، ھەموو چىرۆزكەكەى بۆ گىرامەو، بروسكەيەكم بۆ « مەلا مستەفا » نارد و بۆم نووسىبوو: ئەمە كارىكى جوان نىيە. من لە « بەغدا » نووتەرى شۆرشم، برادەرمكەت « عىسا سوار »، بەم شىوھىم لەگەلدا دەكا.

« مەلا مستەفا ەش، درىزەى بەم شتە دا و ھەر بروسكە بوو، دەھات و دەچوو. « سالىح »، بە شىوھى نەو كىشەيەى كرتىبوو، لەوانە بوو، « مەلا مستەفا » تورھىبووايە و « عىسا سوار »ى لابردايە. گوتم: بەرەلایكەن. بەرەلاكر. بەلام، پازى نەبوو، « عىسا سوار » لابرنا!

جارتىكيان پىم گوتم: « عىسا سوار »، كارى وامان بۆ دەكا. گوتمى: من ناتوانم، دەمەتەقى لە سەر نەو بەكم و لەوئ دەرىكەم، لەبەرئەو، گەر دەرى كەم، ئازاويەكى تەواو، لەو ناوچەيە دروسدەمى.

ھەر بە راستىيش، لەو رووھە لە سەر ھەقبوو. ئەو ناوچەيە، پىويستى بە پىاويكى زۆردار ھەبوو. بەلام، ئەو بە تەواويى، بۆگەنيكردبوو، يەكتى شىتىكى بگردايە، سزایدەدا و پارەى لى دەسەند، لە سەر حسىبى شۆرش، بە تەواويى دەولەمەندبوو.

– دوايى، پىتومندىتان لەگەل « بارزانى » دا گەيشتە كوئى؟

لە دواوژمەكانى سەردەمى « مەلا مستەفا » دا، بە دوو مانگ پىش نەو، شۆرش كۆتايىبىتى، بە شىوھىكى تايبەتى، داواى لى كردم، پىرۆزەيەكى « ئۆتۆنۆمىي » بۆ بنووسم. پاشان، بۆم نووسى و بۆشم چاپكرد. گوتمى: پىويستە، ئەمە تەنيا، لە نيوان خۆماماندا بى و كەس بەم شتە نەزانى. منىش نووسىم. وئەيەكىشى تا ئىستە، ھەر لای خۆم ماو. ئىستەش لە پىرمە، چۆنم زانى، « بارزانى » دەويست، ئەو پىرۆزەيە، پىشكەش بە « كىسنجەر، نىكسۆن و شا »ى « ئىران » بكا، لەبەرئەو، لە كاژىرى پىنجى بەرھەياندا، « عەبدولوھەيمەنى كورپى شىخ سولەيمان » ھات بۆ لام، كە ئىستە پارتزكارى « ھولتر ».

– ئەو زووترىبوو.

بەلى. نازانم، ئىستە چىيە. بەلام، ئەو كاتە، وەك « بۆى » كارىدەكرد. لەو كاتانەدا، « بۆى » وەك « پەيامبەر » وابوو.

– تەتەر؟

ئا. تەتەر.

– لە نيوان ئىوھ و « بارزانى » دا؟

نه خيژ. له نيوان هموو خه لکه که دا هه لده سوړا. هات وگوټي: «مه لا مسته فا»  
دميه وي، سهر داني «نيران» بکا. گوټم: يهک لاپه رهي ماوه، وا چاپيده که م.  
گوټي: من داده نيشم و چاوه رتده که م، هر ئيسته دميه وي، چونکه، جله  
نه فهدنيبيه کاني خټي له بهر کردوه و چاوه رتده که م. دانيشت، تا ته واويوو،  
پاشان، بردي.

– به «عربيي» نووسيتان؟  
به لټي. پاشان، له «تاران» هميشه پيکه وه بووين.  
– دوايي، دټينه سهر ئو باسه ش.

پ 7: پټوهنديتان له گه ل، نهداماني سهر کردايه تټي و په لټي بيړي «پارتيي»  
پيش دوويه رمکييه که چوڼ بوو؟  
7: پيش دوويه رمکييه که، جگه له «براي م، جه لال، عه بدولعه زيز شه مزنيي و  
عه بدولر محمان زويحيي»، کسي نيکه م، له نهداماني په لټي بيړو نهدناسي.  
– تعنيا ئو چوار که ستان دناسي؟  
بټي گومان. پټوهندنييه کي ديار يکراوي دؤستايه تټيشم، له گه ل «نوړي  
شاوهيس ها هه بوو.

– ئو کاته، نهدامي په لټي بيړو بوو؟  
به لټي. به لام ئو له «مووسل»، به رټوه به ري «نيسفال» بوو، جارويار دهات.  
من باسي ئو که سانه ت بټي ده که م، که له «به غدا» ده ژيان. له گه ل «حيلمبي  
عالي شريف هيشدا، پټوهندبي م هه بوو، ئه ويش له وي بوو. به لام، ئو نهدامي  
کوټي ته ي ناوهندي بوو. ئو کاته، «حبيب» نهدامي کوټي ته ي ناوهندي  
نه بوو.

– «جه لال تالهباني»، نهدامي په لټي بيړو بوو؟  
له و بروايه دام، نهدام بووي.  
– نه دي پټوهنديتان، له گه ل ئو چوار که سه دا چوڼ بوو؟  
زؤد باشبوو. من هيج کاتي، ناکوټي راميايي، نيکه لاوي دؤستايه تټي  
ناکه م. دهنوي، نامه کاني «عزيز شه مزني غيت پيشاندم؟  
– دوايي. نه دي دواي دوويه رمکييه که، پټوهنديتان له گه لياندا چوڼ بوو؟  
پټوهندبي سوژ و خوژ شه ويستي بوو. واته: به رانبه ريان، هستم به  
دوژمنايه تټي نه دم کرد، به لام، هستم به نازاردم کرد. چونکه، به رويشتني

نهوان، « پارتیی » کادیری ریکویک و راستی ونکرد. له دهروونی خۆمدا،  
هستم به نازار و غهم دهکرد.

– پیتومندیستان، له گه‌ل نه‌دامانی په‌لیتبیرویی، پارت‌کەیی « بارزانیی »دا، چۆن  
بوو؟

نه‌وه کیش‌ه‌یه‌کی زۆر ئالۆزه. بێ کومان، کاتی چووم بۆ نه‌وێ، پیتشوازییه‌کی  
زۆر باشیان لێ کردم. منیش، هۆی نه‌و پیتشوازییه‌ گه‌رموگورهم ده‌زانی.

– دیاره، پیتوستیان پیتان بووه؟

تا بلیتی، پیتوستیان پیم بوو. هه‌موویان ماندوو بوون. نه‌مه وام لێ ده‌کا، باسی  
خۆم بکه‌م. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، له‌ پیتی قسه‌کانه‌وه‌ ده‌توانین، شتی له‌ چۆنیتی، نه‌و

پیتومندییه‌ی نێوان من و نه‌دامانی په‌لیتبیرو هه‌لێنجین،

– فه‌رموو. تکام وایه، زۆر به‌ روونی و راشکاوایی باسیان بکه‌ی. له‌ راستییدا،  
ئهم لایه‌نهم زیاتر مه‌به‌سه.

گه‌ر به‌راوردی، له‌ نێوان نه‌وان و نه‌و کادێران‌ه‌ی، کۆمه‌له‌کەیی « برابم  
نه‌حه‌ده‌دا بکه‌م، نه‌وان‌ه‌ی کارم له‌ گه‌ل‌دا ده‌کردن و له‌ گه‌لیان رێک‌ده‌که‌وتم،

کاره‌ساته، کاره‌سات. ئیسته‌ش ده‌یبینی، نه‌و کاره‌ساته‌ گه‌وره‌یه، هه‌ر  
به‌رده‌وامه.

– مه‌به‌ستان نه‌ویه، سه‌رچاوه‌ی نیش و نازار بوون بۆ به‌رێرتان؟

به‌لێ. سه‌رچاوه‌ی نازار بوون. تا نه‌و رۆژه‌ی، له‌ نێو گۆرم ده‌نین، بیرم  
ناچیته‌وه.

– په‌زدان ته‌مه‌نتان درێژکا. ده‌کرێ، په‌که‌به‌یه‌که، له « حه‌یبب هه‌وه تا،  
پچووکت‌ترین نه‌دامی کۆمیت‌ه‌ی ناوه‌ندییان، به‌ ناو باسیانکه‌ن؟

هه‌ول‌ده‌ده‌م. هه‌رگیز، دژی نه‌وه‌ نیم. پیتش نه‌وه‌ی، شۆرش ده‌سپێکا، جگه‌ له  
« حه‌یبب »، که‌سی دیکه‌م، له‌و تا‌قمه‌ نه‌ده‌ناسی. نه‌وه، نه‌و کاته‌بوو، سالی

« 1959 »، له‌ سه‌رده‌می « عه‌بدولکه‌ریم قاسم »دا خۆم شار‌دێوه. نه‌مه‌ش،  
به‌سه‌ره‌اتیکی دیارێک‌راوی خۆی هه‌یه. په‌که‌م شت، له‌ کوردستان

به‌ریرسیاری دادگه‌یان به‌ره‌رووی من کرده‌وه. نوای چن رۆژی، « حه‌یبب »،  
نه‌و « حه‌یبب هه‌ی که‌ ده‌زانی، چۆن بوو به‌ سکرته‌ری « پارتیی »، ده‌زانی؟

– به‌لێ. له‌ کاتی دوو‌به‌رکه‌ییه‌که‌دا بوو به‌ سکرته‌ر.  
به‌لام، به‌ درێژی ناگات لێهه؟

– نه‌خێر.

دوای نهووی، وه لامي نهم پرسواره ددهمهوه، بیرمخهروه، تا، بۆت باسگم. به لئی، « حهیب » لیتسراری پۆژنامهی « خبات » و « دهنگی پیشمه رگه » و کۆقاری « کادیر » بوو. هینده مانوو بوو، دهیوست، لهو بهر پرساری بیانه خۆی پزگارکا. هه مووی له ملی منهوه نالاند. من بووم به لیتسراری، بهشی راگه یاندنی نووسینی « پارتیی ». له بهر نهووی، چهن زمانتکی بیانییم دهزانی، ناماده کردنی بهر نامه کانی رانیقی « عه رهیی میان پتی سپاردم. یاشان، به تهواوی باریانکردم، هه موو بهر نامه کانی بهشی « ئینگیزی و ناشووری هیشان دا به سه ر مندا. دهنگویاسه کانم، به « ئینگیزی »، له رانیقوه دهخوتندهوه، دوکتۆر « محموود هیش، دهیکرد به « فرهنسیسی » و یاشان دهخوتندهوه. به لام، به « ناشووری »، « فرهنسق حه ریری » دهخوتندهوه.

هیندی کادیری « پارتیی م دهینی، له هه ر یه کتی له جوتیارمکانی کوردستان نزانتر بوون. هه یچ شتیکیان نه دهزانی. باسی هه ر باهه تیک، له گه لدا بکرنایه، تهقی سه ریان دههات. هه ر شتی پتومندی به باری « رتکخستن، پارتایه تیی، پۆلیتیک و جیهان سی دهره وه هه بووایه، نه وان « که ر، لال و کۆتیر » بوون. ته نیا نهو بوو، پتشمه رگه بوون و چه کیان، بۆ کورد هه لگرتبوو، نه گینا، که رتی بوون، باره کۆتزت لئی بنانایه، خره یان نه دههات!

چووم بۆ په لیتسیری « پارتیی » و پیم گوتن: براینه! « پارتیی » فه وئاوه. هه موو سه رسامبوون و سه ریری یه کدییان ده کرد. گوتیان: پتشنیازت چیه؟ گوتم: پتشنیاز ده کم، په یمانگه یه کی کادیرانی بهرز بکهینهوه. گوتیان: چی؟ تۆ ده لیتی چی؟ نه وه لای نه وان، شتیکی نوئی بوو! هه موو پارتی، به تاییه تیی، پارتیه چه کداره تیکۆشه رمکان، به شتیوه یه کی بهردهوام دهیی، کادیر نامه ده کن، تا، که ر سه ر کردایه تیه که یان تیدا چوو، بتوانن، سه ر کردایه تی رتکخراومه که به ده سه وه بگرن.

گوتم: ئیوه هه مووتان، لهو گرنگیه تیده گن، به لام دهیی، سه ر کردایه تیه کی جیگری دیکه ش هه بی. ئیمه، نه و که ره سه یه مان نییه. ئیوه، له هه موو کوردستاندا، هه موو نه نامانی لێژنه ی ناوچه کان، باش ده ناسن. نه وان، هه یچ نازانن. گوتیان: که واته چی بکهین؟ گوتم: یا په یمانگه یه کی کادیران بکهینهوه. دیار بوو، نه وان پتشنیازمه کیان به دل بوو، بۆیه گوتیان: باشه، پتروه که یمان بۆ بنوو سه. نه مه که واهیه که که سیان ناتوانن، نکوولی لئی

بگن. منیش، همسویم نووسی. هر وهها، نو وانه و بابستانه، له  
په مانگه که شدا بریار بوو، بخوینرئ، همسویم به نووسین پیشنیاز کرد.  
نووانیش، یه کسه په سندنانکرد و پارمیان بق بریپوه.

« نیدریس و مسعود میش، زور به گهرمیپه وه، پیشوازیبیاں لی کرد. پیم  
گوئن: من په مانگاندهدم، بابهته قورسه زانستیپه پروتگان، له نستوی  
خوم بگرم. دوو بابهتم هلبزارد. یه کم: میژوی « عیراقی رامیاری ».  
دووم: « فرهنگی رامیاری ». واته: نو زاروه رامیاریبیانه، به زدی  
به کار دینران. « هاشم عقرایی »، بوو به بهرتوبه ری په مانگه که. له  
کاتدا، هیچ نیشیکی نه بوو. خوشه ویستیش نه بوو.

– له لاین کتوه؟

له لاین هموانه وه.

– نهدامی کومیتھی ناوه ندیش بوو؟

به لی. نه م له نیوان نوو که واندا بق دابنی، پتویسته باسیگم. یه که یه که،  
باسی همویان بق ده کم. تو ناتهرئ، یه که یه که بیانناسی؟

– نهدی کو!!!

دوای رنککه و تننامی « 11/مارس »، نوینه رمانی « پارتیی »، و مک « ماحمود  
عوسمان، سامیی، موحسین دزیمی، نافیز جهلال » و چن کستیکی دیکه ش،  
بق و توویژ کردن له « بهغدا » بوون. من و « حبیب کریم »، پتکوه له سره وه  
مابووینه وه. « حبیب » هات بق لام. گوئی: « نه محمد حسن به کر، داوای له  
« مهلا مستهفا » کردوه، بلا فوکتی بلاوکاتوه، له هموو سرۆک تیره و هوزه  
نهارمکانیی و هموو نوو جاشانه، چه کیان دژی شورش هانگرتبوو، خوش  
بی. چونکه له کاتی خزیدا، له وه دهرسان، « مهلا مستهفا » لیان خوش نه بی.

– واته: « بارزانیی »، به ویست و نارهووی خزی، نو کاره ی نه کردوه؟

نه خیر. به فرمانی « سرۆک کوماری عیراق – نه محمد ح. به کر » کردی.

– نه مه یه که م چاره، شتی وا ده بیسم!

نهدی من بچی، نوو شتانه بق تو باسد که م؟ له بارانه وه، من له « برابیم  
نه محمد » زیاتر، شتم لایه و دزمانم.\* چونکه، نو له هموو نوو شتانه وه  
دور بوو. من له نیواندا بووم، له همان زونگاودا بووم. من نیسته، ناوی  
دهنیم، زونگار.

– زونگای شورش؟



به‌لئی. من خۆم به پاک نازانم و له هیچ به‌ریرسیارییه‌ک راناکم، به‌لام، ئهو کاته نهمدهتوانی، وازیان لێ بێنم.

– بۆ؟

له‌به‌رئهوێ، ئهو کاته هر کەسێ وازبێتایه، به ناپاکیان دادنا. به‌لام، من خۆم دوورخسته‌وه. ئه‌وانیش، له سه‌ر پله‌ویایه و شوێن، له نێو خۆیاندا شه‌ریانده‌کرد. سه‌یر ئه‌وه‌بوو، «عبدالوهاب ئه‌تروشی» و تاقمه‌که‌ی، له سه‌ر جاده‌مکانی «ناوێردان»، به‌ ده‌نگی به‌رز، جنتیویان به «دارا» ده‌دا. چونکه ده‌ترسان، پارێزگاری «سوله‌یمانی» بۆ خۆی دانێ. له لایه‌کی دیکمه‌شوه، «دارا» ده‌هات و ده‌چوو، خۆی ده‌کوشت، ده‌یویست، بێتی به پارێزگاری «سوله‌یمانی»، پاشان، باسی «دارا» مشت بۆ ده‌که‌م. کاتی خۆی، هر زوو، خۆم له‌و کێشانه‌ دوور خسته‌وه. ئهو خه‌لکه‌ی له‌وێ بوون، وام تیگه‌یاندن، که من له‌ سالی «1970» دا نه‌دامتیکی جیگری کۆمیتهی ناوه‌ندی بووم. رۆژتیکیان سه‌یب هات و گوتی: ئه‌ز بلاؤکێتکم، ده‌ریاره‌ی ئهو لێخۆشبوونه‌ نووسیوه. «مه‌لا مسته‌فا» ده‌لێ: «با «جارجیس» بێ، تا له‌و باره‌یه‌وه قسه‌بکه‌ین. به‌ ته‌واوی له‌ بیرم نه‌ماوه، «سه‌یب» چی نووسیویو. به‌لام، باشم بیره، ئهوێ «سه‌یب» نووسیویو، خۆتنده‌وه. گوایه: «مه‌لا مسته‌فا» ش خۆتندبوویه‌وه. به «سه‌یب» م گوته: هێندێ ووشه و لێکدانه‌وه‌ی دیاریکراوی تێدا نووسراوه، «مه‌لا مسته‌فا» ئه‌وانه، له‌ هه‌موو شتی‌کدا نالێ!

– «سه‌یب»، بلاؤکه‌که‌ی به‌ ناوی «بارزانی» هیه‌وه نووسیویو؟

به‌لێ. به‌ ناوی «بارزانی» هیه‌وه. گوته: هه‌رچی چۆنێ بێ، تۆ به‌ز، به‌زانه، ئێشه‌که‌ چی لێ به‌سه‌ردێ. نازانم، چۆن بلاؤبووه، گوایه: من پێوه‌ندیم به‌ خوالێخۆشبوو دوکتۆر «خالید» هه‌هه‌ کردوه. ئهوێ له «هه‌ولێر» گوشتیان، ئهو نه‌بوو، په‌رتووکیکی له‌ سه‌ر ژنانی کوردستان نووسیویو.

– مه‌به‌ستان له «عبدالخالق مه‌عروف» هه‌؟

به‌لێ. خوا لێی خۆشیی، براده‌رمبوو. مرقۆشکی چاکبوو. هات بۆ لام و ریکۆده‌رتکی بێ بوو. نازانم، ئهو ده‌نگه‌یاسه، چۆن بلاؤبووبووه، چۆن زانی

---

\* کاتی خۆی، نووسه‌ر له‌ کۆتایی سالی «1994» دا، چارپێکه‌وتنیکی، له‌گه‌ڵ مامزۆتا «برایم نه‌حمه‌د» یه‌دا سازکرد و له‌ سالی «1995» دا، له‌ شێوه‌ی په‌رتووکی‌کدا بلاؤکرایه‌وه. بۆه، مامزۆتا «جارجیس» لێره‌دا، ناوی مامزۆتا «برایم» ده‌نێ.

بوو، من دهچم بۆ لای «مەلا مستەفا». لە پر، لە دەرگەیی مالهەکیان دام. کردمەوه، دەبینم، «هاشم عەقراوی» بوو. هاته ژوورەوه و هەموو گیانی دەلەرزیی. بە شێوێکی سەیر دانیشت. خۆشەواتم لێ کرد و گوتم: چیبە؟ گوتی: کاکە «جەرگیس» بیستوو، دەچی بۆ لای «مەلا مستەفا». منیش دەزانم، تۆ لای «مەلا مستەفا»، شوێن و رێژکی تاییەت هەبە. من دەمەوێ، قسەیهکی باشم بۆ بکە.

– ئەمە هەمووی، داوی رێککەوتننامەکی «11/مارس»؟  
 بەلێ. پێم گوت: «هاشم»، تۆ ئەندامی کۆمیتەی ناوهندییت و چەن شتیکی دیکەشم، بۆ باسکرد. گوتی: کاکە! من دەمەوێ، بێم بە پارێزگاری «دەۆک» و برادەرانی، هەرایانە لە سەری و ئەوش مافی خۆمە. تۆ خۆت دەزانی، من دوو مام، لە شۆرشدا کوژراون. یەکێکی دیکەشم، چەن سالە لە گرتوخانە دایە. خۆشم لە سەرمتاوه، بەشداریی شۆرشم کردووه. پێم گوت: دەمەوێ، بە پاشکاوێ، شتیکی پێ بلێم: من تۆ دەناسم و دەزانم، لە «سووسل» مامۆستای سەرمتایی بووی. کاتی پیلانەکی «شەواف» روویدا، تۆ خۆت، بە یەکێ لە کۆمۆنیستەکان دادەنا. کاتی گۆرانکاریش دەسیپیکرد، بەو پێیە تۆ، یەکێ لە پیشکەوتووخوازمکان بووی، کردیانی بە پشکنەر. واتە: بەرز کرایتەوه. نیستەش، بریاریانداوه، ببی بە بەرپۆڕی گشتیی. ئیدی، لەوه زیاتر، چیت دەوێ؟ گوتی: نا، من پارێزگارییەکی «دەۆک» دەوێ. من دەزانم، ژنەکی زۆری لێ کردبوو. نامەوێ، دەرپاری ژنەکی قسەبکەم.

– باش نەبوو؟

نا. گوتم: کوێبگرە، من بۆ خۆم، داوای هیچ نەکردووه، ناشتوانم، داوای هیچ بۆ کەس بکەم. چونکە، من «مەلا مستەفا» باش دەناسم. کاتی، یەکێ هەول بۆ یەکێ دەدا و دەیهوێ، لە کاریکی حوکومەتدا دایمەزینێ یا، پیتیشخا، ئەو رقی لێی دەپیتتەوه. ئەو شتێ هەبوو. کاتی خۆی، «ئەحمەد حەسەن بەکر» پیتشنیازیکرد، «ئیدریس»، بێی بە چێگری سەرۆک کۆمار. «مەلا مستەفا» گوتی: هەرکیز، شتی وانیه. «بارزانی» یەکان نابێ، بێن بە فرمانبەری دەوڵەت. من ئەووم دەزانم. جگە لەوهی، هیچ بۆنەیهکی وانیه، ئەو باسەیی لەگەڵدا بکەمەوه. چونکە، من بۆ کاریکی دیکە دەچم. بەلام، گەر لەو بارهیهوه قسەبکرا، پەیمانەدەمەم، دەرەق بە تۆ، قسەیی باش بکەم. سوپاسیکردم و

پۆی.

چووم بۆ لای «مەلا مستەفا» بە خوا، تا ئیستەش لە بیرمە، چوارچێوەی چارۆیلکەکەمی ئاسنبوو، هەر نەو چارۆیلکەیهبوو، کاتی خۆی، لە «یەکیستی سۆفیت» دروسیکردبوو، بە دەسییەوه گرتبوو، «عەبدوللا ناغای پشدرییی» لایبوو، هەستا و رۆی. هەر دوو کمان دوو قۆلێی ماینەوه. «عەبدولخالق مێش، لە دەرەوهبوو. نامەکەم دایە. «مەلا مستەفا» هەستا، خۆتندیبیەوه و گوتی: من ئەمەم بە دل نییە، من قەسەئێ و ناکەم. تۆ ئەم بڵا فۆکەت خۆتندۆتەوه؟ گوتم: بەلێ.

– ئەوهی «11/مارس» ؟

نەخیر. بڵا فۆکی لێخۆشبوونەکە، کە «حەیبب» نووسیوی. گوتی: من شتی و ناخۆتەمەوه. پێم گوێ: گەر من تۆزێ چاکیکەم و رێکۆرێکیکەم، تۆ دەلێتی چی؟ گوتی: دەمچ نوێژدەکەم. دوا، قەسەئێ دەکەین.

– «بارزانیی» نوێژدەکرد؟

نوێژی چی! با بۆت باسکەم. دوا رۆژی بوو، کاتی، بۆ نەخۆشییەکەمی دەویست، سەردانی «واشتنۆن» بکا، کۆمەلێکی بچکۆلە بووین و هەموو پێکەوه دانیشتەبووین.

من و «مەلا مستەفا» بووین. «لیوا» کەمال عەلەمدار مێش، لای ئێمە پەنابەر بوو. هەر وەها، «عەمید روکن» تەها یاسین، موحسین دزەیی، عەلی عەبدوللا و هێندێ کەسی دیکەشی لێ بوو. ناواری لە «سالح مەحمود» کۆری خوشکی دایەوه، ئەو نوێژدەکرد و بەرۆژوودەبوو، گوتی: با دوا پێک، لەگەڵ ئەم کۆمەلەشدا بخۆینەوه. لەوانەیە، ئیدی نەیانبینمەوه. بە خوا، «سالح» رۆژی و قایێ «ویسکی» هێنا. پێکیکی دەبلی، بۆ «مەلا مستەفا» تیکرد، بۆ هەر یەکەش لە ئێمە، پێکیکی ئاسایی بۆ تیکردین. «مەلا مستەفا»، یەکسەر هەلیقوراند.

– واتە: نوێژیشیدەکرد و دەشیخواردەوه؟

نا. ئەوه گرفت نەبوو. «سۆفیی» یەکان، ئەو گرفتانەیان نییە.

– باشە. ئەدی بڵا فۆکەکە چی بەسەر هات ؟

«مەلا مستەفا» چوو بۆ نوێژ. مێش دانیشتم و ئێشەکەم جێبەجێکرد. دوا، ئەوهی هاتیشەوه، هەر تەماشاشی نەکرد و نەشیخۆتندەوه. ئەو برۆایەکی دیاریکراوی، بە من هەبوو. یەکسەر، ناردی بۆ وێزگە و خۆتندرایەوه.

– هیچ جیاوازییەک، لە نێوان نێوه رۆکی هەر دوو نووسینەکەدا هەبوو؟

باش له بیرم نه ماوه. به لام، هیندی ووشه‌ی نهرمی تیدابوو، شتیکی پیشاندهدا.

– وهک بلتین: لاوازی شورش؟

شتی لهو باباتهانه بوو. چی دیکت دهوئ؟

– نهوه، چاویتکهوتنی نیوان خوژتان و «بارزانسی» بوو. به لام، باسی سهرکردهکانی «پارتیی تان، بۆ تهاو نهکردم، وهک «هاشم عهقراوی».

نهومان تهاوگرده. به هیچ شتیومه لای «ملا مستهفا»، باسی «هاشم م نهکرد.

– باسی «حبیب محهمه کهریم سان دهکرد.

کاتی خوئی، «حبیب»، یه کهم کهسبوو، له په نجاکاندا، ناسنامه کیژمونیستی وهرگرت. پاشان، له گه لیان تیکچوو، بوو به نتهومی و هاته پیزی «پارتیی میوه. پیتوهندییم له گه ل «حبیب دا، زۆر پیتوهندییه کی توندوتۆلبوو. دواي دویره مکییه که ی سالی «1964»، «ملا مستهفا» ویستی، نهو رووداوه، جارتکی دیکه دووباره نه بیتهوه.

– مه بهستان، له رووداوهکی «برایم نهحمه» ؟

به لئی. نهوه مه بهسی «ملا مستهفا» بوو. رۆژتیکیان، «علی عبداللّا، نووری شاهویس» و هه موو نه نامانی بیکه ی، په لیتبیرۆی «پارتیی» لهوئ بوون. «علی عبداللّا» چه پیوو، «مارکسی» بوو. «جه لال تاله بانسی»، له گه ل «علی عبداللّا» پیکه وه بوون. له بهردمی خوژدا، «جه لال» ناوری له «علی عبداللّا» دایه وه و پیتی گوت: تۆ بووی منت فیری مارکسییه ت دهکرد! هه ر سیکیان دهسیانکرد به پیکه نین. گه ر تۆ په رتوو که که ی منت خویندیتهوه، «نه له هه ر نه لکوردیه»

– «وه ئینشفاق 1964».

به لئی. «ملا مستهفا»، هه ر سیکیان پیکه وه گرتبوو.

– وا بوو. دواي، «علی عبداللّا» په شیمان بوو پوه.

«ملا مستهفا»، «علی عبداللّا» ی دوو مسانگ کرت. «ناهیده ش، لای «ملا مستهفا»، هه ولی بۆ «نووری شاهویس» دا، به ره لایانکرد و گرفته که کۆتایی بیتهات. هه روهها، «عبدالعهزیزی شه مزینی»، له بهر نهوه ی، کوری «شیخ عبدالقادر» بوو، یه کسه ر، به ریدا و گوتی: برۆ. چونکه، کیشه و باسی تیره گه ری، رۆلی خوئی هه یه.

– به‌لئی، راسته. « بارزانیی » پیتشریش، له « سوڤیت » دهیناسی.  
 به‌لئی، وا بوو. « مه‌لا مسته‌فا » ویستی، کۆمیت‌هی ناوهندیی دامه‌زرتنی و به  
 دهس خۆیه‌وه بئی. ئهو کاته، « حبیب » له شۆرشدا نه‌بوو، به‌لکوه له « به‌غدا »  
 بوو. « مه‌لا مسته‌فا »، له‌و کاته‌وه « حبیب »ی ده‌ناسی، که له پزنام‌هی  
 « خه‌بات » کاریده‌کرد. نازانم، چۆن بیری له‌وه کرده‌وه و په‌سه‌ندیکرد!  
 نامه‌یه‌کی بۆ نارد بۆ « به‌غدا ». بۆی نووسیبوو: « وهره دهره‌وه و له نێو  
 شۆرشدا کاریکه. وه‌ک بیرم بئی، « حبیب » ئهو کاته، له‌که‌ل « یه‌دوللا  
 عب‌دولک‌ریم »، پیکه‌وه کاریانده‌کرد و لقی پینجی « به‌غدا »یان به‌پتوه‌ده‌برد.  
 ئهو کاته هیتستا، « حبیب » ئه‌ندامی کۆمیت‌هی ناوهندیش نه‌بوو.  
 – « یه‌دوللا » برای « حبیب » بوو؟

نخیر. هه‌ر دووکیشیان، له کورده « قه‌یلیی »یه‌کان بوون. له‌وانه‌یه، له یه‌ک  
 تیره بووین. پاشان، « حبیب » هات. « بارزانیی »، « حبیب »ی به‌سه‌ردا  
 سه‌پاندن، تا، سه‌ریان بئی شۆرکا و قسه‌یان بۆ نه‌مینیت‌ه‌وه. واته: تا پیدان  
 بلی، من ئه‌م پیاوهم هینا، که ئه‌ندامی کۆمیت‌هی پشکنین بوو، کردم به  
 سکرتری « پارتیی ».

– نه‌وه له کاتیکدا بوو، « نووریی شاوه‌یس، عه‌لی عب‌دوللا، دوکتۆر مه‌حموود  
 و سامیی » له‌وێ بوون و « بارزانیی »، هیچ بایه‌خیکیشی پئی نه‌دان.  
 نا، ئهو کاته هیتستا، « سامیی » هیچ نه‌بوو. « کۆمۆنیست » بوو، په‌نای بۆ  
 شۆرش هینابوو، له خۆی دهرسا، له سه‌ر کیشیی « مووسل »، دوو جار، به  
 گرتنی هه‌میشه‌یی و کارکردنی قوورس، فرمانی گرتنی درابوو، ئه‌ویش، رای  
 کردبوو.

– له لایه‌ن حوکومه‌ته‌وه؟

به‌لئی.

– باشه. که‌واته، له باسی « حبیب » بووینه‌وه؟

نخیر. ئینجا « حبیب »، هه‌ر چهند پشکه‌وت، به‌لام، هه‌میشه هه‌ستی به  
 لاوازیی خۆی ده‌کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی، « به‌غدا »ی له‌کیسچوویو، زۆر دلته‌نگ و  
 بیتاقه‌ت بوو. خۆی پیاوکی شاریبوو، حه‌زی به‌خواردنه‌وه، دانیشتن و  
 رابوارین ده‌کرد. ته‌نانه‌ت، زۆر جار، به‌من و هیتدی کەسی دیکه‌شی ده‌گوت:  
 منیان به‌سوخره‌گرتوه‌وه و به‌زۆر هیناویانم. هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی،  
 ئه‌مه، هه‌موو قسه‌کانی ئهو پیاوه‌بوون!

« حبيب » باش دهنووسی. واته: نووسینهکانی باشبوون. به تایبتهتی، دواپی گوتاریکیت دهمتی، که له سهر من نووسیوتی و جنتوی زوری پی داوم، له سهر نهوی، دهریارهی « فیدرالیزم »، رای خۆم دهرپریوو، پیش نهوی بگه پیتتهوه، کۆپییهکی نهوشت دهمتی.

به لام، گهر باسی « علی عبداللّا » بکهین، نزیکهی پشگوخراپوو. واته: دانیشتیان پی گهردمکرد. کاتی، کۆیونهوهدهبوو، بۆ نهوی، دمهتهقتیکن و بیرووا وهریگرن، نهو دهنگی نهدهدا و چاوه پیتدهکرد، تماشایدمکرد، ژمارهی پهنجهکانی دهژمارد و یهکسهر، دواي دهنگی زۆریه دهگوت.

– واته: پیاوتکی بی هلووتستبووه؟

له راستییدا، نازام چی بوو. « علی عبداللّا » مرۆقی بوو، له ههموو گرفتتی خۆی دووردمخستهوه. له بهر نهوه، له ههموو ژبانی رامیاری خۆیدا، هیچ ناخۆشییهکی نه دیوه. ههمیشه، وهک قالب واپوو، له گهله ههموو شتهکاندا، دهقیدهگرت و خۆی دهگونجاند. نازام، بلیتم چی! به لام، لهو برهواپه دام، تهواو نه بوو، که موکریپی له میشکیدا هه بوو، زۆر رقهه لگر و دلهرش بوو.

– نایا، شتیکی تایبتهتیتان له سهری ههیه، بۆمان باسکهن؟

به لێ. چهن چیرۆکیکی دووردیتر و پانویتری زۆری، لای من ههیه. به لام، له سهر کیشهی پارتیزگاری « سولهیمانی »، شتیکی بۆ باسدهکهم. « علی ش دهیوست، بیی به پارتیزگاری « سولهیمانی ».

پۆژیکیان، من له پۆژنامهی « تههخی » کارمدهکرد. نهویش لهوی، له پهلیتبیرووی « پارتیی » بوو. « عزیز عهقراوی » هات. نهو کاته، « عزیز لای » مهلا مستهفا، « پلهویابهیهکی گهرههی هه بوو. بی گومان، « عزیز » هاورتمبوو، به شتیهیهکی بی سنووریش، پیزی لی دهگرتم. ئیستمش، ههمیشه نامه بۆ دهتری، من به مامۆستای خۆی دادهتی. منیش، به شتیهیه قسهه له گهلهدا دهکرد، وهک چۆن، قسهه له گهله شاکردیکی خۆمدا دهکهم. نهویش، به ههموو سنگفرانوییهکهوه، لپی قهبولدهکردم، له بهر نهوهی، دلی زۆر باشبوو. به لام، شیتیبوو، زۆر زوو تورهدهبوو، خیراش رازیدهبوو، توانایهکی فراوانی گهرههی ههیه. به لام به داخهوه، ناتوانتی، که لگی لی وهرکری. کهم چیکلدانهیه و هیمن نییه، ههر پۆزهی، له سهر بیروباوهریکه و ههلبه زودابه زدهکا. له پر هات، خۆی کرد به ژوردا و کوتی: به خوا، باوکی باوکی به نه حله دهکهم. پیم گوت: « عزیز » کن؟ کوتی: نهوی لهوی

دانیشتوو، گوتم: مهبست « علی عبداللآ »؟ گوتی: بهآئی. پیم گوت: نیوه هر دووکتان، ئەندامی پەلێتبیروڤ! دەسیکرد بە پێکەنین. زۆر رقی لێی بوو. گوتی: نا ئو رەشو لاخە دەیهوێ، ببێ بە پارێزگاری « سولهیمانی ». هر که سێ، له بازارمکانی « سولهیمانی » بگری، گەلێ لهو زیرهکتره. جا، هر له راستیییدا وایه، دانیشتووای « سولهیمانی »، خەلکیکی شارستانی و پێشکەوتوون، خەلکیکی هوشیارن. واتە: ئەوه شتیکی گالته نییه.

تۆ خەلکی « سولهیمانی »؟

— بهآئی.

من ئەشمزانی، تۆ خەلکی ئەوێ. بەلام، بەرزترین دەسته له نیو کورددا، له ڕووی زیرهکی و تواناو، له نیو خەلکی « سولهیمانی »دا هەلکەوتوون. کەس له هیچ شتێکدا، فریایان ناکهوێ.

گوتی: « علی عبداللآ »، نیسته هاتوو و دەیهوێ، ببێ بە پارێزگاری « سولهیمانی ». لهو شتەدا، « عزیز » هەقیبوو. بەلام، پەلێتبیروڤ له نیو خۆیاندا، بوو بوون بە دوو بەشوو. واتە: پێمندییان، وەک چیرۆکی « جبه و خەنجر سەک وایوو. عەرەبەکان، « جبه » له بەر دمهکن خەنجره مەکانیشیان، له دواوه پێیه، هر یهکەمی دەیهوێ، ئەوی دیکه یان دایاچی. گەر چیرۆکهکانی ئەوانت بۆ بگێرمهوه، پێویستی به سێ تا چوار رۆژ هیه. منیش پیم گوت: تۆ بۆ خوت داومته فرمانبهری؟ له بەر ئەوهی، کاتی خۆی دهمزانی، « عزیز » پارێزگاری « سولهیمانی » ناوێ. بەلام، چونکه « علی عبداللآ » دەبووست، نامەیهکی بۆ « مەلا مستهفا » نووسیوو، پێی گوتبوو: من دەمهوێ، بۆ پارێزگاری « سولهیمانی » بمپالێوی. ئەو له کاتی خۆیدا، بە پێی ئەوهی خوتنبدووی و بەگۆڕهێ ئو بڕوانامهیهی ههیبوو، بۆ پلهی لیوا بەرزکرا بوو و به سههر کردهی تێپی ههشت دانرابوو، که تنیا له سههر کاغهزیوو، جگه له چادریکش، هیچی دیکه نهبوو. جلی سههریازیشی له بهر نه دهکرد و دهوامیشی نه دهکرد.

— مهبستان له وهیه، له سههر کورسی پارێزگاری « سولهیمانی »، له نیوان ئەندامانی پەلێتبیروڤدا، پێشبرکییهکی زۆر ههیبوو.

نەک هر له سههر ئەوه، به لگوو، له سههر زۆر شتی دیکهش، ناکۆکییان ههبوو.

— من تنیا مهبستم، له پۆستی پارێزگاری « سولهیمانی »، له نیوان « دارا توفیق، علی عبداللآ، عبدالوهاب و عزیز عهراوی »دا، ئو بهزمه ههیبوو.

بەلتى. بەلام، پاشان « دارا » وازى لە داواكارىبىيەكەى خقى ھىنا. چونكە دەيزانى، داي نانين، لەبەرئەوھى، ئەو « كۆمۆنىست » بوو. من كاتى خقى دەمزانى، تەنانت، گەر « عەزىز ەيش بە پارىزگار دانين، خقى نايەوى، ھەر نەشەمچوو. خقى چاك دەيزانى، توانا و بەھرەى بەرپۆھبەرنى نىيە. بەلام، لە رقى « عەلى » ئەوھى دەمكرد. پىم گوت: « عەزىز »، بىرام! واز لەو بەزمە بىتە. گوتى: بە خوا، باوكى باوكىشى بە نەخلەتدەكم. پاشان، مى رپى گرت و رپى.

دواى ماومىھكى كەم، « مەحموود عوسمان » ھاتە ژوورەوھ. ئەو كاتە، ئەو ەيش لە « بەغدا » بوو. بە پىكەننەوھ گوتى: لای تۆ بوو؟ گوتم: بەلتى. لەو سەردەمانەدا، من و « مەحموود »، نىوانمان زۆر باشبوو. گوتم: چىتە؟ گوتى: بە خوا، ئەو ماوھى دوو كاژرە، لەگەل « عەزىز »دا پىياسەدەكم و دەمووى، پارىبىكەم، واز لە داواكارىبىيەكەى خقى بىتەى و ئەو گرتە چارەسەر كەين. بەلام، كەلكى نىيە. « مەحموود عوسمان » دەيوست، « عەلى عەبدوللا » دانرئى. بۆ؟ چونكە، « عەلى » لاوازبوو، ئەو ەيش دەيتوانى بە ئارەزووى خقى و چۆنى بوئى، وا يارى پى بكا.

پىتى گوتم: ناتوانى، لەو كىشەيەدا ھەولتەيدەى و چارەسەرىدۆزىتەوھ؟ پىم گوت: لە بەر خاترى تۆ، ھەولەدەم، لەبەرئەوھى « عەزىز »، شاياتى ئەو شوتنە نەبوو. جا، ھەر لە راستىيشدا وابوو. تەماشاكە، چ كالتە بازارىتبوو! ھەمووى ھەر گەمەكرىنبوو! شتتى نەبوو، ناوى مافى گەل و « پارىسى » بووئى، ھەرگىز، شتتى وا نەبوو، نە دەنگى ھەبوو، نە رەنگى ھەبوو. ھىرشىيان، بۆ سەر فەرمانبەرى دەبرد، وەك چۆن ھىرش، بۆ سەر لاشەيەكى مردوو دەيەن.

– وەك چەروجانەوھر!

ئا، ئا. بەو شتوومىيە، ھىرشىياندەكرد. پىم گوت: ھەولەدەم. دوكتۆر « مەحموود » دەيزانى، « عەزىز » چەن رپز لە من دەگرئى، لەبەرئەوھە ھات بۆ لام، تا پارمەتەيبىدەم. « عەزىز ەيش، فەرھەنگىكى بە دەسەوھىوو، ھەمىشە، پىويستى بە من بوو. كاتىكىش، لە « سووسل » پارىزەربووم، زۆر بە ناويانگىبوم و دەيناسىم. مەبەسم ئەوھىيە، ئەو كەسانەى لەوئى بوون، منيان دەناسى. تەنانت، « فوواد عارف »، ھەمىشە سەرى لى دەدام.

« فوواد عارف » دەناسى؟

– بەلتى.



نەویش، لە شۆزێردابوو، گوتی: « چەرچیس »، خەلک لەم شۆزێرەدا، دوو جۆرن. جۆزێکیان: کاتی خۆی شتبوون و نێستە هیچ نین. جۆزێکی دیکەشیان: کاتی خۆی هیچ نەبوون، بەلام نێستە، بوون بە شت. من و تۆ، لە جۆزی یەکەمیانین. بەلام، تۆ خەفەت مەخۆ. پێم گوت: کێ دەلتی، من خەفەت دەخۆم؟ ئەو کاتێ ئەو شتەنای دەبینی، زۆر نازاریدەدا. ئەم گۆچانە جوانەش، یادگاری دۆستایەتیمانە و خۆی پێشکەشیکردم، تا نێستەش، هەر ماومە.

دوای ماویە، « عزیز » هاتەو. پێم گوت: ئادەتی لە بەر چاوم، نامەیه بۆ « مەلا مستەفا » بنووسە و بەلتی: من پۆستی پارێزگاییم ناوی، شوورەییە بۆ تۆ! گوتی: بۆ؟ تۆش بووی بە برادەری ئەو؟ نازانم. چیان لە نێواندا هەبوو! گوتم: من نە هاوڕێی ئەوم و نە هیچ. تۆ خۆشت دەزانی، ئەو پیاو، پلەو پیاوی لای من چۆنە، چەن رووداویکی دیاریکراوی تایبەتی هەیە، نامەوی بیان درکێنم، ناشیرینە. پێی گوتم: من پارێزگاییم ناوی، چی لێ بکەم. کێش دەلتی، ئەوی من نووسیومە، « مەلا مستەفا » پەسەندیدەکا! لەبەر ئەوە، ئەو شتە، لە بیرێ خۆت دەرکە. پێم گوت: تەواو؟ لە بیر خۆمی بەرمەو؟ گوتی: بەلتی، وازی لێ بێنە. گوتم: بچۆ بۆ لای « مەحموود عوسمان » و پێی رابگەینە. گوتی: هەقی « مەحموود عوسمان » نەبێ. دوای ماویە، چووم بۆ مالی « عەلی عەبدوللا ». سەیرمکرد، دانیشتوو و نامە دەنووسی. لەو دەچوو، زۆری نووسی بۆ و فرێدای. چونکە، سەبەتەکی بەردەمی، پر کرد بوو! پرسیم: چی دەکی؟ گوتی: بە خوا، دەربارەی پارێزگارییەکە دەمەوی، نامەیه بۆ « مەلا مستەفا » بنووسم. من تازە نامەوی. گوتم: نا، پتووست ناکا. ئەو پیاویمان، لە بەزمەکە دەرتنا و کێشەکە تەواوو. دوایی، بوو بە پارێزگار. بەلام، خەلکی « سولەیمانێ »، نوکتەیان لە سەر دادنا، بیستووتە؟

– بەلتی. « خالە رەجەب », نوکتەیی لە سەر دانابوو. ئەدی تێبینییەکانت، لە سەر دوکتۆر « مەحموود » چییە؟

لە « بەغدا », دوکتۆر « مەحموود » مەدەناسی. ئەو کاتە، لە « بەغدا » ستاژێر بوو. واتە: دوا سالی کۆلیژی پزشکیی بوو. جارویار، سەری لە بارەگای « پارتیی » دەدا. یاشان، پتووندیی بە شۆزێرە کرد و هەلات. ئەو کارەشی، بە برۆایەکی تەواوو کرد.

– وا بزاتم، ئەویش لە سەرەتادا هەر « کۆمۆنیست » بوو.

به‌لئی، « کۆمۆنیست » بوو. به‌لام، وازی له « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » هینا. دوکتۆر « محمود »، مرۆفیکی تا بلیتی زیره‌که. زیره‌کییه‌که‌ی، نه‌که‌هر ناسایی نییه، به‌لکوو، له‌سه‌روو نه‌وشه‌وه‌یه. جگه‌ له‌وه‌ی زیره‌که، توانایه‌کی سه‌رسووهرینه‌ری سه‌یری، شت وه‌رگرتنی هیه، واته: کاتێ تۆ، له‌باره‌ی بابه‌تیکی دیاریکراوه‌وه، قسه‌ی بۆ ده‌که‌ی، نه‌و شته، چاکه‌کانی بوخته‌ده‌کا و ده‌توانی، بیانگۆڕی و که‌لکیان لێ وه‌رگری. له‌هه‌مان کاتیشدا، خۆته‌واره و ده‌خۆتیتته‌وه. کاتێ، زمانی « فرهنسی » فیتربوو، وه‌که « فرهنسی هه‌که، قسه‌ی پێ ده‌کرد. هه‌روه‌ها، له‌دواییشدا، خۆی فیری « نه‌لمانی » کرد.

« محمود »، هه‌میشه‌ ده‌یوست، خۆی بۆ سه‌رکردایه‌تی، په‌روه‌رده و ناماده بکا. من نا‌لیم، شاره‌زاییم، له‌لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌روونناسییدا هه‌یه، من سایکۆلۆژیست نیم. به‌لام، له‌سه‌رده‌میکی بیاریکراوی شۆرشدا، پیتوه‌ندییم له‌گه‌ل « محمود عوسمان »دا، له‌پیتوه‌ندی هه‌ر که‌ستیکی بیه‌که‌وره‌تربوو. – پیتوه‌ندی دۆستایه‌تی؟

نه‌خێر. ته‌نیا پیتوه‌ندی دۆستایه‌تی نه‌بوو، به‌لکوو، له‌هه‌ر یه‌روا وه‌ریشه‌وه، له‌یه‌که‌دییه‌وه‌ نزیکبووین. من به‌هه‌موو به‌روایه‌که‌وه‌ ده‌لیم. نه‌و پیاوه‌ کادیترکی باشبوو. به‌لام، له‌گه‌ل تێبه‌ربوونی رۆژگادا، هه‌ستمکرد، پیاوتکه، ئیراده‌ی لاوازه. توانای خۆراگرتنی نییه. هه‌ر که‌ستی، لێی نزیکه‌وتته‌وه و مه‌راییی بۆ بکا، زوو ده‌یخه‌لمه‌تینی و باوه‌ری پێ بێتی. نه‌وش نه‌وه‌بوو، که « سامی » پێی کرد. نه‌وه‌ خه‌ڵاتیکی لاوازی، زۆر که‌وره‌بوو. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یده‌زانی، « سامی » که‌تیبه؟ نه‌و وه‌که‌ که‌ستیکی، خواپه‌رستی ساده‌ و ابوو، هه‌ر که‌ستی به‌هاتایه، نه‌و کاره‌ی پێ ده‌کرد. من پیتوه‌ندییم له‌گه‌لیدا توندبوو. هاوکاریمان، له‌سه‌ر نه‌و بنجینه‌یه‌ دامه‌زراوو. به‌لام، من له‌گه‌ل « سامی »دا جیاوازیووم. چونکه، من شیوه‌ و پێی « سامی »م نه‌بوو. له‌م دواییانه‌شدا، که‌می له‌خۆی گۆرا و لوته‌رزیی په‌یداکرد. « محمود »، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پزیشکبوو، هه‌ر زوو له « مه‌لا مسته‌فا » نزیکه‌وتته‌وه.

– واته: به‌هه‌زی پێشه‌که‌یه‌وه‌ نه‌و نزیکییی په‌یداکرد. به‌لئی. به‌هه‌زی کاره‌که‌یه‌وه. پاشان، ورده‌ورده، بوو به‌ نه‌هنگری. هه‌موو نه‌و کاتانه‌ی، « مه‌لا مسته‌فا » به‌ نه‌هینی، سه‌ردانی « ئێران »ی ده‌کرد، دوکتۆر « محمود »ی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد. – زمانیشی ده‌زانی؟

فیری « فارسیی بهکی زرد باشبوویوو، به رتکویکی، قسهی پی دمکرد. من بهو شیوهیه، پیومندیم لهگه‌ل « معمود دا مایه‌وه، تا « تاران سی بهچی هیشته. تنانته، هیندی شتی نهینیی و به‌لگه‌نامهی دامی، که پیومندی، به گفتوگری به‌که‌می « دارا به هه‌بوو، به ده‌سوختهی « دارا « خۆی نووسراوه، بهو زوانه چاپیدم‌که‌م. هه‌روه‌ها، لیستی پارمکانی دامی، که به ناوی شۆرشوه وهرگیرابوون و به ناوی کورمکانی « مه‌لا مسته‌فا به تو‌مارکرا بوون. نه‌وانه‌م هه‌موو هه‌یه.

– پارمه‌که چهن بوو؟

تکایه، من نامه‌وی، لیزه‌دا له‌و باسه بدویم. له‌به‌رنه‌وه‌ی، به لامه‌وه گرنگ نییه. با وازی لی بینین. دوکتور « معمود « خۆی ده‌زانن، چهن بوو. له‌وانه‌یه، من رۆژی له رۆزان بیلیم. به‌لام نیسته، له‌م چاویتکه‌وته‌دا نامه‌وی، بیدرکینم.

– به‌لی باشه. وه‌ک تو ده‌فرمووی، گرنگ نییه!

که‌ی « معمود « که‌وت؟ کتی خستی؟ « سامیی « خستی. چۆن؟ دوا‌ی نه‌وه‌ی « سامیی «، که‌یشته‌ په‌لیتبیرو، ویستی، چیتکه‌که‌ی « معمود « داگیرکا، له‌و کارمه‌دا ســـــــهرکه‌وت. چونکه، که‌لکیکی ته‌واویی، له‌ خاله‌ لاوازمکانی « معمود « وه‌رگرت. دوا‌یی، له‌ باسی « سامیی «دا، له‌مه‌ش ده‌دوین. کاتی وه‌ک نوته‌ر، چوون بق « به‌غدا «، « سامیی شیان له‌گه‌ل‌دا بوو. « معمود « به‌ ته‌واویی، هه‌ستی به‌ بارو‌دۆخه‌که‌ نه‌کرنبوو. نه‌و نوته‌رانه‌ی وه‌ک کۆمیته‌یه‌ک، بق و‌تووژ بق « به‌غدا « چوو‌بوون، سه‌رۆکیکیان نه‌بوو. به‌لام، کاتی که‌یشتنه‌ نه‌وی، « معمود « به‌کسه‌ر خۆی به‌ جیگری « مه‌لا مسته‌فا « و سه‌رۆکی کۆمیته‌که‌ دانا. له‌و کاتانه‌دا، له‌گه‌ل « نه‌حه‌مه‌ر حه‌سه‌ن به‌کر « و لیپرسراوانی دیکه‌ی حوکومه‌ته‌دا ده‌رمکه‌وت. هه‌میشه، له‌ پیش « نیدریس و مه‌سه‌عوود «وه‌ ده‌رۆیشت. من، له‌ چهن دانیشتنیکدا ئاماده‌بووم و ناگاداری نه‌و هه‌والانه‌ هه‌م. به‌لام، پیش نه‌وه‌ی، نه‌و شتانه‌ رووبه‌دا و من ئاماده‌بم، « سامیی « له‌ « به‌غدا «وه، دوو که‌سی لی هاندابوو.

– نیدریس و مه‌سه‌عوود «؟

به‌لی. « سامیی « پتی ده‌گوتن: « معمود «، پیش نیوه ده‌که‌وی و نیوه‌ی، دوا‌ی خۆی خستوه. وا ده‌رمکه‌وت، نه‌وانیش، بق باوکیان نووسیبوو، گوایه: « معمود «، زیاد له‌ به‌رکه‌سی خۆی، پتی لی راکیشاوه! « سامیی «، به‌رده‌وام به‌و شتانه، میتسکی پرده‌کردن. له‌ یامه، رۆژکیان، له‌گه‌ل « مه‌لا

مستفا دا دانیشتبووین. نوته ره‌مان، هیتتا له « به‌غدا » بوون. « سامیی » یه‌کیکی ناربدو، دوکتورکی کوردی « فله‌لیی » بوو، هیتتا خو‌تندکاربوو، له « نه‌لمانیا » ده‌خوتند، ناوه‌که‌یم له بیر‌چۆوه، به‌لام، یه‌کدیمان بینویه. مرۆفتیکی هیتنده خراپبوو، هیتتا، له‌وه خراپ‌ترم نه‌دیوه. نامه‌یه‌کی بۆ « مه‌لا مستفا » هیتابوو. « مه‌لا مستفا »، نامه‌کی کرده‌وه و خو‌تندیه‌وه. دانیشتبوو، به‌ شتویه‌کی ئاسایی، قسه‌یدمکرد. پاشان، لاسایی « محمود عوسمان بی دمکردوه. له‌سه‌ر کورسییه‌کی به‌رز دانیشتبوو، قاچه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشتنه‌سه‌ر زه‌ویی و پیدمه‌کنی. « مه‌لا مستفا »، نارزه‌ویی بیکه‌نینی هه‌ستابوو. ده‌سیپتکرد و گوتی: هه‌ر نه‌و قسه‌دمکا، هه‌ر نه‌و فرمانده‌دمکا، هه‌ر نه‌و وه‌زاره‌ته‌کان دیاریده‌ما و دابه‌شیانده‌ما. له‌م جۆره‌ قسانه ... تاد.

« مه‌لا مستفا »، نه‌ریفتیکی سه‌یری هه‌بوو. گه‌ر ناکۆکییه‌ک، له‌نیوان دوو که‌سدا، له‌سه‌ر شتی دروسبووایه و به‌سه‌ر به‌اتنایه، یه‌کسه‌ر، مافی به‌وه‌ده‌دا، که‌یه‌که‌م جار هاتۆته‌لای و هانای بۆ هیتناوه. نه‌مه‌ش، نه‌ریفتیکی ختله‌کییه. ئه‌م بیرمشی، له‌چیه‌وه هیتابوو؟ ئه‌م بیرهی، له‌وه‌وه وه‌رگرتبوو، ده‌یگوت: هه‌موو کاتی، پێش نه‌وه‌ی زۆردار، هاواری لی هه‌ستی، یه‌کسه‌ر، زۆرلیکراو ده‌قیژتی. واته: شتیکی سایکۆلۆژی تیدا‌بوو.

ماله‌کی من، له‌خواره‌وه بوو. به‌لام، ماله‌کی « محمود »، به‌سه‌د مه‌ترئ، له‌سه‌روو منه‌وه بوو. شه‌وانه، له‌به‌ر چ‌را دانه‌یشتم، ناگام له‌هیچ نه‌بوو. شه‌وی، چ‌وومه‌ده‌روه. ده‌بینم: هیتتا، ژورمه‌کی دوکتۆر « محمود » رووناکه. من ده‌مزانئ، باری ده‌روونی زۆر خرایه. « سامیی » هه‌والی که‌شانه‌وه‌ی ناربدو. یه‌کسه‌ر که‌شانیا‌نه‌وه. چ‌ووم بۆ لای. له‌بارتکدا بینیم، پیاو به‌زمیی پیددا ده‌هاته‌وه. نه‌و شه‌وه، به‌ته‌نیا هه‌ر منی لایووم. ده‌سیپتکرد، قسه‌ی بۆ ده‌کردم. من قسه‌کانیم به‌دل نه‌بوو. پیم گوت: « محمود » نازانم، له‌وه ده‌جئ، تۆ نووستبی و ناگات له « محمود بی بی زه‌وا نه‌بی! تۆ هیچ، ناگات له‌و پیلانانه‌هیه، دژی تۆ ده‌گیرئ؟ من ئه‌مه‌م به‌پاشکاوایی پتی گوت. چونکه له‌راستییدا، خۆشه‌دمووست و هاو‌نشینیم‌دمکرد. به‌لام به‌داخه‌وه، چ‌ه‌ن رووداو‌تکی دیاریکراو خولقا، نامه‌وی، لێره‌دا باسیانکه‌م. نه‌و رووداوانه، دلنایکردم، « محمود » که‌ستیکه‌که‌متی ترسنۆکه‌ و نازایه‌تی روویه‌روویونه‌وه و قسه‌کردنی تیدا نییه. نه‌وه‌ش ده‌باره‌ی دوکتۆر « محمود »، ته‌واو؟

– باشه. ده‌باره‌ی « سامیی »، چی ده‌زانئ؟

من له سهرمتاوه، « سامییم هم نهدناسی. له سالی « 1959 » دا، براكه م له « به غدا » نهدازیاربوو. رۆژتکیان هات بۆ لام. نوو کاته، ههلبزارینی سهندیکی نهدازیاران بوو. پیتی گوتم: پیاوێ ههیه، ناوی « محهمد محهمود عبیدولرحمان » و نهدازیاره. له « نینگلتهره گهراوتهوه. له کاتی ههلبزاردنی، سهندیکی نهدازیاراندا دهیویست، لیستی پیشه دارمکان دهرچی. نوویش، لیستی « کۆمۆنیست » هکان بوو. وهک بهکتیکی پیلانگتیر دانیشتبوو، به سهه نهم و نهودا دهقیژاند و هاواریدمکرد. زۆر چالاکیوو. دیاره کۆمۆنیسته. دهلێن: « مووسلوی بی و خه لکی « ژهنگار ». پیاویکی رهق و توند و خراپه و له م بابهتانه. گوتم: به خوا، من نابناسم. نهوه بهکهم جاریوو، ناوی « سامی » بییستم.

هێنده دهزانم، « سامی » کاتی خۆی، نهفسهه ری یهدهک بوو. له کاتی ههراکهی « شهواف دا، له « تهله عفر » دامهزراوو. لهوێ، نهندامی لیژنه ی ناوچه ی « پارتی کۆمۆنیست » بوو. کاتی، پیلانهکه ی « شهواف » روویدا، نهفسهه رمان رایانکرد. به لام، وهک دهلێن، پێش نهوه ی، خۆیان بگه به نه سه سنوو، گرتیان و هینایانهوه بۆ « تهله عفر » و فهرمانی له سیداره دانیان به سه هردا دان. هیندیکی دیکهش دهلێن: هینایان بۆ « مووسل » و فرمانه که یان له سهه دهرکرن. بێ گومان، « سامی » له و کوشتاره دا گوناحی نه بوو. به لام دیاره، نهوه به هۆی نهوه ی، له و لیژنه یه دا کاریدمکرد، ناسراوو، بۆیه گرتبوویان. هه رچی چۆنی بێ، تۆ دهزانی، نهوه فه رمانی دادگه کاتیبه تابه تیبه سه ربازیبه کانه، به ئاره زوی خۆیان، بریارده دن و بریاره که شیان، زۆر کوترانه یه. له نه نجامدا، بێ نه وه ی، خۆی لهوێ بێ، دوو جار به گرتن و کارکردنی هه میشه ی، بریاری دهسگیرکردنی دهرچوو بوو. به لام، نهوه خۆی لهوێ نه بوو، چۆن ناماده نه بوو؟ چۆن خۆی دهربازکرد؟ نازانم چ چۆره فیلکی، به کارهینابوو.

کاتی، دوا ی کۆدمه تا که ی « 1963/2/8 »، « به عسی بهکان، دهسیان به « کۆمۆنیست » گرتن کرد، ناوی نهویش، له لیسته که دا هه بوو. له و کاته دا، نهویش گیرابوو. به لام نه یانده زانی، نهوه نهوه « سامی بهی، سهندیکی نهدازیارانه، که به نوایدا دهکه رین. له یاده، پێش نهوه ی بهگرن، چونکه، دوا ی کۆدمه تا که ی « فیته روهری »، من ههشت رۆژ له دهرهوه مامهوه، ئیدی، منیش کیرام. « سه بیب و په دوللا عه بدولکه ریم » هاتن بۆ لام و گوتیان:

زۆريان له ئەندامانى « كۆمۆنىست و پارتىيى » گرتووه. دەورووبەرى چوار ھزار كەس گىرابوو. ئەوان ھاتن بۆ لام، ناپرەزايپىيەك بنووسىن. من چاپمكرد و دام بە « حەيبب »، تا پيشكەشيانكا، منيش ھىشتا، ھەر خۆم حەشاردا بوو. حوكومەت پتیی كوتبوون: گوئی مەدەنى، بارو پۆخەكە، بە تەواوی شلەقاوه و كەس بە كەس نىيە، ئیوه برۆن، ھەموو گرتوو خانەكان بگەرتن، ھەر كەسى، سەر بە « پارتىيى » بوو، بەرە لایكەن. بەو شتیوھە، چوو بوون بۆ یاریگە یەك، نزیکەى شەش ھزار كەسى تیدا گىرابوو. یەكێ لەوانە « سامیى » بوو. ئەم قسانە، بێت بە پیتی « سامیى » خۆی بۆی گێراومەتەوھ.

– بەلێ. فەرموو.

« سامیى » گوئی: كاتێ لیژنەكەم بینی، له دلی خۆمدا گوتم، بەم رێگە یە خۆم رزگار نەكەم، ھەر كیز، رزگارم نابێ. گوئی: یەكسەر، چوار پینچ كەسەم كۆ كردهوھ و خۆم لەگەلدا رێكخستن، تا گەر دەربارەى من، لییان پرسىن، گەواھىبم بۆ بدەن، منیش ئەندامى « پارتىيى مە. خێرا، چووم بۆ لای ئەفسەرى سەربازگەكە و پێم گوئ: ئێمە، ئەندامى « پارتى دیمۆكراتى كوردستان مین و ئیوه بێ ئەوى، جیاوازی له نیاوانماندا بگەن، ئێمەتان گرتووه. كاتێ لیژنەكە ھات، ئێمە یەك كۆمەلبووین، ھەموومان چووین بۆ لایان. ئەفسەرەكە گوئی: بەریان دەن. ئیدی، یەكسەر دەرچووم. گوئی: دەمزانى، دواى ماوھە، ھەست بە ھەلەى خۆیان دەكەن. لەبەرئەوھ یەكسەر پتوھندىم، بە مامەوھ « عەبدۆ عەبدولرحمان » كرد. ئەو، ھەم مامى بوو، ھەم خەزورىشى بوو. پێم گوئ: دەمەوئ، یارمەتیمبەدەى و بچم بۆ كوردستان. ئیدی رامكرد. وەك خۆشى گوئی، ھەر واش دەرچوو، رۆژى دووم، ھەستیان بە ھەلەكەى خۆیان كردبوو، بە دوایدا گەرابوون. من بە بیرى خۆم، وەك یاساناسی، وام بێردەكردوھ، لەو كاتانەدا، « پارتىيى » بە نەپتینی كاریدەكرد، كەسكەسى نەدەناسى و كەسیش، ناسننامەى تايبەتیی ئەندامیتى « پارتىيى » پتێ نەبوو، تا پيشانى لیژنەكەى بدا. لەبەرئەوھ، « سامیى » كەلكى لەو ھەلە وەرگرتبوو. لە راستییشدا ھەر واشبوو. یاشان، گەشتبووھ كوردستان. سەرھتا، ھیچ نەبوو، پەنا بەرێكى ئاسایى « كۆمۆنىست » بوو. دەسى بە كاركردن كرد. سەرگردایەتى شۆرشیش، كاریان بە « كۆمۆنىست » ھەكان دا بوو، كەلكیان لە توانایان وەرگرتبوو. لەگەل « سەلیم فەخرى » دا كارىكردبوو. « سەلیم » دەناسى؟

– ناوم بیستووه.

پیکهوه له یهک پۆلدا بووین، هاوږتیهکی نزیکبووین، مرد. له ســـهردهمی «عبدالکریم قاسم» دا، به ږتویهږی ویزگه بوو. یهکتی له «کۆمۆنیست» ناسراو مکان بوو. «پارتیی» له دهرهوه کاریان پتی سپاردبوون، له بهرتهوهی، کادیری باش و نووسهریان نهبوو. نهوانیش، دهسیان به نووسین کرد. دهربارهی نهو شتانه، له پهرتووکي «عیراق فی عهد قاسم» دا نووسیومه. تۆ پتووسته، هه موو پهرتووکه کانی من بخوینیتهوه، گهر نهیانخوینیتهوه، ناتوانی، دهربارهی نهو شتانه بنووسی.

– زۆربهی بهرهمهکانتم خویندۆتهوه.

بهلام، به سههر نهو شتانه دا بچۆرهوه.

«سامیی» گوتی: وهک نووسه، کاریان پتی سپاردین و به کاریان دینانین. دیاره، «سهلیم» و «سامیی»، گوتاریان بۆ ویزگه که دهنووسی.

«عەلی سنجاریی»، خزمی «سامیی» یه و له ههمان تیرمن. نهو کاته «عەلی سنجاریی»، نهندامی کۆمیتهی ناوهندیی «پارتیی» بوو. گوتی: ږۆژی «سامیی» هات بۆ لام و پتی گوتم: کاکه به داخهوه، من وا ههستمکه، «پارتی کۆمۆنیستی عیراق»، گهلی کورد، به نامانجه نهته وهییه راسته قینه کانی خۆی ناگهیهنتی. له بهرتهوه، نیسته من پتوهندییم، له گهلی «پارتی کۆمۆنیست» پچراندوه، دهمووی، له ریزه کانی «پارتیی» دا کاریکه. پتم گوت: خۆشهاتی و فهرموو. نهوهش، وینهی من و «عەلی سنجاریی» یه، به پشتی سهرتوه ههلواسراوه.

– بهلێ، دهزانم.

«عەلی» گوتی: پتیشنازمانکرد، له ماوهی دیاریکراوی خۆیدا، به پالتیروایی مایهوه و پاشان، بوو به نهندام. بتی کومان، من نهو کاته له گرتووخانه بووم. گوتی: ږۆژکیان «حەبیب» هات و پتی گوتم: کۆمهلتی ههوانتیری بیانیی هاتوون، نوکتۆز «محموود عوسمان» لیره نییه. «مهلا مستهفا» داوای وهرکێر دمکا. منیش گوتم: نهو کورهی خزم لیرهیه، له «ئینگلتیره» دهرچوه و «ئینگلیزیی» یهکی باش دهزانی و دیالیکته کهشی «کرمانجیی» یه. «حەبیب» گوتی: باشه، یا بتی. تۆ نازانی، «سامیی»، یهکتی له خۆی کهوهترتی، چۆن مهاریی بۆ دمکا و سهرنجی، به لای خۆیدا را دهکیشتی. شتوازی زۆر گرنگ و سههیری، لهو بواراندا ههیه. گوتی: بردمان، دهسیکرد به وهرکێران، زۆر له گهلیان دانیشت و مایهوه.

دوای نەوێ، چاویکەوتنەکه تەواوو، خەلکەکه رۆشتن، « مەلا مستەفا » ناوێ لێ دامەو و کوتی: « عەلی، ئەمە کێیە؟ گوتم: بە خوا، نەوێ خزمە و ئەندامێکی تازەیی « پارتیی شە. گوتی: باشە. تۆزەتۆزە، لە « پارتیی دا پیشیخەن. ئیدی لەو کاتەو، ژانی رامیاری « سامیی « لە « پارتیی دا دەسپێکرد. « عەلی سنجاری « خزمی یارمەتییدا، بەلام، « سامیی « دوایی، ناپاکیی بەرانبەر کرد. لە « عەلی بیان دا. « عەلی سنجاری، بەکێ لە قوربانیییەکانی « سامیی « بوو.

– نەوێ کوورتەبەکی، مێژوویی ژانی « سامیی « و چۆنیتی پێوەندیکردنی بە شۆرشەو بوو، ئەدی، تێبێنیییەکانی خۆتان لە سەری چیبە؟  
 « سامیی «، وەک پیاوێکی رامیار، پۆلێتیکی « پارتی کۆمۆنیست هی جیبەجێ دەکرد. بۆ نەوێ سەرکەوتی و بە پلەکانی سەروو بگا، دەسی لە هیچ جۆرە، شیوازی نەدەگێرایەو. هەمان شیواز و ڕێگەکانی، « پارتی کۆمۆنیستی سۆقیت هی بە کاردینا. هەموویان بەو شیوەیە، بە پۆستەکانی پارتی گەشتوون.

– واتە: لە سەر ڕێبازی « ماکیافییلی « بەرپۆمەدەرۆی.  
 بەلێ. هێندێ جار، گەر پێویستبووایە، دەس ماچکا، هیچ شەرمی نەدەکرد. هێندێ جاریش، گەر وا پێویستبێکردایە، وەک زۆردارێکی خۆنێرێژ، خۆی پیشاندا، بۆ نەوێ، دەسەلاتی خۆی بە تەواویی بچەسپێتی، هەرگیز، بەک و دووی لێ نەدەکرد. کووێکی زیرەکه، توانا و دەسەلاتیکی تاییبەتی هەیه، ئەو شتانە یارمەتییدا، ئاواتە تاییبەتیییەکانی خۆی بەدیپێتی. هەرگیز، لە روودا دانامینی و نامادەیه، لە پێناوی نامانجەکانی خۆیدا، پێ بە پەراسوو و بربرەیی بشتی، هەموو کەسێکدا بنێ و وردوخاشیانکا. بۆیه، بە لایەوێ گەرنگ نییه، ئەوانە دوژمنی بن، یا دۆستی بن، لەتێویانبەرێ.

– واتە: گێرمشیوێنە؟  
 ووشەیی گێرمشیوێن، لەو باسەدا بەس نییه. وەک « بیاگو هی پالەوانەکەیی چیرۆکی « ئۆتیلۆ هی « شەکسپیر » وایە. نەوێ بخوێنەرەو، کەسایەتییی نەو، بە تەواویی، وەک کەسایەتییی « سامیی » وایە. ناگات لەوێ هەیه، « عەلی عەسکەری، دوکتۆر خالد و شیخ حوسێن بابە شیخ هی، لە « هەکاریی « کوشت؟

– بەلێ. وەک دەلێن: « شیخ محەمەدی هەرسین هیش، هەر ئەو کوشتی.



خوتنی « شیخ محممدی هرسین »، له ملی « سامی » دایه.

– له ملی « سامی » دایه، یا له ملی خوی دایه؟

نویاله که ی به گردنی « سامی » یه. چونکه، نو فرمانی کوشتنه که ی دهر کرد و « عبداللأ صالح » جتبه جتیکرد. « شیخ هرسینیی » برادر مېوو. نهک هر برادر مېوو، به لکوو، هیندی مافی دیار یکارویش، له نیتوانماندا هه بوو. پیاوکی راست و چاک بوو. من له بهر ریزم، بق بیره وریبیه کانی نو پیاوه، تا « که لاویژ هی خیزانی و منداله کانیم دهر کرد و هینامن بق نیره، کارکی زۆرم کرد و تمیا، به توانای خۆم، نو کاره م به نه نجامه گیاند. له بهر نه وهی، له بارتکدا به جتیه تیشن، پیاو گریانی یۆیان دهات.

– بق پاره ی نه بوو؟ هیندی که س، له پاره ی « شیخ محممد » هوه دهیان گوت: له شۆرشدا دزبوو، نایا نه وه راسته؟

لزی چی و تهره ماشی چی! بازرگان بوو، بازرگانیی بق شۆرش ده کرد. دهات بق لای من، نووسراوه کانم به « نینگلیزیی » بق کۆمپانییه کان بق دهنوسی، له وه زیاتر هیچی دیکه نه بوو. « مه لا مستهفا »، زۆری خۆش ده ویست، پله و پایه یه کی تایبته تی، لای « مه لا مستهفا » هه بوو. دوا ی نه وهی، به یه کجاریی هاتین بق « نیران »، دهات بق لای و نه ویش، لئی دهر پرسی: جیت ده وی؟ رۆژتکیان پتی گوت: من هیچ شتیکم ناوی. من پیاو تکم دهم وی، له بازرگانییدا کار بکه م. به لام، گرفتیکم هه یه، نه ویش: کیشهی رمه گزنامه که مه، له بهر نه وه ناتوانم، نیشبکه م. گهر یارمه تیمیده ی و رمه گزنامه « نیرانیی » یه که م بق جتبه جتیکه ی، زۆر سوپاسته که م. نه ویش گوتی: باشه. نیشه که ی بق کرد. پاشان، بازرگانییده کرد و مال که شی له نیو « که ره ج » دا بوو. « شیخ محممد » خوی، خه لکی گوندی « هرسین » ی « نیران » بوو. به سه ره اته که ی دهر زانی، چۆن هاتن، بردیان و کوشتیان؟

– به لئی. نه وهی من بیستیتیم، له کاتی ناشتنی تهرمه که ی « بارزانیی » دا بوو. نه خیر. وا نییه. دیاره نایزانی. کاتی « سه رکردایه تی کاتیی » نه لقیاده نه لومفته « دهیان ویست، کاری رامیاریی دهم سیکه نه وه، پتویستیان به پاره بوو. به پتی نه و پرویا گه ندانه ی هه بوون، دهیان گوت: هه موو پاره ی فرۆشکه کانی شۆرش، لای نه و بوون. له بهر نه وهی، نه و بهر پرسی دارایی بوو. سالی « 1974 »، له کاتی شۆرشدا، بیرویه کی تایبته تی، له « تاران » هه بوو. – به لئی. وایه، خۆم دیومه و ناوی بازاری « حوستینی » بوو.

له رۆژی چله‌گهی « مه‌لا مسته‌فا »دا، به‌حسب، بچن بۆ « شنبۆ »، له‌ده‌رگهی ماله‌که‌یان دا و پێیان گوت: کامێراکت بینه و وهره، تا پێکه‌وه بچین بۆ کوردستان. گوتی: باشه. کامێراکه‌ی هه‌لگرت و رۆیشت. له‌ناشتنه‌که‌یدا نه‌بوو. چونکه، له‌ناشتنه‌که‌یدا نێمه‌پێکه‌وه‌بووین. ئیدی بردیان و له‌وێ و نیان کرد. دوا‌ی نه‌وه‌ی، لێیان دا‌بوو، گوشت‌بوویان. ژنه‌که‌ی ده‌هات و ده‌جوو. له‌دوا شتدا، من لای « شیخ محهمه‌د خالیدی کوری شیخ نه‌حمه‌د » دانیشنبوو، ژنه‌که‌ی هات، سۆراخی می‌رده‌که‌ی ده‌کرد و لێی پرسى. « شیخ محهمه‌د خالید هه‌ش، زۆر تو‌رهبوو. پێی گوت: دا‌پکه‌م! ئیدی مه‌یه‌ بۆ نێره و له‌وه زیاتر مه‌گه‌ڕێ، به‌رۆ پرسه‌ی بۆ دانێ، مرد. نه‌ویش ده‌سیگرده‌ به‌ گریان، هه‌ستا و ملی رێگه‌ی وه‌هرگرت. « گه‌لاوێژ » خۆی ماوه و ناگای له‌هه‌موو شتێ هه‌یه. – به‌لێ ده‌یناسم. ئایا « شیخ محهمه‌د خالید » بۆ گوشتنه‌که‌ی پێی ناخۆشبوو؟ نه‌خێر. خه‌فته‌ی بۆ نه‌ده‌خوارد. به‌لام، زۆر تو‌رهبوو، ئهو ئێزانێبوو.

– ئیدی، ده‌رباره‌ی « نووری شاوه‌یس »، ده‌لێن چی؟

هه‌رگیز، نکوولیی له‌وه ناکه‌م، « نووری »، مرۆڤێکی نیشتمانپه‌روه‌ر و زیره‌ک بوو. نه‌وه‌که‌له‌په‌وره‌ی بئه‌ماله‌که‌یان بووه. هه‌ر چنده، له‌ « پارتی کۆمۆنیستی عێراق »دا نه‌ندامبوو، به‌لام، له‌و به‌روایه‌دام، له‌ کێشه‌ی دو‌وبه‌رمه‌کییه‌که‌دا، له‌ « برابم »، می‌شکی کراوه‌تر، سنگی فراوانتر و نه‌رم‌تربوو. چونکه، وا هه‌ستی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ « مه‌لا مسته‌فا »دا به‌مێنێته‌وه، گه‌لێ باش‌تره، له‌وه‌ی له‌ ژێر سایه‌ی حوکومه‌تدا بێ. واته: له‌و با‌وه‌رهدا‌بوو، ده‌توانێ، راژه‌یه‌ پێشکه‌ش، به‌ کێشه‌ی کورد بکا. به‌ پێچه‌وانه‌وه، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ بووێ، « مه‌لا مسته‌فا » به‌ شتیه‌یه‌کی ئاسایی، خۆش‌ویستێ، یا، پێی باش‌تر‌بووێ، کار له‌گه‌ڵ « مه‌لا مسته‌فا »دا بکا، وه‌ک له‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ « برابم »دا کار بکا. نه‌خێر. به‌لام، من، له‌و به‌روایه‌دام، هه‌ژێ نهمه‌ش دو‌و شت‌بوو. یه‌که‌م: گه‌ر له‌ شۆرشدا به‌مێنێته‌وه، پاشه‌ رۆژی شۆرش باش‌تر‌ده‌بێ. دو‌وه‌م: به‌پێی به‌روبا‌وه‌ره « مارکسیی یه‌که‌مشی، ئهو رێه‌ی، به‌ رێه‌کی راست‌ر ده‌زانێ.

– تق‌بلیتی، به‌ راسپارده‌ی « پارتی کۆمۆنیستی عێراق »، له‌گه‌ڵ « بارزانی » بووێ؟

ئه‌وه‌یان نازانم، ده‌سی نه‌وانی تێدا‌بووه، یانا! هه‌نده‌ی من ناگادارم، « مه‌لا مسته‌فا »، « مه‌سه‌وود محهمه‌د هه‌ی، به‌ سه‌ر « پارتی کۆمۆنیست »دا سه‌پاند و کردی به‌ سه‌کرتێر.

– « مەسعود محمد » یا « عزیز محمد » ؟  
 « عزیز ». من ئەوم ئاگا لئیە و لیشی دئیام. ئەو یەکیکی نارد بۆ لایان و  
 گوتی: دەبی، « عزیز محمد » بیی بە سکریتیرتان.  
 – له جیی « بەهادین نووری » ؟  
 بەلی. چونکه « مەلا مستەفا »، چارهی « بەهادین نووری » نەدەویست.  
 – چۆن، « بارزانیی » رقی له « بەهادین نووری » بوو؟  
 ئۆی! بە هیچ شتوویە، خووشی نەدەویست. دەتەوی. بزانی، چی له بارهیهوه  
 دەگوت.  
 – بەلی.  
 بە نووسین دەتەوی، یا خۆم بۆت بخوینمەوه؟  
 – بە ئارەزووی خۆت.

« مەلا مستەفا »، « بەهادین نووری » بانگکرد، داواوی لئی کرد، هەلوێستی  
 خۆیان، بەرانبەر کۆمەڵەکەیی « برایم ئەحمەد » دیاریکەن. ئاگا داریکردن و  
 سەرئنجی بۆ ئەوه راکێشان، هیچ جۆره پردی، له نێوانیاندا دروس نەکن،  
 پۆلیتیکیکی راست و رهوان بەکاربێتن و پێچووهنای لهگەڵدا بەکار نەهێن.  
 « بەهادین »، ش، دەسی بە راوێژی هێنانەوه کرد. راستەوخۆ، هیچی بە  
 دەسهوه نەدەدا. « بارزانیی »، ش، بە شتوویەکی توندوتیژ پیتی گوت: یا دەبی،  
 ئۆهوی « کۆمۆنیست »، ئەم ناوچەیه بەجێبێلن، یا دەبی، دژی کۆمەڵەکەیی  
 « برایم ئەحمەد » شەریکەن. « بەهادین نووری »، کۆبوونهومکەیی بەجێهێشت  
 و رقی. « بارزانیی »، ناوی له خەلکەکه دایهوه و گوتی: گەر ئەو پیاوه  
 بکوژێ، « کۆمۆنیست »، هکان دنیامان لئی دەورۆژێن و هیچیشیان پئی ناگرێ،  
 دواییش دەلێن: « بارزانیی »، سەرکردهیهکی « کۆمۆنیستی »، گوشت، نالین:  
 « بەهه » کهچەلی گوشت. بە دلتبوو؟  
 – باسی « نووری شاوھیس »مان دەکرد.

کاتی « نووری »م ناسی، من پارێزەریبوم. ئەویش، بەرئومبەری « ئیشغال هی  
 « مووسل » بوو. پێوهندییمان باشبوو. هیندی جار، بانگیدەکردم و پیکهوه  
 دادەنیشتین، بەلام نازانم، بۆ وا بوو! لەوه دەچوو، « کۆمۆنیست » هکانی  
 « مووسل » پێیان گوتیی، هەموو شت، لای من باس نەکا و ئاگای له خۆی  
 پئی. کاتی، دەربارەهی هیندی کیشە قسەماندەکرد، بە پارێزەوه قسەیدەکرد.  
 ئەو کاته، ئیمە پیکهوه، له یەک رێکخراوادا کارمان نەدەکرد. دوایی، شتیکی

دباریکراو پرویدا، هر چنده، دۆستایه تییمان مابوو، پتوهندییمان باشبوو، بهلام، په کسر ههستمپیکرد، که من له من دوورکـهـوتـوه و زیاتر، له گهل « کۆمونیست هکاندا دهرفی، دلی بزبان لیدهدا و دا کۆکی لئ دهرکن.

پیم گوتی: کاتی خقی، پیش ریکه و تنامه که من «11/مارس»، لیپرسراوی بهمنی را که یاندنی شـ قـرـش بـوم. « به عسی بیهکان دهیانویست، له گهل « نelmanای رۆژهلات دا، پتوهندی دامـ زـرتن. نوته ر مکانیان هاتن بق « به غدا»، تا، له سهر چۆنتی دامه زاندنی ئه پتوهندییه، گفتوگۆیکه. هوالتیری رۆژنامه منی « نelmanیه»، چوو بق لایان و چه پرسیارکی لئ کردن. په کت لهوانه ئه و بوو، راتان به رانبر شۆپشی کورد و « مهلا مستهفا» چیه؟ نوته ر مکانی « نelmanیا» ش، به نارهووی خویان، نرخیان بق دانابوو. گوتبوویان: ئه وه یاخیبوو، دهوله ته سه رمایه داری و کۆنه په رسته کان دهیان بزوتن و له نیو ئه خولیا ته سکاندا دهجولینه وه. کاتی، رۆژنامه که یانم پیگه یشت، په کسر، ناردم بق « مهلا مستهفا». گوتار تکیشم، له لاپه ره ی به که منی رۆژنامه منی « خبات دا نووسی و له سهر ئه وه، هیرش مکرده سهر « نelmanای رۆژهلات». ئه مه له سالی « 1969 - 1970» دا بوو.

– واته: پیش ریکه و تنه که بوو؟

به لئ. ئیدی، زه وی زتو روژوو بوو! بهو خوایه دروسی کردوین، « سالح یوسفی» نهیدزانی، له دیوه خانان چ باسه! بهلام، « عهلی عهبدو للا و نووری شاهیس»، لیبیان تیژ کردبووم. په کهم جار، « سالح میان نارده دواپی، هر دووکیان هاتن. رهخه یان لئ گرتم، گلله بییه کی زوریان کرد و گوتیان: چۆن گوتاری وا دهنووسی و هیرش، بق سهر « نelmanای رۆژهلات» ده بهی؟ – « سالح یوسفی» گوتی؟

به لئ. من « سالح» م چاک دهناسی، لای هه موو شۆپشیش، ناسراویوو، هه مووشیان دهیانزانی، تنیا هر من دهنانم، دهمار بگرم. واته: له کاتیکدا، هه موو لئ دهنسان و پتیبان دهگوت: « سه پیدا!» « نهمده هیشته، قسه بکا و رامده کیشا. بق نمونه: کاتی، « مهنموود عوسمان» دهیان، « سالح» دئ بق لای من، دهیگوت: تۆ ته مبییبکه. گوتم: « سالح»، تۆ چی تیده که منی؟ تۆ ئه شتانه ته خوتندۆته وه؟ هیندی جاریش، لئ توه دهبووم. پیم گوت: ئه مهانه بگره و بیخوتنه ره وه. گوتی: باشه. دواپی، « نووری شاهیس» که راپه وه و گوتی: ئه وانه راست نهن، تۆ چۆن، هیرش بق سهر « نelmanای دیمۆکراسی»

دهبی؟ پیم گوت: کاکه! نهمه وا نابئی، با پیت بلیم، یه کئی له م دوو شته، به دمر نییه. ئه و شتهی له رۆژنامه کهدا بلوکراره تهوه، من لای خۆمه وه نامادهم، قوتیبده مه وه و داوای لیبورنیان لئی بکه م، گهر ئه وان کوتیان، ئیمه قسه ی وامان نه کردوه. « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » و « عزیز محهمهد بێش لێره ن، گهر ئه و باسه یان به لاره گرنکه، با بێن بۆ لام. گوتم: دهمه وئ، له یه کدی تیبگه ی ن. « عزیز محهمهد » هات، ئه ویش گوتی: ئه وه شتیکی راست نییه. ئه و کۆمۆنیستانه شتیکی سه یربوون، تیشکی رۆژیان ده بین، به لام ده یانگوت: کوا هیچ دیار نییه! شتیکی سه یره! من نازانم، تۆ کۆمۆنیستی، یا مارکسیست، یا هیچیان نیت، نازانم؟

– ئه ویه یان خوا ده یزانئ.

گوتم: گوئیگه « عزیز »، ئیوه بۆ به خۆیایی، ئه م کێژهلوکه یه تان دروس کردوه؟ ئه وانه، تازه نرخه ی رامیاری خۆیان به ده سه وه دا. ده یانه وئ، پیوه ندیی بیلولماسیی دامه زرتن. زۆر له مێژه، پارته کۆمۆنیسته ده سه لانداری و فه رمانره واکانی وولاته سۆسیالیسته کان، ته خانه ت « یه کیتی سۆفیت بێش، له وان خراپه تر بوون. له گه ل « هیتلهر » دا ریک نه که و تن؟ « رۆینترۆپ »، له گه ل « مۆلۆتۆف » دا دانه نیشت و له گه ل « نازیی یه کاندایه یماننامه یان نیمه زان نه کرد؟ وایه نییه؟

– به لئ، ئاکادارم. له سه رده می « ستالین » دا، له نێوان خۆیاندا ریککه و تن و خاکی « پۆلۆنیایان » دا به شکرد.

گوتم: ئیمه، هه موو شتی به نرخه خۆی هه لده سه نگینن. گوتی: بروه ناکه م، به و شیوه یه بئ. گوتم: باشه. ئیمه واز له و شته دینن. به لام، ئیوه له رۆژنامه که تاندا بنووسن، ئیمه پیوه ندییمان به « ئه لمانیای رۆژه لات » وه کردوه. ئه وان وه لامیاند او هته وه و ده لئین: شتی وایه ئیمه وه دهر نه چوه. ئه و کاته، من ئه وه په سه ندده که م. ئیدی، هه موویان رۆیشتن. « نووری شاره یس » به و گوتاره، زۆر زویر و تووره بوو. دوا جار، زۆر تووره میکردم، گوتم: ته وای، من واز دینم. هه ر کاتئ، ناوی وازه یانم ده برد، هه موویان ده له زین.

– ناخر ده یانزانئ، « بارزانئ »، دوا به یار له سه ر ئه و شتانه ده دا و له وانه یه، لێشیان زویر و تووره یئ!

نازانم. ئه و شتانه، لای « مه لاسته فا » بوو، یا نا! به لام ده یانزانئ، له من زیاتر، که سی دیکه یان نییه، کاریان بۆ بکا. له به ره وه، ئه وه گه وره ترین

گرفتی ئەوان بوو. چونکه، من دواى ئەوه، ئەركىكى دىگم بەسەرداگەوت، جگە لە پەیمانگەى كادىران، پيشوازىم لە ژۆرنالیستە بيانىيەكان دەكرد و كوردتەيەكم لە بارەى كورد و شۆرشەوه بۆ باسەدەكردن. هەر ئەوهشبوو، واى لى كردم، لە بارى سايكۆلۆژىي ئەندامانى پەلەتبيروى « پارتىي « تىبگەم. « محمود عوسمان و سامىي «، لەبەرئەوهى، زمانى بيانىيان دەزانى. پيش ئەوهى، من بچمە دەروهه، كاتى ژۆرنالیستەكان دەهاتن، هەر ئەوان قەسيان دەكرد، هەموو ئەوانى دىگەيان، مۆلدا بوو. لە بەر چاوى ژۆرنالیستەكان، خۆيان وا پيشاندهدا، تەنيا سەرۆكى تاقانەن.

بەلام، كاتى من چوو دەروهه، هەموو سەرگردايەتى « پارتىي « دەهاتن بۆ لام، هەموو ئەو كادىر و فەرماندەى هيزانەش، سەردانىاندەكردم و دەيان بينىي، ژۆرنالیستەكان هاتوچۆى من دەگەن، ئەوانيش، هەر يەكەيان، بەسەر هاتىكى تايبەتىي سەپريان هەبوو. منيش، پيشكەشى ژۆرنالیستەكانم دەكردن، هەر يەكتى، هەر شتىكى گەنگى كەردبووى، من بۆم باسەدەكردن. ئەوانيش، زۆر سوپاسيان دەكردم. بۆ نمونە: رۆژكىيان « شىخ رەزاي گولانىي « هات بۆ لام. دەيناسى؟  
 - بەلى. خەزمايەتيمان هەيه.

خەزمتە! « شىخ رەزا « پىي گوتم: ئەى كاكە « جەرجيس!، بە خوا تـق، شۆرشىكت لىرە بەرياكردووه. پىم گوت: شۆرشى چىم كەردووه؟ گوتى: كاتى خۆى، ژۆرنالیست و بيانىيەكان دەهاتن، ئىمە، زمانمان نەدەزانى، كەس باسى ئىمەى نەدەكرد. ئەوانەى زمانيان دەزانى، ئىمەيان، بەوان نەدەناساند، تەنيا، قەسيان بۆ خۆيان دەكرد. « شىخ رەزا «، پياوتكى كراوه و قەسە لە روو بوو. لە گەرتووخانە، هەر دووكەمان پىكەوهبووين. هەميشە دەگوت: «جەرجيس» شەترنجى فێركردم. كاتى، « سەرگردايەتى كاتىي « دامەزرا، « نوورىي شاوهيس « لە « لەندەن « بوو. بە هاوكارىي لەگەل « سامىي «دا، لەگەل « سەرگردايەتى كاتىي «دا كارياندمەكرد. دوايى، لە « پارتىي « دەرچوون و كاتى خۆى پىكەوه، پەرتووكى « ئەلبەدىل ئەلسەورىي بيان دەكرد.  
 ئەوان، هۆى تىكشكاندننى شۆرشەكەيان، بۆ لادان لە « ماركسىزم و لىنينزم « دەگێرايەوه!!! ناگات لىبە، چۆن بوو!!! ئەوهش، كۆمىنتارىتكى زۆر گەورهى تايبەتىي، خۆى هەيه. من نامەوى، هەموو شتى لىرەدا، باسكەم، لەبەرئەوهى، هەمووى لەو پەرتووكدەدا دەنووسم. « نوورىي « لە « لەندەن « مايەوه. منيان

داومتکرد بۆ لای خۆیان. « ناهیده ش، ئەو کاتە لەوێ بوو. هەروەها « رۆژ » و برا گەورمکەشی لەوێ بوون.

— « رهنج ».

بەلێ. مەبەسم ئهوهیه، پێوهندییمان، هەمیشە بەردەوامیوو. پێوهندییەکی باشمان، لە نێواندا هەبوو، ریزی یەكدیمان دەگرت.. چـوونکە، من خۆم، « نووری شاوویس م خۆشدهویست، لەبەرئەوهی، لە بیروباوەری خۆی، لای نەدەدا و زیرەکبوو. لە هەمان کاتیشتا نەیدهویست، لە سەر حسیبی خەلکی دیکە، پێشکەوی، لێیاندا، خۆی بە پلهویایە بەرزەکان بگهیهنێ و دەسیان بەسەردا بگرێ.

— بەلام، من لەوه ناگەم، چۆن لە یەك کاتدا، نەندامی هەر دوو پارتی — « دیمۆکرات و کۆمۆنیست هکانیش بوو؟

ئەوهیان، من ناتوانم، وەلامتبدەمەوه، هیندێ شت هەیه، ناتوانم، وەلامی بدەمەوه. بەلام، ئەوه شتیکی راسته و له « پارتی کۆمۆنیست » دا نەنداموو.

— بەلێ. دەزانم راسته. تەنانهت « بەهادین نووری ش، لە یاداشتەکی خۆیدا، باسی ئەوه دەکا. ئەدی، راتان بەرانبەر « دارا تۆفیق » چۆنه؟

ئۆف! ئۆف! من کاتی، « دارا م ناسی، « پارتی » نەبوو، بەلام، سەری شۆرشێ دەدا. بێ گومان، « دارا » خزمی ژنەکی « ئیدریس » بوو. یەكەم

جار، لەو رێگەیهوه، پێوهندیی لەگەڵ شۆرشدا پەیدا کرد، دەهات، لەگەڵ کاربەدەسانی شۆرشدا قسەیدەکرد و بیروباوەری دەرگزییهوه. خۆی کۆمۆنیست

بوو. ئەو و « سامیی » هەر دووکیان پێکەوه، له « لەندن » دەیانخویند. هەر دووکیان لە نێوان خۆیاندا، هاوکاریییان دەکرد.

— برادەر بوون؟

هەر برادەر نەبوون، بەلکوو، هاوڕیتی خویندن بوون و پێکەوه، له « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » دا کاریان دەکرد. چوار دانە سال، له « پارتی

کۆمۆنیست » دا پێکەوه بوون. دوايي، خویندنیان تەواو کرد و پێکەوه گهرا نەوه. بێ گومان، ئەو کاتە، ئەو پێوهندیی لەگەڵ شۆرشدا دامەزراند، من لەوێ

نەبووم، من گیرابووم. چونکە، وەك بیستم، پێوهندییەکه له سالی « 1966 » دا دروسبوو. وا دەردمکەوی، « دارا » یێی کوتین: من دەتوانم، پێوهندیی لە نێوان

شۆرش و « یەکیتی سۆفیت » دا دروسکەم و یارمەتی بۆ شۆرش پەیدا کەم. « مەلا مستەفا » پیاوی بوو، یارمەتی له راست و چەپ و مەردەگرت. پیاوی

کاربوو. له هه سوو دوه لته کان، پارمیتی وهردهگرت، هر له « نیسرایل و نیران هوه، تا « یه کیتی سو فیت ». و ا پی دمجی، « یه کیتی سو فیت میس، لهو بارمیه وه، هیچ زانیارییه کیان نه بووی. « دارا »، نو بیرهی لای شو ان چاند. بۆ چونکه دمیوست، له هر دوو لایان نزیکه کوته وه، تا خۆی، به سر هر دوو لایاندا بایدا، چاکه ی به سر هر دوو لایانه وه هبئ و لای هر دوو لاشیان، پله و یایه په یادا.

– واته: لای « سو فیت » و لای « بارزانی میس.

به لئی. توانیبوی، په یمانیان لئ وهرگرئ، له ماوه یه کی که مدا، ویزگه یه ک بیتن. « دارا »، نه وه ی به « مه لا مستافا » راگه یان دبوو، نه ویش گوته بووی: به لئی، نیمه پتیوستمان، به ویزگه یه کی به میزه. چۆن دمیگوتزنه وه و چۆن دمیته یتن، سئ سال درتزمیکیشا. دواپی، وازیان لئ هیتنا. و ا بزائم، پاشان، پارمیان دهنارد، سالی شمس هزار دۆلاریان بۆ دهناردین. نه ویش پارمیه کی زۆر کهم بوو. به لام، « مه لا مستافا » باورپکی هه بوو، دمیگوت: مادام نه و پتوه ندیبیه، له گه ل « سو فیت » دا دروسبووه، پتیوست ناکا، بیچرتنرئ. کاتئ منیش، سالی « 1968 » چومه دهره وه، « دارا » هیندئ جار دهات، نوو سئ رۆژ، یا ههفته یه ک ده مایه وه و پاشان دمه گه رایه وه. سه ری له منیش دها و چن کارترئ لام ده مایه وه. به و پتیبه ی دمیزانئ، من له وئ، شوینتکی تایبه تیییم هیه و بایه خم پی دهن. نازائم، له وانیه وای زانیبئ، من بۆ نه و کاره هانیدهدم. من هر رۆژه ی، بۆ نه م پرۆسیسه و بۆ نه و نه خسه ی به رتوه برنه، چۆره پلانیکئ دیاریکراوم هه بوو، واته: پلانیکئ نه گۆرم نه بوو.

رۆژتکیان کتوپر، له سالی « 1970 » دا، « دارا »، جلی چاکه توپانترۆلی له بهر کردبوو، هات و گوتئ: کاکه من دهمه وئ، مالا وایبئ لئ بکم. دمج، گفتوگۆ له گه ل « به عس » دا دمه کم. چۆن له « به عسی » یه کان نزیکه کوته وه و گفتوگۆی له گه لدا دامه زانندن، باسیکی زۆر دووردرتزه. به لام، و ا دهرده که وئ، به شیوه یه کی به رده وام، راپورتئ ناریدی. نه و راپورتانه ی، به خه تی خۆی نووسراون، هه موویانم هیه. کاتئ خۆی، « مه محمود عوسمان » دایمئ. منیش، فۆتۆگۆیییم کردوون. له م په رتووکه ی نه م جارها، پلویان دمه که مه وه.

« دارا »، چۆن له نیتوان « سو فیت » و « بارزانی » دا کاریده کرد، به هه مان شیوه ش، له نیتوان « به عس » و « بارزانی » دا هه لده سوورا، بۆ نه وه ی، لای



« به عسیی یه کانش، رهواج په پیداکا. نالیم، خوا لپی خورشپن، چونکه، قوربانیی دهسی خوی بوو، به دهسی خوی، گزری بق خوی هه لکه ند. — مهبستان نهویه، دواي هرهسه که ی سالی « 1975 »، بق لای « به عس » که راپه وه؟

به لتي. دواي نهوهی شقرش روخا، چوو بق لای « به عسیی یه کان. بزانه، له بار خاتری شوین و پله و پايه، چی پتی کردین؟! بزانه، له بهر خاتری خوی، چی به سه ر شقرش که هینا؟! نهویش و « سامی ش، پتکه وه تاوانبارن. هه ر واش دهرچوو، رقی.

به لام، دهنگوباسی گفتوگو کردن، نهوه نیسی « عزیز شریف » بوو. نهامش، خوی بقی باسکردم. چونکه، کاتی دههات بق سه ره وه، به بقنهی منه وه، ناهنگیان بق دمکتر، هاورپیه کی زرد گوره مبوبو. کاتی، به « عزیز » بانگ دمکرد، قسم له که ل دمکرد و به گزیدادمچوم، پیم دمکوت: تۆ چۆن، بووی به وهزیر؟ « مسعود »، ته ماشایدمکردم و پتی دهکوتم: تۆزۆ ناگات له قسه کانت بئ، نهوه پیاوتکی به ریزه. منیش پتده که نیم و پیم دمکوت: « نهو هلال » وهره، بزانه، « مسعود » ده لتي چی؟ « مسعود » نازانی، پتوهندیی نتوانمان چۆنه و له که په وه دهسی پتکردوه؟ من چۆن، وا به ناسایی قسم له که لدا دمکرد، یا، نهو بهو شیویه دهیدواندم، هه موو نهو شتانه، بق سه رده میکی دیاریکراوی کۆنتر ده که رتته وه. به پتی نهو قسانهی، « عزیز » بقی گترامه وه، له « نه لماناتا »، کۆنگره به دهه سرئ. له وئ، « سوئیت » پتی ده لتي: دهبن، کیشهی کوردستان چاره سه رکسی. دیاره، « به عسیی یه کان لهو باره یه وه، داواي یارمه تیبیان لتي کردبوون. من نامه وئ، نهو باسه لیرهدا، به دریزی بگترمه وه، بئ گومان، نهو ده کۆمیتتانه ش، له چاپی ستییه می، پاشکۆی په رتووی « لیمازا ته بقا نه له حقائق مه کتومه عن نه لئشه عب نه لکوردی؟ دا بلاوده که مه وه. کاتی دارا چوو بق نه وئ، نیشه که ی « عزیز می ته واوکرد. لیرهدا نامه وئ، باسی نهو هه ولهی « دارا » بکم، به لام، قسه قسه دینتی، به تایبه تیی، نهو راپۆرتانه ی، له وئ وه بقی دهناردین، هه مووی، دهرباره ی نهو گفتوگو یانه بوون، له که ل « به عسیی یه کاندا دهی کرد. هه رچی چۆن بوو، کاتی « دارا » زانی، نیشه که سه ر ده گرتی، زرد به گه رمیی، که وته خوی، تا لهو ناوه دا، پارچه نانکی ده سه کوئ!

— نهو کاته، « دارا » نه نامی « پارتیی » بوو؟

« دارا »، هرگیز نندامی « پارتیی » نهبووه. چوار رۆژ پیش کۆنگره‌ی ههشت، له مانگی « 1970/8 » دا کرا به نندام. — سهیره!

چوار رۆژی مابوو، کۆنگره‌که بگیری. « دارا »، نامه‌هکی نووسی، تا، له « پارتیی » دا وهرگیری. نندامانی په‌لێتبیرو، هه‌موو رقیان لیتی بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی، هه‌ر که هات، دس به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا ده‌گری. — له‌به‌رئه‌وه‌ی له « بارزانیی » هه‌و نه‌زیکبوو؟

جگه له مالی « بارزانیی »، « مه‌حمود عوسمان و سامیی هه‌ش، مولکی خۆی بوون، له هه‌ر نووکیانه‌وه نه‌زیکبوو. هه‌ر دووکیانی، ده‌سته‌مۆکریبوو. بێ « سامیی »، هه‌رگیز هه‌چی نه‌ده‌کرد، پێکه‌وه به پرس و را، کاربانه‌مکرد و هاوکاربانه‌مکرد.

په‌لێتبیرو، داواکارییه‌که‌یان په‌سه‌ند نه‌کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی، پێره‌وی نه‌وخۆی « پارتیی » ده‌یکوت: سه‌ره‌تا ده‌پاڵتووی، پاشان پێویسته، ماوه‌ی شه‌ش مانگیکی به‌سه‌ردا تێپه‌ری، ئینجا، به نندام وهرده‌گیری.

« دارا »، چوو بۆ لای « مه‌لا مسته‌فا »، نارهبازی خۆی ده‌ربری. ئه‌ویش، نامه‌هکی بۆ په‌لێتبیرو نووسی. نامه‌که، « ئیدریس » نووسی و « مه‌لا مسته‌فا » ئیمزایکرد. له نامه‌که‌دا نووسیبوو: له به‌ر بارتکی ئاناسایی دیاریکراو، له‌به‌رئه‌وه‌ی، هه‌ر له سه‌ره‌تای سالی « 1966 » هه‌و، بۆ کێشه‌ی کورد دلسۆز بووه و کاری بۆ شه‌رش کردوه، من بۆ نندامیتی « پارتیی » ده‌پاڵتوم. ئه‌م پالاوتنه‌ی ئێسته‌شی، له‌به‌ری سالی « 1966 »، بۆ حسێبکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ پێویسته، له « پارتیی » دا وهرگیری. ئێسته تێگه‌یشتی، چۆن له « پارتیی » دا وهرگیری؟

پاشان، له کۆنگره‌شه‌دا به‌شداربیکرد. « عزیز عه‌قراوی » خۆشی نه‌ده‌ویست. کاتی خۆی، بۆی باسه‌مکردم، پێده‌که‌نی و ده‌یکوت: سه‌ببی هه‌لبژاردنی کۆنگره‌ ده‌سپێده‌کا. « ئیدریس » و « مه‌سه‌عود »، ناوی له لیسته‌که‌دا ده‌نووسن، پارزیبیی و پارزی نه‌بی، هه‌له‌ده‌بژێری! هه‌ر واشبوو، به نندامی کۆمیتهی ناوه‌ندیی دانرا. کاتی، هه‌لبژاردن ده‌سپێکێکرد، کۆنگره‌م به‌جێهێشت و چووم، نووستم. زۆر که‌س، منیان هه‌لبژاردبوو. ده‌شمزانی، وه‌ک نندامیکی کۆمیتهی ناوه‌ندیی ره‌سه‌ن، له هه‌لبژاردنه‌که‌دا ده‌رده‌جم. به‌لام، دوا‌یی هێندێ برادهر، بۆیان باسه‌کردم، له‌به‌ری ناوه‌کی من، ناوی « دارا » میان ده‌خوێندوه.

له گهل نهوهندا، به چېگرې يه کم، يا دووهې نندامې کؤمیتې ناوهندي  
دەرچووم. کاتې، « عزیز عقرابی، هاشم عقرابی، سمایلی مهلا عزیز »  
و چن کسبکی دبهکش راپانکرد، من له کؤمیتې ناوهندییدا، بووم به  
نندامې ته او.

– باشه، کاتې خؤی، له سالی « 1973 » دا، نهو کؤمه له بؤ هلاتن؟  
ئی، نهوش چیرؤکیکی درتؤه. دهنؤی، شتی لهو باره یوه بزانی؟  
– بئ گومان.

« عزیز عقرابی، رقی له « زویتر ناغا » بوو. ناویان نابوو « هولاکؤ »  
– مهبست له « زویتر ناغا » ی « زیتار »؟

به لئ، خاله کې « مسعود ». کاتې خؤی، جاش بوو، هات و « مهلا مستهفا »  
لئی خوشبوو. وا بزاتم، دواپی، له شوتنی بوو به فرماندهی هیز. له کاتیکدا،  
« عزیز » چوو بؤ « ناکرئ ». له گهل کؤمه لئ خه لکدا دانیشتهوون. له پر،  
« زویتر ناغا » خؤی دمکا به ژوردا، جگه له « عزیز »، هموویان له بهری  
هه لدمسن. « زویتر ناغا » دادمیشئ، « عزیز » هه لدمسئ و دهر وا، تخانات،  
سلویشی لئ نکر دبوو. وا دهر دمکوهئ، دواپی « مسعود »، له سر نهو،  
گلله یی لئ کردبئ. له بهر نهو، له سر نهو به زمه، گرفت له نیوانیاندا پهیدا  
بوو. « هاشم عقرابی » خالی « عزیز » بوو.

– ندی « شهوکت عقرابی »؟

« شهوکت »، نندامې کؤمیتې ناوهندیی نه بوو.  
– به لام، نهویش له گهلاندارؤی.

به لئ، نهو و پینج تا شش کسې دیکش رؤیشتن. « عهلا ش له گهلان رؤی،  
برای بهر تو بهری پاراسته که مان بوو، ناوی چی بوو، له بیرم چؤه.

– « شهکیب ». کهواته، هؤی تیکچوونه که، رامیاریی نه بوو؟

لهو زیاتر، هیچ شتیکی دیکه ی دپاریکراو، له نیوانیاندا نه بوو. هیندئ کیشه  
و باسی دیکه هه بوو، پیوهندیی به بهر تو بهر دنی « پارتیی میوه هه بوو. له بهر  
نهو ی « عزیز »، دواپی نهو ی، وازی له بیری پارتزگاری « سوله یمانیی »  
هینا، له « هولتر »، بوو به سکرتری لقی دوو، ومک بؤم باسکردی.

« عزیز »، مرفیکی ژؤر ساویلکه بوو، دل و دهر وونی باشبوو، دهیویست،  
راؤمبکا. هر له سره متاشوه، نندامې « پارتیی » بوو، کاتې خؤی، « صالح  
یوسفیی » راپیکشابوو.

– نایا، کۆمهله‌که‌ی «عزیز عه‌قراوی» و نه‌وان، پێشتر، هیچ جۆره، پێوه‌ندییه‌کی نه‌ینیبیان، له‌گه‌ڵ حو‌کوومه‌تی «عێراق دا هه‌بوو؟  
 نه‌خێر. به‌کسه‌ر رۆشنتن. هیچ جۆره پێوه‌ندییه‌کی نه‌ینیبیان نه‌بوو.  
 – نایا، له‌ نیوان «بارزانی» و نه‌و کۆمه‌له‌دا، نا‌کۆکی رامیاری هه‌بوو؟  
 نه‌خێر.

– واته: ته‌نیا شتی تایه‌تی و تاکه‌که‌سی روه‌تبه‌وه؟  
 به‌لێ. به‌ تایه‌تی نه‌و شتانه‌ی «هاشم» کردنی، یا با بلێین: ژنه‌که‌ی «هاشم» له «ده‌ۆک» کردبوونی، نا‌خۆشبوون و نا‌زاریان زۆربوو. کاتی خۆی، «عه‌لی سنجاری» هات بۆ لام. ته‌ماشاکه، مێشکی نه‌و جۆره‌ که‌سانه، چه‌ن ته‌سکه‌ بزانه، نه‌و کێشانه، به‌ چ پله‌یه‌ک که‌ پێشتر بوو. هات و وتنه‌که‌ی خۆی پێ بوو. گو‌تی: من ئێسته، له‌ کۆشکی کۆمارییه‌وه هاتووم و سو‌وتنمخوارد. منیش گو‌تم: سو‌وتندت له‌ سه‌ر چی خوارد؟ گو‌تی: بووم به‌ جیگری پارێزگاری پارێزگه‌ی «ده‌ۆک». کاتی خۆی، «هاشم» زۆر هه‌ولیدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی، هه‌موو هه‌ولدا نه‌کانی، له‌گه‌ڵ من و که‌سانی دیکه‌دا، سه‌ری نه‌گرت. پاشان، له‌ وه‌زاره‌تی را‌گه‌یاندن، به‌ به‌رپوه‌به‌ری گشتی رۆشنییری کوردی دایاننا‌بوو. چوو بۆ لای «شیخ حه‌مه‌ خالید» و پێی گو‌توو: من پارێزگاری «ده‌ۆک» م ده‌وێ. نه‌ویش به‌کسه‌ر، نامه‌یه‌کی بۆ نووسیوو، به‌ یه‌کێکا ناربه‌سوی بۆ «مه‌لا مسته‌فا». نووسیوو: نه‌مه‌ ده‌یه‌وێ، بێی به‌ پارێزگاری «ده‌ۆک».

– به‌م قسانه‌دا، وا ده‌ردکه‌وێ، نه‌ندامانی په‌لیتبیرو‌ی «پارتی»، له‌ نیو

خۆیاندا، پێوه‌ندییه‌کی باشیان نه‌بوو؟  
 هه‌موویان وا بوون. هه‌ر یه‌که‌یان، دژی نه‌وی دیکه‌یان بوو، ته‌له‌یان بۆ یه‌کدی دا‌هنا، دژی یه‌کدی، په‌یلانیان ده‌گه‌یتر. کاتی، یه‌کدییان ده‌بینی، پێکه‌وه دا‌هه‌نیشتن و پێده‌که‌نین. به‌لام، کاتی جیا‌ده‌به‌وونه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان، نه‌وی دیکه‌یان، به‌ قسه‌ی نا‌شرین ده‌شت.

– «بارزانی»، نا‌گای له‌و پێوه‌ندییه‌ی نیوانیان هه‌بوو؟  
 هه‌رگیز، به‌و شتانه‌ی نه‌دمزانی. چونکه، که‌س نه‌بوو، دژایه‌تییه‌کا. هیچ هێزێ نه‌بوو، له‌ روه‌یدا راوه‌ستێ. واته: له‌ دوا رۆژه‌کانیدا، کو‌تربوو. هه‌موو شتی، هه‌ر نه‌وه‌بوو، که «ئیدریس» و «مه‌سه‌وود»، پێشکه‌شیان ده‌کرد. «لیوا» – عه‌بدولرحمان قازی «ده‌ناسی»  
 – ناویم بیستوه.

کاتی خۆی، له سالی « 1945 » دا، فرماندهی بهشی « تۆپ » بوو. له کاتمهوه، هاوێژی « مالا مستهفا » بوو. رۆژتکیان هات بۆ لām. تا بلیتی، پیاوتکی توورهبوو. نیوچهوانی دابوو به یه کدا. له دهرگهی دا، خۆی کرد به ژووردا و پیتی گوتم: ئهوه، ماوهی چوار رۆژه لیڤه، دهمهوی « مالا مستهفا » ببینم و ناتوانم، ئهوه له کوێ روویداوه؟

من، باسی « دارا » بۆ تهواو نهکردی. دواى ئهوهی، « دارا » بهو پله ویاپه گهشت، مرخی له پۆستی پارێزگاری، پارێزگهی « سولهیمانیی » خۆشکرد. وا بزاتم، « مالا مستهفا » ناوی دابوو، به لām، حوکومهت پهسهندی نهکرد. « مالا مستهفا »، له سه داسه نهپالاوتبوو، به لām کوتیوی: کهر حوکومهت پارزی بێ، منیش پارزیم و هیچ شتیکم له سهری نییه. « دارا »، نیشی بۆ ئهوه زۆر کرد، به لām، سهر نهکوت. له دواپیدا، بوو به نهلقهی پتوهندی، نیوان شۆرش و حوکومهت. ژوورتکیان، له نهۆمی سهروه دابوو، ههسوو ئهو شتانهی، پتوهندی به نیش و پیشه و خانهنشینییهوه ههبوو، ئهو رایدهیه راندن. « دارا » خۆی، بۆ شووتنکی گهوره نامادمکردبوو، به لām، دهسی نهدهکوت. دوا جاریش، پیلانتهکیان، بۆی من گێرا، تا، له رۆژنامهی « تهخه » دورمخهوه. پیلانتهکesh سیتقۆلیی له لایهن، « دارا » سامیی و عهلی عهبدوللا وه کرا و به سهرکهوتوویش نهجامیادا. بێ گومان، « عهلی » لهو پرۆستیه دا، رۆلی نامرارتکی دهبینی، تا له گه « سامیی » دا بێ.

– واته: کلایان له سهر نابوو!

لهو برهوه دا نهبووم، بگاته ئهو نهاندازهیی، دواى شهرم بۆ بچنێ! به لām، وهک دهرزی و ابوو، نامرازبوو. بێ گومان، ئهوه تیروانینی منه بۆ « عهلی ». ئهوه به خهسلتهی خۆی، پیاوتکی شهرانگیز نهبوو، به لکوو، پاشکۆی ئهوانه بوو، که ئهوه به زمهیان دمگێرا. دهیزانی، پاشه رۆژی « پارتیی »، به دهس « دارا » سامیی « بهوهیه، له بهر ئهوه، گوێرایهلی ئهوه دووانه بوو.

پیش ئهوهی، ئهوه باسهم له بیرچیتهوه، شتیکی زۆر گرنگ هیه، با بیگێرمهوه. کاتێ، پهلیتبیرو بریاراندا، من له « تهخه » دورمخهوه، من له کارگرن، مانمگرت و داواى مافی خۆشم نهکرد، نهچووم بۆ کۆمیتهی ناوهندی و لیم نهپرسینهوه. له بهر ئهوه، ئهوانیش بهو ههلوێستهی من، دلخۆشبوون، چونکه، من ئهوه بزماره بووم، که له سمتیان دهچه قیم. نیسته



کاتی ٺهه ماوه، ريزمڪاني ريڪخستنِي « پارٽِي » ڇاڪڻ؟ ٺهه ماوهِي چوار پيٽج سال تِيهه ريوو، کاتي من، ٺهه بهشي راڳه ياندنم، بڙ ٺيوه بهڄي هيشت، ٺاوابوو؟ بڙ بهو شيويهِي بهسرهات؟ گوتي: چي بڪم! گوتم: من نايڪم. هر له راستييدا، لهو شتانه زڙد بي تاقهتبووم، رڙي.

رڙي دووم، « ماحموود عوسمان » هات بڙ لام. ڪڙمهاتي خه لڪم لا دانيشتبوو. گوتي: تو، بڙ بهو شيويه، له گه لماندا دمجوليتيهوه؟ نامه يڪي دامِي. خوتندمهوه و پيم گوت: ڳاڪه! ٺهه کاتهي ٺيوه، منتان له رڙدنامهِي « تنهخي » لابد، تاقمِيڪي مڙيپلهي دانيشتن، له بارهگاي رڙدنامهڪه مابوو، گوايه: تاقمهڪه كه مي هينابوو. ٺهه کاته، ٺهه به لگه يه يان دروسگردبوو. کاتي خڙي، دوو مانگ پيش ريڪڪهوتننامهڪهي « 11/مارس »، « مه لا مستهفا »، ده هزار ديناري دامِي، بڙ ٺهوهي بچم، چاپخانه يه يڪي پي بڪرم. کاتي، ريڪڪهوتننامهڪهي « 11/مارس » خوتندرايهوه، پارهڪم دا به « حميب » پاشان، هيندي شتمان ڪري. من پارم له « حميب » وهرده گرت و وهسلم دهديه. واته: هيشتا پارمڪه به دهس منهوه بوو، گه ڪه مي هينابي، دزي تيدا نهڪراوه. به لام، شتيڪي ديڪه هه بوو، ٺهوش ٺهوهبوو، « سؤقيت » شڪاتيان لي ڪردبووم. ٺهوش باسيڪي ديڪهي سرههخڙي.

— باشه. له باسي « دارا » ش پڙگارمانبوو.

نهخير. ٺاخر، ٺهه ٺهه بابتههي « دارا يه، بڙت باسدهڪم. به دوڪٽر « ماحموود م گوت: گه « دارا يه تيدابي و ٺهه بهريرسياربي، من لهو ناوهدا، رڙم چي دهبي؟ ٺهه ڪيشهي « پارٽِي » و شڙپشه و دهبي، روون بڪرتيهوه. گوتي: نهخير. تو ٺهدامي ڪڙميهتي ناوهنديت. تو و « نووري شاوهيس »، هر ڪهسه بهشي خڙي هيه، پيڪهوه هاوڪاريدهڪن. ٺيمه بڙ ٺهه ڪاره، ٺيوهمان هه لڙاردوه. من و « نووري »، له يهڪ تهمندا بووين، لهوانيه، ٺهه سالي له من گهورهريووي. پيم گوت: من ههرجيڪم هيه، بوٽان دهنوسم، گه جيههچيتانڪرد، من ديم. لهبرئهوهي، من ٺهدامي « پارٽِي م، چارهنوسي » پارٽِي م به لاهه ڪرنگه. راڳه ياندني « پارٽِي »، بهو شيوه نزمه گهيشتوه، به پيويسي دهزانم، لهو پارهيوه شتي بڪم. من وهڪ « عزيزه قراوي » و ڪهساني ديڪه نيم، زويريم و بڙم، لهبرئهوهي، لهو بروايهدام، کاتي دهبنم، ڪاروبارمڪاني « پارٽِي »، بهو شيويه پشگوي دمخري، نا لهو کاتانهدا، من به هڙش خڙم دهيمهوه و ٺهه ڪي سرهشاني خڙم

جیبه جیدمهکم. نهوش، به نرکیکی تهواوی، نیشتمانیی خۆم دهزانم. گوئی: باشه. بهلام چۆن؟ گوتم: تمنیا بهو شیوهیه. گوئی: دارا کاریییهکانی خۆت بنووسه. نهو و «حەبیب»، منیان باش دهناسی. وا دهردهکهوئ، هەر دووکیان پیکهوه، دانیشتبووین و گوتبیتیان: به خوا، لهوه دهچی، «جەرگیس» نیازتکی دیاریکراوی ههبن، لهوانهیه، نیعه دهرهقهتی نهیهین. دووم برۆژ، به شهو به «نیدریس» یان گوتبوو. «نیدریس» هات و له نێو دهرهکهکا راوهستا. به شهو، حوکومەت نهو ناوهی بۆمباراندەکرد. گوئی: کاکه «جەرگیس!» بۆ ناجی بۆ بارهکهکهی خۆت؟ پیم گوت: بۆ کوئ بجم؟ گوئی: نیشهکهی خۆت وەرگری. پیم گوت: من نامادم، نیشهکهی خۆم وهردهگر، بهلام، به مەرچی، ههموو چاپخانهکه به دهس منهوه بێ و من بهریرسیبم، ویزگهکش، ههمووی له ژیر دهسی مندا بێ. گهر نهو دووانم، به دهسبێ و کەس هاوبهشیم نهکا، نهو من لێرم و نامادم. به خوا، من درۆی به دهمهوه ناکم، چونکه مردووه، پیتی گوتم: نهمه چۆن وا دهبن؟ نهمه وهک نهوه وایه، شتهکه له سهری «دارا» دا بشکینێ. گوتم: من سهری کەس ناشکینم. وا دهردهکهوت، لهو ناوهدا «دارا» و هیندئ کهسی دیکه، زیانیان لێ دهکهوت! گوتم: من دهمهوئ، بارهکه راستهکهمهوه و به پیکوینکی، کارمکان راپه پینم. تۆ خۆت لهو بارهیهوه، من باش دهناسی. پیتی گوتم: به خوا، من تۆ دهناسم، تۆ نابهزی. گوتم: نابهزم! نهوه بۆ من، ووشهیهکی قوورسه. من ماوهی، سێ چوار مانگه، لێره دانیشتووم، وهک دوورخراوه و دهسبهسهه وام، کەس لیم ناپرسیتهوه، نئسته، بایهی منتان ههستییکردووه، تازه هاتووی، دهنهوئ، له ژیر دهسی یهکیکی نهزان و نهخویندهواردا دامنیتی و ناموسم بشکینێ؟! گوئی: نهخیر. پدویست ناکا، تۆ له ژیر دهسی نهویدا بێ. هەر کەسێ، له شوینی تاییهتی خۆی نیشدهکا. گوتم: من چاپخانهکهم دهوئ. چونکه، لهو بروایه داووم، گهر من راییکیشم، نهو شلیدمکا. گوتم: دهبن، هاواناههنگیهک له کارمهکا ههبن، من له سهه ریبازئ برۆم و نهو له سهه ریبازتکی دیکه بروا، نابێ. گوئی: بۆچی دهنهوئ، چاپخانهکه له بندهسی تۆدا بێ؟ سهیرکه، بزانه، نهمه چۆن بیهه و هۆشیکه، بۆ پێ له سهه چاپخانهکه دادهگری؟ چاپخانهیهک بابی چهنده؟ گوتم: مه بهست جیهه؟ گوئی: دهمهوئ، بزانه، چهندت دهوئ؟ گوتم: گهر تۆ منت دهوئ، سهه هزار دیناری تیدهچی. گوئی: بهیانیی پارمهکت بێ دهگا و برۆ چاپخانهیهک بکهره. نهمه ههمووی، پیش نهوه



بوو، دهرباره ی رتکه و تننامه کی « جه زایر »، هیچ زانیاری بییه کمان هبئی.  
 گوتم: نه دی چاپخانه کی دیکه، چی به سر دئی؟  
 - دیاره، « کومونیسست مکان به کاریان دیتنا!  
 کوتی: هرچی چوئی بی. من لهو باره یه وه نامه وی، قسمت له که لدا بکم.  
 به یانی، پارمکت بق دهنترم.  
 - پاره زؤدبوو؟

هر له ودا نه بوو، به میلیون قسه یانده کرد. بق پؤزی دواپی، رتی خؤم دیاری  
 کرد. هه موو مرجه کانی خؤم نووسی. تا زؤر به رتکویکی، له رتگی  
 « پارتیی میوه، شته که قالبی خؤی و مرگئی. چووم بق « چؤمان ». « حبیب »  
 و « محمود »، هر دووکیان، له نیو چادر تکدا دانیشتبوون. نامه کم، له بهر  
 دهمیاندا دانا. یازده مرجم بق نووسی بوون، مرچی یه کم.  
 - لهو بروایه دام، پتویست ناکا، هه موو مرجه کانی خؤتان، لیره دا باسکن،  
 تنیا هره گرنه که یان بهسه.

هر که چاویان، به مرچی ستییم کهوت، یه کسر کوتیان: نهومیان، هر  
 نابئی! مرجه کهش نهومیو، چاپخانه که و ویزگه که، له « دارا » به سندرته وه.  
 پیم کوتن: بق نابئی؟ هر دووکیان، دهمیان به رز کرده وه و کوتیان: نهی گوایه،  
 نازانی؟! « دارا » نانسئی؟! نازانی کتیبه؟! نیدی وازمه یینا. پاشان،  
 کارمساته که رویدا. نیمه، پیش نهوی، بچین بق « تاران »، هه موومان له  
 « ورمی » بووین. له « ورمی »، « دارا » و ژنه که یم بیینی. شوق فیرمکی ناوی  
 « عبداللأ ناگره یی » بوو، نهوش وینه که بیعتی له ودا.  
 - نهومیان زؤر گرنه گ نییه.

گوتم: ها، « عبداللأ » نهوه چی دمکی؟ کوتی: ژنه که ی « دارا » هم هیناوه، له  
 به یانی به وه تا نیسته هاتووه بق بازار، به قه دهر ناسمان، کوتال و شتی  
 دیکه ی کریوه و نؤتومؤبیله که ی پر کرده وه. گوتم: بق؟ کوتی: له بهر نهوی  
 بریار یانداوه، کؤچیکن و بگه رینه وه بق « به غدا ».  
 - نهوه له پؤزی کارمساته که دا؟

به لئی. دوا ی کارمساته که. کاتی خؤی، یه کسر که رانه وه بق « به غدا ».  
 - دیاره، سر کرده ی چاکبووه! باشه، له نیو نه دمانی سسر کرده یه تی  
 « پارتیی دا، له رووی « بروا، پتومندی و خؤشویستی میوه، کامیان له  
 هه موویان زیاتر، له « بارزانی میوه نزیکبوون؟

به پیتی بارو پۆخه که ده گۆزا. به پیتی بۆچوونی خۆم، له سهردهمیتکدا، دوکتۆر  
« مەحمود » بوو. مەبەسم ئهوهیه، هەر په کهی، له کاتێکی دیاریکراودا  
هه له سهنگاند. هەر په کهش، له سهردهمیتکی جیاوازا دا پیتشه مکهوت.

په 8 : کهی ههستان بهو ناگۆکییهی نێوان « بارزانی » و په لیتیری کرد؟  
8 : ناگۆکیی نه بوو.

– ئه دی ئه دوو په ره مکییهی له نێوانیاندا رهویدا، چی بوو؟  
باسی کام دوو په ره مکیی ده کهی؟  
– دوو په ره مکییه کهی سالی « 1964 ».

من، هیچ شتی لهو بارهیهوه نازانم. له سالی « 1964 » دا گیرابووم.

– باشه، کهی په کام جار، گوشتان لهو ناگۆکییهانی نێوانیان بوو؟

من ئهو کاته گیرابووم. له سالی « 1966 » دا، ئهو ناگۆکییهیم بیست. وا خۆم  
پیشاندا، ناگام له دوو په ره مکییه که نییه. گه ناگۆکییه کیش، له بید و  
بۆچوونیاندا هه بێ، هیچ شتی، ده ربارهی ئهو گرفته نازانم. چونکه، دلم  
په سهندی نه ده کرد. ته نانت، من پیمو بوو، هەر ئهو لایان، ئیش بۆ کیشی  
کوورد ده کهن. کاتی، « به زاز » بلافۆکه کهی « 29/یونی/1966 » هێ خوتندهوه.  
دوو نامم، به بۆنهی ئهو رتکه و تنهوه نووسی. په کیکیان بۆ « مه لا مستفا » و  
ئهی دیکیان، بۆ « برام نه محمد » بوو. له گرتووخانه، پاسهوانتکی لێ بوو،  
ئهدامی « پارتیی » بوو. ئهو له نێوان من و « پارتیی » دا، ئه لقی پیمهندی  
بوو. ئهو کاته، « عه بدولر محمان زوییحیی »، سکرتری لیژنه ی ناوچه ی  
« به غدا » بوو. وا ده رده کهوت، نامه کهی به کۆمه له کهی دیکه نه گه یانده بوو.  
داوام لێ کردبوون، ناگایان له بلافۆکه که بێ و به چاوی گومانه وه، سه پیری  
کهن. بۆم نووسی بوون: ئهوه بلافۆکیکی باش نییه و هیچی تیدا نییه. بێ  
گومان، من له رهوی یاساییه وه، بیرم لێ ده کرده وه. نه مه ده زانی، ده سی «  
ئهمیریکا، ئینگلیز و سۆفیت هێ تیدا به واته: شته که له وه زیاتر بوو. ئهوان  
ده یانویست، « عه بدولر محمان به زاز »، که من به هیز بێ. بلافۆکه که و به  
درۆ خستنه وه کهی « به زاز هیش، له په رتووکه که مده ده رده چێ. « به زاز »، دوا یی  
په شیمان بۆ وه، ده فکه یم هه مووی، به ته وایی هه مه. ناگات لێیه؟  
– به لێ. « به عسیی هه کان نازاریاندا و ناچار یان کرد، ئهو بلافۆکه ی دووم  
بنووسی.

په 9: به بروای بهرتزان، فاکتوره سرمکی و راسته قینه کانی،  
دویره مکیه کمی سالی « 1964 » چی بوون؟  
9: نو هزیانه دوروریزن و له پرتووکه مدام، باسکردوون.

– دتوانن، تخیا بزمان بیژن؟

تکایه، له پرتووکي « الحرب الکرديه و انشقاق 1964 » دا هیه، بیخوتنرهوه.

– بق نمونه: دتوانن بلتین: نو ناکوکیبیانی له نیوان « بارزانی » و

کۆمه له کمی « برایم نه محمد » بوو، ناکوکیبیه کی رامیاری و دیپلوماسی

بوو؟ ناکوکیبه کی بوو، له سسر کیشه ی نیموکراسی بوو، له برنه وهی،

« بارزانی » دهیویست، خزی به سسر نهدامانی په لیتیردا بسه پیتی؟

« برایم نه محمد »، که سایه تیبه کی رووناکبیر و شارستانی بوو. وهک

پیای، له کۆری خباتی رامیاریدا قالیوویوو، وهک سکرتری « پارتی ش

دهیویست، له سسر دهقی نیو پرتووکه کان بهرتوه پروا.

– مبهستان له پرتووکه « مارکسی بیه کانه؟

نه خیر. نه م چه مکیکی نینگلیزیه، دهلی:

( He was determinat to go a long the book )

نمونه په کت، له باره یهوه بق دینه وه. کاتی « مه لا مستهفا، بق یه کم جار،

چای به « عبدالله کریم » کهوت، « برایم نه محمد میشی له گه ل بوو. » مه لا

مستهفا «، دهسی به پاسکردنی کرد، به شانویازی « قاسم عیدا هله دها و

دهیگوت: تو سهرورمانی، تو گهرمانی، تو وایت و تو وای. « برایم نه محمد

«، نو قسانهی پی ناخوشبوو. دهیگوت: نابی، سسر بق « عبدالله کریم »

دابهوتنی. به لام، « مه لا مستهفا » له « برایم نه محمد » زیاتر، شارهای باری

سایکولژی « عه رب » بوو، چاکی دناسین. « برایم »، له بهر رشنایی،

دهقی نیو پرتووکه کانداهنگاویدنا. دهیگوت: له برنه وهی من، به ناری

پارتی هوه قسه دکم، دهبی، رفیق، به هیزیم، وا بیم و وا بیم. به لام « مه لا

مستهفا «، وهک جوتیاری قسه دکرد و دهیگوت: به خوا، نیمه بهو شیویه

دهوتین ... تاد. وهک بیهوتی، سهرنجیانراکتیستی.

– وهک « جوو سکان.

ناخر. ها ها ها. نهوه جیاوازی نیوان نهو دووانه بوو.

– مبهستان نهویه، شیوازی کارکردنیان جیاوازیبوو؟

بهلی. شیوهی کارکردنیان، قسه کردنیان جیاوازیبوو. نهوه یه کتی بوو، لهو

شتانه. دووم: هیندی شت هه بوو، بۆ نمونه: « برابم », و هک درهختی وابوو، له بهرانهر بادا نه دهنوشتا بهوه.

– واته: که ساپه تیبیه کی به هیزی هه بوو؟

دهلیم: و هک درهختی وابوو، له گه هیزی باکه دا، خزی نه دمه گونجانده. زۆر به داخهوه، نه وهش گرفت و کاره ساتی زۆری، بۆ « برابم », دمه خولقاند. ئیستهش، رووداو تکی سهیری دیاریکراوم له بیرماوه، له سالی « 1963 دا، له « موفتیی نهزهه هه وولاتی « میسر ههوه، بریارێ دهرچوو. لهو سه هه مانه دا، دزی « کۆمۆنیست ههکان ههولیانده دا، چهن شتی بکن. یه کێ لهوانه نهوه بوو، بریاریاندا، ههه پیاوی، کچیکی « کۆمۆنیست « مارهکا، مارههیی نای و ژهنینانه کهی، دروست نییه، به پێچه وانه شهوه.

– کاتی خزی، له سه ههتای سالی ههفتا کاند، « مهلا ههلی « کوردیش، له شارۆچکهی « ههلهجه », فتوا یه کی لهو باب ههتی دهرکرد.

به لێ: له ههمان کاتدا و بۆ پۆزی دووم، بریارێ له « فاتیکان ههوه دهرچوو، ده لێ: بیرویا وهه پری رامیاری، له گه ل بیرویا وهه پری نایینیدا جیاوازه.

– واته: به پێچه وانه هه « موفتیی « ئیسلامهوه.

جا، ته ماشاکه، نهوه جیاوازی، نیوان نهو دووانه بوو! « فاتیکان », له بهردهمی بادا ده چه مییهوه، نهو بایهش، بای « کۆمۆنیستی « بوو. به لام، نهوانی دیکه نه ده چه مانه وه، به لکوو، به تهواوی دهشکان. ئیسته تیگه یشتی؟ هه؟ نمونه که راسته؟

– به لێ: باشه. نهوه له رووی شیوهی کارکردنهوه، نه دی، له باری رامیارییهوه، نایا، نا کۆکییان له نهواندا هه بوو؟

ههه دووکیان، بۆ چوون تکی دیاریکراویان، دهربارهی چه مکی « نۆتۆنۆمی « نه بوو.

– « بارزانیی « و « برابم نهحمه «؟

به لێ.

– مه بهستان له کاتی دوو بهر مکییه که یه؟

به لێ: با بۆت باسکه م، کهی به تهواوی، باسی « نۆتۆنۆمی « ده فیگرت. کاتی ریکه ههوتن نامه « 1/مارس « کۆتاییی ههت، حوکومهت، کۆمه ل تکی لهو کوردانهی، له « بهغدا « ده زیان، کۆکرده وه و ده مه ته قتی له گه ل کرین، و هک خۆشت ده زانی. دوا ی، شیوهی پۆزه یه کی به رتو بهردنی نیو خویان بۆ نار دین.

من له وئى بوم. « هەمەى عەزىز، دوكتور مەحمود، عەلى عەسكەرىي، برايم  
ئەحمەد، عومەر مستەفا و شەفيق قەزاز »، ئەو كۆمەلەش، هەموو لەوئى بوون.  
— لە بەغدا؟

نەخپەر. لە « ناوپردان ». دواى ئەوئى، رىككە و تەننامەكەى « 11/مارس »  
خوتندرايەو و هەموو شتتە تەوايوو، « برايم » و ئەوان هەموويان، هاتتە  
سەرەو. چونكە، « مەلا مستەفا » گوتى: دەيتى، هەموو ئەندامانى  
سەرکردايەتتيان، بىن بۆ « ناوپردان » و لە ژۆر چاويئىرى خۆمدا بن.

پيشنيازمكانى حوكومەتم لايە، بە دەسوختى « دارا »، لە سەرى نووسراو،  
و مگ خۆى مايزو. كاتى من و « برايم » خوتندمانەو، زەردەهەلگەراين. پيم  
گوت: « برايم! » ئەمە ناخوتنيتەو؟ خوتندييەو و گوتى: ئەمە چيە؟ ئەمە  
و مگ ئەو و ايە، تازە لە سەرمتاوە دەسپيئەكەينەو. ئەمە، هەر خالەكانى  
سەردەمى « عەبدولسەلام عارف » و كۆمەلەكەيەتتى. نە « نۆتۆنۆمىي » و نە  
هيچ بەلكوو، خۆيەريئەيرىنى « ناناوندىي ». هەموومان توورەيوو.

« برايم » گوتى: مادام ئەوان، بۆچوونىكى ديارىكرائىان، بۆ « نۆتۆنۆمىي »  
هەيە، با ئيمەش، بۆچوونى ديارىكرائى خۆمان، بۆ « نۆتۆنۆمىي » هەيتى.

« برايم » غەرايوو. تىگەيشتى مەبەسم چيە؟ من بۆچى، پيت دەلئيم: هيندى  
جار، هەموو شتتەكى بيردەچيتەو و بە حسيبى نيشتمانپەرورەرى خۆى سەر  
ناكەوتى. منيش پيم خۆشبوو، گوتم: بە خوا باشە. « مەحمود پيش گوتى:  
زۆر چاكە. پيم گوتن: ئيمە پرۆژەيەكى « نۆتۆنۆمىي » دەنووسين، لە  
راديۆكەى خۆمانەو بەلاويدمكەينەو. گوتيان: باشە. بەكسەر، كۆميتەيەكمان  
دامەزراند. كۆميتەكە، لە من و « برايم، شەفيق، عەلى عەسكەرى و عومەر  
دەبابە » پيگهات. دانيششتين و پرۆژەيەكى زۆر باشى « نۆتۆنۆمىي » سان  
نووسى، « 113 » خال بوو. تا ئيمستەش، وئەيەكيم لا ماو. زياتر من و «  
برايم »، رۆلى سەرەككيمان هەبوو، ئەوانى ديكە، بۆ پرسورا، لە كۆميتەكەدا  
بوون. بۆ نموونە: « شەفيق »، بريارمكاني تۆماردەكرد. ئەندامەكانى ديكەش،  
لە سەر ئەو بۆچوونانە رازييدەبوون، كە ئيمە دەرماندەبيرين. ئيمەش، لە  
نێوان خۆماندا، لە سەر دارشتنى شتووى پرۆژەكە، پيشپركيئماندەكرد.  
— بەريزتەن و مامۆستا « برايم »؟

بەلتى. دواى ئەوئى نووسيمان، برياربوو، لە راديۆكەينەو. نوئەرمكان  
لە « بەغدا » كەرانەو. من لە كاتى خۆيدا، « ئيدريس و مەسعود م بىنى.

پیم گوتن: ئىمە پرۆژىمىكى تايپەتتىيمان بۇ « ئۆتۈنۈمى » گە لالە كرىدو، شىتېكى باش و سەربەخۇيە. گوتيان: لە كوتتېه؟ گوتم: ئوھتە ئەواويووه و لاي مەنە. دامنى و گوتيان: تەماشاي ھەر دووكيان دىمكەن. بەلام، بۇ رۆزى دووم، ئىشەكە ھەلگە رايەو. كەس لىنى نەپرسىنەو، نەيان نارد بە دواماندا و سلاوئىكىشىيان لى نەكرىن. چووم بۇ لاي دوكتۇر « مەحمود »، بۇچى، مەن پىت دەلېم: ئەو كەسانە، خاومنى قەسى خۇيان نىن! لىم پرسى: پرۆژەمكەمان چى بەسەرھات؟ ناخر ئىمە، پازدە رۆزە، كارى تىدا دىمكەن. پىكەنى و گوتى: پەلېتېبىرۇ برىارىدا، ھىندى دەسكارى پرۆژە « ئۆتۈنۈمى » مەككى حوكومەت بگا و پىشنىازى لە سەر بنووسى.

– پەلېتېبىرۇيەكى لاوازىبون.

يەكسەر، چوومە دەرەو. شەر، سەرم لە « برايم » دا. پىم گوت: ئەو پازدە رۆزەى مەن و تۆ، كارمان لەو پرۆژەيدا كىرد، ھەرەا بە خۇدائى رۆى. « برايم » كۆمىنتارىكى جوانى، لە سەر ئەو برىارەى ئەوان دا، بەلام، مەن بىرم چۆتەو. كۆمىنتارى رۆز جوانى ھەيە.

– ئەو دەربارەى « ئۆتۈنۈمى » بوو. بەلى. راستە، تىگەشىتم، شۇرش ھىچ چۆرە بەرنامەيەكى نەبوو، لەسەر بۇش دەرۆى. ئەدى لە سالى « 1964 » دا، ناكۆكى رامبارى لە نىوان « بارزانى » و « برايم ئەحمەد » ھا ھەبوو؟ كاكە، گەر تۆ، ئەو بەشە تايپەتتېيەى، لە سەر كىشەى كورد نووسراوھ و پىوھنىى، بە ناكۆكىيەكەى سالى « 1964 » ھو ھەيە، بىخوتتېتەو، ئەو كاتە، بۆت دەرەمكەوئى، چۆن پىت بە پىت بە درۆزى لىنى دووم.

– خوتندومەتەو، ھەك سەرچاومەكەش، بۇ يەكتى لە بەرھەمەكانى خۆم بەكارمەتتاو، بەلام، ئەو بەرھەمە، ھىشتا چاپ نەكراو. لىرەدا، مەن دەمەوئى، ھىندى زانىارى نۆم دەسكەوئى. بۇ نمونە: دەربارەى ناكۆكى رامبارى نىوانيان.

مەن لەوئى نەبووم.

– باشە، ئەدى ناكۆكى ئايدۆلۆزىيان ھەبوو؟

كاتى بۇ دوا جار، لە « لەندەن » بووم، تىلېفونم بۇ « برايم » كىرد، پىم گوت: دەمەوئى، چاوم پىت بگەوئى. گوتى: باشە. ناوئىشانى مالەوئى دامى. سوار بووم و چووم. لە ئىسگەى شەمەندەفەرەكە بىنىم. بەسزمانە، بە خۇى و بە دارەساكەى دەسىيەو، چاوەروانىدەكردم. سوارى ئۆتۈمۆيىل بووین و

رؤیشتین. « جه لال میش لهوئی بوو. گوتم: باشه، « جه لال میش لیرمیه، تا هیندی، له باره ی شو باسانوه قسه بکین. من گوتم له « برایم » راکرت، گوتم له « جه لال میش بوو. هیندی شتمان باسکرد. منیش، لهو بارمیه وه، هیندی شتی پچووکم همبوو، حازم نهکرد، ناراسته یانگه.

– کاتی، له گال « بارزانی دا پتکده که یشتن، باسی ناکۆکییه کانی نئیوانیانی بق نه مکردی؟

نخیر. به شیویه کی ته موزاوی دهریده بری.

– چۆن؟

دیهکوت: من « برایم مم هینا. بروام به « جه لال » همبوو. به لام « برایم » و « جه لال »، ناپاکیبیان لی کردم. بهو شیویه باسیده کردن. پیش کار مساته که ش، دوا شت نهو بوو، « برایم » هات بق لام. خۆی باشی له بیره. گوتم: با برۆن، مالواوی له « مهلا مستهفا » بکین. پتکده بچین و دهر باره ی رتککه وتنه که می « جه زایر » قسه له گال بکین.

– ماموستا « برایم میش، له چاو پتکده وتنه که یدا، باسی شو شتانه ی کردوه. شو شه وه، لای من مایه وه. تا نزکی بره به یان، قسه ی بق کردم. بق به یانی، « برایم » لای من دانیشتیوو. وه لامان بق « مهلا مستهفا » نارد. بی گومان، ناوی منی نه بر دبوو، چونکه، من زه وقم نه بوو، حازم نه مکرد، بچم. « برایم » دیهکوت: که چووین بق لای، پی ده لیم: یا دس به بهرگری کردن بکین، وهک چۆن له سه رمندا دهمان پتکرد. نیمه، له سه رمندا هیچمان نه بوو، یارمه تیمان له « ئیرانی میکان و مرده گرت. ئیسته، هموو شتیکمان همیه، چه کمان همیه، هیزنکی زۆرمان همیه ... تاد. « مهلا مستهفا » گوتم بووی:

کاتیکیان بق یاری بکین. منیش گوتم: من نایم، بۆچی بچم؟

– نایا، له سه ر پاره و چهک، ناکۆکی له نیوان « بارزانی و برایم نه مده دا همبوو؟

نخیر.

– له سه رمتهای شۆرشه وه تا سالی « 1964 »؟

نخیر. هرگیز، باسی پاره و چهک له گۆرتدا نه بوو. به لام، شتیکی دیکه همیه، « جه لال »، تا دوا ساتیش، له نیوان هر دوولایاندا دوودلیوو.

– دمه وو، ئم خاله م بق روونتر که یته وه.

نازانم، نازانم. « مهلا مستهفا »، جه لال می زۆر خۆشده ویست.

– «هزاری موکریانی بش له باسی ژیننامی خویدا، له پاشکزی پرتووی  
«شرفنامه دا، همان شتی نووسیوه و گوتوویته: «بارزانی» دهویست،  
لهبری «برایم نحمد»، «جلال تاله‌بانی» به سکریتیر دانی. نایا، نو  
قسهیه تا چهن راسته؟

من، چۆن قسم له‌گه‌ل «مه‌لا مسته‌فا» دمکرد، «هزار عیش، هر به  
شپوهیه، قسه‌ی له‌گه‌ل دمکرد.

– وک برادره؟

واته: به کراوه‌یی له‌گه‌لی دمدا.

– له سیمینارمه‌کی «ستۆکه‌ۆلم» دا گوتان: له سه‌رته‌ای شۆرشدا، دهرباره‌ی  
کتشه‌ی «نمیریکا» یه‌کتی سۆفیت»، ناکۆکی له نیوان «بارزانی» و برایم  
نحمد «دا هه‌بوو. نو ناکۆکییه‌ش، له رووی پتوهندییه‌کانی دهره‌وی  
شۆرشه‌وه، به ناکۆکییه‌کی دیپلوماسی دادهنرئ. نایا دواتر نو ناکۆکییه،  
له نیواناندا قولیوه؟ نایا ده‌توانین، به یه‌کتی له خاله‌کانی دووهرمه‌کییه‌کی  
سالی «1964» یی دابننن؟

ناخر، نه‌وه نو به‌زمه‌ی لروسکرد و گه‌یاندنیه نو باره. له کاتی خۆیدا،  
«نمیریکی» یه‌کان ده‌یانویست، ده‌سه‌لاتی «عبدولسه‌لام عارف»  
بچه‌سپین. بۆ؟ له‌به‌رنه‌وه‌ی، «به‌عسی» یه‌کانی دامرکانده‌وه و په‌رشو‌یلوی  
کردنه‌وه. «به‌عسی» یه‌کان، له سه‌رته‌ادا، پارهیان لی وهرگرتن، په‌یمانکی  
زۆریان پی دان. یاشان، پشتیان تیکردن و به لای «سۆفیت» دا دایانشکاند.  
کاتی، «عبدولسه‌لام» هات و له «18/نۆقه‌مبه‌ر» دا له «به‌عسی» یه‌کانی دا،  
«نمیریکی» یه‌کان، له‌وه ده‌ترسان، «عبدولسه‌لام عارف»، خۆی له  
باوه‌شی «جمال عبدالناسر» به‌هاوتژئ. کاتی، «عبدولسه‌لام» به کرده‌وه  
سه‌لماندی، نایه‌وئ، وک سته‌به‌رمه‌کی «عبدولکه‌ریم قاسم» وابئ و دوا‌ی  
بکه‌وئ، له همان کاتیشدا، «عبدولناسر» به سه‌رۆکی خۆی قه‌بوول نا‌کا،  
ئیدی، له‌وه رووه‌وه، ناوئ به دلی «نمیریکی» یه‌کاندا کرا. هه‌روه‌ها، کاتی  
بینیان، پتوهندیی له‌گه‌ل «سۆفیت» دا خراپه، یه‌کسه‌ر، باوه‌شیان بۆ کرده‌وه.  
«نمیریکی» یه‌کان، له‌وه باره‌یه‌وه، وه‌لامیان بۆ «مه‌لا مسته‌فا» نارد. له‌وه  
ده‌چئ، «مه‌لا مسته‌فا»، نۆرگانی هه‌ستی شه‌شه‌می به‌هیزبووی. ده‌یزانی،  
«سۆفیت» برۆای پی نا‌کن. گه‌ر، تق پرتووی «ریحه‌ نیلا رجال  
نالشوجمان» خوتنۆته‌وه، له سالی «1947» دا، کاتی «بارزانی»، له



« تاران » له گه ل بالوتیزمه که دا به کدیان بینی، داوای به نابهری لئی کرد. من، نو کاتهی، سالی « 1973 » رویشتم بۆ « بیروت ». بهو مهسه پیوهندییم کرد. لهو کاته دا، پیوهندیی له گه ل « ئەمیریکا دا، تنیا له رتی منهوه نه بوو، به لکوو، له رتی « زهید نه محمد عوسمان هیشهوه هه بوو. بالوتیزی ئەمهریکی ناوی « Bathm » بوو، که دواتر، له وهزارهتی دهرهوه کاریده کرد و سه روکی بهشی « روژه لات » بوو. من له « بیروت »، له گه لئی دانیشتی بووم، قسه مان دمکرد، پیتی گوتم: نیسته، « زهید » له فلان شوینه وه، بۆ « واشنتۆن » به ناسمانه وهی و هه مان راسپارده ی تزی پتی.

– به لئی. من دهمه وی، نه وه بزانه م، ئایا « بارزانی »، له سه سه کیشه ی « ئەمیریکا و سوڤیت »، ناکۆکیی له گه ل « برام نه محمد دا هه بوو، له بهر نه وه ی، تۆ له سیمینارمه کی خۆتدا باسکرد؟

بئی گومان، نه وه بۆ چوونیکه. به لام، بابه ته که خۆی له چی دا ده بینی، نه وه، له ناخی خۆیدا ده یویست، بۆ « ئەمیریکایی هه کانی به لمینتی و پتیان به لئی. نو کسه ی، ئیوه به واتان پتیته ی و نامۆگاریی من ده کن، تا له گه لئی رتککه وم، هه رگیز، هه چ جۆره مافی به کورد نا دا.

– نه وه که سه کی بوو؟

« عه بدوله سه لام عارف » بوو. له بهر نه وه، « مه لا مسته فا » ده یویست، نوو چیشه که، به به ردی بیکی. نه م شته ش، که ی دهرکه وت؟ کاته ی، نوینه رانی ده ولته ی « عیراق » هاتن، « مه لا مسته فا » چاوی به نوینه رمان که وت، تیگه یشت، نوینه رمان، هه لوێستی خۆیان ناکۆرن و ناله قین، تنانه ت، نه یانده یویست، دان به مافه نه ته وایه تیبه کانی گه لی کوردا پتین. ناردی به داوی « برام نه محمد و جه لال دا. واته: به لای نه واندا بایدایه وه، تیشه کی سه وزی بۆ هه لکردن و پتی گوتم: من قسه ناکه م. ئیوه، نه وه شته ی ده تانه وی، داوایکن. نه وه په که م کاری بوو، تا به نوینه رمه کی « ئەمیریکا » به لئی ته ماشاکن، من، تا نه ندازه ی ناگره یه ستیش، له گه لیاندا رویشتم، به لام نه وان، له شوینی خۆیان ناجولین و به رورای من وه رناگرن. نه مبه شی بۆ نه وه کرد، تا دۆسته یه تی خۆی، له گه ل « ئەمیریکا » تیک نه دا. به لام، « برام » له مه سه که ی تئ نه ده گه یشت و هه مستی به وه نه ده کرد، که نه م کاره ی « مه لا مسته فا »، پرۆسیستیکی سه رکه وتوه و قازانجی لئ ده کری. دوا یی، هه موویانی کۆکرده وه، کۆنگره ی به ست و به ریاریان له سه ر نه وه شته دا.

– واته: ماموستا «برایم نه‌حمه»، به پیچه‌وانه‌ی «بارزانی‌ی میوه، به لای  
«سۆڤیت دا دایدمشکاند؟  
به‌لی. بروای پتیان بوو.

پ10: نایا، دیمۆکراسیی وهک شیوازی کارکردن، له نیتو «پارتیی دا، به  
شیومه‌کی گشتیی و له نیوان ئەندامانی په‌لیتبیرودا به شیومه‌کی تایبه‌تی،  
ره‌چاوده‌مکرا؟

پ10: به هیچ شیومه. هرگیز، شتی نه‌بوو، له نیتو په‌لیتبیرودا، ناوی  
دیمۆکراسیی بی. هه‌موو فرمانه‌کان، له سه‌ر ریتوشوونی «پارته  
کۆمۆنیسته‌کان»، له سه‌روهه بۆ خواره‌وه ده‌رده‌مچوون.

– باشه. گه‌ر دیمۆکراسیی نه‌بوو، پێوه‌ندی نیوان «بارزانی» و په‌لیتبیرو  
چۆن بوو؟

بیرویی «ئیدریس و مه‌سه‌وود» هه‌بوو.

– مه‌به‌ستان له باره‌گای «بارزانی» یه؟  
به‌لی.

– نایا ده‌توانین، «بارزانی» به دیکتاتۆری له سه‌ر «پارتیی» ناوه‌رین؟  
«مه‌لا مسته‌فا»، ده‌سه‌لاتییکی دیکتاتۆرانه‌ی، له‌گه‌ل «پارتیی» دا پیاده‌ده‌کرد.  
به‌لام، له‌گه‌ل شیوه و نه‌و پێناسانه‌ی دیکتاتۆری، که له پرتووکه‌کاندا هه‌یه،  
جیاوازی بوو.

پ11: رۆلی «پارتی کۆمۆنیست»، له دوو به‌ره‌م‌کییه‌که‌ی سالی «1964» دا،  
چی بوو؟

پ11: زۆر ئالۆز بوو. چونکه، رۆلی نه‌وان، دووسه‌ به‌ره‌بوو. نه‌مه‌ش، بۆ  
ده‌رکه‌وته‌یه‌کی دیاریکراو ده‌گه‌رتنه‌وه. دوا‌ی کۆده‌تاکه‌ی «8/فیب‌روهری»،  
کاتی «کۆمۆنیسته‌کان»، به کۆمه‌ل بۆ «کوردستان» رایانده‌کرد، له‌وانه‌ش،  
«عزیز شه‌ریف» و هه‌موو ئەندامانی کۆمیتیی ناوه‌ندی، په‌نایان بۆ شۆرش  
ده‌هینا. نه‌و کاته‌ش، ریتکه‌وتن له‌گه‌ل «به‌عسیی» یه‌کاندا، به ده‌س «برایم  
نه‌حمه» هوه بوو. نه‌ویش، به هۆی «که‌ریم قه‌رنیی» یه‌وه ده‌سی‌پێتکرد.  
نه‌فسه‌ریکی کۆن بوو. ده‌یناسی؟

– به‌لی.

« کهریم »، پیتوهندیی له گه « تایه یه حیا دا دامه زازاند. یه کهم ههنگاو نهوه بوو. دهیانویست، دهسپیشکهریه که، له دهس بارهگای « بارزانیی » وهرگرن و کیشه که، له گه « دهسه لاتدارانی نویدا بپرته نهوه. هه موو نهو کۆمۆنیستانه ی دههاتن، دهیان گرتن و دهیان دانه وه دهس « به عسیی یهکان. — کۆمه له کهی « برابیم نهحمه » ؟!  
به لئی.

— نهوه یه کهم چاره، شتی وام گوئی لئ دهبی!  
له منی وهرگره، من، بۆت باسده کهم. لهو کاتانه دا، « مه لا مستهفا » ده رگهی بۆ کردنه وه و هه موویان، هاتن بۆ لای نهو. له وانهش، هه موو نه دامانی په لیتبیرۆ هه لاتن و هاتن، نه دی، له بهر چی، من به دلمبوو! له بهر نه وه ی، لهو بارانه وه، زۆر به باشی، دهسی خۆی ده مه شاندا، زۆر سه یروو! نهو پیاره، دوور بینه بوو. واته: دهیزانی، پۆژی له پۆزان، له گه « به عسیی یهکاندا، ریک ناکه وئی. به لام، به رانه بهر « کۆمۆنیست مهکان دهبی، هه لوێستی هه بی. هه ره له بهر نهو هۆیه شه، « کۆمۆنیست مهکان خۆشیان ده وئی.

— به لئی. ته نهات، له دوو بهر مه کییه که شدا، دزی کۆمه له کهی « جه لال تاله بانیی « پشگیری « بارزانیی بیان کرد.

دوایی، بوون به دوو به شه وه. به شتیکیان دهیانویست، ناشتیانکه نه وه. واته: هه میشه نه وان، وهک نهو « تورکمانه « سه گانه ی، نیسته له « کوردستان « هه ن، واپوون. تۆ، گویت له قسه کانی « عیسه مت قۆچاق « بووه?  
— به لئی. له پۆزانامه ی « نه لسه رق نه لئه وسه ت « دا خۆت نه مه وه.

ته ماشاکه، بزانه، کار به چی گه یشتووه؟! چه ن شوور هیه یه! به چ نزمیی و سوکییه که گه یشتوون! نه وان، چه کدار کسراون، له نیوان « پارتیی « و « یه کیتی « دا، وهک هیزکی نیویژیکار دامه زراون. نهو به شهی کۆمۆنیسته کانیی دهیانویست، نهو پۆله ببین.

— وهک کئی؟

وهک کۆمه له کهی « به هه دین نووری « و هیندیکی دیکه ش.

— واته: دهیانویست، ریکیانخه نه وه?

به لئی. نه وهش، نهو کاته لای « مه لا مستهفا «، په سه مند نه بوو. به داخه وه، زۆر له کۆمۆنیسته کان گیانیان له دهسدا، له بهر نه وه ی، دایاننه وه به حوکومه ت.

— نه دی نهو کۆمۆنیستانه ی، پشگیری « بارزانیی بیان ده کرد، کئی بوون؟

هه موو ئەندامانی کۆمیتەیی ناوهندیی بوون.

– واتە: جگە لە « بەھادین نووریی »؟

بەڵێ. ئەوانەیی، پەنایان بۆ « مەلا مستەفا » هێنا، هه موویان، لە کەلەكە لە کانی جوولانەوهی « کۆمۆنیستیی » بوون، وەك « عبدالقادر ئیسماعیل، عزیز شریف، عبداللأ ئیسماعیل بوستانیی و عامر عبداللأ »، پاشان، بەرھو « سووریا » ڕۆیشتن، لەوێشەوه، چوون بۆ « سۆڤییت »، « مسعود محەمەد » و هیندی کۆمەڵی دیکە مانەوه.

– « عزیز محەمەد ».

هەمیشە تیکە لاویاندمەم.

– کەواتە: لە هه موو باریکدا، کۆمۆنیستەکان دەسیان لە دووبەرھکیبەکە و قوولبوونەوهی ناکۆکیبەکەدا هه بووه؟

بەڵێ. حەزباندمەکرد، هیزتکی لاواز هەبێ، لەبەرئەوهی دەیانویست، ڕۆلی نۆبۆزیکار ببینن و لەو نێوەدا، جێ پێی خۆیان بکەنەوه و وردەوردە بەهیزین.

پە 12: ڕۆلی ئەم دەولەتانەیی لای خوارمۆه لە دووبەرھکیبەکەدا چی بوو؟

– « عێراق ».

12: لە ناکۆکیبەکەدا ڕۆلی هاندەریان هه بوو.

– « ئێران ».

ئەو کاتەیی، « یرایم » و ئەوان، بۆ « ئێران » هەلاتن، وەك خۆی بۆی باسکردم، لە بارووبۆختیکی زۆر خراپدا بوون. « ئێران » دەبووست، لەو ناوەدا، گەمەیه بکا. دەبووست، لەگەڵ سەرکەوتوودا بێ. لە هه مان کاتدا، لە بنەرەتدا، پێوهندیبەکە لەگەڵ « یرایم » دا بوو. لەبەرئەوهی، « مەلا مستەفا »، کاتێ « ئێرانیی یەکان پێوهندیبیان پێوه کرد، لە ڕتی مامی » علی عبداللأ مۆه پێوهندیبیان پێوه کردن.

– مامی « علی عبداللأ »؟

بەڵێ. ئەو پیاوه، ژمنەرال « سەیادیی » دەناسی، سەرۆکی « ساواک » ی « ورمێ » بوو. بەو شتێوهی، دەنگی ئەو پێوهندیبە بلۆیۆوه. « مەلا مستەفا »، لە سەر ئەوه سووربوو، « یرایم ئەحمەد » و « جەلال » بنێرێ، تا لەگەلیان ڕێککەون.

– مامۆستا « یرایم عیش، هەر بەو شتێوهی باسیدەکا.

به‌آئی. به‌لام، « برایم » نه‌وهی ره‌تکرده‌وه. تو، نه‌و شتانه‌ی له منی وه‌ردمگری، وینه‌ی نیسه. کاتئی، « برایم » و « جه‌لال » و کۆمه‌له‌که‌بیان، به‌رمو « نیران » دهرچوون، ماوه‌ی سال و نیوئی مانه‌وه. « برایم و جه‌لال »، له باره‌ی ژبانی خو‌یانه‌وه، زۆر شتیان بق باسکردووم. بئی گومان « محمه‌سه‌جه‌میل رۆژبه‌یانی شی، باسی باری ژبانی خو‌یانی بق دمکردم. له‌بهر نه‌وه‌ی، « رۆژبه‌یانی شیان له‌گه‌لدا بوو. « جه‌میل »، برا و دۆستیکی نازیزمه، نامه‌م بق دهنتری و داوای به‌رهمه‌کانم دمکا.

– ئیسته، له « به‌غدا یه؟ »

به‌آئی. پاشان له سه‌ره‌تای سالی « 1966 هـ.ا، « برایم و جه‌لال »، پتوه‌ندیبیان کرد و گه‌رانه‌وه. له سه‌ره‌تاوه، پتوه‌ندیبیه‌که به « تایه‌ر یه‌حیا » و نه‌فسه‌رمه‌کانی سوپاوه بوو. گرنگ نه‌ویه، پتوه‌ندیبیان به « عبده‌ولر محمان به‌زاز هوه کرد. له‌و پروایه‌دام، « برایم » خۆی، « به‌زاز هی دهناسی.

– وا بزانه‌م، له زانکۆی « به‌غدا »، مامۆستای « جه‌لال تاله‌بانیی » بووه، نه‌و زیاتری دهناسی.

به‌آئی. « جه‌لال هیش دهناسی. بئی گومان، نه‌مه خۆی له خۆیدا، کارتیکی دیاریکراوی باشبوو. خۆشه‌هاتنیان لێ کردن. هه‌موویان گه‌رانه‌وه و مافی دهرکردنی، رۆژنامه‌یه‌کیان دانئ. به‌ناوی « پارتی دیمۆکراتی کوردستان – عیراق هیشه‌وه کاریاندمکرد. کاتئ، له سه‌ر بلاوکراوه‌که‌ی « 29/یون »، گفتوگۆ ده‌سیپیکرد، « به‌زاز »، پیتی له سه‌ر نه‌وه داگرت و کوتی: ده‌بی، لای بووه‌میش ئاماده‌بی و له گفتوگۆکه‌دا به‌شداریبیکا. « مه‌لا مسته‌فا »، پیتی ناخۆشبوو، تا دوا ساته‌کانی گفتوگۆ، له سه‌ر نه‌وه سووربوو، نابئ، دوو گفتوگۆ هه‌بی. به‌لام، نه‌ندامانی په‌لینتبیروکه‌ی خۆی، به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وتن. « مه‌لا مسته‌فا »، دیکتاتوربوو، به‌لام، کاتئ روه‌به‌رووی، کۆمه‌لیکی په‌که‌ده‌نگ ده‌بووه، ملیده‌دا. من، له‌چهن شتیه‌یه‌کی وادا بینیومه.

– بق نمونه؟

بق نمونه: سالی « 1974 »، پیتش نه‌وه‌ی، جارتیکی لیکه، جه‌نگ له کوردستاندا ده‌سیپیکاته‌وه، نه‌ندامانی په‌لینتبیرو، هه‌موویان له ترسی تازه‌بوونه‌وه‌ی جه‌نگ، زاره‌ترمه‌کبوویوون، مردبوون. هه‌ر له « نافیز جه‌لال هوه تا « سامیی »، هه‌موویان دژی جه‌نگبوون. نه‌و کاته، من و « مه‌لا مسته‌فا »، ته‌نیا یه‌ک دیوارمان له‌نیواندا بوو. هه‌موو رۆژی، من ده‌مبینی. هیندی جار،

پیکهوه « شمرنج سان دمکرد و هیندی جاری دیکهش، پیکهوه ته ماشامان دمکرد. هیندی جار، نو سهری له من دها، هیندی جاری دیکهش، من دمچووم بق لای. نه ماش، همووی له بهمانیسیاندا بوو، پیش نهوهی، دانیشننهکانی دهسپیکا. مبهسم نهویه، رژ نهوو، نیمه په کدی نهبنین. له کاتانه شدا، نو دهیزانی، پتوهندی نیوان من و په لیتبیر، به تاووی پچراوه و تمنانت، سهره داوتکیشمان له نیواندا نهماوه. حهزم نه دمکرد، به هیچ شتویه، کهسیان لی ببینم. « مه لا مستهفا » پی گوتم: تو لای من دهی. جا بزانه، پتوهندییمان چن بوو! هموویان، لهوه دهترسان، شوتنهکانیان له دهسجی. دهیانویست، دوا مووی پتوهندییبهکانی نیوانیان له پچراندن پرگار کن. به لام، « مه لا مستهفا » بریاربوو، جهنگ دهسپیکاتهوه. نو شته، کۆتاییبیهاتبوو. چونکه، هیچمان دهست نهکوتبوو. به هزی « سامی میوه، تمنانت، « کهرکووک بیشمان له دهسچووبوو.

– بق؟

پیم گوتی: کاتی گفوتوگو دهسپیکرد، له سهر کیشی « کهرکووک »، « مه لا مستهفا » توورهبوو. « عبداللآ سلوم سامه رای » دهکرد. داوای له من کرد، هر له کۆنهوه تا نو رژوه، دهربارهی رهسهنیتی « کهرکووک » و کوردیتی « کهرکووک »، باستیکی میژووی رووت بنوسم. لیکۆلینهویه کم نووسی و بریاردا، چاپکری، به لام، به دهسی نانفس چاپ نهکرا و سهری تیداچوو. به داخهوه نازانم، چیان لی کرد! نهوانهی په لیتبیر به ترس و لهزهوه چووویون بق لای و پیمان گوتبوو: کهر جهنگ نوویار مینتهوه، گرفتیکی گوره دروسدهی و تووشی زیان دهین. هیندی قسهی دیکهی، لهو بابتهانیان بق کردبوو. لهو بریاوه دام، نهوان له سهر ههقبوون. لهبرنهوهی، له ماوهی نو چوار سالددا زانیبوویان، به کردهوهکانیان، چن ودهی پشمهرکه بروختن! هستیان بهوه دمکرد، نیدی پشمهرکه، به همان دل و گیان شهراکهن، وهک چن، له سالی « 1961 » دا شهرياندمکرد. به لام، بی گومان باسی، کردهوهکانی خویان نه دمکرد.

لهبرنهوه، هموو پیکهوه، به یه کجار، چووویون بق لای « مه لا مستهفا » و کوتبوویان: به لکوو، « نیدریس » بچی بق « به غدا » و دواپیشنیا، پتسکهش به « به عس » بکا. پتیشنیازمکش نهووبوو، راگیانندی « نۆتۆنومی » دواخری. نهه ژورمهکی من بوو، نهوش ژورمهکی « مه لا مستهفا » بوو. دهبنین،

چون هموویان ریزوویوون. هموویانم که بسکر دیوو. دهمزانی، شتی همه.  
من، خرم لی دورده مستهوه!

دوایی، بریاریندا، «ئیدریس» بچی بق «بهغدا» و چاری به «سه‌دام»  
بگویی، بق نهوی، هرچی به کیان له و ناله مووه، بی رزگاردمکری، رزگاریکن.  
چونکه دهیانزانی، گهر نیشه که دواخری، ئیدی کیتشه که، وهک خزی  
دهمینتهوه و دهمی. له کوتاییشدا، سهری خومان، له بهردهمی «سه‌دام» دا  
رادهگرت، تا بزنی بتاشینایه!

به‌لام، من «سیخور» هم هجوو، نهویش «سایبر» بی برای «ئیدریس» بوو.  
گوتم: «سایبر» بری، بزانه، نهوانه بزچی هاتوون؟ دوی ماویه، پی گوتم:  
بق نازانی، هاتوون، تا «ئیدریس»، بق لای «سه‌دام» به‌ریکن، بق نهوی،  
هر به کیان له جتی خزی بمینتهوه؟! نهو شته بیاریوو.  
— شانزگهری بووه!

به‌لی. شانزگهری بوو. به «سایبر» هم گوت: نهه به قسه ناکری، دهموی،  
نامه به بق «مه‌لا مستهفا» بنووسم. پی ده‌لیم: هه‌له‌یه کی گوره ده‌کی، گهر  
«ئیدریس» بنیری بق «بهغدا». له‌به‌رنهوی، به‌که‌م: نهوه خالیکی لاوازی  
گوره پیشاندهدا. دوروم: هیچمان لی دس ناکه‌وی. چونکه، له بنه‌هدا،  
رتککه‌وتننامه‌ی «11/مارس» بق نهو هجوو، «به‌عسی» به‌کان به‌هیزین، تا  
چاریکی بیکه، لیمانیده‌وه.  
— زور راسته.

دانیشتنم و بزم نووسی: دهموی، بیرتبخه‌وه، تۆ پیویستت به بیرکرینه‌وه  
هه‌یه. نهو کاره هه‌له‌یه و نیشانه‌ی لاوازییه ... هند. نامه‌که‌م نووسی و دام  
به «سایبر». نهوانیش، هه‌موو له کۆیونه‌وه‌که‌دا دانیشتبوون. «سایبر»  
به‌کسه‌ر رژی و نامه‌که‌ی دابوو. نازانم، دوایی چی روویدا، به‌لام، دوی  
نهوی، نهوان دهرچوون، من سهردانی «مه‌لا مستهفا» هم کرد. گوتی: چون  
دهمزانی، نهوانه هاتوون، بق نهوی «ئیدریس» بنیرم بق «بهغدا»؟ گوتم:  
ئیدی زانیوووه. لیم پرسی: دواپریارت چییه؟ گوتی: نامه‌که‌ی تۆم خوتنده‌وه،  
هر نهویه تۆ نووسیوته. به‌لام، من به‌ته‌نیابووم و نهوان هموویان، لهو  
بواردها به‌که‌ وون. گوتم: تۆ له کورمه‌که‌ت ناترسی، وا نامه‌ی پیدا دهنیری؟  
ویستم، هه‌ستی باوکی تیدا بجولینم. گوتی: نهوان بریارینداوه، بچی. من  
ناتوانم. بلیم: نابی. تۆ نمونه‌ت نه‌ویست، نهوه نمونه‌به‌کبوو.

– « تورکیا ».

لهو بارهیهوه ناتوانم، شتیگ بق باسکه م. به لام، لهو کاتانه دا، « تورک مکان، به تهوایی، له هه لوئستمان رازیبوون.

– واته: له هه لوئستی « بارزانیی » رازیبوون؟ به لئی.

– « سووریا ».

له راستییدا، له گه ل « سووریا » دا پتوهندییمان هه بوو. پتوهندییمان، له گه ل « سووریا » دا، له نهجامی نهو ناکۆبیهییدا بوو، که له نیوان « به عس هی ژماره یهک له « به غدا » و ژماره دوو له « دیمشق » زیادیکرد. واته: له نیوان « سه ددام » و « حافظ نهسه د » دا بوو. پتوهندییمان له گه ل دروسکردن و تا رۆژی رتکه و تننامه که هی « جه زایر عیش، نهو پتوهندییه هه ر بهردوامبوو. پیش نهوهی، « مه لا مسته فا »، بریاری کشانهوهی تهو او بدا، په لیتبیرۆ، به رهمانهندیی « ئیدریس و مسعوود » بریاریاندا، « صالح یوسفیی و عهلی سنجاریی، و وا بزانه م، « دارا توفیق عیش بنیرن بق « سووریا ». بق نهوهی بزانه م، هه لوئستی « سووریا »، لهو به سه رهاته دا چۆن ده بی. تا چ نه دازه یهک ده توان، یارمه تیمانیدن، تا له سه ر به رهنگاریبوونه وه به ردهوامبین. دواپی، هه موو شته کان تیکچوو.

– من مه به سم له رۆلی « سووریا » به له دووبه ره مکییه که دا.

هیچ جۆره رۆلێکیان نه بوو. زۆر دووبه ————— وون. چونکه لهو کاتانه دا، « سووریی مکان، به دمس گرفتیی گه وهی تایبه تیی خۆپانه وه، ده بیان نالاند.

پ3: خه سه له تی نهو پتوهندییه یی، له سه ره تایی دامه زانندی « پارتیی دا، له نیوان « بارزانیی » و کادیره روونا کبیره مکاندا هه بوو، چۆن بوو؟ بق نمونه: له گه ل « همزه عبده للاً » و « عهلی عبده للاً » دا، پتوهندیییان، لهو رووانه وه چۆن بوو؟

و3: به خوا، له راستییدا، پتوهندییه کی زۆر باشبوو. بق نمونه: « مه لا مسته فا »، بهروایه کی زۆر گه وهی، به « همزه » هه بوو. واته: نامه یی، به سپیتی بق ئیمزاده کرد.

– نه دی نوای نه وهی، له « یه کیتی سوؤفیت هی پیشوو گه رایه وه؟

من لهو بهروایه دام، هه ر که سه تی سه ردانیده کرد، پتوهندیی له گه لدا ده به ست.



به لام، نهو خۆی دانه دهبه زبیه خواروه، له بهر نهوهی، پیاوێکی خێله کێببوو، پێوهندییه کانی، له سهرا ئاستی خێله کێی دامهزاندبوو، له گه لێاندا، شاد دهبوو. به لام، هه میسه له گه له دهستی روونا کبیراندا، ههستی به جۆره له روودامانی دهکرد.

– ئایا، له تیوان « بارزانیی » و نه نامانی په لیتبیرۆدا، له رووی روونا کبیری و ئاستی رامیاریییهوه، جیاوازییهکی زۆر هه بوو؟

داوای لیبوو رنده کهم، نهو پرسیاره، ساکارییهکی زۆری پتوه دیاره، له بهر نهوهی ناشی، لهو رووهوه، شتی دهرباره ی نهو پێوهندییه پێشبینی بکری. بۆ نمونه: « مه لا مستهفا، له رێکخستنی نهو رێکخراو یا نهو لێژنه ی ناوچه دا دانه دهنیشت، قسه یان بۆ یکا، نهوانه ی هه موو، بۆ په لیتبیرۆ به جیه تیشتبوو.

– راسته. به لام له سیمینار مکه ی خۆتاندا گوتهان: « بارزانیی » مرفیکی روونا کبیریوو. چۆن؟

نهو په ی روونا کبیرییه ی، نهو هه بوو، چۆن بوو؟ به کهم: زمانی « فارسیی » به شیوهیهکی زۆر باش دهزانی. هۆنراوه ی « فارسیی » دهخۆتندهوه. هه موو دیالیکته کانی، زمانی « کوردیی » دهزانی. ماوه ی به که کاژیر یا دوو کاژیر، له سهرا به که، به « عهره بیی » ده دا و چاری بۆ نه دهنوقاند. گهر تۆ، گویت له گوتهار مکه ی کۆنگره ی هه شتی بووايه، که هه مووی به « عهره بیی » خۆتندهوه، نهو گاته بۆت دهرده کهوت، چۆن « عهره بیی » به که دهزانی!

– زمانی « روسیی » هه شتی دهزانی.

« روسیی » به که دهزانی، تهانهت، هیندی « روس »، شهرمیان لێ دهکرد. من هاوڕێیه کهم هه بوو. نازانم، لیره دا بۆم باسه کردووی، یانا؟ نیشوکاری « پۆلۆنیا » دهکرد. دههات بۆ لام، گویتی له موزیکی کلاسیک دهگرت. من خۆم، شهیدای موزیکی کلاسیکییم. نهویش دهبوست، تۆماریانگا. دۆستایه تییهکی باش، له تیواناندا دروس بوویوو. له هه مان کاتدا، برادهری « مه لا مستهفا » هه بوو.

له باره ی کهسایه تی « مه لا مستهفا » و تیجینییه کانی خۆی له سهرا، دهگوت: کاکه! من خۆم دایکم « روسیی » هه، دهبی، من به « روسیی » به که زۆر باش، قسه بکه م، هه ر وهک چۆن، « روس » هه کان قسه ی پێ دهگهن، له بهر نهوه ی، له گه له زمانی دایکا فێر ببووم. کاتی « مه لا مستهفا »، به « روسیی » قسه م له گه لدا دهکا، من ته ریه دهبه ماوه!

- ببوره. زمانزانی بن پیتوهندییبه کی زۆری، به رووناکبیرییهوه نییه. به لکوو. زیاتر پیتوهندیی، به « لیهاتوویی، بههره و زیرمکیی میوه همه. هموو زمانئ، بهرانبهر به یهک کهمسه. لهبرئهوهی، ئهوه کهمسهی زمان دمخوئنتئ، پیوسته، به نوای نووسین و وێژهی ئهوه زماندا بگهڕئ و بیخوئنتهوه. « مهلا مستهفا »، ماوهی نوازده سالی ژیانی، له « رووسیا » ههروا بهخۆپاریی، به سهڕ نهبردووه و « رووسیی » خوئندووه. ئیسته دهزانی، مهبسم له چیه؟

- بهلئ. من له « دیلمان »، سهرم له ژووهره تایبهتییهکی خۆی داوه. پهرتووکخانهیهکی زۆر گهڕهم دیوه، تا سهروهوی، به پهرتووکی « نایینی » و « عهرهیی و کوردیی » سیخناخکراوو.

- نهدی « رووسیی »؟  
 « رووسیی هس. هیندئ جار، دهبارهی « فقهی ئیسلام »ی دهمهتهفتم لهگهڵدا دمکرد، زۆر جاریش، له دانیشتنهکانیدا، لهگهڵ زانا نایینییهکاندا ئامادهدهبووم، دهبارهی کیشهی نایین و لۆجیک، دهمهتهفیدمکرد، زانیارییهکی زۆری ههبوو. بهلام، ئهوه وەک من و تۆ نهبوو، دانیشئ و له چوارچێوهی قالبێکی دیاریکراودا، بیری خۆی دارێژئ. لهبرئهوهی، له شونتیکێ و پتکویتیکێ « نایدۆلۆژیایی، فهلسهفیی و گهلتوویری دا، گهوره نهبووو و پهروهرده نهکراوو، یا، له ئهلقهیهکی رووناکبیری دیاریکراودا، پئ نهگهیهندرابوو.

- ئهمانه ههمووی راستن. ئایا، « بارزانیی » دهینوووسی؟ تاقتی نووسینی ههبوو؟ بۆ نمونه: نامهی دهنوووسی؟ گوتهاری دهنوووسی؟ بهلئ. نامهی تایبهتی دهنوووسی. بهلام، گوتهاری نهدهنوووسی.

- به دهمسی خۆی، نامهی دهنوووسی؟ بهلئ. دوو یا سئ جار نیومه، به « رووسیی » نامهنوووسیوه، هیندئ جاریش، به « عهرهیی ». بهلام به زۆری، کارمکانی خۆی، به « ئیدریس و مهسهوود » رادهپهراوند.

- واته: له نوای مرنیی، ههچی له پاش بهجئ نهماوه. ههچ جۆره شتیکێ، بهجئ نههیشتووه. هیندئ جار، باسی ئهوه رووداوانهی بۆ دمکردین، که له کاتی گهشتهکیاندا، له « مهباباد »وه بۆ سهڕ سنوووری

« سۆڤیت » کردبوویان، بەشیکى زۆرىشى، لە پەرتووکهەى « مەسعود » هەبە.  
– خۆتندومەتەوه.

جگە لەوه، وا بزەنم، کاتى لە سەرمتادا گەراپەوه، لەوانەى، سالى « 1959 » بووى، لەو بارەىوه گەفتوگۆیهکى لەگەڵ گۆڤارتىكى « بەغدادىيى » دا کرد، تا ئىستەش، وێنەکەم لە بەرچاوه، وەک ئەو وێنەى لای من، بەشى سەرەوى لەشى دەرچوووىو. ئىدى لەوه زیاتر، هىچى نىکەى لى نازەنم.

پە 14 : نایا « بارزانیى »، براوى بە پارتایەتییى و کارى پامیاریى هەبوو؟  
و 14 : لەو بوارەدا گەفتىکى دووفاقانىى هەبوو. هەمىشە دەمانبىنى، کاتى زویردەبوو، دىگوت: « پارتىيى » کىيە؟ « پارتىيى » چىيە؟ پىووست بە پارت ناکا. بەلام، لە ناخى خۆیدا، هەستى بە پىووستىيى بوونى « پارتىيى » دەکرد. دەیزانى، پارت چەن پىووستە، ئەوشى لە دوو شتەوه بۆ ساغبوویۆوه.

1. لە شۆڤشى سالى « 1945 » هى « بارزان » هوه فىرەبوویو. کەلکى لە پەندەکانى شۆڤشى « بارزان » وەرگرتبوو. کاتى لە شۆڤشى « بارزان » دا، رووناکبىرەکان چوار دەوریان گرتبوو، هەموو پارتە نەینىيە کوردیيەکان لەگەلیدا بوون « رزگارىيى، شۆڤش ... تاد » هەروها، کۆمەلەکان هەموویان لەگەلیدا بوون، یارمەتییى شۆڤشیان دەدا، هەواڵ و دەنگویاس و پلاوکراوهمیان بۆ دەنارد و بە پارەش یارمەتییان دەدا.

2. دەیزانى، پارت بۆ کورد پىووستە. ئەمەش دیسانەوه، لە « سۆڤیت » هوه فىرەبوویو. لە ماوهى دوازدە سالدا تىگەبىشت، هیز و توانای پارت چىيە. بەلام، لە گوتهکانیدا دووفاقیى هەبوو. لە دلى خۆیدا دەیزانى، بى « پارتىيى » هىچ ناکرئ. بەلام، لە نىوان نوێنەرانى « پارتىيى » و خودى « پارتىيى » خۆیدا، جیاوازییدەکرد. لەبەرنەوه، ئەو وەک کەسى و ابوو، شتىکى خۆشبوئ، بەلام، لە بەردەمى خەلکیدا وا پىشانیدا، کە رقى لىيەتى. هەستیدەکرد، « پارتىيى » پىووستە، گەر ئەو هەستى نەکردایە، لە مێژبوو، وازىلیدەهینا و دەهێشت.

– بەلام، وەک لە سالى « 1964 » و لە سەردەمى « عەبدولسەلام عارف » دا بىستەمان، « بارزانیى » لە چاویکەوتنىکدا لەگەڵ رۆژنامەکانى « عىراق »، گوتى: بساوەرم بە پارتایەتییى نىيە، پىووست بە هىچ پارتى ناکا و شامادەم « پارتىيى » ش هەلوەشێنمەوه.

همووی دروڤه. نهو شتانهی دهگوت، به لام، بروای پتی نه بوو.

– واته: راسته، گوتوویه تی؟

به لئی. هرگیز، بروای پتی نیبه و برواشی به پتووستیی پارت هه بوو.

– نهو میان شتیکی دیکه به. باشه، بژی چهن جاری، وازی له « پارتیی هیتنا؟  
همووی به دهسی نانقه سیووه.

– بژی؟

چونکه دهیزانی، گهر وازی پتی، په سهندی ناکهن و « پارتیی مش و مک هه به،  
نامی تی.

– چهن جار، وازی له « پارتیی هیتنا؟

سهی جار.

– ده توانین، بزاین، کهی و کهی بوو؟

نه خیر. نازانم، کهی بوو.

– ته نانهت، سهاله کانیش ت بیر نه ماهه؟

نه خیر. بژی « مهلا مستهفا »، چۆن وازیده هیتنا؟ وازهیتانه کهی نهو، هر به

دهمی بیوو. هرگیز، نامهیه کی نه ده نووسی و به لئی: بژی به پرتز: سکر تیری گشتیی

« پارتی دیموکراتی کوردستان – عیراق، برایم نه حممه »، تکایه وازهیتانه که م

لی قه ببولگهن. پاشان، نیمزایکا. نهو هی هرگیز نه ده کرد، چونکه، بروای به وه

نه بوو، که په کتی هه بی، نهو نامه ی وازهیتانی ناراسته کا. تیگه یشتی، چۆن

چۆنی بووه؟

پ15: به لئی. دوا ی نهو هی، ناکوکی و دووبه رمکی به که په یدابوو، کۆمه له که ی

« برایم نه حممه »، به رهو « نیران » رویشتن. پاشان گهرانه وه، نایا، هر واه به

گۆتره گهرانه وه، یا شتی له نیوان « بارزانیی » و نهواندا هه بوو؟ گهر هه بوو،

گهر منتی چی بوو؟

و15: داوایان له هوکوومه تی « به غدا » کرد، بگه رینه وه. نهوانیش، دهر که یان

بژی کردنه وه و به شتیو میه کی ژۆر ناسایی، پتیان گوتن: وهر نه وه و کاری خۆتان

بکهن.

– مه به سم پیش نهو میه، کاتی بژی نیو ریزمکانی شۆرش گهرانه وه.

به شتیکی ژۆریان، له سه ره کرده کانیان و به سه دان له کادی ریزمکانیان گهرانه وه،

تغیا به شتیکی که میان مانه وه، نهوانیش، پتوهندی بیان به هوکوومه ته وه کرد.

– نه خير. ماموستا وانهبوو. وەك من بيستوومه، له سه‌ره‌تادا، جگه له ماموستا «براييم»، «جه‌لال تاله‌بانيي» و هه‌موو سه‌ر كرده‌كاني بيكه‌شيان كه‌رانه‌وه، بۆيه كه‌رانه‌وه، تا سه‌ره‌له‌نووت، هه‌موو پتكه‌وه له «پارتيي دا كار بكن و راژه‌ي شوڤرش بكن. ئايا «بارزانيي»، هه‌چ كه‌ره‌نتيبه‌كي دابوونتي؟ «مه‌لا مسته‌فا» به هه‌چ شتووه، پتوهنديبه به سه‌ر نه‌و باسه‌وه نه‌بوو. نه‌و له‌و كېشه‌يه‌دا، ده‌سي نه‌بوو. كاتي خۆي، له «لنده‌ن» بووم، له «براييم و جه‌لال» م پرسى، شتى وام لى نه‌بيستن. نه‌و شته‌ي تو باسيده‌كه‌ي، من ناگام لتي نيه‌ه.

– نه‌دى چۆن، له «ئيران» هه‌وه بۆ نيو شوڤرش كه‌رانه‌وه؟  
 كه‌رانه‌وه بۆ «به‌غدا».

– وا بياره، به‌ريزتان ناگاتان له‌و رووداوانه نيه‌ه. له سه‌ره‌تادا، بۆ «به‌غدا» نه‌كه‌رانه‌وه. به‌لگوو، بۆ نيو ريزه‌كاني شوڤرش هاتنه‌وه. پاشان، رايانكرد بۆ «به‌غدا».

نه‌خير. نه‌كه‌رانه‌وه بۆ نيو شوڤرش، به‌لگوو، كه‌رانه‌وه بۆ ناوچه‌يه‌كي دياريكراو و له‌وئ دانيشتن. نه پتوهنديبان، به «مه‌لا مسته‌فا» هه‌وه كرد و نه له‌كه‌ل شوڤرشيشدا، نيوانيان هه‌بوو، هه‌ركيز شتى وا نه‌بووه. كه‌رانه‌وه بۆ شوونتي، له‌زتر چاوديري دابوون. نه‌و شوونش، پيشمه‌رگه‌ي «پارتيي»، به سه‌رۆكايه‌تي «مه‌لا مسته‌فا» لى نه‌بوو.

– به‌لام، «براييم نه‌حمه‌د» ده‌لتى: «سالح يوسفى» و چهن كه‌سيكي ديكه، له لايهن «بارزانيي» هه‌وه هاتن بۆ «ئيران»، گوتيان: جگه له «براييم نه‌حمه‌د»، نه‌وانى ديكه هه‌موويان، بۆيان هه‌يه بگه‌رینه‌وه.

من ناگام له‌وه نيه‌ه. چونكه، كاتي خۆي «براييم»، له‌و باره‌يه‌وه، هه‌چى بۆ باس نه‌كردم.

– باشه. گرنگ نيه‌ه. نه‌دى چۆن، په‌نايان بۆ ده‌ولتي «عيراق» برد؟

نامه‌يه‌كيان بۆ ناردين و گوتيان: ئيمه‌ ده‌مانه‌وئ، بگه‌رینه‌وه و ده‌س به‌كارى خۆمان بگه‌ينه‌وه. له‌و كاته‌دا، حوكومه‌تي «عيراق» ده‌يوست، ريزه‌كاني جوولانه‌وه‌ي نيشتمانيي كورد له‌تله‌تكا. له‌به‌رئه‌وه، حوكومه‌ت پتي وابوو، دوو به‌شى ده‌ژ به‌يك، له نيو جوولانه‌وه‌كه‌دا دروسبووه و ده‌توان، كه‌لكيان لى وه‌رگرن و به‌گژ به‌كياندا بكن.

په 16 : چۆن كەسايەتیی « بارزانی » ، له م رووانه هه لدهسهنگین؟

– « بارزانی » ، ومك سەرۆك هۆز :

16 : « مهلا مستهفا » ، هه رگیز سەرۆكی هۆزی « بارزان » نه بووه . بهلكوو ،  
یهكێ بوو له « بارزانیییهكان . سەرۆك هۆز ، به « خودانی بارزان »  
دهناسرێ . ئهویش ، « شیخ نهحمهه » بوو . دواى ئهوهی ، « عهبدولسهلامی  
بارزانیی » برای ، كۆچیدواییکرد ، شیخایهتیی لهوه وهه رگرت .

« مهلا مستهفا » ، ومك یهكێ ، له پچووكتیرین جووتیارهكانی « بارزان » وابوو ،  
ومك ئهوانیش ، له بهردهمی « شیخ نهحمهه » دا راوهوسا .

– ئهدی دواى ئهوهی ، « شیخ نهحمهه » مرد؟

شیخایهتیی كۆتاییپیهات . چونكه ، دواى خۆی ، كەسی بۆ ئه شوینه دیاری  
نه کرد .

– ئهوه ومك شیخی « بارزان » راسته . بهلام ، ئهدی ومك سەرۆك هۆز؟

ئێسته ، « بارزانیییهكان سەرۆك هۆزیان نییه . هه ر چنده ، شتیکی وا  
دهلێن ، گوايه : « شیخ محمهه خالید » . بهلام ئێسته ، ئه وه هۆزه « بارزانیییه  
توندوتۆزه یهكگرتوهی جارن نهماوه و له نێو خۆیاندا شلبوونهتوه . به سه ر  
چهن بهشیكدا دابهشیوون . بهشی له « بارزانیییهكان ، لهگه له « مهسهوود »  
دان . بهشیکی دیکهیان ، لهگه له « شیخ محمهه خالید » دان . بهشكهی  
دیكەشیان ، له شوینی خۆیان دانیشتوون .

– « بارزانیی » ، ومك سەرۆکی « پارتیی » :

« مهلا مستهفا » مرقۆئی بوو ، له رتی هیزهوه ، یا به دهسی ئانقەس ، بهو شوینه  
نهگهیشبوو . بهلكوو ، به شیوهیهکی سهروشتیی ، بووبوو به سەرۆك . كاتێ  
دهمانهوی ، كارهكانی هه ر سەرۆكێ ، له سەرۆكهكانی جیهان هه لسهنگینن ،  
پێویسته ، به یهك چاو ، سهیری چاكه و خراپهكانیان نهكین . هه لهكانی له  
لایهك و سهركهوتنهكانیشی له لایهکی دیکهوه دانین . كاتێ ، باسی رۆلی  
سەرۆكێ دهكین و رۆلی كهوهیی ، هه ر سەرۆكێ هه لدهسهنگینن ، ئه  
هه لسهنگاندنه ، پێوهندیی به پلهی سهركهوتنی ئه وه سەرۆكهوه ههیه . زۆر له  
سهركردهكانی جیهان ، ئهوانه ی میژوو ناوی تۆمارکردوون ، دواى چهن  
سهركهوتتیکی دیاریكارا و ژێرکهوتوون . واته : له سه رمه ئادا ، سهركهوتوویوون ،  
بهلام ، له كۆتاییدا ژێرکهتوویوون . ومك « ناپلیۆن و جهمال عهبدولناسر » ، له  
كۆتاییدا ، تووشی تهنگانه و نووشوستیی بوون . بهلام ، ناویان له لاپه رهكانی

میژوودا، هر ماوتهوه، هر چنده سرکه وتووش نه بوون. نیمهش، هرگیز ناتوانین، به گویره ی نهو سرکه وتنانه ی « مالا مستهفا »، له شوق شدا به ده سیهینان، رۆلی میژووی نهو هه لسه نگینین. به لام ده توانین، نهو رۆله ی « مالا مستهفا »، به شتیوهیه کی دیکه هه لسه نگینین. نهویش نهو میه: تا چهن، کاری له پهرسه نندن و گه شه ساندنی هوشیاری نه تهومی کردووه و ناسه وارنکی به جیهیتشتووه؟!

– « بارزانیی »، وهک سرکرده ی شوقش:

« مالا مستهفا »، ستراتژیی بوو، له سرکرده زۆر چاکه کان بوو. ههروهها، تاکتیکیش بوو. دهیزانی، چۆن که لک له هه ل وهردهگرئ. رۆژی له رۆژان، سرکرده یهتی جهنگی له جهنگهکانی، له سر زهوی نه کردووه، بی نهوی سه رنه کهوئ.

– « بارزانیی »، وهک سرکرده یه کی گشتی گه لی کوود:

دوو یاره، گومانم له مهش هه یه. بی گومان، دوا ی نهوی مرد، ناتوانین، وهلامی نه م پرسیاره به دهینه وه. پیش چهن رۆژی، کاتی برادرانی « پارتیی » هاتن بۆ لام و داوا یان لئ کردم. گو تار ی به بۆ نه ی یادی کۆچید واییه وه بنووسم، کو تم: براینه! ئیوه به م شتیوه سهیره، بی دادهگرن، هه مو سالی نا ههنگ دمگیرن و یادی کۆچید وایی « مالا مستهفا »، ده که نه وه، شتی وا له هه مو سه رانسه ری جیهاندا نه بووه و نییه. ها؟

– له سه داسه د، راست ده فه رمووی.

به بۆ نه ی کۆچید وایی هه مو سرکرده یه که وه، سالی یه که م یادمه کرتیه وه. کهر تۆزکی دیکه ش برۆن، یادی دوو همیشی بۆ ده که ن. کهر زیاتریش برۆن، نهوا یادی ستیبه میشی بۆ ده که ن. پاشان، دوا ی بیستویینج سال، یادیکی دیکه ی ده که نه وه.

– یا خود یۆبیلی په نجا سالی بۆ ده که ن.

به لئ. شتی لهو بابتهانه، به لام، ئیوه هه مو سالی، خه لکی کۆده که نه وه، دوا یی هه یج نامینی، له سر « مالا مستهفا » باسی که ن، ته نیا، هه ندی قسه ی « بی تام و بی له زهت و بی ناوه رۆک » نه بی.

– مه بهستان دوو یاره مگردنه میه؟

به لئ. هه مو سالی دوو یاره ده بیته وه. بۆیه تکا ده که م، واز لهو به زمه بیتن. به لام، وا ده ده کهوئ، ده یانه وئ، نه فسانه یه کی به ردهوام دروس که ن. به لئ.

« مەلا مستەفا » ۋەك ئەفسانەيەكى ديارىكرائى لىتھاتوۋە. بەلام بەو شىئوھىەش نا. دەتوانىن، بە شىئوھىەكى دىكە بلىتىن: « مەلا مستەفا »، بوو بە پۆشنايىبەك، رووناكئىبەك، تىشكى، پىتى خەبات پىشانى پىشەرھوتكى دىكە دەدا.

– ئايا « بارزانى »، ھوشىيارى نەتەھىى بەرزبوو؟ تا چ ئەندازىەك پەرى سەندبوو؟

بەلى. ھوشىيارى نەتەھىى، زۆر كەشەيسەندبوو. لە راستىدا، من لەگەل ئەو كەسانەدا، يەك ناگرەھ، كە دەلەتن: بىروياوھەرى « مەلا مستەفا »، لە نىو چوارچىوھى بىرى ھۆزى « بارزان » و ھاويەيمانەكانى « بارزان »دا قەتىس مابوو. راستە، ئەو بە شىئوھىەكى تاپبەتى، بايەخى بە ھۆزى « بارزان » دەدا، بەلام، لەگەل ئەوھەشدا، كاتى ئەو بايەخدانە، لەگەل كىشەى نەتەھىى كورددا ناكۆكبووايە، پەتيدەكرەھ. دواى ئەوھى لە سالى « 1958 »دا لە « يەكئىتى سۆقىت » گەرايەھ، بە چارى خۆزى بىنى، دەستەى رووناكبىرى كورد، لە چواردەھورى كۆيونەتەھ. نووسەر و ژۆرنالىستەكان، ھىندى شتى ديارىكرائىان لە سەر دەنووسى، ناوياندهتتا و چاوپىكەوتتيان لەگەل دەرە، بە حسىب، ۋەك سونبولتىكى تىكۆشانى نەتەھى كورد وايە، بەررەسىيارى نەتەھىى گەورەتربوو. بە ھۆزى ئەو بەررەسىيارىبەشەھ، ھوشىيارى نەتەھىى فراوانتر و مەزنتربوو، ئىدى ھوشىيارى نەتەھىشى قولتربوھ.

– ئايا، ھوشىيارى نەتەھىى « بارزانى »، شانبەشانى ھوشىيارى رامىيارى دەرقى؟

نازانم، مەبەس لە ھوشىيارى رامىيارى چىيە؟ مەبەستەكەتم بۆ روونكەرەھ، – مەبەسم لە ھوشىيارى رامىيارى ئەويە: ئايا، « بارزانى » ھەستى بە پىويستىبەكەنى بارى ژيانى رامىيارى كوردستان دەرە؟ ناگاي لە كىشە گرنگەكانى « عىراق » و گرفتى ناوچەكە و جىهان بوو؟

من دەمەوتى، ئەو بلىم: « مەلا مستەفا »، پىوائى بوو، ھەم—وو پۆلىتىكى « خۆرەلاتى نىۋەندى تاقيكرەبزوھ، لەو بارىەشەھ، كەلكى لە ھەنگاۋ و نەزمونەكانى خۆزى ۋەرگرتبوو. لەبەرئەھ، ھىندى ھەلوئىستى ۋەردەگرت، بۆ من و تۆ ھىندى رووناكبىرى دىكەش، وا دەرەكەوت، ھەلوئىستىكى سەپىر و نانەتەھىبە، بەلام، لە راستىدا، ھەمووى لە بارى ئالۆزى پىر لە كرىكۆلى پىالىزمانەى، پۆلىتىكى « خۆرەلاتى نىۋەراست » ھەلەيدەھىنجا.

– واتە: ناكادارى پۆلىتىكى نىو دەولەتانىش بووھ؟



به وردی، هیندی جار، خوی داوای له من دهکرد، ههسوو کاتن، گوئی له رادیو راگرم. زرد به ناسکی، پی دهگوت: خۆ تۆ، هه دانیشتهوی و نیش دهکمی، گه دهنگویاسکی دیاریکرای گرنگ ههبوو، به که لکی من بی، تکایه بۆم تۆمارکه. ههسوو پۆزی « عومەر بۆله مه پسی » یا « عبدولههیمهن »، یه کیکیان دههاتن و نهو شتانهی بۆم دهنووسی، بۆیان دهبرد.

– نایا « بارزانیی، جیاوازی له نیوان نایین و پۆلیتیکدا دهکرد؟ نهخۆ. نهوه باسکی ناسکه. به لام، هه باسیدهکهه. نهو پیاوی بوو، خۆی به خواناس دادهنا. به لام، وا بیریدهکهدهوه، خۆپیشاندان وهک پیاوتکی نایینی، له بهردهمی کۆمهلهکهیهکی خاوهن برهوا و خواناسدا، وهک جلوه بهرگیکی پتویست وایه و دهبن، سهرکردهیهکی موسولمان له بهریکا. به لام، له نیوهوهی خۆیدا، جیاوازی له کیشهی ناییندا نهدهکرد. من هه میسه، به کالتهوه پیم دهگوت: دوا هۆزی له هۆزه کوردکهان موسولمان بووین، هۆزی « بارزان » بوو. جا، هه واشه، جگه له شیخهکانیان، خورههوش و ترادیسپۆنی هۆزی « بارزان »، به تهواوی، له خورههوش و ترادیسپۆنی « دیان مهکان دهچی. کهه زۆر پتویست نهبی، له ژنی زیاتر ناهین. ژنیش، خاوهنی قسهی خۆیهتی، هه چچی بۆی، دهلی و رای خۆی دهدههبری. به راشکاوی دهلی: من نهوه دهوی و نهوه ناوی. بۆ نمونه: کچیکی « مهلا مستهفا » دهویست، شوو به کورمهکی « شیخ سولهیمانی کوری شیخ عبدهولسه لام ». بکا. له بهر نهوهی، نهو کوره له « یه کیتی سۆفیت »، نژایهتی « بارزانیی » کردبوو، یه کتی بوو لهو چوار پینچ کسهی، له ریزی « پارتی کۆمۆنیستی سۆفیت دا کاریانکردبوو، « بارزانیی » رازی نهبوو. کچهکهش، له سهه نهو شووکردهی خۆی سووربوو، دهگوت: کورمهکی « شیخ سولهیمان م دهوی. « مهلا مستهفا »، هه رگیز نهیتوانی، تهگههه تیخا. به لام، له کچهکهی خۆی زویر بوو. تا کۆتایش، قسهی له کهلدا نهکرد، له بهر نهوهی، قسهکهی شکاندهبوو.

– « بارزانیی، چۆن له فهلسهفی « ماركسیزم – لینینیزم » دهروانی؟ « مهلا مستهفا » دانهدهنیشت، باسی نهو جۆره شتانه بکا، وهک نیهه، له نیو خۆماندا باسیدهکههین. دهگوت: ناچار یانکردبووم، تیژی « ماركسیزم » بخوینم. به لام، هه میسه باسی نهوهی بۆ دهکردین، پیتی له سهه نهوه دانهگرت و دهگوت: نهو شتانهی له پهرتووکهکاندا نووسرابوو و دهمانخوتند، له کهل ریا لیزی ژبانی پۆزانهی نهویدا یهک نهبوون، نه دهگونجان و به پیچههانهوه

بوون. «مەلا مستەفا»، بېرى زۆر تىزىبوو. لەو بارەيەو، گەلنى شتى خۆشى، بۆ دەگىراينەو. رۆژتەيان دانىشتىبوون، بە تەنيا ھەر مەن نەبووم، گەلنى كەسى دىكەشى لى بوو، گوتى: لە سالى «1954» بە دواو، ماوھى سنى سال، «فاسۆليا ھى قوتيان بە سەردا دا بەشدەکردىن. لە سەر كاغەزەمكى نووسرابوو، لە «U.S.A.» وە ھىتراو. پرسىمان ئەمە چىيە؟ بۆ لەوئو دەھىتەن؟ گوتيان: ئەو ئەو پارمەتتەيانە، كاتى خۆى «ئەمىرىكا»، بۆى دەناردىن. جا، تەماشاکە، چۆن بىرىدەکردەو!

شتىكى دىكەشى بۆ باسکردىن. گوتى: رۆژتەيان، لە «كۆلخۆز» بووین. ھەر يەكەى، پارچە قوماشتەيان دايىن، شارىكى نەزىك لە تەنەشتەمانەو بوو، گوتيان: بۆن بۆ ئەو، تا ئەندازەتان بگرن و بۆتان بدرون. گوتى: پارچە قوماشم خستە بنىالم و رویشتم بۆ ئەو. لە دوورەو دەبينم، خەلکىكى زۆر رىزبوون و نۆرمیانگرتوو. مەنیش چووم، لە دواى دواو راوہستام. پەش مەن، پتر لە بىست كەس راوہستابوون. گوتى: ماوھى يەك دوو كاژىر راوہستام، رىزمەكە، ھەر لە شوئىنى خۆى بوو، ھىچ پەشكەوتنى نەبوو، كەس نەدەجولا. پاشان، يەكە ھات و گوتى: ئەو رۆكەت تەواو بوو، بەيانى ھەرنەو. پىرەژنى لەو لاو پەيدا بوو، تەماشائى مەنى كرد و لى پەرسىم: تۆ لە «كۆلخۆز» ھوھ نەھاتووى؟ گوتم: بەلى، لەوئو ھاتووم. گوتى: باشە لە «كۆلخۆز»، مەرىشكى لى نىيە؟ مەرىشكەكە ھىلكە ناكا؟ گوتم: مەرىشكىشى لىيە و مەرىشكەكانىش ھىلكە دەكەن. گوتى: كەواتە، بەيانى ھەروە، ھىندى ھىلكە لەكەل خۆت پەنە، يەكسەر، ئەندازەت دەگرىن. گوتى: بەيانى، ھىندى ھىلكەم پەيدا كرد و دىسانەو، چوومەو بۆ ئەو. ھەر لە دوورەو، ژنەكە مەنى بىنى، بانگى كردە ژوورەو، يەكسەر ئەندازەى گرتم، مەنیش ھىلكەكانم دا. پاشان پىي گوتم: ھەفتەيەكى دىكە تەواو دەبى، بەلام، ئەم جارە دەبى، مەرىشكەكە خۆى پەنتى. دواى ھەفتەكە، مەرىشكىكە لەكەل خۆم برد. ئىدى ئەم جارە، ھەك ناسىاويان لىھاتبوو، بە روويەكى خۆشەو پەشوازييان لى كردم و پەشەكى، جەلەكانيان نامادەكردبوو، زوو دايانمى و رايىيانكردم. رىزمەكەشم، ھەر بەو چەشنە، بە قەربالى دەبينى و زۆر بە زەھمەت نەبووايە، لە شوئىنى خۆى نەدەجولا!

– پىوھندى «بارزانى»، لەكەل خەلکىدا چۆن بوو؟

لە ھەموو ژيانى خۆمدا، كەسى دىكەى ھەك «مەلا مستەفا» مە نەدو، بەو شىوھە، پەشوازى لە خەلک بەكا و ھەك بەك، رەزى گەورە و كچەك بەگرتى. ھەر

کەسێ بچووایەتە دانیشتنەکانییەوه، یەکسەر، وەک زەنبەلەک لەبەری  
هەڵدەسا.

– ئایا رووی خوێشبوو؟

لەو کاتانەدا، کە توورەمیان نەدەکرد، یا توورە نەبوو، دەمکرایەوه و زۆر  
پوو خوێشبوو، پاکترین و باشترین کەسبوو.

– حەزی لە قەسەیی خوێشەکرد؟

بەلتی. زۆر حەزی لە نوکتە دەکرد. نوکتەشی دەزانی. توانایەکی سەیری  
هەبوو، هێندێ جار، کاتێ بیویستایە، یا بیزانیایە، دانیشتنەکە خۆن، چەن  
کەسانێکی پاک و ڕێکوپێکی لێیە و لەو کەسانە دانیادەبوو، خەسلەتە  
سەرورەیی و سەرۆکییەکەیی، لە خۆی دادەمەالی و وەک مەزۆفێکی ساکاری  
لێدەهات، لاسایی هێندێ خەلکی دەکردووه و دانیشتنەکەیی گەرم دەکرد. هەر  
ئەو هەش بوو، « بارزانیی یە جەنگاو مەکانی وای لێکریبوو، هۆگریبەن و لە  
پێناوی « مەلا مستەفا «دا نامادەین، قوریانیی بە هەموو شتێ بدەن و لە ژێر  
قەرمانیدا بچەنگن. قەسە « مەلا مستەفا «، هەرگیز پەت نەدەمکرایەوه.

– ئایا پیاویکی توورەبوو؟

نەخێر. خەسلەتی توورەم، هەرگیز پێوه نەدیوه.

– بەلام. بەپیتی ئەو قەسەنەیی من بیستوو، « بارزانیی «، پیاویکی توورەبوو،  
زۆر رەقی لە نازناری مامۆستا بوو. بۆ نمونە، دەلێن: جاری، یەکتی پیتی  
کوێتوو مامۆستا. « بارزانیی «، زۆر توورەبوو و کوێتوویتی: من مامۆستا  
نیم، « عەلی مەردان « مامۆستایە. ئایا ئەو راستە؟  
من یاسی ئەووم کردوو.

– دەزانم. بەلام، بۆ پیتی ناخوێشبوو؟

لەبەر ئەوەی، ووشەیی مامۆستا، ووشەییکی بلۆبوو، زۆر بەکار دێت. تەنانت،  
بە خوێرتیترین مەزۆفیشیان دەگوت، مامۆستا، لەبەر ئەوە، هەقیبوو. من کاتێ،  
یەکتی پیم دەلتی. مامۆستا، کەمێ پیتی قەڵسەم.

– ئایا « بارزانیی «، مەزۆفی « راسگۆ، قەسەلەر و نازا «یی خوێشەمویست؟

بەلتی. زۆر حەزی لە راسگۆیی و نازایی دەکرد. ڕێزی ئەو کەسانەیی دەگرت،  
کە بە راسگۆیی قەسەیان دەکرد.

– ئایا « بارزانیی «، مەزۆفی قەبوڵ دەکرد؟

من خۆم، ئەووم تاقیکردوێتووه، کوێتی لە خەلکی دەگرت.

په 17: نه دی، دهرباره ی « نیدریس بارزانیهی »، ده لټن چی؟ له رووی «که سایه تیهی، ناستی رۆشن بیری، هوشیاری پامیاری، شاره زایی سربازیهی و دیپلوماسیهی» یوه، چۆن ه لیدسه نگیڼ؟ پتوهندی له گه ل باوکیدا، چۆن بوو؟ نیوانیان، له گه ل نه دمانه ی به لیتبیرودا چۆن بوو؟ رۆلی له دهرگه ی « پاراستن دا چی بوو؟ به ریرسیاری له « پارتیهی » و شوړشدا، هر له سهره تاوه تا دواړو ژمهکانی شوړش چۆن بووه؟ \*

17: دهرباره ی « نیدریس و مه سعود »، کاتې، باوکیان به جیهیشتن و دهر به دهر بوو، نه وان هیشتا، مندالیکي شیرمه خورم بوون. کاتې گه راشه وه، دوو خوتندکاری پۆلی چوار و پتنجی ناماده یی بوون. « نیدریس »، سالتیک و چمن مانگې، له « مه سعود » گه وره تره. زیره کییه که یان، ناسایی نه بوو، هر دووکیان، له سر پله ی یه که میی، له پۆله کانی خوتندنگه دا، له نیوان خویاندا پیتسبرکیانده کرد. هه موو خوتندکارمکانی، نه و ناماده ییه ی لپیان دمخوتند، « عهره ب » بوون. هیچیان پروانامه ی، ناماده یی بیان وهر نه گرت و وازیان له خوتندن هینا.

کاتې « مه لا مسته فا»، له کۆتایی سالی « 1959 » دا، به یه کجاری « به غدا بهی به جیهیشتت، نه وانیش له گه ل باوکیان و نه دمانه ی دیکه ی خیزانه که یان، گه رانه وه بۆ « بارزان ». هر دووکیان، خه تیان خوځش بوو، له رووی لیکدانه وه و نووسین و دارپشتنه وه، به زمانه ی « عهره یی »، باشیان دهنووسی. له کاتیکدا، زور له « عهره ب » مکان خویان، زمانه ی دایکیان باش نازان، نه وان، نه و دوو شته یان، باش دهرانی. من خه تی هه ردووکیانم به دل بوو، سهیر نه و بوو، له « ئیران » دسوخه تیان له یه کدی ده چوو، به مه رجی، یه کتی به وردیهی سه رنجی لټی نه دانایه، زور به گران بوی جیا دمکرانه وه. چن نمونه یه کی زورم، له نامه کانیان لایه، گه واهیهی نه وده دهن. کاتې، چوومه نیو ریزمهکانی شـــــــوړشوه، یه که م جار، هر دووکیانم له ژوریکدا بیڼی، له و

\* تمه پرسپارانه، به نامه ناراسته ی ماموستا « جهرجیس » کراوه و هر به نامه ش، وه لاهه که ی وهرگیراوه توه. بویه، وهک پرسپاره کانی دیکه ی پتسور، مه ودای دمه ته قیمان له سریان نه بوو. تا له هیندې هوار ی دیکه دا، پرسپاری زیاتری لټن بکه یڼ و هیندې شتی دیکش روونکه ی نه وه. له راستیبدا، هه مان پرسپارم، دهرباره ی « مه سعود بارزانیهی »، به جیا لټن کرد بوو، به لام، ماموستا وه لاهه کانی، هه مرو پتکه وه گرتد ابرون. بویه، منیش وهک خزی، چۆن وه لاهه میداونه توه، هر به و چه شنه ش به لارویانده که موه.

« عهریبی یه راستی، قسه یانپیده کرد و مهبسته کانیان، به باشیی پتی دهردهبری، سه رسامبوویووم. به شیوهیه کی بهره دوامیش، ئو شتتم تیدا به دیده کردن. باوکیان، زقر خورشده ویست، به جۆزی، تیروانینیان بۆ پله و یایه ی باوکیان، له راهی پرستن تپه ریکردبوو.

« مهلا مستهفا »، له سالی « 1965 » هه نا، پتشتتر بۆ یاریده دانی خۆی، بانگی نه کردن. هر دووکیان، باره گای تایه تیی خۆیان هه بوو، له و کاته دا، هیچیان « پارتیی » نه بوون. له دانیشتنه خۆشه تایه تیبیه کانیاندا، زقر له یادگارمکانی سه رده می لاوتتی خۆیان، بۆ باسه ده کردم. « نیدریس »، یه کسه ر پووی له کاری سه ربازی و دیپلۆماسیی کرد. له کاتی کدا « مه سعوود »، هه موو خه می خۆی، له چوارچیه ی دامه زاندنی بیرۆیه کی ئاسایش و دهرزه گیه کی هه والگوزاری بۆ شۆرش و سه ره رشتیکردنیدا کۆده مکرده وه. ئو دهرزه گیه ی، دواتر له نیو خه لکید، به « پاراستن » ناسرا. سنووری ئو دهرزه گیه، به هۆی ئو نه ندامانه ی « پارتیی یه وه فروانیو، که ناماده بوون، قوربانیبیدن و ژبانی خۆیان، بخه نه مه ترسیبیه وه. وای لیه ات، له هه موو کات و ساتیکدا، نوای جموجۆله کانی سوپا بکه ی، هه ره وک « مه سعوود » ده یگوت: ناگای له نیازه نه ینتیبیه کانی ده سه لاتدارانیش بۆ. به لام، ئو جووته برابه، پتکه وه کاریانده مکرد و پتسه کی، هاوکاریانده مکرد و به ته واییش ناگیان له کاری یه کدی بوو. پۆژی له پۆزان، هه رگیز ناکوکیبیه ک، له نیوانیاندا په یدا نه بوو. به بروای خۆم، وام بۆ دهرمه کوه ت، هه ر کات هه ر دووکیان، به شداریبیان له کۆبوونه وه یه کی « پارتیی »، یا له به رتوه بریندا بگردایه، هیندی کات، گه ره که بیان شته کانی ناراسته ده مکرد و به رتوه یده برد. له سه له کانی دواییدا، که له کۆتایی سالی « 1970 » هه وه ده سپیتکرد، کات « مهلا مستهفا »، به ره به ره، له کاروباره لاوه کی و که م نرخه کاندا، پاشه کشه یده مکرد و ته نیا، له کاره گرنه کاندا، هه لیده دایه و خۆی بریاریده دا، بۆم دهرمه کوه ت، هه ر دووکیان ده سه لات ی باوکیان به کاری پتن و پیاده مه ده کن. ئه وانیش، هه موو پۆژی له گه لیدا کۆده بوونه وه، تا ئیشه کانی پۆزانه ی، پیش چاوبخن و راوژی پتی بکن.

به لام، به داخ و په ژاره وه باسیده که م، نه زمونیان نه بوو. چونکه جیاوازیبیان، له نیوان که سایه تیبیه کاندا بۆ نه مکره. ئو که م نه زمونیبیه، له سه له کانی « 1970 — 1975 » هه، گیرۆده ی داوی کۆمه لکی دیاریکرای، نیو کۆمیته ی

ناوهندی کردن، به تایبتهی، دای نهوی هر دوکیان، تییدا بوون به نهدام. نهوش وای کرد، جوره دیکتاتورییته، له به پوهرنی کارویارمکانی پارت و شورشدا په پدای. ژماریه له نهدامه دلسوزمکان دوور خرانوه. هیندیکی دیکهش، تووشی شهلهلی بیرکرینهوه و کارکردن بوون. دای تیکشکاندنهکمی سالی « 1975 »، ههستیان به ههلهکانی خزیان کرد، کاتی، له دهر به دهریدا ههولیاندا، دمس به کۆکردنهوی پارچه پارچهی پارته لیکه له ماشاوهکیان بکن. نهوهوو، له کۆنگرهی نۆدا، به ههول و کۆششی « نیدریس » توانیان، له دمس پاشماوهی شو کۆمهله رزگاریانبی. نهوش، چیرۆکیکی ناشکرای خزی هیه. لیرهدا دهبی، من دان بهودا بنیم، گهر ههول و توانای تایبتهی و نارهووی گهرموکوپی نهوان نهبووایه، بۆ نهوی، شو ناگره، « ههلا مستهفا » دایگیرساندبوو، نهکوژتتهوه، « پارتی دیموکراتی کوردستان »، بوونی خزی له دهسدابوو.

« نیدریس »، له تاقیکردنهوه تال و له بی هیوابوونه زۆرمکانی خزیهوه، فیری نهوهوو، پروا بهو که سانه نهکا، که جیی پروا نهبوون. بهلام، به پروای من، شو پهندانهی درهنگ چنگکوت. هر چهنده، شو دوو برابیه، له بسوزاندنهوی « پارتی ههلا سهرکهوتن، بهرو شو لایهنه تازهیه ناراستهپانکرد، که کۆدهتای نیسلاهی له « نیران » گرتبوویه بهر و که لکیان لهو ناکۆکییه خوتنایانهی، نیوان پۆتمی نووی و پۆتمی « عیراق » وهرگرت.

« نیدریس و ههسعوو م، لهودا به دلجوو، دهیانتوانی، بهو دوو زمانهی دهیانزانی، بیروباوهرمکانی خزیان، بۆ ژۆرنالیست و دیپلوماسیییهکان، به شتیهیهکی زۆر باش و روون باسکهن. نهوانیش، رهزامهندی خزیان، له شتوازی دهربرینیان نهدهشاردهوه.

تا نهاندازهیهکی زۆر دهتوانین، شو دوو برابیه، له ریزی کهسایهتییه سۆزدارمکاندا پۆلینکهن. نهوان، خاوهنی شو نارامیی و هیمنییه گرنکه نهبوون و نین، که بۆ ههموو رامیاری پتویسته. نهوش، وای لی کرهون، به پهله بریاریدن، بریاری تهوو و باش و راست نهدهن. زۆر جار، شو بهریهسته سۆزداره کتوپرییانه، به شتیهیهکی خراب، کاری له بریارمکانیان دهکرد و نامانجیان نهدهپیکا. شو سهرکردایهتییهی، بۆ « پارتی ههلا سروسبوو، مینتالیتیتهکیان، هر وهک خزی مایهوه و دژی بیروراکانیان رانهوهستان، یا، بیرورایهکیان دهر نهدهبری، لهگهڵ بیرورای نهواندا ناوهزووی. نههش، به

بروای خۆم و به پتی ئهو تاقیکردنه وانهی، به تایبتهیی له گهڵ « ئیدریس ها  
 ههمن، کاریکی وای کرد، ههزبان نه دهکرد، گوێیان له بیروراهیکی جیاوازی،  
 یا تهنا ته، بایه خ به ئاموژگارییهک یا پیتش نیازی بدهن. ————— نموونه:  
 « ئیدریس »، گومانێ له دلسۆزی و نیازیاکیی من نه بوو. ههه چهنده، من له  
 « پارتیی » و چالاکیی رامیاریه شهوه بووربووم، که چیی، زۆر جار، به  
 شیوهیهکی راسته وخۆ، ئهو کاروبارانهی، پتوهندیی به خۆیانوه هه بوو، به  
 منی دهسپارد. به لام، له گهڵ ئهوهشدا و له هه مان کاتدا، به رانه بهر ئهو  
 بروایهش، زۆر به ئاگادارییه شهوه کارمه دهکرد و هیندی جار، تا پلهی  
 تهنگپته له چن ده پۆیی، گه نه لیم، دهگه یه دوور که وتنه وهش. تا دوا ساتیش،  
 تهنا به سێ کاژیر، پیتش ئه وهی کۆچید وایهش بکا، پتوهندییهکی باش و  
 بروایهکی به رانه بهری له نیتواناندا هه مابوو. کاتی مردیش، داخم بۆ خوارد  
 و نازارم پتی گه یشت. ئه ورۆش، گوئی بۆ هه و له کانی کوردستان راده پتیرم و  
 ده بینم، چی روو ده دا، له بهر خۆمه وه، پرسیار له خۆم ده که م و ده لیم: کتی  
 ده زانی؟ گه نه ئیسته، « ئیدریس » زیندو بوو یه، بارو دۆخه که چۆن ده بوو؟ ئایا  
 جیاوازه ده بوو؟ یا خراپ تر ده بوو؟ رۆژی نه مبینن، له سه ره بیروراهیکی  
 دیاریکراو و له جوار چی وهی، پلانیکێ درێژخایه نی، کاری نیشتمانی دا  
 ئۆقره بگرن. له وانیه، به شی زۆری ئه وهش، هۆکه ی بۆ بارو دۆخی نا ئارامیی  
 بگه رپته وه و به گۆرانکارییه خیرا کانی، بواری رامیاری « خۆره لاتی  
 نه وند » لیکبدرته وه. هاویه مانی، پا په رین، پتوهندی، دۆژمانیه تی، هه موو  
 نه مانه، به زوویی ده گۆرین. ههه چهنده، له مملانی رامیارییه کاند، خیرایی  
 ئهو گۆرانکارییه مانی، نامانجیکێ نه ته وهیی و بزگارییه خوازانه له نامیز  
 ده گرن، ناتوانن، به سه رچاوه یهکی به هیزی رامیاری تیکۆشه ر، له پیتناوی  
 کیشه یه کدا دایان بنین. ئه وانیش، وهک سه ره کردم کانی دیکه ی کورد، هیندی  
 جار، له بیرمان ده چۆه، که به قۆناغی تیکۆشاندا تپه ره دهن، ئهو قۆناغه، به  
 سه ریاندا ده سه پیتن، مانۆره رامیارییه کان، له سنووریکێ دیاریکراو دا  
 را گرن. ئهو سنوورمهش، ئه وهیه: قوربانیی به بیرو باوه ر و نامانجه  
 نه ته وه ییه کان نه دن، یا له کاتی کارکردنیاندا، پشگۆتی نه خهن.  
 « مه سه وود »، زۆری ده خۆتند وه. نازانم، گه نه ئیسته، کاتی ئه وهی هه پتی،  
 بخۆتیت وه. به لام، « ئیدریس » ئه وهی گرن گ نه بوو یه و سه رنجی بۆ  
 خۆتندن وهی را نه کیشه یه، نه مه ده خۆتند وه. ئه وهی به لای منه وه سه هیره،

خهونهكهي « مسمعود ». نو خهونهي، به سنگيكي فراوانهوه، باوهشي بز هموو نهذاماني سهركردايهتي كردوتهوه، نهوانهي بروايان دقراند و له سالي « 1975 »، وازيان له « پارتیی » هیتنا و ناپاكيبيان لئ كرد. كاتئ، له سالي « 1991 » دا و دواي نو ميژووش، كه رانهوه بق كوردستان، لهوانهش « كه خزی زقر باشی دزمانئ »، نهوهی به ناشكرا، له گوتارمکانیدا، جنیوی به باوكی هدا و رژژنامهكاني « بهغدا»، بلأوياندمكردهوه. هر وهك گوتيشم: یاد و بیرهوهري باوكی، لای « مسمعود » پيرژه!

« ئيدريس »، زوو ههلهمجوو. له وهلهچونه ختيراييهشيدا، دهسپيشكهريي دمكرد و خهلكی بيكهي، به پهلهپهلكر و لهخۆبايييو دادهنا. رژژئ نمبيني، پهشيمانبيتهوه، يا داواي لتيووردن بگا، يا دان به كهموكورتييهكاني خۆيدا بنئ. نهوش، كهموكورتييهكي نهويوو. بهلام، زقر جار، دواي نهوهی، چاوهروانيدمكرد و بيري لئ دمكردوه، له شوونی خۆيدا بپياريدهدا. له رژژمكاني دمه بهدرييدا، هيندئ جار، داواي شتيكي له من دمكرد، لهگه له پلهويايي من و كارمهي خۆيدا نه دمگونجا، له بهر نهوه، وهلامتيكي توند و پر به پيستتي خزی، له منهوه دهبيست و به داخ له دلبي وازيدينا و داواي لتيووردنيسي نه دمكرد. له بهر نهوهی، خهلكاني بيكه، هر له كه ورمترين نهذامي په ليتبیرۆه تا به پچووكترين نۆكهري مالهكي خۆيان كۆتاييپيدينئ، فيري ووشی « بهلئ میان كردهوو، هرگيز، دژی بيروراكاني را نه دههستان، قسهيان له قسهيدا نه دمكرد و ناكوکييهكيان له گه ليدا نه بوو. له گه له هموو نه مانهشدا، بروايهكي تهواويي پيم هه بوو. چونكه، هرگيز گۆرانی له مندا بهدی نه كردهوو. هيندئ جار، ناكۆكييمان له نيواندا په يدا دهبوو، له كاتانهشدا، چ به دهمبي و چ به نووسين، له كاروباره وردمکاندا، راوژي پئ دمكردم، لهو كارانهی، پتهونديی به « پارتیی »، يا پۆلتيتيكي گشتيی، يا كاروباری تايبهتيی كسايهتيی خۆيانهوه هميه، لهو بارانهوه، كۆمهلي شتي زقرم لايه و راستيی نو قسانه م دهسه لينتین.

بهلام، « مسمعود » هميشه، پتهونديی له گه له مندا، له سه ر بنچينهی، رژژ دامه زابوو. پتهوندييهكي ساكاربوو، تهانته بق جارتيكيش، نه به قسه و نه به نووسين نهيدواندوم، تا، به ناوی مامۆستاره بانگی نه كردهيم. لهو هموو كۆيوونهوه زقرانهی، له گه ليدا كردوومن، له راستگۆيي و كۆترايهليی زياترم، لئ نهديووه. زقر به داخهوم بۆی، كه نهورق، كاروباری بهو راديهه گهيشتوه.



چونکه، نهوانی چواردهوریانداهه، نه به راستیی لهگهلی دهوتین و نه بیایوی نهوشن، نامۆزگاریی باشهیی بکهن. « مەسعوود یش، ومک هەموو سەرکردهی پارتەکانی نیسته، له زۆنگاوی « کوردستانی گهوره »دا نقومبووه. هەر خواش بۆ خۆی دهزانی، کۆتایییان به چی دی!

پ18 : چۆن که سایهتیی ئهم به ریزانه ههلهدهسهنگین؟  
- « برایم نهحمه »

و18 : له راستییدا، تۆ پرسیارای دۆستیکی نازیم لێ دهکهی. کاتێ، دهبراهێ « برایم » دهوتیم، ههیشه ههولدهدم، پۆلیتیک له بیر خۆم بهرمهوه. کاتێ، قسهی له سەر دهکهم، پتر له رووی « دۆستایهتیی، توانا و بههره یهوه قسهدهکهم. بێ گومان، « برایم »، مرقۆشیکێ زیرهکی زیرهکییهکهی له سهرو ناساییهوهیه و له ئهندازه بهدهره. سقۆزکی بێ وێنهی ههیه، مرقۆشیکێ سقۆزداره. هەر چهنده ئهوشتانه، من به چاکهیی کهسایهتییهکی دیاریکراوی دادهنیم، بهلام، له ههمان کاتدا، به یهکتی له خهسلته نیگیتیفهکانی، پیاوئیکێ رامیار دادهنری.

- نهی له باری سایکۆلۆژییهوه؟

مرقۆشیکێ ناساییه. هیچ جۆره خهوشیکێ سایکۆلۆژی تیدا نییه. بهلام، هیندی جار، له بریار دانا پهلههکا.

- له رووی تهماعی هیز و دهسهلاتهوه چۆنی دهبین؟

ههروهها ئهوش، لهگهڵ ههموو ئهوه کهسانهیی، له ژبانی خۆمدا بیومن، جیاوازییهکی ئهوتۆیان نهبووه و نییه. ئهوش، چاوی له دهسهلات دهبرێ. واته: چاوی له سهروکایهتیی بریوو.

- دهتوانین، ئهوه به یهکتی، له ناکۆکییهکانی نیوان « بارزانیی » و « برایم نهحمه » دانین؟

رۆژتیکیان له « تاران » بووین. دهبراهێ « مهلا مستهفا » گوئی: ئیمه کاتێ له « بهغدا » بووین، لهو باومهردابووین، « مهلا مستهفا » به فرمانی هیزتیکێ بیانیی ههلهدهسوڕی. واته: هیزتیکێ رۆزاوایی دهجولیتینی. من خۆم، کاتسێ « مهلا مستهفا »، رێککهوتنهنامهی « 11/مارس »ی قهبوولکرد، ههس چهنده، « شا » زۆری لێ کرد، پهسهندی نهکا، یهکسهر لهوه دلنیا بووم، من ههلهبووم و « مهلا مستهفا »ش مرقۆشیکێ نیشتمانپهروه.

— نەللا!

ئەو قەسەھى پىي گۈتم، تا ئىستەش لە بىرمە.  
— ئايا، لە نژايەتلىكردنى « بارزانىي » بەشىمان نەبوو؟

نەخىزىر. نازانم.

— « جەلال تالەبەنىي »

كاتى، دەربارەي « جەلال » دەدۈيتم، من ھەرگىز ناتوانم، خۇم لادىم، لەو پىئومندىيە باشى، لەگەل « جەلال » دا پاراستوومە. لەبەرنەو، داوات لى دەكم، لەو بارەھو بەمبۈورى. لە ماوھى ئەم دە سالەي دوايىدا، تا ئىستە، گەر جموجۇلەكانى لە كوردستاندا ھەلسەنگىتم، لەو بېروايەدام و پىئويستە، بلىتم: گلەبىيەكى زۇرم لىي ھەيە، لەو بارەي ئەوپۇ كوردستانى پى گەپشتووه. ھەر چەندە، لە ســـــــنۈورى زانىارىي خۇمدا، « جەلال » بە پىچەوانەي « مەسعود » و كەسانى بىگەو، بە تەواويى، بە ئارەزووي تاكەكەسىي خۇي ناجولتەو. چونكە، بەگۈترەي ئەوھى من دەيزانم، ئەو بە بىررواي خەلكى بىگەو بەسراووتەو. واتە: لە نىۆ ئەلفەي تەسكى رىكخراومكەي خۇيدا، بېيار دەدا. مل بۇ ئەو بىرروا و بېيارانە دادەنەوتنى، كە لە لايەن رىكخراومكەيەو دەردمچى، بە شىوھى كۆمەل كاردەكا و ھەلەسورپى. من لەو بېروايەدام، بەو شىئوھىيەي.

— ئەدى « مەسعود بارزانىي » ؟

ئەدى پىم نەگۈتى، بە پىچەوانەي « جەلال سوھىە. من لە لاپەن خۇمەو، سەرەراي ھەموو ئەو شتانەش، پىئومندىي دەستايەتتىمان لە نىواندا ھەيە و ھەرگىز ناتوانم، لە بىرىكەم، ئەوھش بېيارى منە لە سەرى.

— ئايا « جەلال تالەبەنىي »، كادىرتكى زىرەك و نووسەرتكى باشە؟

دەنووسى. بەلام، بە گران دەنووسى، خۇشى دان بەودا دەنتى. بەلام، لە وتوۈزمەكانىدا قەسەزانە. دەزانى، چۆن دانىشتن و دىالۆگ، بە شىئوھەي رىكۈپىك بەرتوھەرى. زىرەكىشە.

— ئەدى لە رووي چالاكىيەو چۆنە؟

بۇ ئەوھى، سەرنجى خەلك بە لاي خۇيدا راکىشتى، شىوازىكى تايبەتىي خۇي ھەيە. پىشمەرگە خۇشبان دەوئى. رووداوتكى دىارىكرام لە بىرە. دەلئىن: جار تىكبان، لەگەل كۆمەل پىشمەرگەدا، پىكەو بە كوردستاندا دەگەرتن و كەشتەمەن. پىشمەرگە دەبىنى، پىلاومەكانى كونكونبوو و دراو، سەرى

په نجه کانی به دهر مه دهبی و نزیکی به پیتی به تی دهر وا. په کسر پیلو مکانی  
خوی دادمکنتی و ده لتی: دهبی، نیم پیلوانه ی من له پیکه ی.

له کاتی چاوپیکه و تنه کانی، له گه ل هیندی ژورنالیستدا، دوو جار، من ناماده  
بووم. دهر باره ی ناکو کبیبه کانی له گه ل « مه لا مسته فا دا، پرسیاریان لی  
دمکرد. به لام، « جه لال » خوی به دوور دمگرت و ناوی « مه لا مسته فا سی، به  
خراپ نه ده میتنا. جا نازانم، له بهر خاتری من بوو، یا هر شهو بهیر و  
بژوونی بوو. له و پروایه دام، به زوری بروای خوی بی. له ساله کانی  
هشتادا، واته: له « 1985 — 1987 »، له و دوور بهر هدا بوو، هینده ی بیرمه،  
پتی گوتم: دهر باره ی « مه لا مسته فا »، پرسیارم لی ناکه ی! وا بزاتم،  
دهویست، ناکو کبی نیوانمان له و رووه به ژنتی، منیش پیم گوت:  
به پیچه وانوه، « مه لا مسته فا » مرؤفتکی نیشتمان به روهر بوو، سرکردایه تی  
شؤرشیکي کرد و رؤفتکی میژووی دیاریکراوی خوی همیه.

— باشه، « برایم نه حمده » و « جه لال تاله باننی »، له و ماوه یه نیوان  
ساله کانی « 1966 — 1970 » په شیمان نین؟ باسی شه و شتانه تان نه کردوه؟  
به خوا نازانم، په شیمان بن یا نا، باس نه کراوه.

— « عومر مسته فا — عومر ده بابه »

« عومر »، مرؤفتکی باشبوو. زیرمکیبه کهی، له زیرمکی مرؤفتکی ناسایی  
تیبه ری نه دمکرد. توانایه کی گهره ی نه بوو. به لام، بی گومان مرؤفتکی خوش  
و تیکو شه ربوو. کاتی له سالی « 1960 » دا، له گه ل « ته حسین می میری  
« به زیدی به کاندایه گیرا، وا پیوستبوو، من بچم و له گرتووخانه ی فلان،  
چاوم پتی بگه یی. چووم بؤ شه ی و بینیم. داوای لی کردم، نؤتومؤزیله کهی  
بهرم و له مالی « مه لا مسته فا » داینیم. تا نیسته ش له یادمه، نؤتومؤزیلیکی  
فولکسواگزن بوو. من و « جه لال » پیکه وه رؤشتین، تا شه کاره جیبه چی  
کهن. « جه لال » نهیده زانی، نؤتومؤزیل لیخوری، من لیخوری. به لام  
نهمه زانی، چون بؤ دواوه بگه رتمه وه. « جه لال میش پیم پیدمکنتی. پاشان،  
هر چی چؤنی بوو، نؤتومؤزیله که مان گه یاند. کاتی سالی « 1968 » میش، له  
گرتووخانه رزگار مبوو، « عومر » هات بؤ لام و سریدام. مرؤفتکی به  
نهمه کبوو. تهنانت، دهمانچه یه کی له ماله وه بؤ به جیبه ی شتم، گوتی: دهر سم،  
یه کی بیته سهرت.

پ 19 : کەمی پێوەندی، ی له نێوان « نێران » و شۆرشێ کوردستاندا دروسبوو؟  
و 19 : ئەو، له پەرتووکی « ئەلحەرب ئەلکوردیە و ئینشفاق 1964 »دا هەیه و  
به درێژی باسکراوه. تکایه لهوئێ بیخۆتەر هوه.

– له نێوان شۆرش و دەولەتی « تورکیا »دا؟

پێوەندی نەبوو. بەلام، لیکتێگەشتن و بێدەنگی هەبوو. بێ گومان،  
هێزەکانی پێشمەرگە، به سەرکردایەتی « مەلا مستەفا »، دەسیان به سەر  
هەموو ناوچهکانی سنووردا کەرتبوو. به درێژی « 450 » کیلۆمەتر، ئەو  
سنوورانە، له ژێر کۆنترۆلی پێشمەرگەدا بوو. هەر له سەرەتای شۆرشەوه،  
هەموو دەزگە پۆلیسیییەکانی دەولەتی « عێراق » پاککرا بوونەوه. بەلام، وهک  
دەلێن: پێوەندییەکی سەرزارهکی هەبوو. وا دەردەمکەوت، نێردراوی چوو،  
یا هاتبوو، چاوی به « مەلا مستەفا » کەوتبوو. « مەلا مستەفا »ش به تەواوی،  
دەنیایکردبوون، هیچ پێوەندییەکی لهگەڵ کوردهکانی « تورکیا »دا نییه و لهو  
ڕووهوه، تیمان گەیاندبوون، که سنوورمان داخستوه. لهو کاتەشدا، شتیکی  
گران نەبوو، ئەو بریاره جێبهجێکەین، چونکه بزوتنەوهی کوردایهتی، له نێو  
« تورکیا »دا، زۆر لاوازبوو. لهبەرئەوه، لهو بارهیهوه گرفتمان نەبوو.

– پێوەندی شۆرش لهگەڵ « سووریا »دا، کەمی دەسیکێکرد؟

به برۆای من، « جەلال » له سالی « 1971 »دا دروسیکرد.

پ 20 : کێ له پێشدا، پێوەندی لهگەڵ « نێران »دا دامەزراند، « بارزانی » یا  
کۆمهلهکەمی « برايم نهحمەد »؟

و 20 : به خوا، وهلامی ئەو پرسیاره، له پەرتووکی « ئەلحەرب ئەلکوردیە »دا  
هەیه و به درێژی نووسراوه.

– سروشتی پێوەندییەکی نێوان « نێران » و سەرکردایەتی شۆرش، چۆن  
بوو؟

پێوەندییەکه گۆرا و پێشکەوت. له سەرەتادا، کاتێ پێوەندی دروسبوو، تەنیا  
خۆی، له هیندێ شتی دیاریکراوا دەبینی، وهک ئەوهی، بریندارمکانیان بۆ  
تیماردەکردین، نهخۆشهکانیان بۆ چارهسەردەکردین، ئالوگۆزی بازرگانیمان  
له نێواندا هەبوو، هیندێ یارمەتی پزشکیشمان پێ دەگەشت. بەلام،  
یارمەتی سەرپازیبیان نەدەداین. پاشان، پێوەندییەکه پێشکەوت، پارمان  
لهتۆه بۆ دەهات. به سەدان هەزار، به میلیۆن تۆمانمان پێ دەگەشت،

تەنانت، لە کوردستاندا تومەنی « ئێرانی سەن، لە کاروباری کپین و فرۆشتندا بەکار دێنا. چونکە لە یادە، ئەو دە هەزار دینارە ی «مەلا مستەفا» لە سالی « 1969 »دا دايمی. بۆ ئسەوهی چاپخانەى پى بکرم، بە پارەى « ئێرانی » بوو. ئەو پیتوهندییە بە رادەبە گەشت، تا لە دواڕۆژمکانى شۆڤشدا و پیتش ڕیککەوتنەکەى « جەزایر »، پیتسەرگە شەریان نەدمکرد، ورمیان روخابوو، بارووبۆخەکە زۆر ئالۆزبوو، بە تايبەتیی، لە « زۆزک و هەندرتین »، کارمان خراپبوو. من ئاگادارم، بە شەو لۆزى و تۆبە قورسەکانى سوپای « ئێرانی » دەهاتن و سوپای « عێراق میان بەر تۆپ دەدا. تەنانت، ئەفسەرە « ئێرانی » بەکان، جلی کوردییان لەبەردەمکرد و نەشیان دەزانی، چۆن رانکوچۆغەکەیان لەبەرکەن و پستینەکەیان ببەستن. جارێ، سەرھەنگی بۆ ئەو مەبەسە هات بۆ لای من.

– نایا پیتوهندییەکە لەگەڵ « ئێران »دا، وەک پیتوهندی کۆیلە و خاوەن کۆیلە وابوو؟

نەخێر. هەرگیز پیتوهندی لەو بابەتە، لە نیوان « ئێران » و شۆڤشدا نەبوو. بەلگەشم بۆ ئەو، هەر دوو ڕیککەوتننامەکەى « 29/یۆن » و « 11/مارس »، هەر دووکیان، دژی ویست و ئارەزووی « شا » بوون.

– ئەدى دواى ئەوهى، لە « 11/مارسى/1974 »دا، جەنگ لە کوردستاندا دەسپێکێکەوه، پیتوهندییەکە چۆن بوو؟

کاتى جەنگ دەسپێکێکەوه، لە سەرھتادا، وەک هەمان پیتوهندی کۆن وابوو. وا دەردەمکەوت، دەسەلاتدارانى دەولەتى « ئێران »، لەو باوەرەدا بوون، گوایە: « مەلا مستەفا »، تەمبەخوارووبووو و دوو جار پەندى لە گەفتوگۆ وەرگرتوو، جارێ لە گەفتوگۆکەى « یۆن » و جارەکەى دیکەش، لەوهى « مارس ». لەبەر ئەو، پیتوهندییەکە لەو پیتش چۆن بوو، وەک خۆى لێھاتەو.

« ئێرانی » بەکان، جگە لە شۆڤشى کورد، هیچ ڕێبەکى دیکەیان لە بەردەمدا نەبوو. چۆنکە، لە بەرژوهندییە رابوونى « ئێران » و ناوچەى « خۆرھەلاتى نیتومند »دا بوو، « عێراق »، هەرwa بە سەرقالیى بمانیتەو. ئەو دەولەتانەش، داواکاریى خۆیان هەبوو، ئەو داواکاریییانەش، بە ڕیککەوتننامەى « جەزایر » کۆتایبەت.

– نایا، « شا » « ئێران »، بە ڕیککەوتننامەى « جەزایر » ویستى، تۆلە لە « بارزانی » بکاتەو؟

نهختر، نهختر. تو هر به شتويهكي ساكار، بپر لهو باسه بگروهه. من پارهم ههيه و كاري پارهمگورينهوه دهكم. توش پياوئكي كاردهكهي. من سهرايمت دهدهمئ، تا كاري پتوه بگهي. بهرژهونديي هر دو لاشمان نهويه، من قازانجبكهم و توش قازانجبكهي. جاري يهكهم، پارهمان دايتئ، بهلام، تو زيات لئكرد. جاري دووميش، پارهمان دايتئ، بهلام، ههمديسان توشو زيان بووتوه. جاري ديگهش، پارهمانداي، بهو هيوايهي، بهلكو نه جار، بيتنهويه مائه و پارهمان بؤ بگيرتوه. دوايي بينيمان، هيچ كهلكي نيه، گوتمان: كاكه! ئيدي لهم بارهويه، هيچ توانمان نهما و با هر كهس، بهرئي خويهوه بهروا و خريكي كاري خزي بي.

– واته: پتوهندييهكه، وهك پتوهنديي دان و ستاندين وابووه؟

بهلئ. به تهواويي وا بووه. هر له بهرهدا، شورشو كوردستان، به لاي « نيران » هوه، وهك مقاشئ وابووه، پشكزي گهرمي ناگري پئ گرتوه، وهك هويه بهكارهپناوه و گوشاري بؤ سه « عيراق » پئ بردهوه، تا، ناكوكيبييهكاني نئويانان يهكلايكهنهوه و سنووري نئوان « عيراق و نيران »، به لايهكدا بخهن و كيشهئ شهتاري « عهربيي » پئ چارهسهركهن.

– بهپتي نهو پروياگهندانهئ هه، گوايه: پتوهنديي نئوان « بارزانيي » و دهزگهي « C.I.A. – نهامريكا »، له دواي سالي « 1972 » هوه دهسييتكردوه، « نهامريكايي يهكان، زوريان له « نيران » دهكرد، تا پارهمتيي شورش بهن، نايا، نهوه تا چه راسته؟

بهپچهوانهوه. « نيران » زوري له « C.I.A. – نهامريكايي » دهكرد.

– واته: نهو پتوهندييهئي، له نئوياناندا دروسبوو، له رئي « نيران » هوه بوو؟ « نيران »، رولاكي گهوهي، لهو بوارهدا وازيكرد. لهبهرتهوهي، نهو كانه، دواي نهوهي « كهميل شهمعون »، له « لويان » تيداچوو، كه لاي « وولاته » يهكگرتوهكاني نهامريكا « جئي بهروابوو، ئيدي لهبري نهو، « شا » نهو رولاي بيني و بوو به جئي بهروايان، تا به تهواويي، لهو نابلوقهدهانه دهرجوون.

پ21: چؤن ريكهوتننامهي « 11/مارس » ههلهسهنگينئ؟

پ21: ئؤف، ئؤف. ريكهوتننامهي « 11/مارس » !!

دواي نهوهي « بهعسيي يهكان، نكوليبينان له مافه نهتهومييهكاني كورد دهكرد، دواي نهوهي، دانبان به « ئؤتؤنميسي » دا نهدهنا، وهرچهرخانئكي

کتوپریی، له بهرنامهی « به عس »دا روویدا، به گۆشهیهکی « 360 » پلهیی، له بریارهکانی پیتشووی خۆیان پهشیمانبونوه. ئهوه کهسانی « به عس »یان دهناسی، له مانۆرهمکانی « به عس » شارهبابوون و دهیانزانی، « به عس » له « سووریا » چی کردوه، زوو ههستیان بهوه دهمکرد، ئهوه تهنیا کات کرینه، بۆ ئهوهی، خۆیان به هیزکهن، چونکه، ههلویتستیان زۆر لاوزبوو. ئهگینا، هرگیز باوهریان بهوه نهبوو، دان به مافه نهتوههیبیهکانی گهلی کورددا بنهین و نهو « ئۆتۆنۆمیی ههیه ئیمه دهمانویست، بیدهن.

– نایا، « بارزانیی » گومانی لهوه ههبوو؟

بهاتی. بهلام « مهلا مستهفا، له کاتی ئیمزاکردنی رتکهوتننامهکهدا، گومانی نهبوو. بهلکوه گومانهکهی، دواي چهن مانگیکی کهم دهسپیکرد. من خۆم، له « مهلا مستهفا »م بیستوهه، نازانم، ئهوه چۆن بوو؟ نازانم، چۆن ئهوهی روون کردوه؟ کاتی « سههدام هات، من لهوێ بووم و لهگهلی دانیشتم. « سههدام » پتی گوت: ئهوه نوێنهراهی هاتبوون،\* گرنگ نین، تۆ چیت دهوێ، ببنووسه، من ئیمزایدهکه. کاتی ئهوه قسهیهیکرد، پهکسه زانیم، نایانهوێ، ههچ بگن. بهلام، ئیمه پیتووستبوو، کیشهکه به کولودلهوه وهرگرین، بۆ ئهوهی، دهمکومینتیکی میژوویمان، له دهولتی « عیراق »هوه چنگهوێ. بهلام، له شیوهی دهرشتنی رتکهوتننامهکهدا، ههلهمانکرد. به شیوهیهکی روون و ناشکرا، خالهکانیمان دانهرشت. پاشان، ههلهکهمان له دهسچوو. من خۆم دهزانم و کهسانی دیکهش دهزانن، له رتکهوتننامهی « 11/مارس »دا، ئیمه به تهواوی، خالمان له سههر پیتهکان دانهنا. خالیکی زۆر گرنگی دیکهش ههیه، ئهوهی ئهوهیه: ههلهیهکی زۆر گهورهی لۆجیکیهییمان کرد، له رتکهوتننامهکهدا، داوای جیابوونهومان نهکردبوو، دهربارهی « عیراق »یکی پهکگرتوو قسهماندهکرد. ئیمه خۆمان، به دیمۆکراسیی دانهیتین، « پارتیکی دیمۆکراسیی کوردستانی عیراقیی من، کهچی، کاتی لهگهڵ نوێنههمکانی « به عس »دا، بۆ گفتوگۆکردن دانیشتم، بیرمان لهوه نهکردوه، گفتوگۆکه دهبی، له سههر ئاستی ههموو « عیراق »یی. واته: له سههر بنچینهی یاسایی. گویم له « سامیی » بوو، دهیگوت: ئیمه، بۆچی وا بکهین؟ پیتوهندیمان به « عهرهب »هوه چییه؟ ئیمه، تهنیا مافی خۆمان وهردهگرین. ناخر، کاکه! کام

\* « سههدام »، مههمسی له نوێنههمکانی خۆیان بوو، که « بارزانیی » دهرکردبوون.

ماف؟! ئيمه، مادام داواي جياپوونه ناكين، به « عهره ب سوو گريتر اوين.  
 گهر مافه كانى « عهره ب « مسوگره بى، مافه كانى ئيمهش مسوگره ده بى.  
 - باشه، گهر « سامبى «، پيژمىبى به « عهره ب سوو نه بووه و نيبه، بوچى له  
 پيژمىبى كار ده كا، داواي ديموكراسيى بو « عيراق « ده كا؟!  
 ناخر، نهوه نهو خاله به، كه من باسمر كروهه. نهوه باسيكى دوور و درتزه.  
 پيژمىبى ده كه بكوژت نهروه، تا بوژ باسكم.

- بو بيكوژت نهروه؟ پيژمىبى، وه لامي پرسياره كم بده بته وه، مه به سم نهويه:  
 « پارتى «، ديموكراسيى بيان به داواكارى بيه كانى كورده وه به ستوت وه.  
 كاتى نوژنه ره كان هاتن، چهن كه سيكى وهك « هه ماد شه هاب و عه بدوللا  
 سه لوم سامه رايى بيان له كه لدا بوو. سه روچى كو ميه ته كه، « هه ردان  
 عه بدولفه غار تكريتى « بوو. رايژاكارى كى ياسايى بيان، له كه ل خويان هينا بوو،  
 ناوى « عه بدولفه تاح نه لزم « بوو. « مه سه عود هيش، ده سى بوژ من راكيشا و  
 گوتى: ئيمهش پارتيزه رمان هيه. ئيدى، وازمان له و كيشه هه هينا و وهك برا،  
 پيژمىبى دانىشتين. يه كى له نام سه ده بووان، نامه وئ، ناويبه رم، تا نه لئين:  
 « جه رجيس « وا و، رووى له « هه ردان « كرد و گوتى: ئيمهش له پيژمىبى  
 « پارتى « دا، خالتيكمان هيه، ده لئ: ده بى، سيستيمى كى ديموكراسيى، بو  
 « عيراق « دا ببنكرئ، له به رنه وه ده بى، هه لئزارىنى گشتيى، له « عيراق « دا  
 بكرئ. « هه ردان « زور زيره كبوو، گوتى: كاكه! تو مه به ست، له هه لئزاردن و  
 سيستيمى ديموكراسيى چيه؟ ئيمه، به خوئنى خوژمان هاتووين، خوئنى  
 خوژمان، له سه ره بى ده سمان رۆكردبوو. كاتى كۆده تمان كرد، ملمان له چه قو  
 ده سوو، تو ده ته وئ، ئيمه كۆده تاكه ي خوژمان بفروشين و هه لئزاردن بكنين؟  
 ده ته وئ، ده ره به ك و سه رمه يه داره كان بين، ده نگه كان به پار به كرن و  
 چيگه كانمان بگرن؟ كه س باسى نه م شته نه كا. نه مه قسه ي « هه ردان « بوو.  
 هيشتا، له وه زياتر ده وئ؟

- نه خير. سوپاس. من مه به سم له قسه كه ي « سامبى « بوو.  
 بلين چى!

پ22: بارى سه رنج و تيبى نيبى به كانتان، سه به رته به نوو شووستى شووشى  
 كوردستان و دوا رۆژمكاني شووش چين؟

و22: له و بارمبه ره، هيج شتيك نيبه. منيش وهك خه لكى بيكه، گويم له



بلاوکراومکه بوو. به لآم، ومک هیندی له پیاومکانی، دزگهی « پاراستن هی شقرش باسیاندمکرد، بقر نمونه: « شه کیب « دهیگوت: پیش نو ریککهوتنه، هاتوچو له نیوانیاندا هه بووه. شقرشیش ناگاداری نو جموجوله یان بووه. - له نیوان کی و کیدا؟

واته: پیش دوو سنی مانگ، پیومندی له نیوان+ « بۆمیدین، سادات، شا و عیراق دا هه بووه. به لآم، وا دهردهکوهی، نیمه، ومک له بهر خۆرتاوتیکی گهرمی به هاردا نووستبووین، وابووه، گوتمان نه داومتی. راپۆرت بقر په لیتبیرق دهات و هیچیشیان نه دمکرد. له کاتاندا، « مهلا مستهفا « به تهاوی، دوره پرتیز وستابوو، هیچ جوره رۆلکی نه بوو.

- کتی کاروباری شقرشه کی راده پهراند؟

کوتمه له کی « دارا توفیق « و « محهمه محمود عه بدولرحمان «.

- نه دی دوکتور « محموو «؟

نویش مابوو، رۆلکی که می هه بوو. به لآم، ته نیا دنگتی هه بووی، دنگی « سامی و دارا « بوو. نهوان، هه موو کاروباری په لیتبیرق و « پارتیی یان به رتوهده برد.

- چون دواساله کانی شقرش، له روومکانی « رامیاری، سه رازی، نابوری و کلتوری هه وه له دهسه نگیز؟

له رووی که لتوری هه وه، هه ر ومک پیم کوتی: په لیتبیرق هه ستیبتکردبوو، هیچ جوره خۆراکیکی رووناکبیری، له نیو « پارتیی دا نه مابوو. « پارتیی «، له بواری ریکخستن و کلتورییدا هه لوهشابووه. له بهر نه وه بریار تکیاندمکرد، من لیترسراوی به می راگه یاندن بم و « نووری شامیس میش، سه ره رشتیی ریکخستن بگا. واته: خۆشیان دهیانزانی، « پارتیی « بوونی خۆی له دهسداوه. - له رووی رامیاری هه وه؟

به لآم، له رووی رامیاری هه وه، که لی بالی رامیاری جیاواز هه بوون. دهسته یه که له گه ل « دارا « بوون، بروایان به گفتوگۆ هه بوو له گه ل « به عس « دا. دهسته یه کی دیکه له گه ل فلان بوون، دهیانویست، له رتی « سووریا هه کارئ بکن. دهسته یه کی دیکه ش دهیانگوت: نیمه واین و وا دمکین، هه ر قسه کردن بوو. شقرشیش، ومک جاران هه به ردهوامبوو، ومک نه وهی، تو له په کتی له گۆرهبانه کاندا، تو پی له به ردهمتدای، شقی له تو په که هه لیده ی و بروا، تو ش به دوایدا راکهی، بی نه وهی هیچ گرفتتی هه بی. زهوییه کی تهخت و کراوه بی.

– مەبەستان ئەو، كە كۆمەكى لە نىۋ پەلېتېرۇدا ھەبو؟  
 نەخىر. بە شىۋەي كە كۆمەكى لە يەكدىكرىن نەبو، شتى وا نەبو. بەلكو،  
 كۆنترۆلكرىن و دەسبەسەر اكرتن ھەبو. كۆنترۆلكرى ناپدۆلۆزى ھەبو.  
 زۆربەي زۆرى ئەندامانى پەلېتېرۇ، تووشى شەلەل بووېون. ھەك پىم كوتى:  
 من نامادەي كۆيۈنەۋەكان نەدەبووم. من نام بۆ كۆمىتەي ناۋەندىي دەرچو  
 بو، بەلام، ئەو پىساۋانە بۆ كۆيۈنەۋەكان، منيان بانگ نەدەكرد، منىش بە  
 لاياندا نەدەپۇشتم. سوپاسىياندەكەم، چونكە، ئەو ئەركەيان لە كۆل  
 كرىبوومەۋە!

– ئەدى لە روى سەربازىيەۋە؟

جگە لە بەرەي « دەۋك »، تا دۋارۆۋەكانى شۆپش، خۆيان راگرت و بەرگريان  
 كرد، ھەموو بەرمكانى دىكە شىۋابوون، ھەك نىۋە روخاۋ و ايوون.

– بەلام لە سەردەمەدا، خۆم لە ھىزى « خەبات » پىشمەرگە بووم و  
 بەتالىۋنەكەمان، لە ناۋچەي سەركردايەتتى بوو. پىشمەرگەكان لە بەرمكانى  
 شەرى « گۆرەس، زۆرك، گەرووى پىشى، سەرتىز، سەرى ھەسەن بەگ ... تا »  
 زۆر بە چاكىي، داكۆكىبيان لە خۆيان و لە ناۋچە نازادكرامكان دەكرد، دزى  
 سوپاي « عىراق » دەجەنگان.

بەلى. دۋاي رىككەۋتەكە، نازاۋە پەيدا بوو. بەلام، پىش رىككەۋتەكە،  
 مەترسىيەكى زۆر ھەبو. چاكە لە بىرە، من و « عەلى عەسكەرىي »، لە  
 « قەسرىي ۋە دابەزىن، « عەلى » ھاۋارىدەكرد و دەيگوت: ئەي ھاۋار  
 خەلكىنە، ئەم تانكانە، چۆن لە چىپاكانى « زۆرك و رەۋاندى ۋە دىنە خوارى؟  
 بە ھەر دوو دەس، بە سەرى خۆيدا دەكشا!

پ23: ئايا، دۋاي رىككەۋتەنامەي « 6/مارسى/1975 » و لە كاتى  
 كارمەساتەكەدا، ھەك دۆستىكى نرىك لە « بارزانىي ۋە ۋە چىتان كرد؟  
 و23: من لە ھىچ شىتەكدا، نامادە نەبووم. « مەلا مستەفا شىم نەبىنى. بەلكو  
 تەنيا، لە دانشتىكى پچووكى ھىستىرىدا بەشداربووم. « مەسعوود » لە  
 داخدا، دەمانچەكەي راكشا، ۋىستى خۆي بكوژى.

– خۆي بكوژى!!

بەلى. نازاۋەيەكى تەۋابو. « عەلى عەسكەرىي »، خۆي ھات بۆ لام. دۋاپىش  
 بە شەۋ، « برايم ئەھمەد » ھات. دەبوست، چاۋى بە « مەلا مستەفا » بكوژى.

بیری سوو دهمردوه، نه سەر بهرهنکاربوونهو و شهکردن بهردهوامبێ. هه‌موو بێر و بۆچوونه‌کانی خۆی، بۆ باسکردم. منیش، باوه‌رم به‌ قسه‌کانی هه‌بوو. له‌ راستییدا، هێندێ ئه‌فسه‌ری پچوک هه‌بوون، ئه‌فسه‌ری پێوه‌ندی، نیوان شۆرش و « ئێرانیی هه‌کان بوون. ده‌یانزانی، که‌نجینه‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌کان له‌ کوێن. چه‌کیکی زۆر هه‌بوو. یه‌کتی له‌و ئه‌فسه‌رانه، کورپی « جه‌هره‌ر ده‌زیی « بوو. « ئێرانیی هه‌کان، ده‌سیان به‌ کۆکردنه‌وه‌ی جبه‌خانه‌کانیان کرد. دوو سێ ئه‌فسه‌رم، له‌وانه‌ ده‌ناسی، هه‌میشه، سه‌ریان لێ ده‌دام. گه‌نج بوون، له‌ نزیک منه‌وه‌ ده‌زیان. نیوه‌ رێککه‌وتنێ، له‌ نێوانماندا دروسبوو. له‌و کاتانه‌دا، رۆژانه‌ به‌ شتیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، « برابم و عه‌لی عه‌سکه‌ریی « ده‌هاتن. « عه‌لی « سووربوو، له‌ سەر ئه‌وه‌ی، چه‌ک دانه‌نێن. بێ گومان، ئه‌مانه‌ هه‌مووی، بېرۆپای تایبه‌تی و تاکه‌که‌سیی بوون. په‌لێبیرۆ و « پارتیی « ده‌میوو، لێبووپیونه‌وه‌. هه‌ر یه‌که‌یان ده‌یویست، هه‌ر سه‌که‌ جێگیر بێ و رزگاریانێ. ده‌یانویست، خۆیان کۆکه‌نه‌وه‌، ئۆتۆمۆبێله‌کانیان پرکه‌ن له‌ شت و بۆی ده‌رچن. ئه‌و به‌شه‌ی، له‌ نێو خۆیاندا رێککه‌وتبوون، خۆیان به‌ ده‌س دوژمنه‌وه‌ بدن و به‌ره‌ « به‌غدا « ملبنێن، وه‌ک « سالح یوسفیی « و هێندێ کسه‌ی دیکه‌.

– ئه‌دی « دارا « ؟

« دارا « نا. « دارا « چوو بۆ « ورمی «، خه‌زێ و « یاسین و زمه‌کتی «، ئۆتۆمۆبێله‌که‌یان دانا. ته‌مانه‌ت، « زمه‌کتی سه‌مایله‌ حه‌قی م « له‌ « ورمی « بینی، له‌ نیوان مانه‌وه‌ و گه‌رانه‌وه‌دا دوو دلێوو.

به‌ کورته‌یییه‌که‌ی: من پێشنیازه‌که‌ی « عه‌لی م « به‌ دلێوو. من به‌و ئه‌فسه‌ره‌ لاوانه‌م گوت: ئێوه‌ جارێ، چه‌که‌کان به‌ ده‌سه‌وه‌ مه‌دن، به‌رێکوپێکی، له‌ شوێنێکی باشی دیاریکراودا بېشارنه‌وه‌. یه‌کتی له‌وانه‌ پێی گوتم: من یه‌ک میلیۆن فېشه‌کم هه‌یه‌. یه‌کیکی دیکه‌ ده‌یگوت: منیش هێنده‌ ته‌نگم هه‌یه‌. هه‌مووشی هه‌ر قسه‌بوو. دوا‌یی، یه‌ک کسه‌ نه‌مایه‌وه‌. نا‌ژاوه‌یه‌کی ته‌واو بوو. هه‌ر کسه‌ی ده‌یویست، خۆی رزگارکا، له‌به‌رئه‌وه‌ی « ئێرانیی هه‌کان، رێی سوپای « عێراق بیان دا، پێشکه‌ون و به‌ره‌ قولا‌یی کوردستان بێنه‌پێشه‌وه‌. له‌ خوارووی « کوردستانی عێراق هه‌وه‌ هاتن، به‌ره‌ « کانی ماسیی و ئامیدی « سه‌رکه‌وتن. بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر چوارده‌ورمان لێ بگرن. جگه‌ له‌ رێی « سنۆ و حاجی هه‌مه‌ران «، هێچ رێیه‌کی دیکه‌ نه‌ما‌بوو. ئه‌وه‌ش به‌پێی ئه‌و رێککه‌وتنه‌ی نیوان، « شا و سه‌ده‌دام « بوو، ئه‌و رێیه‌یان، به‌ کراوه‌یی هێشتبۆوه‌ و هێشتا،

هتیزهکانی سوپای « عیراق ہی بۆ نهاتبوو، « نیرانی هیهکانیش هیتشبوویانهوه، تا ری بۆ نیمه دابینکن و له « نیران » بیهن به پهناهر. هر چهنده، نهو نهفسهرانه، چهک و تهقهمنیهیهکانیان شارنبوو! بهلام، دواپی نازانم، کهلکیان لی وهرگرت، یا هر له بنهزهدا، هیچیان نهکردبوو! لهو بارههشوه، ههوالی ههبوو، گوایه: هر له سهرفتاوه، کۆمهلهکی « برام نهحمه » بیرتیکی وایان ههبوو، دمس بهسهر بزوتنهوهکهدا بگرن، بهلام، من گومانم لهو کاره ههبوو!

له وهلامی نهو پرسپارهدا، من لهوه زیاتر، هیچ چهۆه زانیارییهکی دیکهه نییه. چونکه، زانیاری تهوار، تهنا لای نهو کهسانهه، لهگهله « نیدرس و مسعوود »دا کۆدهبوونهوه، پیش نهوهی، پاشهکشهی لی بکهن و بریاری چهک دانان بدن. « مهلا مستهفا، نهو کاته لهوی نهبوو. بهلکوو، له « نیران » بوو. ههولیدهدا، « شا » رازیکا. پاشان دوا کهوت. تهنانهت، پرویاگندهه ههبوو، دهیانگوت: لهوانهه « شا » گرتیهتی. دوا جار ریکهوتن و کهرایهوه. نهو وهلامه باشه؟ بهردهوام بیه؟

– بهلی.

ئهه شتانه ههمووی، لهو کاتانهدا روویدا، « مهلا مستهفا » له کوردستان نهبوو. « صالح پوسفیی »، زۆر به شیوهیهکی کتوپرسی هات بۆ لام، نیستهش بیههتهکهیم له پیش چاوه، رووی تاریکبوویو، گوتی: کاکه! نیمه بریارمان داوه، من و « دارا » بچین بۆ « سووریا » و داوای یارمهتییان لی بکهین. نهوه یهکهه بریاربوو. ناگات لهو بریاره هیه؟

– نهخیر.

نازانی! گوتی: بریارمانداوه و ههموو شتیگمان چیهههتیکردوه، تهنانهت، یهستریشمان ئامادهکردوه و به سواری دهچین. ئهه قسانهی، به شیوه ساویلکههی و راشکاوویهیهکی خۆی دهکرد. پاشان دواپی دهبینم، ههموو شتهکان ههلهگهرا نهوه. رۆژی دووم، « مهلا مستهفا » هاتوه. گوتی: ئیدی ناخۆشیی و چهرمهسهریی بهسه و با ئهه کهله لهوه زیاتر، تووشی دهردی سههریی نهتی. ناتوانین، هیچ شتی لهه بوارهدا بکهین. ههموو دهولتهکان، لیمان ههلهگهراونهتهوه و نژمانن. هیچ ریکهیهگمان، له بهردهمدا نییه، چه لهوهی برۆین و له سههر هیوای پاشه رۆژ بۆین. بهلکوو، هیوایهکه پهیدایتی. پیویسته، پارتزگاری خۆمان بکهین و بگه رینهوه بۆ کوردستان، کهلهک به

کوردستان بگهینین. لهبرئهوه، ههموو ئهوشتانهی بریاریاندا بوو، ههلیان وهساندهوه.

– ئایا، لهو برهوایهدان، هیچ کهستی، کۆمهلهی دیهانتوانی، کاربجگن، بۆ ئهوهی، شۆرش له تیکشکان و ههرمس پزگارکهن؟

شنتیکی زۆر زۆر گرانه، وهلامی ئهو پرسیاره بدهمهوه. من میژوونوسم، پتر بایهخ به رابردوو و ئیسته ددهم. ناتوانم، لهو بارهیهوه قسهبکهم، چونکه، پێشبینیم نییه. ووشهی «ئهگر» له میژوودا کهلکی نییه.

په 24: پۆلی چینی دهرههگ و خاوهن زهویی و سهروک تیره و هۆزهکان، له پرۆستیسی دووبهرهکییهکدا چی بوو؟

و 24: به خوا، ئهو پرسیاره، پرسیاریکی دیالکتیکییه. ناتوانم، له سهه شتیهوی دیالکتیکی وهلامی بدهمهوه. بهلام، دهتوانم بایم: لهه پهری راستهوه بۆ ئهو پهری چهپ، له چوارچیهوی سنووری شۆرشهکهدا کۆبوویونهوه. کیشهی چینایهتی و مینایهتی و شتی لهو بابهتانه نهبوو. واته: شۆرش، شۆرشی ههموو چینهکانی گهل بوو. لهبرئهوه، ئهو چینانه پۆلیان نهبوو. ئهو شتهی من دهیزانم، ئهو کهسانهی به دهرههگ نیتزهدهکرتن، برهوايان به سههرکردایهتی «مهلا مستهفا» ههبوو. هیچ کهستی نهیدهتوانی، سههریچی له فرمانهکانی شۆرش بکا.

په 25: ئایا ئاسستی «رامیاری، رهوناکییری و زانستانه هی، نیوان «بارزانی» و نهندامانی پهلیتبیروکی کۆن، رۆلیکی سههرهکیی، له

دووبهرهکییهکی سالی «1964» دا بینیه؟

و 25: نهختر. له بنهردا کیشهیهکی تایبهتی بوو.

په 26: ئایا ئهو پیکهاتن و پهکگرتنهوهیهی، له نیوان ههر دوو ریکخستهکهی «پارتیی» به سههرکردایهتی «بارزانی» و بالهکهی پهلیتبیروکی «پارتی

شۆرشکیرانی کوردستان»، له سالی «1970» دا روویدا، پرۆستیسی بوو، له لایهن ههر دوو لایانهوه، له برهوا و ویژدان و له قولایی پیوستییهکانی

کۆمهلهگی کوردهواریهیهوه ههلقولا بوو، یا تنیا، تاکتیکیکی رامیاری بوو؟ ئیوه لهو بارهیهوه چی دهفرموون؟

و 26: نه‌خیر. وانه‌بوو. به‌لکوو، سه‌پیندرا و یه‌کتی له‌مه‌رجه‌کانی « مه‌لا مسته‌فا » بوو.

– چۆن؟

« مه‌لا مسته‌فا », داوای لێ کردن، بچن بۆ لای خۆی و دانیشن. نه‌وانیش، ناوی هه‌موو نه‌ندامان و کاندیدمه‌کانیان نووسی و دایاننێ. – نایا له‌و بره‌وایه‌دان، نه‌وه‌ ته‌نیا تاکتیکیکێ رامیاری بووین، « بارزانیی », بۆ له‌نیوێردنی « پارتی شۆرشگێری کوردستان » پیاده‌یکردین؟ نه‌خیر. « مه‌لا مسته‌فا », به‌و شیوه‌یه‌ بیری نه‌ده‌کرده‌وه. هه‌رگیز، بیری وای نه‌بوو.

پ 27: بیروپاتان به‌رانبه‌ر نه‌و جه‌نگه‌ نیوخۆیییه « کوردیی – کوردیی یه‌یی, له « 1/5/1994 هه‌وه, له نیوان « پارتیی و یه‌کتیتی دا هه‌لگیرساوه, چیه‌؟ و 27: تکات لێ ده‌که‌م, بۆ وه‌لامی نه‌و پرسیاره, ته‌ماشای په‌رتووکی « نارا » مه‌حزوره « بکه. له‌وتدا, به‌ ته‌واویی روونمه‌کردۆته‌وه.

– نایا ده‌توانین, بلیین: ئه‌م جه‌نگه‌ هه‌ر به‌رده‌وامیی, نه‌و جه‌نگه‌ی نیوان « بارزانیی » و په‌لینبیریۆی سالی « 1964 هه‌؟ نه‌خیر. چونکه, بارودۆخه‌که‌ی نیسته, له‌گه‌ل نه‌و سه‌رده‌مه‌دا جیاوازه و به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر گۆراوه. هه‌موو گریمانه‌کان و بارودۆخه‌ ناوچه‌یییه‌کانی نیسته‌ش, له‌گه‌ل نه‌و سه‌رده‌مانه‌ی پێشوو‌دا جیاوازه, به‌لام ئاسه‌وارتکی هه‌ر هه‌یه.

پ 28: پاشه‌ڕۆژی بزووته‌نی کورد چۆن ده‌بینن؟

و 28: من, بۆ هه‌مان شت ده‌که‌رتمه‌وه, که له‌ سیمینارمه‌که‌دا باسه‌مکرد. ده‌لیم: نه‌و هیزه‌ شه‌رکه‌رانه‌ی, نیسته له‌ کوردستاندا هه‌ن, نه‌وه‌یان سه‌لماند, نه‌ له‌ به‌شی خوارووی کوردستان و نه‌ له‌ پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستانیشدا ناتوانن, گرفته‌کانی کورد چاره‌سه‌رکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ی, سه‌رکرده‌مه‌کانیان نه‌مونه‌ی خراپه‌ن.

له‌به‌رئه‌وه‌, من گوته‌ومه و هه‌میشه‌ش پێشنیاز ده‌که‌م: ده‌بن, هیزێ سێبهم دروسبێ, نه‌و هیزه‌ش, له‌و هیزانه‌ بێ, که هه‌موو بره‌وایه‌کی خۆی, له‌ سه‌ر بیروباوه‌ر هه‌لچینی. وه‌ک له‌ سالی « 1908 هه‌ روویدا, کاتێ جولانه‌وه‌ی کورد,

« مورخیا » سهریهلدا و رووناكجيران، له « ناستانه سو دهسیانپیتکرد. بزوتنهوهی کوردایهتی رهسن، له « شار سوو چووزهرهی دهرکردوه، له « قوستهنتینییه سو پهیدا بووه، له نیو کسانتیکی رووناكجیردا، نهشونمای کردوه. هیتندی لهوانه، خاوهنی پروانامهی بهرزبوون، هیندیکی دیکهشیان، له پیاووه دهرمهگه نیشتمانپهروهرمکان بوون. ههروهها، چهندین نهفسهاری سویشیان، تیدا ههلکوتوووه. بزوتنهوهی کوردایهتی، له « ههکاری سووه دروس نهبووه، بهلگهشم بق نهوه، ههسوو نهو راپهپین و شووشانهی، دواي نهوه بهریابوون، هر له سالی « 1920 – 1925 سووه، تا سالی « 1936 هی « دهرسیم » ههسوویان له ماوهی، چه رۆژئکدا هههسیاندیتنا.

پ29 : نهدی، دهربارهی خهسلهتهکانی نهتهوهی کورد چی دهلین؟  
 و29 : نهتهوهی کورد، نهتهوهیهکه، ههسوو مهرجهکانی خۆی تیدا به. له رۆژی دروسبوونییهوه، له سهه خاکی خۆی دهژی. بهلام، چانسی رهشی کورد خۆی لهوهدا دهبینی، خاوهنی قهوارهیهکی رامیاری خۆی نییه و لهو رووهوه دواکهوتوووه. لهبهرنهوهی کورد، له نیوان چه نیمیپراتۆریایهکدا دابهش کرابوو، نهو نیمپراتۆریایانهش، به سهه چهن دهولهتیکدا دابهشیبوون، هر بهکیان، سنوورکی دیاریکراوی خۆیان ههیه، هر بهکیشیان، به تنگ سنوورمهکی خۆیانوه دین و پارێزگاری لی دمکن. واته: بارودۆخی نهتهوهی کورد، لهگهله بارودۆخی وولاتهکانی « نهفریقا » ههفریقا هه جیاوازه. ههسوو وولاتهکانی « نهفریقا »، له لایه چهن دهولهتیکي جیاوازهوه داگیرکرابوون، پاشان سهه بهخۆییان دانن و جیابوونهوه. نهوان، چهن نهتهوهیهکی لهتویهتکراو نهبوون، له نیوان چهن دهولهتیکدا دابهشکرا بن. بهلکوو، هر بهکیکیان، له سهدان سال پتیره، سنووری تایبهتی خۆیان ههبووه و ههیه و بوون به دهولهت. نهو خاله، گهرهترین گرفت نهتهوهی کورد پیکدیتی.

پ30 : بهیته دید و بزچوونی بهرتزان، مافی چارههوس چی دمکهپهتی؟  
 و30 : من لیرهدا، ناتوانم، ههچ شتی بق مافی چارههوس زیانکهه. لهبهر نهوهی، پیناسهکان له پهتووکهکاندا ههه. بهلام، مافی چارههوس نهویه: نهتهوهکان له دهس چهوساندنهوه رزگاریانتهی و سهه بهخۆی رامیاری و نابووری خۆیان بهدهسپین.

– نایا برواتان، به مافی چارهنووسی نتهوهی کورد همیه؟  
بئی گومان.

پ31: به رای به پرتزان، نایا گرفتی « نتهوهی، رامیاری و کلهتووری »، له  
نیزوان کورد و « ناسووری بیهکاندا همیه؟  
و31: من لهو بروایه دام، هموو نوو گرفتانه دروسکراون. به هیچ شتیوهیه،  
شتی وانیه.

پ32: چۆن له پاشه رۆزی گهلانی ناوچهی « خۆرهلانی نیوهند » ده روان؟  
و32: پیم کوتی: من نووسه و میژوونوسم. نیشهکانم له رابوردوو و نیسته  
دایه. بۆ پاشه رۆژ دهبی، پیتشبینییکم، بۆیه دهبی، بهیامبه ریم، تا، شتی لهو  
بارمیهوه بزائم. من له وهلامدانهوهی نهوه پرسیاره، داوای لیپوور بندمکم.

پ33: دهربارهی تاقیکرینه و مکانی خۆتان، له شۆرش کوردستاندا، چی  
دملین؟ یا، با بلین: له بهر تیشکی نهزمونه تایبهتیییهکانی خۆتاندا، چ جۆره  
نامزگارییهک، پیتشکمش به کادیره تازه پیگه بشتوو مکانی بزووتنهوهی کورد  
دمکن؟

و33: بزای نهوهی، کارساتی ههرس روویدا و هموو شتی، کۆتاییییهات،  
هر له سههرهتاوه کوتوووه و همیشهش دملیم: نیمه پیربووین و رۆلمان تهراو  
بوو. پتیوسته، دهستی رووناکبیر و هوشیاری کورد، دهس به سهه  
بزووتنهوهکرا بگرن. همیشه، داوای نهه شتم کردوووه. بهلام، نهوهی بۆم  
دهرکهوتوووه، له بهر گهلی هۆ، دهستی رووناکبیر، چ له دهرهوهی کوردستان و  
چ له نیوهوهی کوردستان، تا نیسته به دلیمان نهبووه و نییه، رۆلتیکی  
چالاکانهیان، له بزووتنهوهکرا ههبی. همیشه، داوای سهه رۆکه  
کلاسیکییهکان دمکون، نهوش ههلهیهکی گهرمیه.

پ34: نایا پتوهندیستان، له گهل ریکخراوه رامیارییهکانی کوردستان همیه،  
به تاییهتی « پارتیی » و بنه ماله « بارزانی »؟

و34: من نیسته، هیچ جۆره پتوهندییهکم، له گهل هیچ جۆره ریکخراوتکدا  
نییه. گهر سۆزکی دیاریکراوم ههبی، نهوا به پیتی نهو پتوهندییه کۆنانهی،



له‌گه‌ل هر دوو لادا هم‌مبوون، ئه‌و سۆزه، به‌سه‌ر هر دوو لاکه‌دا دابمش  
 کراوه. له‌لایه‌که‌وه، پیتوهندییم له‌گه‌ل «جه‌لال» و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه،  
 پیتوهندییم له‌گه‌ل «م‌سعوود» دا‌ه‌یه. به‌لام ده‌توانم، بلیتم: پیتوهندییم له‌گه‌ل  
 بنه‌ماله‌ی «بارزانی» دا‌به‌م‌ت‌ز‌تره. ئه‌ویش، له‌به‌ر ئه‌و پیتوهندییه‌ توندوت‌زله‌ی  
 له‌رابوردوودا، له‌گه‌لیاندا هم‌مبووه و هه‌مه. هر چنده، تووشی گرفت بوویم  
 و ناخۆش‌یییم چ‌یشت‌ب‌تی. چونکه، من له‌و جۆزه‌ که‌سانم، چاکه و باش‌یی که‌سم  
 له‌ب‌یر ناچ‌یت‌ه‌وه. به‌پ‌روای خۆم، ئه‌و کارانه‌ی له‌شۆرشدا به‌نه‌جام  
 گه‌یاندوون، که‌س ناتوانی، نکوول‌ییان ل‌ی بکا. به‌لگه‌شم بۆ ئه‌وه، ئه‌و نامه‌یه‌یه  
 که «م‌سعوود» بۆی نار‌بووم. به‌لام، ب‌ی گومان ده‌ب‌تی، له‌سه‌ر ناستی  
 رووداو‌ه‌کان ب‌ریار‌ب‌دم، نامه‌و‌ی، هه‌ست و سۆزم، به‌سه‌ر پیتوهندی و باری  
 سه‌رنجه‌ گشت‌یییه‌کاندا زالی‌تی. له‌به‌رئ‌ه‌وه ده‌بینی، ئه‌و نامه‌یه‌ی، له‌و باره‌یه‌وه  
 بۆ «م‌سعوود» م‌نووسیوه، نامه‌یه‌کی زۆر ره‌ق و پ‌رونه. له‌سه‌ر ئه‌و هه‌لانه‌ی  
 پ‌روایانداوه، من گله‌یه‌ی له‌هر دوو لایان ده‌کم. ناتوانم، لایه‌کیان به‌باش و  
 لاکه‌ی دیکه‌یان، به‌خراب دان‌یم. چونکه، هه‌له‌کان هر له‌سه‌ر‌ئاوه، ده‌سی  
 پ‌یکردوه.

– نه‌دی ئه‌و گوته‌یه‌ی، له‌سه‌ر به‌ر‌ت‌زان نووسیویانه، چ‌یه‌؟

ئه‌و شته‌ی، من سه‌رم ل‌یی ده‌رن‌اچ‌تی، ئه‌وه‌یه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی «م‌سعوود»، ئه‌و  
 نامه‌یه‌ی بۆ ناردم، تا سه‌ردانی کوردستان ب‌کم، له‌و کاته‌وه، س‌تی تا چوار  
 جار، ل‌ی‌پ‌رس‌راوانی «پارت‌یی» سه‌ردانیانکردووم. «جه‌وه‌ر نام‌یق»، به  
 تابه‌ت‌یی، له‌گه‌ل ئه‌ندامانی «پارت‌یی» دا‌هات‌سن بۆ لام و بانگه‌یت‌شته‌که‌ی  
 «م‌سعوود» ی به‌فرمی دووباره‌کرده‌وه. هه‌روه‌ها، پار‌ز‌کاری «ده‌زک»،  
 «ع‌بدولعه‌زیز ته‌یب»، سه‌ری ل‌ی دام و جار‌ت‌کی دیکه‌ش، له‌«م‌سعوود» و  
 کورمه‌کی «ن‌ید‌ریس» ه‌شه‌وه، بانگه‌یت‌شتنی پ‌ی گه‌یاندم. به‌نگه‌یت‌شته‌کان  
 دووباره‌ده‌بنه‌وه، به‌لام، من ره‌تیاندم‌که‌مه‌وه. چونکه، له‌و نا‌زاوه‌یه‌ی له‌و‌ی  
 دروس‌بووه، له‌و ده‌س‌د‌ر‌ز‌یی‌یه‌ی له‌و‌ی، بۆ سه‌ر سه‌ر‌یه‌ست‌یی‌یه  
 ل‌ی‌م‌ت‌ک‌راس‌یی‌یه‌کان و نا‌زاد‌یی گه‌ل ده‌کر‌تی، ج‌یی منی ت‌یدا ناب‌یت‌ه‌وه. به‌لام، وا  
 بز‌انم، «یه‌ک‌ت‌تی ن‌یشت‌مان‌یی»، جار‌ت‌کیان ل‌ی‌پ‌رس‌راوه‌کانیان، سه‌ردان‌ت‌کیان  
 کردم، ئ‌یدی دووباره‌یان نه‌کرده‌وه. ئ‌یست‌ه‌ش، ه‌یچ جۆزه‌ پ‌یتوهندی‌یه‌کم  
 له‌گه‌لیاندا نی‌یه. ئه‌وه‌ی ل‌ی‌رده‌ا سه‌یر‌ب‌تی، وا ده‌رده‌که‌و‌ی، تا ئ‌یست‌ه‌ش، نا‌زاوه‌ له  
 ئ‌یو «پارت‌یی» دا‌هر به‌رده‌وامه. له‌لایه‌که‌وه ده‌بینم، «م‌سعوود» له

نامه‌کەى خۆیدا، باسى رۆلى مێژوویى من له بزووتنه‌وهى کوردایه‌تییدا ده‌کا. له لایه‌كى دیکه‌شه‌وه، نۆرگانى ناوه‌ندیى « پارتیی » پتر له نه‌وه‌ دێر، له رۆژنامه‌ى « خهبات » ترخاندەه‌کن، بۆ نه‌وه‌ى، برۆ بلاوکه‌نه‌وه، جیتیوم پێ بدن و سوکایه‌تییم پێ بگه‌ن، له‌به‌ر نه‌وه‌ى، توژێنه‌وه‌یه‌كى برێژم، له سه‌ر شیوازی داواکردنى « فیدرالیزم » نووسیوو، سه‌رده‌م و کاتى داواکردنه‌که‌یم دیاریکریوو، له بارى سه‌رنجى یاساییه‌وه روونمکردبووه و له رۆژنامه‌ى « مه‌جلىسه‌ له‌عیراق نه‌لحور هیشدا بلاوکرایه‌وه. له‌وه ده‌جێ، له‌و کاته‌دا ئه‌وان، دروشمى « فیدرالئى میان، ته‌نیا وه‌ک پرۆیاگه‌نده‌یه‌كى رامیارى راگه‌یاندى. له‌وانه‌یه، کاتى من ئه‌و گوته‌رم بلاوکردبێته‌وه، مه‌به‌سه‌کانیانم پرسیواکردبێ. له‌به‌ر نه‌وه، له‌و گوته‌رمدا جیتیویارانیا نکر دووم. ئه‌مه‌ش، شتیکی زۆر سه‌یره، چونکه، رۆژنامه‌ى « پارتیی »، نزیکه‌ى یه‌ک له سه‌ر سێى لاپه‌ره‌ى یه‌که‌مى رۆژنامه‌که‌یان، بۆ من ترخاندیوه، نه‌وه‌ دێر وه‌ک خۆیان ده‌لێن: له سه‌ر که‌ستیکی هێچوێنچى وه‌ک من بنووسن، ئه‌م کاره، هه‌روا به رۆکۆپێکی به‌رێوه ناروا. گه‌ر من که‌ستییم به‌و هه‌موو سوکوسه‌لیمیییه‌وه، بۆچى ئه‌و کاته، به ترخه‌ى خۆیان به‌ فیرۆده‌ده‌ن؟ باشت نه‌بوو، له‌برى نه‌وه‌ى، جیتیو به‌ من بدن، هێندێ شتى په‌روه‌رده‌یی، یا رووناکبیری، یا هه‌ر یابه‌تێکی دیکه‌ پێ، بنووسن؟! وا ده‌رده‌که‌وێ، قسه‌کانم له‌و رووه‌وه، باه‌ختیکى زۆرى هه‌بێ!

– نایا وه‌لامى نامه‌کەى « مه‌سه‌وود بارزانیى تان داوه‌ته‌وه؟

له‌و باره‌یه‌وه، نامه‌یه‌که‌م بۆ نووسى، به‌لام، تا ئێسته، وه‌لامى نه‌داوه‌ته‌وه. نه‌مه‌شم ناکۆکییه‌كى دیکه‌یه. له‌وه ده‌جێ، شه‌رمه‌زار بووی، له‌به‌ر نه‌وه‌ى، ئه‌و گوته‌ره‌ى له سه‌ر من نووسیویانه، پێ تاگاداریى ئه‌و بووه. ئه‌وه‌ش، نیشانه‌ى نه‌وه‌یه، هاوئاه‌نگیى و دیسلین، له‌ نۆر « پارتیی »دا نییه.

– نایا ده‌توانم، چاوم به‌ ناوه‌رۆکى هه‌ر دوو نامه‌که‌ بکه‌وێ؟

من سه‌رو کۆبیته‌ دهنه‌م. تازه، ئه‌وانه‌ موڵکى من نین، له‌به‌ر نه‌وه‌ى، کێشه‌یه‌كى گشتیییه. کۆبیته‌که‌ له‌ رۆژنامه‌که‌شت ده‌ده‌م.

پ35 : نایا، نیازتان هه‌یه، بیرمه‌رییه‌ تابه‌ته‌یییه‌کانى ژيانى خۆتان، تۆمارکه‌ن؟

پ35 : به‌ خوا، من زۆر سه‌رم قساله‌ و په‌رتووکێکی زۆرم به‌ ده‌سه‌وه‌یه. هه‌میشه‌ش، داوام لێ ده‌که‌ن، هانده‌ده‌ن و زاریشم شیرینده‌که‌ن. به‌لام، من

وای لیکدممهوه، ژيانی من، ژيانی پیاوتکی پچکۆلهی نادیار و نهاسراوه، واته: کس بایهخی پتی نادا، منیش، ههمیشه لام باشتره، دهریاره ی ئو شتانه بنووسم، که خه لکی خویانیان پتوه خه ریککردوه و بایه خییپددهن. به لام، گه ر کاتم هه بوو، دهسیپددهکم و بلآویدمهکه مهوه.

پ36 : له کاتی پرسسیار و وه لامهکاندا، چهن جاری باسی مامقوستا ماسعوود محهمه تان کرد، نایا له نزیکه وه یه کدی دهناسن؟  
پ36 : به لئی کاتی سه رنووسه ری رۆژنامه ی «تههخی» بووم، پتوه ندیبیه کی پچکۆله و یه کتکی دیکه ی گه ورشم له که لیدا هه بوو، که خۆی نایزانی. پتوه ندیبیه پچکۆله که ئه وه بوو، رۆژتکیان «عهلی عه بدوللا»، گوتاریکی بۆ هینام، به دمسوخه تکی ورد و جوان نووسرایوو. گوتی: ئه م گوتاره بخۆتانه وه و پتیم بلی؛ بیرووات دهریاره ی چۆنه؟ منیش گوتارمه کم خۆتندوه، به زمانیکی «عه ره بیی» باش نووسرایوو، هیندی هه له ی پچووکیشی تیدا بوو، هه ر چهنده، هه موو نووسه ری ئه وه لانه دهکا، به لام، شتیکی زۆر جوانبوو. پتیم گوت: ئه مه له رۆژنامه که ماندا بلآویدمه که نه وه. ئه م گوتاره ه ی کتیه؟ «عهلی» پتی خۆشبوو، شاکه شگه بوو! دوا ی دوو رۆژی دیکه، به هه مان شتیه، گوتاریکی دیکه ی بۆ هینام. دیسانه وه، له رۆژنامه که ماندا بلآومان کردوه. دوا یی گوتم: «عهلی!» خاوه نی ئه م گوتارانه کتیه؟ گوتی: به خوا، نه وه «ماسعوود محهمه» و دهیه وئی، چاری پتت بکه وئی. سواری ئۆتۆمۆبیله که م بووین و یه کسه ر چووین بۆ لای. پتیکه وه دانیشتین و شته کان کۆتای پتیهات. به لام، پتیکه دادانی راستیی له سالی «1960» دا بوو. له وه سه رده ماندا، «ماسعوود» وا بیریدمه کردوه، «مه لا مسته فا» کۆمونیستی.

— سهیره!

تۆ گوتبگه ره، من ئه م چیرۆکه شت بۆ دهکتر مه وه. پتی وابوو، «مه لا مسته فا» کۆمونیسته. «عه بدولله زاق محتدین»، مامقوستای زمانی «عه ره بیی» بوو.  
— کاتی خۆی، وه زیری «وه حده» بوو.

پتیش ئه وه ی وه زیری. هه ر نه ویش بوو، له سالی «1970» دا، پتیشنازیکرد، من له «کۆری زانیاری عیراق» دا، وهک ئه خدام وه رکیڕیم. به لام، من رهنم کردوه. مامقوستای زمانی «عه ره بیی» بوو، نه ته وه ییش بوو. له رۆژنامه ی

« نه لجمهوريه دا، له نيوان نهی و . مسعود محمد دا، دمه ته قيه ک دامه زرا. باسي » مه لا مستغفا شيان دمکرد. دهيان گوت: نه وه مه لا سوور » شتی له بابته انه و نازانم چی، به باشی له يادم نه ماوه.

« برايم نه محمد » به نووسينه انه په ستبوو. بی گومان، ناگای له دمه ته قيتکان بوو. گوتی: نه دمه ته قيتیانهی رڼنامهی « الجمهوريه » خوندونه وه؟ گوتم: به لتي. گوتی: نه وانه هی « عبدالرہزاق محیدین » و « مسعود محمد » من، وه لامیان نادهیته وه؟ گوتم: « برايم »، با بیت بلیم: من وه لامیان دمه وه، به لام به شیوازی تایه تیی خڅم، وه لامیان دمه وه، گوتی: تو هرچیت دهوی، بینووسه. گوتم: به هرچی دهنووسم، هر دوکیان بی دهنککه م. نیمه نامانه وی، بی دهنکیانکه یی؟ گوتی: باشه. هرچی فارهنگی زمانی عره بیی هبوو، هه موویم له به رده می خڅمدا ریزکرد. له به رنه وهی، « عبدالرہزاق محیدین »، ماموستای زمانی « عره بیی » بوو، نووسه ریش بوو، هیتندی شت هبوو، نه دهبووايه، هه لتي تیدا بکا. له پتشددا، گوتاره کمی نهوم هینا. به شتوويه دهمپیکرد، تا نیسته ش، « برايم » له بیرماوه و باسیده کا. گوتم: نیسته نیمه، دهرباره ی هیتندی کیشه ی رامیاری پروت، دمه ته قيه ک، له نيوان ماموستا فلان و ماموستا فلاندا، له رڼنامهی « نه لجمهوريه دا دمه خوندونه ». له سر دید و بڅوونه رامیاریه یکان ناتوانین، له ماموستا « عبدالرہزاق محیدین » بپرسینه وه، له به رنه وهی رامیار نییه. ده توانین له سر نووسینه کمی و توانای له زمانی « عره بیی » دا، لپرسینه وهی له که لدا سازکه یی، به ی پیه یی، ماموستای زمانی « عره بیی » و ماموستای ماموستاکانی پاشه رڼزه. به کوورتی: هه مو زمانه « عره بیی » هه کمیم، له سره وه تا خواره وه هینا و هر به گروون، گرووم. دوازه تا سیازده، هه لم لی نڅزیه وه، بوم ریزکرد و یه کسه ر، له رڼنامهی « خبیات دا بلاومان کرده وه. له کڅتایی گوتاره که شدا، هر به شتوويه نووسیه یوم: به لام، بز نووسه ری نووم، کاک » مسعود محمد «، قسه و باستیکی بیکه مان له که لیدا هیه. یه کسه ر « برايم » گوتی: نه م گوتاره ده بی، بلاوکرتنه وه. نای « برايم ! » چن ورد و هه ست ناسکه، له رووی « عره بیی » هه وه، زمانه کمی رڼر باشه. برهوابکه، نه و ژماره یه مان، نوو جار چاپ کرده وه. ده زانی، نه و ژماره یه، دمس خوندنکارمکانی « خانگی ماموستایانی بالا » که وتبوو. هر خوندنکار چی، دانه کمی کریبوو، کاتی له بزدا له که ل « عبدالرہزاق م. دا

پیکه یشتبوون، لهو بارانهوه، پرسپاریان لئ کرډبوو، نه یتوانیبوو، وه لامیان بداتهوه.

– تنیا هه لسی زمانه وانسی بوو؟

به لئ. دواى نهوه، نیدی هه ر دوکیان بی دهنگبوون. « مسعود محهمه »، تا ئیستهش نازانئ، کئ نهو گوتاره ی نووسیوه. نهوه به کهم جاره، بۆ تۆی باس ده کهم.

پ 37 : وهک له سالی « 1991 » دا، ئەم پرسپارهم ئاراسته کردن، ئه پوژش، چاوپیکه وتنه که من، به هه مان پرسپار کۆتای پیدینن. ئایا « بارزانی » هه لسی هه بوو؟

و 37 : « بارزانی »، مرۆڤبوو. مرۆڤیش، هه له دهکا. تنانته، پیغه مبه رانیش هه له ده کهن. له به ره به یانی میژوووه تا نه پوژ، هیچ سه ره کردیه، له سه ره کردمانی جیهان نابینن، چاکه و خراپه کانیان، بۆ ریز نه کرډن و بۆیان نه یژاردن. ئه ویش هه رگیز، لهو یاسایه به ده ره نه بووه و نییه. له کاتی وتووێژماندا، هیندئ له هه له کانییم، بۆ به نه جه ژمیر کردی. به کئ له هه ره هه له که وه رمانی نه وه بوو، به رواى به هیندئ خه لک ده کرد، نرخی نینۆکی کیشیان نه بوو.

– گه ره شتیکی دیکه تان هه بی و بتانه وی، باسیکه ن، فه رموون.

نه خیر. هیچی دیکه م نییه. تنیا داواکاریم نه وهیه، ئتوه ی روونا کبیری کوود، به شیوه یه کی راست و رتکوویک، نه رکی نیشتمانیی سه رشانی خۆتان به جئ بگه یهن. به وه دلم ده چه ویتنه وه و سه رم به رزه به یته وه. چونکه، بۆم ده سه لئ، هه ر چی مانه دووییمان هه یه و هه ر چی هه ولێکه مانداوه، به خۆراپی نه رۆشته وه.

– مامۆستای هیزا، گه لئ سوپاسته ده کهم، کاتیکی زۆرم لئ کرتی، داواى لیبورینت لئ ده کهم، مانه دوو مکردی.

کاکه! تۆ مانه دوو تکرده م. به لام، هه ر چی چۆنئ بی، ئیسته ده بی، ئەم شتانه ت بۆ کۆپیکه م، تا بلایانکه یته وه.

الاستاذ العزيز جرجيس فتح الله المحترم

تحية طيبة .

اكتب لك هذه الرسالة لؤكد مدى تقديري واحترامي لك. و لا يمكن ان ننسى دورك وعلاقتك التاريخية معنا. ويسعدني جدا ان تتفضل بزيارتنا في اقرب وقت مناسب و سوف نقوم بكل ما يلزم اذا قررتم السفر.

بامل اللقاء مع فائق التقدير

المخلص

مسعود البارزاني

١٩٩٥/١٢/١١

جرجيس فتح الله المحامى      السويد – كاترينهولم فى ٢٠ من كانون الثانى

١٩٩٦

المحترم السيد مسعود البارزانى  
رئيس الحزب الديمقراطى الكردستانى

سلام عليك و بعد

لقد تسلمت بسرور رسالتك الرقيقه المورخه فى ١١ من كانون الاول الماضى. و لم يكن مصدر عجب لى احساسيسك النبيله و مشاعر المحبه التى تكنها لى. فانا ما شككت مطلقا فى صدقك و فى كل عباره طيبه كتبتها عنى. و لا سيما دعوتى لزياره كردستان. الا ان مصدر عجبى هو ورود الرساله و الدعوه فى زمن متاخر جدا. لان رايك الذى ابديته عنى و اقرارك الصريح بدورى و العلاقه التاريخيه التى تربطنا، لا تشاركك فيه او ترضاه لك قياده حزبك. فقد سجلت نقيضا لرايكم هذا عنى بمقال طويل ليس فيه غير شتائم و اكانيب رخيصه و عبارات قنف و قدح نشرته فى العدد ( ٦٨٠ ) من خببات جريده الحزب الرسميه. انى ابعت لك بنسخه منه و انا واثق بانك كتبت من وراء ظهرك و من دون علمك، و هو واحد من البراهين على ان كثيرا من التصرفات الشاذه للاخلاقيه التى تعزى الى قياده الحزب تتم من دون علم منك.

فهذه هى اذن مكافاتى عن دورى التاريخى. و هى واحده و ليست الاخيريه من مكافات مماثله تلقيتها طوال اكثر من ربع قرن و انت اعرف بها من غيرك. ان مصدر عجب العارفين بها غيرك هو انى بقيت اصمد لها و حافظت على اخلاصى و كلمه الشرف التى قطعتها للوالد قبل رحيله. و خلافا لما ورد فى رساله مسوولكم الحزبى هنا. فانا ازداد فهما للحياه. و اتمتع بنشاط عقلى رغم تقدمى فى السن و حين يصاب الآخرون بخرف الشيخوخه و التفسخ الذهنى و الخلقى. و الفضل فى ذلك لتربيته سليمه تلقيتها من ابوين صالحين و ليس فى الشوارع و الازقه. و قد حافظت على هذا المستوى دائما. و انا ارى مردوده كل يوم و كل ساعه فى الاحترام

و محبه اللتين يخصني بهما الاف من قراء ما اكتبه و هم يولفون حولي حصنا منيعا لا تقوى ايه قذيفه توجهها قياده حزبكم مع احداث خدش في جداره. اطمئن منى. فلن انخر وسعا و لن اترك مناسبه الا انتزعها للدفاع عن شخصك و سمعتك بالحق و ابحت عن الانتهازيين و الوصوليين و النفعيين و الضبثاء و العملاء بين من يحيط بك و اعمل على التخلص منهم قبل فوات الاوان. و كل ما اتعناه لك و لابناء البارزاني و احفاده ان يخرجكم الله من هذه المحنة سليمى السمع و الصحة. فبوجود عدد من هولاء الذين وصفهم حولك - لا ارانى اجد لى مكانا.

المخلص - توقيع



من جرجيس فتح الله:

## – ايضاح و تنبيه –

حول ما يحصل في " المنطقه الامنه "

بمناسبه مقابله اجراها د. حسين محمد عزيز مع الكاتب

طرح الدكتور عزيز في العام الماضي جمله من الاستله تتعلق بماضى القضية الكردية وحاضرها ومستقبلها وكذلك بتجاربي الخاصه فيها. ثم نشرها بكتاب عنوانه " خولانوره له بازنيه كى بوشدا " اى نحن ندور فى حلقه مفرغه. وقد تم تسجيل هذه المقابله خلال عده جلسات وباللغه العربيه. دفعنى الى الاسراع بتلبيه طلبه تاكيده لى مرارا بانه شخص محايد لا يدين بولاء لاي من الجهات المتصارعه فى كردستان (ظهر فيما بعد انه عضو فى مجموعه سياسيه اطلقت على نفسها اسم المؤتمر القومى الكردستانى) وهى مجموعه تشن حملاتها عن طريق تلفزيون كردستان ضد الحزبين المتصارعين وتخص باشد حملاتها الحزب الديمقراطى الكردستانى. ذكرته فى ختام المقابله بالواجب المفروض على امثاله، وهو ان بيعث لى بالنص العربى بعد كتابته لاعاده النظر فيه وتنقيحه وتهذيبه ووضع فى صيغته النهائيه ولتذليله بتوقيعى والا ذن بنشره. فوعد بذلك لكنه لم يفعل رغم اتصالى به مرارا وطلبى البر بما قطع على نفسه وكنت اخشى ان يحشر فيه ما يجرى من احاديث خاصه خارج نطاق الرد على الاستله حيث اعتدت تنبيهه الى ذلك مسبقا.

نشرت ترجمه المقابله بون اطلاعى على النص كما قلت. وقد ذكر لى من اثنى بقوله ان بعض ما جاء فى المقابله قد يختلف اختلافا بينا عن الاراء و المعتقدات التى جاهرت بها قولا وكتابه فى مولفاتى ومقابلاتى واحاديثى الصحفيه ومحاضراتى وكلها تقريبا كانت باللغه العربيه وقليل جدا منها بالانكليزيه والفرنسيه. وقد اعتاد كل من اخذ عن لسانى بمقابله ان يعرض على ما قلته او ما بونه قبل نشره ولا ادرى ما الذى حمل صاحب المقابله على ان ينحو هذا المنحى؟

ومهما يكن من امر فالاصل عندى هو سلامه النيه وسمو القصد وهو ما كنت اتوقعه واطلبه من كل انسان ينقل عنى ويتحدث الى.

سابقى والحاله هذه المسؤول عن كل راي او افكار اكتبها وانشرها ولا جناح على فيما يدون عنى وينقل عن لسانى او يترجم عنى من بون موافقتى المسبقه ومن غير اطلاعى عليه. وقد عرفنى قرائى بانى لا اهتم قط بالحساسيات والمشاعر التى اخلفها اسليه كانت تلك المشاعر ام ايجابيه. لا سيما فى مسيره الظروف الدقيقه والماساه الكبرى التى يعانى منها العراق و تحديدا شماله. وهى ماساه مضاعفه فكريه واجتماعيه.

والتزامى بقول ما اراه حقا واجيبا، انما يفسره موقفى من الحزبين المصطرعين فوق ارض الوطن. ولى فى كليهما رفاق نضال ذى تاريخ بعيد لا يتذكره من هم اليوم على حافه مرحله الكهوله.

ويودى الان عرض مثل واقعى: بالنسبه الى حزب الاتحاد الوطنى الكردستانى، لم يصدر ولم اسمع بمدى علمى كلمه سوء او نقد وجه ضدى و ضد كتاباتى حول ما يجترحه هذا الحزب من اعمال لا قانونيه وتصرفات شاذه واعتدانات على المبادئ الديمقراطيه وحقوق الانسان، وخصوصا ضد اساليبه الدمويه فى محاوله القضاء على خصمه سياسيا وعسكريا وما جره هذا من نوائب ونبكات على سائر الاهالى وما تخلله من وقائع وضحايا ومع موقف هذا الحزب منى، فان ذلك لم يحل قط بينى وبين فضح اساليبه بون التخفيف من وقعها او محاوله تلمس بعض العذر له عنها.

وبالمقابل فقد هوجمت وطعن فى سيرتى وشوه ماضى واتهمت فى خلقى و شتمت بما لم يشتم به احد من قبل، بمقال تهكمى كبير الحجم فى الجريده الرسميه للحزب الديمقراطى الكردستانى. فلم يفقدنى هذا اتزانى، ولم يدفعنى الى التهويل والغلو فى فضح وتعريه ما يجرى من اعتداءات على

«بدمعراهيه و الحريات الفرديه و التسيب القانوني. و ايه ذلك بقاء علاقه الموده و الاحترام المتبادل بيني و بين رئيس ذلك الحزب و هي علاقه شخصيه لا تنال منها ارأى السياسيه نائلا ولا اتوقع ان تزيل اى قدر من المشاعر و تلك الموده التي ساستنجد بها و اضعها على المحك بعد قليل. لهذا السبب و لاني كنت اريد ان يبدو موقفى منه واضحا للجميع. اذنت لصاحب المقابله نشر نص جوابى على الدعوه التي وجهها الى لزياره كردستان. فالى اولئك الذين يضعون ما جاء فى المقابله تحت المجهر اقول: اما كان الاخرى بهم تركيز كل الجهود و ادخارها من اجل وضع حد للنزف الدموى القائم على قدم و ساق فى ارض الوطن؟ اليس هو احفظ للسمعه و احفى بالمنتقدين؟»

تبييني :

بين گومان، نمه تهنيا نو به شهى گوتاره كه يه . كه پتروندى به چارپتكو تنه كه و منوره هديه . نه گينا، گوتاره كه گه لى له وه دروژتره و نعوانى ديكهى ، هيچ جوژه پترونديه كى به منوره نهيه . بزيه ، به پتروستم نه زانى ، همسوى بنوسم . هه كه ستيكيش ده يه وى ، همسوى گوتاره كه بخوتنتيه وه ، نو ناو و زماره گوتاره كه ، له وه لامه كى خرمدا بلا و كراوه ته وه .

## بهری خۆری راستیی، به بیژنگ ناگیری!

له گۆفاری « حویودو بی مانگی » فېبروهری/1998، ژماره « 6747 » دا، مامۆستای هیزا « جهرجیس فەحوولاً »، له بهر پۆشنایی یاسای « نه شیش بسووتی و نه کهباب »، به نارەزووی دلی خۆی، گوتاریکی چوار ستوونی پازاندۆتهوه. هەر چەندە، گوتارمکه به ناو، دهربارهی « پروودامکانی ناوچهی ئارام » نووسراوه، به لایەکی دێره، مامۆستا به هەلیزانووه، بۆیه ستوون و نیویکی نووسینهکە، بۆ من تەرخانکردووه! هەرچی چۆنی بی، دەمەوی، پیش نەوهی، وه لایەکی مامۆستا بدەمەوه، چەن راستییەک، بۆ هاوزمانەکانم پوونکەمەوه:

وێک چەن جارێکی دیکه باسکردووه، هەموو نەو راستییانە، له دووتوی بەرەمهکاندا بلایاندمکه مەوه، بۆ لایەنێکی دیاریکراوی تۆمار ناکەم. بەلکوو، تەنیا بۆ « جەماوەر، نەومکانی دواڕۆژ و میژووی پر له تەمومزایی نەتەوه » مەمی دەنووسم. جا، ئیدی کتی و کام ریکخراوی رامیاری، قازانجی لێ دەکا، کام لایەن زیانی لێ دەبینی، ئهوهیان پێوهندی به منوه نییه و ئهز ههچ باکتیکم پێی نییه. چونکه، بهرزهوهندی بالای نەتەوهکەم، له سەر هەموو شتیکی و هەموو لایەنەکانەوه داناهه، راستیی و هەقیقەت، لای کتی بی، نووسینهکانی منیش، تەنیا، میوانیکی ئێسکسووکی ئهوه لایەنە دەبی. به پێچهوانەشەوه، هەر لایەنی، له ناستی راستیی و هەقدا، سەر پرووت و پێخاوس بی، مەگەر تەنیا، پیش میوانی بی!

بەرەمهکە، چ له هەندەرران و چ له کوردستان، سەرکهوتنیکی مەزنی بە دەس هێنا و به تەواویی دەنگیدا یهوه. له کوردستان رۆژنامە « کوردستانی نوێ » سێ رۆژ له سەر یەک، له سەر نەو چاویکەوتنە نووسیهوه. جەماوەری تینووی راستیی و هەقیقەت، بی نەوهی پرس به خۆم بگەن، به سەدان دانەیان

لئى كۆپىكرىدوۋە بىلاۋيان كىردۈتتە. ئۇ سەر كەۋتە مەزىنە، لە لايە كەۋە، كۆپرايى بە چاۋى، دۆممانى ئازايى بىرورادەر بىرىن و دىمۆكرا سىيدا ھىنا، لە لايەكى دىكە شەۋە، چ لە كوردستان و چ لە ھەندىرەنەۋە، بە دەيان نامە و چەپكە گۈلى دەسخۆشەنەم، لە دۆستان و خوتنەرانەۋە پىگە شىت.

دوای ئەۋەى، گوتارەكەى مامۆستام خوتنەۋە، يەكسەر بە تىلئىفون، پىۋەندىم پىۋە كرد و ھىندى پىرسىارم ئاراستە كرد، ئەۋىش زۆر بە رىزەۋە، ھەمۇ شىتىكى بۆ روونكرىمەۋە و داۋاى لى كردم، بى دەنگىم و ۋەلام نەدەمەۋە. منىش داۋاكارىيە كەم پەسەند كىرد. بە داخەۋە، پلەى رىزم بۆ مامۆستا و رەۋىشتم، رىتى ئەۋەم نادا، لىرەدا قسەكانى مامۆستا بىگىرەمەۋە. بەلام، دوای ئەۋەى، ھىندى پىروپا كەندەى بى سەرۋىبەم بىستەۋە، چەن كەستىكى بى وىزدان و شەخۇر دەيانەۋى، نان و پىزى پىۋە بخۇن و بەرى تىشكى خۇرى راستىي، بە پىژنىكى كونكونكرۋى درۆۋدە لەسە و ناپا كىيەكانىان بىگرن، بىرپارەدا، ھىندەى نووسىنەكەى مامۆستا، پىۋەندى بە مەنەۋە ھەبى، ئەم روونكرىنەۋە بىلاۋكە مەۋە. نىستەش، كاتى ئەۋە ھاتوۋە، ناۋرپى لە نووسىنەكەى مامۆستا بەدەينەۋە و چەن تىبىنىيەكى كورت، بۆ مېزۇو تۆمار كەمىن.

1. چاۋىكەۋتەكە، رۆزى « 1997/4/18 » سازكراۋە و لە ناۋە راستى مانكى « سىپتىمبەر » دا بىلاۋكراۋەتەۋە. مامۆستا، لەۋ ماۋە دوورودرىژەدا، بى دەنگ بوو، نازانم، بۆچى نىستە بىرىكەۋتۆتەۋە، وا كاي كۆن بەبادەمكا؟! بىارە، » ئەم ماستە، موۋەكى تىدایە! ».

2. مامۆستا، ھەرچىيەكى گوتوۋە، لە سەر چوار كاستىتى ئەۋەد خولكەيى، بە زمانى « ەرمىيى » تۆماركراۋە. پاشان، منىش دەقە كەم بە « كوردىيى »، كىتومت ۋەك خۇى بىلاۋكردتەۋە. ھەر چەندە مامۆستا، جارتكى دىكە، بۆى دوۋىاتكرىمەۋە، بە ھىچ جۆزى، گومانى لە دەسپاكىيى مەن نىيە، بەلام، كەسى گومانى لە ھەر شىتى ھەبى، ئەۋا بۆ مېزۇو بەلگەكانمان لا چىنگەكەۋى!

3. تا نىستە، چەندىن كەسى نەناسىۋا و ناسىۋاى دىسۆزى خۇم، بە تىلئىفون و بە نامە، پىتىيان راگەياندووم، گوايە: ھىندى لەۋ زانىيارىيەنەى، لە چاۋىكەۋتەكەدا ھاتوۋە، فرى بە سەر راستىيەۋە نىيە. چگە لەۋەى، ئەۋ ھەۋالانە، ھىچ پىۋەندىيەكى بە سەر مەنەۋە نىيە، تەنىيا مامۆستا، لە راستىي و ناراستىي ۋەلامەكانى خۇى بەرپىرسىارە، مەن ھەر ھىندەم لە سەرە، بە

دهسپاکی، وه لامه کانی مامۆستا بلۆکه مهوه، نهگینا، له رووی دید و بۆچوونه کانییهوه، وهک له پیشه کبییه که شدا کوتومه: (هرچی له دووتوی ئهم پهرتووکه دایه، بیروپای تایبهتی مامۆستا خۆیتیه، مارج نییه، من لهگهڵ ههموو بیروپاگانیدا په کبگر مهوه.) 1 - ل - 16 لهگهڵ نهوه شدا، بۆ نهوهی که شتیکی دیمۆکراسیی دروسیی، دیالۆگیکی نازاد و سه ره بخۆ، دهاریه میژووی هاوچه رخێ کورد و نهئینییه کانی شۆرشێ چه کرداری 11/ سیپتیمبر « بخولقی، داوام له ههموو براهیکی نازیز کردووه، وه لامیبدنهوه و راستیی بۆ چه ماوه په کلاییکه نهوه. چونکه، سه بهسی سه ره مکی من لهو چاوپیکه وتنانه، تهنیا روونکردنهوهی راستیییه.

4. مامۆستا، بۆ خۆی نازادبوو، کس ناچارێ نه کردبوو، نهو زانیارییهانه بدرکینتی. به لکوو، زۆر به نازادیی و به نارهزویی تهواوی دلی خۆی، بیروپاگانێ دهبریهوه، به ههموو کولودل و له کانگای بڕاوه قسه یکردووه. به تایبهتی، تهنیا مارجی نهو نهوهبوو، پێش چاوپیکه وتنهکه، پرسیاره کانی بۆ بنیترم، منیش بۆم نارد. جا گهر نهو پۆ، له بهر هه ره هۆیه بی، له هیندی دید و بۆچوونی خۆی، په شیمانبووبیتتهوه، لهگهڵ نهوه پری رێژمدا، نهوهیان هیچ پێوهندییهکی، به منه وه نییه و تهنیا بۆ خۆی دهگه ریتتهوه.

5. لهگهڵ نهوه شدا، که مامۆستا، پایهکی نهکادییمی دیاریکراو و رێژتیکی تایبهتی، لای من هیه، نه ده به سوایه، نهو باسهی، لهگهڵ گیروگرفتی « ناسووری یه کاندایه لکیش کردایه، گله و گازندهی هیندی کهس و لایه، کاری تیکردایه و نهو وه لامه ی بنووسیا به!

6. نهوهی دلخۆشکهره، مامۆستا، هیچ رهخنه یهکی، له سه ره ناوه رژیکی بابهتی چاوپیکه وتنهکه نییه، وهک هیندی گیره شتوین دههۆلی بۆ دهکوتن. به لکوو، هه موو گله ییه کانی، له خانای رهخنای تهکنیکی و شتیوهی بلۆکردنهوهی به ره مه که دا جیا نده بیتتهوه.

7. ناوی به ره مه که به « عه ره بیی، « الدوران فی حلقه مفرغه یه، نهک وهک مامۆستا نووسیویه تی: « نحن ندور فی حلقه مفرغه ».

8. تا ئیسته چه ن جاری، دهاریه ی بی لایه نیی، هیندی شتم روونکردووتهوه. وا جاریکی دیکه ش لیرمدا، هه لوگستی خۆم دووباره ده ره ده برمه وه. ئه ز، هه ره هینده بی لایه نم، تا نهو پۆ نه نامی هیچ ریکخراوتکی رامیاری کوردیی و کردوستانی نیی. هه ره کاتیکیش، بهو باوه ره که شتم، ده بی، له ریکخراوتکی

--بیر بی سردسیییی، برببم و جیی حوم بحرم، بیدی حویئ له حورته و سرتە و بۆلەیی، هیچ کەس و هیچ لایەتکی دیکە ناگرم، چەن گەورە بێ. بەلام بێ لایەنییم، ئێوە ناگەیهنێ، له ناستی ئێو کارهساتانەیی بە سەر نەتەوهکەمدا دێ، بەرانبەر ئێو رووداوانەیی، له کوردستان روودەدەن، وەک کورد و وەک نووسەر، بێ لایەنییم. نەخێر، هەرگیز بێ لایەن نەبووم و هەرگیز او هەرگیزیش بێ لایەن نیم و ناشبم. چونکە، هەموو ئێو هەلە و تاوان و ناپاکییانەیی، له لایەن پارتە کوردستانییه کانهوه، بەرانبەر بە نەتەوهکەم دەکرێ، بەهۆی و نەهۆی، بە شیوهیهکی راستەوخۆ، کارمێدەمکن. هەرۆهەا، من کەسیکی بیانی نیم، تا له نوورۆه، تەماشای کارهسات و رووداوێکان بکەم، بەلکوو، بە شانازییهوه دەلێم: کوردم و خۆم بە رۆلەیهکی ئێو نەتۆه هەزاره چەوساوهیه دادەنێم. لەبەرئێوه، لهو رۆژۆه دەنووسم، کەم رووداو و کارهساتی نەتەوهیی هیه، له بەرهمه کانهما، بە ئاشکرا، هەلۆستی نەتەوهیی و نیشتمانیی خۆم، بەرانبەر یان دەرئەڕی بێ، نووسینه کانیشم، گەواهیی ئێوهم بۆ دەدەن!

9. تەنیا یەک جار، مامۆستا، دەرپارەیی بێ لایەنییم لێی پرسیم و منیش، لهو رووهوه دانیامکرد. بەلام، مامۆستا له نووسینه کەیدا دەفەرموێ: « دوايي دەرکەوت، له کۆمه لێکی رامبارییدا ئەندامه و ناوی خۆیان ناوه » کۆنگرهی نەتەوهیی کوردستان ». ئەمانەش کۆمه لێکن، له رێی تیلیفیزیۆنی کوردستانهوه، دژی دوو پارتە شەرکەرەکه، شالۆی هێرشکردن دەبن، توندترین شالۆیش، بۆ سەر پارتی دیمۆکراتی کوردستان تەرخانکراوه).

کاتی، له « 1997/8/18 »دا، بەشدارییم له کۆیوونەوه کانی، « کۆنگرهی نەتەوهیی کوردستان » له « برۆکسل » کرد، پیش ئێوهی برۆم، بە تیلیفۆن مامۆستام ناگادارکرد. دواي ئێوهی گەراشمهوه، بە درۆژی، باسی کۆیوونەوه کانی کۆنگرەم بۆ کرد. بەلام، ئێو هیچ تیبینییهیکی نەبوو. لهگەڵ ئێوهشدا، هێشتا چاویکەوتنەگەش بلۆ نەبووبۆوه!

لێرەدا دەهۆی، ئێوه بلێم: بە داخهوه، مامۆستا هێندێ زانیاریی، له چەن کەسیکی سەرلێشێواوه وەرگرتوه. زانیارییه کانی و نەهۆی، تەواوین، بەلکوو، زۆر بیان هەلەن. چونکە، کۆنگرهی نەتەوهیی، جگە لهوهی، رێکخراویکی رامباری نییه، هێشتا دروسیش نەبووه! تا نێستەش، چەندین رێکخراوی کۆنگرهی نەتەوهیی، له هەندەران هەن، بەلام، هیچیان نایانتوانیوه، بە تەواویی، کورده پەنابەرەکان و رێکخراوه رامبارییه کانی

کوردستان، له دەوری خۆیان کۆکنهوه و لۆبیهکی کوردیی و کوردستانی پیکبێن، سه‌رکه‌وتن به‌دیبتین و به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌رمیی و باوه‌رپیکراو، رێبه‌رایه‌تی کوردمه‌کانی هه‌ندهران بکه‌ن. هه‌ر چه‌نده، نه‌وانه‌ی له‌ کۆبوونه‌مه‌کانی « برۆکسل » و کۆپه‌هه‌کانی « ستۆکه‌هۆلم » دا به‌شداربوون، باوه‌ری من، به‌رانبه‌ر کۆنگره‌ی نه‌توه‌میی باش ده‌زانن! له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، کۆنگره‌ی نه‌توه‌میی، گه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی رێکۆپیک بکری و به‌ ته‌واویی، سه‌ر بگری، ئاوانی هه‌موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر و پووناکبیره، به‌ تابه‌تی، بۆ نه‌توه‌میه‌کی له‌تۆپه‌تکراوی بنده‌سی وه‌ک کورد، گه‌لی پێویسته. بۆیه‌ ده‌بی، جگه‌ له‌ تاکه‌تاکه‌ی خه‌لکی کورد، هه‌موو رێکخراوه « پێشهی، دیمۆکراسیی، رامیاری عه‌کانی کورد و کوردستانی، چ له‌ ده‌روه‌ و چ له‌ ناوه‌ی وولات، له‌ هه‌ر شوێنی بن، به‌شداریی تیدا بکه‌ن.

10. له‌ راستییدا، که‌سی گۆی له‌ تیلیفیزیۆنی « Med » راگه‌ری، نه‌و تاوانبارکردنه‌ راست نییه. چونکه، جگه‌ له‌وه‌ی مامۆستا، کوردیی باش نازانی، که‌نالی « Med TV » شی نییه، تا بزانی، شالای هیرش، بۆ سه‌ر نه‌و دوو لایه‌نه‌ ده‌با یا نا، به‌لکوو، نه‌م هه‌واله‌ی له‌ نه‌یارتی نه‌و ده‌زگه‌ کوردیبیوه‌ وه‌رگرتوه‌! ده‌توانم بڵیم: « Med TV »، نه‌ک هه‌ر هیرشی ناره‌وا، بۆ سه‌ر هه‌چ لایه‌نی ناکا، به‌ لکوو تا بلیی، تیلیفیزیۆنتیکی زمان پاکه، وه‌ک هه‌موو تیلیفیزیۆنه‌کانی دیکه‌ی نه‌م جیهانه‌ش، ته‌نیا ده‌نگوباسه‌کان بلامه‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها، کۆنگره‌ی نه‌توه‌میی، تا ئیسته، نه‌و تیلیفیزیۆنه‌ی، بۆ هیرشکردنه‌ سه‌ر هه‌چ لایه‌نتیکی کوردیی و کوردستانی به‌کار نه‌هیناوه، به‌لکوو، چه‌ن جارێ، بانگه‌یشتنی تابه‌تی، له‌ هه‌ر دوو پارته‌ شه‌رکه‌ره‌که‌ش کردوه، نه‌و چه‌نگه‌ چه‌په‌له‌ راگرن و به‌شداریی، له‌ کۆنگره‌ی نه‌توه‌میییدا بکه‌ن.

11. به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌شتیی، له‌ چاوپیکه‌وتندا، دوو رێبازی جیاواز پێرمو ده‌کری. یه‌که‌میان نه‌وه‌یه: هه‌ر دوولا پێشه‌کیی، له‌ سه‌ر شیوازی بلامکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ رێکده‌که‌ون. دوا‌ی نه‌وه‌ی، چاوپیکه‌وتنه‌که‌ ته‌واو ده‌بی، چاپده‌کری، بۆ لایه‌نی دووم ده‌نیررته‌وه، تا چاوی، به‌ بیروراکانی خۆیدا بخشینیته‌وه. به‌لام، جگه‌ له‌وه‌ی، ئیمه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ باسی هه‌چمان نه‌کردبوو، به‌ هه‌چ شیوه‌یه‌کیش، باوه‌رم به‌و جۆره‌ چاوپیکه‌وتنه‌ نه‌بووه‌ و نییه. ته‌نانه‌ت، له‌ سالی « 1995 » دا، له‌گه‌ڵ مامۆستا « برام نه‌مه‌د هیشدا، چاوپیکه‌وتنیک سازکرد، تا بلام نه‌کردوه، پێشانم نه‌دا.



جۆرى دووميشيان نەويه: ھەر كە چاوپىتكە وتنەكە تەواويو، ئىدى، كۆتايى پى دى و لايەنى يەكەم، ماوھ بە لايەنى دووم نادا، بە بىروراكانى خۆيدا بچىتەوھ. من ئەم رىبازىيان پىرھودەكەم. چونكە، بە باوھرى من، ژۇرنالىستى سەرگەوتتو ئەو كەسانەن، ھەك چۆن ھەلۆيەكى بىرسىيى، پارو لە دەم بالندەيەكى دىكە دەفرتىنى، دەبى، نىزىش بەو شىوھە ھەولېدا، وشەي سەر زارى بەرانبەرمكەى خۆى بقرىتتەوھ و يەكبەيەك تۆماریانكا. بە ھىچ شىوھە نابى، دواى ئەوھى چاوپىتكە وتنەكە تەواودەبى، دەقەكەيان بداتەوھ، تا بە كاومخۆ دانىشن و قسەكانيان كولىژىترەن. چونكە، لە كارى چاوپىتكە وتندا، گرنگ ئەويە، ئەو كاتە، ئەو كەسە، چى دەلتى؟ تا چەن، ئاگای لە خۆيتى و ھەلە ناكە؟ ژۇرنالىستەكە، چۆنى دەجولتېنى؟ چ جۆرە پىرسىارتكى لى دەكە؟ چا، گەر وا نەبى، ئەو كەسە خۆى دەتوانى، لە مألەوھ دانىشى، بە ئارەزووى دلى خۆى، چى بوى، بىنووسى، پاشان، لە شىوھە نامىلكە يەكەدا، يا پەرتووكىكەدا بلایوكاتەوھ!

بۆيە، دواى ئەوھى چاوپىتكە وتنەكە تەواويو، مامۆستا، دواى لى كردم، پىش ئەوھى بلایوكە مەوھ، بۆى بنىرمەوھ و پىشانىبەدەم، تا بزانتى چى گوتوھ. بەلام، من ھەر ئەو كاتە، بە ئاگادارىي ھاوړىم «نەبىلى نوورى مەتىي»، يەكسەر داواكارىيەكەيم پەتكر دەوھ و پىم گوت: «ئەز، ئەو رىبازە لە چاوپىتكە وتندا پەچاوا ناكەم، بىروات ھەبى، چىت گوتوھ، ھەر ئەوھ بلۆدەكە مەوھ، بى ئەوھى، ھىچ جۆرە شتى كارمىتېكا. جگە لەوھى بەرىزتەن، لەو كوردىيەيى من تى ناگەن، چونكە، من بە ھەربىيى بلۆى ناكە مەوھ». پاشان، مامۆستا گوتى: «من باوھرت پى دەكەم و ھىچى دىكەى نەگوت». ئەوھ تەنبا، ھەر ئەو جارە بوو، نەك ھەك مامۆستا دەلتى: «چەن جارىكى پى گوتبم و بەلېنم دايتتى!» «دیارە، مامۆستا زووزوو، شتى بىردەمچىتەوھ!

12. ھىندى لەو شتانەي، لە چاوپىتكە وتنەكەدا دركاندوونى، لە كۆرەمكەى پۆزى «1997/4/6» - كۆمەلەي كوردستان ئاوارە دا، لە بەر چاوى جەماوھرىكى زۆر، لە كوردە پەنابەرمكانى شارى «ستۆكھۆلم»، بە پاشكاوى باسى كردوون. كەچى ئىستە، بە نەپنىي و شتى تايبەتىي، نىوان خۆمانى دادەنتى! بەلتى، ھەر ھەك لە پىشەكىيەكەشدا نووسىومە، ھىندى جار دەيگوت: رىكۆدەرەكە بكوژنەرەوھ، تا شتىكى تايبەتتە بۆ باسكەم، بەلام، من نەمدەكوژاندەوھ، چونكە، ھەموو چاوپىتكە وتنەكەم، بە شتىكى دانسقە و

تایبه‌تیی دهرانی. جگه له‌وهی، دواى چارویک‌وتنه‌کەش، چ بە تیلایفۆن و چ بە نامە، هیندی پرسیاری دیکەم ناراستە‌کردووه، بە سنگێکی فراوانه‌وه، وه‌لامی داومه‌تووه، منیش، وه‌لامه‌کانم له‌به‌روه تۆمار‌کردووه.

له‌ کۆتاییدا ده‌لیم: مامۆستاله چارویک‌وتنه‌که‌دا، هه‌رچی ویست، بێ دله‌راوکه درک‌اندی، به‌ ته‌واوی، دهردی دلی خۆی دهربری. دواتریش، لای هیندی دۆستی نازیزی هه‌ر دوولامان، گوته‌بوی: ووشه‌کان له‌ ناخی دله‌وه دهرچوون و لێیان په‌شیمان نیم. به‌لام، کاتێ چه‌ن کەسێ، یا ریک‌خراوتکی دیاریکراو، به‌ قسه‌کانی مامۆستا نیکه‌رانده‌مین، هه‌راسانیده‌که‌ن یا په‌خه‌ی لێ دهرگن، ده‌یه‌وێ، « کاسه‌که‌ ته‌نیا، له‌ سه‌ری مندا بشکینێ! »، هه‌موو هه‌له‌کان، له‌ ملی منه‌وه‌ بناڵینێ، خۆشی « وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی دهرچێ! »، جگه‌ له‌وهی، هیندی که‌س ده‌یانوێ، که‌لک له‌ و قسانه‌ی مامۆستا وهرگن، لای خۆینه‌ری کورد، له‌ بایه‌خ و پاسگۆزی نووسینه‌کانم که‌مه‌نه‌وه. بۆیه منیش، به‌ هیچ شێوه‌یه، له‌ هیچ کەس و له‌ هیچ لایه‌نتکی رامیاری، نه‌وه‌ قه‌بوول ناکه‌م، هه‌رگیز بێ دهنگ نابم و داکۆکی له‌ خۆم و نووسینه‌کانم ده‌که‌م. چونکه، ته‌نیا سه‌رمایه و دیاری ده‌سم، بۆ رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م، به‌ره‌مه‌کانه‌، ناموێ، نه‌وانیش، وه‌ک هیندی شتی دیکه‌یان لێ به‌سه‌ری، « جامیش ده‌لت: بشکیم و نه‌زینگیه‌وه! » و بزانه‌م، روونکردنه‌وه‌ی راستییش، کارێکی گه‌لت باش و مافیکی ره‌وای دیمۆکراسیی هه‌موو مرۆفیکه‌، به‌ تایبه‌تیی، ئێمه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی نازاد و دیمۆکراسیی وه‌ک « سوید » دا ده‌زین!

وێرای نه‌وه‌ی، پێژتکی بێ نه‌ندازه، پێشکه‌ش به‌ مامۆستا « جه‌رجیس فه‌تحو‌للا » ده‌که‌م، جارێکی دیکه‌ش، داواى له‌ شساغیی و ته‌مه‌ندرژیی، له‌ یه‌زدانی مه‌زن بۆ ده‌خوازم. هیوام نه‌وه‌یه، هه‌میشه سه‌رکه‌وتوویی، به‌ به‌ره‌مه‌ پر بایه‌خ و به‌پێژه‌کانی، چاو و دل و میشکمان رو‌شنگاته‌وه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، هیوادارم توانیبیتم، وه‌لامیکی پر به‌ پێستی، بیره‌راکانیم دا‌یینه‌وه. نه‌وانی ده‌شیانه‌وێ، « له‌ ناوی لێلدا، راوه‌ راستیی بکه‌ن، به‌ ته‌واوی، ده‌مکوتم کردب.

دوکتور حوسین محمەد عزیز

1/مئی/1998

ستۆکهۆلم

## له بهرهمه چاپکراوونکاني نووسر

گولنار :

1. بهره نازادى، گ. راپون، ژ. 2، سويد، 1991.
2. له پيتاوى راستيدا، بهريانگ، ژ. 87، سالي 12، سويد، 1993.
3. يکتنى سؤقتى هلرماوه له روانگى بهرژمونهنديپيهکانى نهتهوى کوردهوه، گ. راپون، ژ. 7-8، سويد، 1993.
4. دهرپارهى کهسايهتپى کورد، گ. راپون، ژ. 10-11، سويد، 1994.
5. بهره ستراتيژيکى پهکگرتوى نهتهويى، ههنگار، ژ. 13، لهندن، 1995.
6. ساپکولژيپهتپى سرژفى ناواړه کورد و بازاړى چاپمهنى کورديى، گ. گزينگ، ژ. 8، سويد، 1995.
7. ليکولپهوهيک دهرپارهى کزملهگى کوردهواړى، گ. گزينگ، ژ. 9، 1995.
8. کوزپه تاقانه ساواکى دنگ و رهنگى نهتهوهکهم (MedTV)، گ. گزينگ، ژ. 13، سويد، 1996.
9. ههنگاوى پهکهم و سرهتاي کارتيکى مهزن، گ. بهريانگ، ژ. 102، سالي 14، سويد، 1996.
10. چهند سرنجمن دهرپارهى سرهخوشى و پرسه دانان، گ. بهريانگ، ژ. 104، سويد، 1997.
11. ديکتاتورکان له بهر يهک ناويته قزى نمخسه و پلاتهکانيان دادهپتن، گ. بهريانگ، ژ. 105، سويد، 1997، گ. ديمزکراسى، ژ. 30، سليمانى، 1997.
12. کهى هوشن به بهر خوماندا دهپتپهوه؟ گ. بهريانگ، ژ. 106-107، سويد، 1998، گ. ديمزکراسى، ژ. 31، سليمانى، 1998.
13. با خومان چاک بناسين، گ. بهريانگ، ژ. 108، سويد، 1998.
14. سن سرنجى زمانهوايى، مانگنامهى پهپام، ژ. 8، 1998.
15. مافى ديارىکردنى چاره نووس، گ. نا، ژ. 30، 1998.
16. بهزه نهن، بازهين، کلکى به نهندانهين، گ. بهريانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتپى به دهنگ نپه، به رهنگ، کوردستان، ژ. 7، بهرلين، 1998.
18. چهند سرنجمن دهرپارهى ناسامهى نايپنى و نهتهويى خهليل منومر، گ. نيتسا، ژ. 20، سولهپاننى، 1999.
19. زپوره له نيوان کورداپهتپى و غيراچيتيدا، گ. ناينده، ژ. 1، سولهپاننى، 1999.
20. دلرى بهزهپى خوا، ر. کوردستانى نوئى، بهشى يهکهم، ژ. 1902، 1999/7/13، بهشى دووم، ژ. 1903، 1999/7/14، سولهپاننى.

21. دهرباری مه‌لفی گه‌رکوک، ر. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 999/8/11، سوله‌پانی.
- مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له دهروی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.
22. شتیوازی خه‌بات و ه‌سافی چاره‌نووسی نه‌توه‌کان، ر. کوردستانی نوێ، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌پانی.
23. دهرباری فریزۆلۆژی کوردیی، ر. نالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12، سوله‌پانی.
24. غرنووکیش له بی‌پایاندا دره‌خته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. ر. نالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله‌پانی.
25. ژن له ناویه‌ی ته‌لخی ه‌یندی ه‌نزاوه‌ی کوردیدا، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. ر. کوردستانی نوێ، 2312، 2000/11/25، سوله‌پانی.
26. ه‌یزی په‌کتیی له سایه‌ی دیمۆکراسیدا، کوردستانی نوێ، ژ. 2314، 2000/11/27، سوله‌پانی.
27. رۆژۆمیری رووداوه‌کانی مانگی نۆفهمبر له میژووی کورددا، کوردستانی نوێ، 2317، 2000/11/30، سوله‌پانی.
28. نهورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
29. شه‌کره‌ شه‌ره‌که‌م سوله‌پانی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاوێژی نوێ، ژ. 26، کوردستان - سوله‌پانی، 2001.
30. ناهوریی ه‌اوبه‌ش له نیوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم ه‌ر له کۆنه‌وه ه‌ه‌تا ئێستا، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله‌پانی، 2001.

#### نامه‌یلکه و په‌رتوووک :

1. دهرباری پرۆژه‌که‌ی په‌کتیی نیشمانی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
3. پێنج روتاری غه‌مگین، ج. 1، سوید، 1994.
4. دهورگاسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیووخۆ، ج. 1، سوید، 1994.
5. مملاتی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، سوله‌پانی 1993. ج. 2، سوید، 1995.
6. پێنج کاترمیر له‌گه‌ل برام نه‌حمه‌دا، ج. 1، سوید، 1995. ج. 2، سوله‌پانی 1996.
7. نامه‌یه‌کی درێژ بۆ نه‌وشه‌روان مسته‌فا، سوید، 1995.
8. کورد و شورش و ه‌لی میژووی، ج. 1، سوید 1996. ج. 2، کوردستان، 2000.
9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، سوید، 1996. ج. 2، سوله‌پانی، 1996.
10. به‌لق لیکنۆینه‌وه و ره‌خته نه‌ک شتیوانفی راستیی، ج. 1، سوید، 1996.
11. خولانه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌پانی، 1997.
12. رۆلی سیستیمی بنه‌ما له بزالی رزگاریه‌خوازی نیشمانی کوردستاندا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌پانی، 2001.

13. کیروگرفته سەرەکیه‌کانی کورد، ج. 1، سوید، 1998. ج. 2، سوله‌یانی، 2000.
14. نۆجه‌لان نه‌زمونتیکی نوێ و په‌ندی مێژوویی، ج. 1، سوید، 1999. ج. 2، سوله‌یانی، 1999.
15. سه‌له‌قی زمانه‌وانی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی، ج. 1، سوله‌یانی، 1999.
16. خلتی بیرگی ژارویی، ج. 1، چاپخانه‌ی هه‌میشه، سه‌له‌یانی، 2000.
17. یاقووت و زمروتی کوردیی، به‌رگی یه‌که‌م، ج. یه‌که‌م، کوردستان - سوله‌یانی، 2002.

## به‌رهمی داهاتووی نووسەر « ناکۆکی و ناپاکی له مێژووی کورددا »

له‌ سه‌ر ناپاکی نه‌توه‌یی له‌ کوردستاندا، هه‌ر له‌ به‌رهبه‌یانی مێژووه‌وه تا نه‌وێژ، لیتۆلینه‌وه‌یه‌کی مێژوویی‌مان ناماده‌کردووه. لیتۆلینه‌وه‌که، پتر باسی هه‌موو نه‌و ناپاکییانه‌ ده‌کا، که له‌ سه‌رده‌مه‌ جیا‌جیا‌کانی مێژوودا، له‌ جوولانه‌وه‌ی نازادیه‌خوازانه‌ی کوردستاندا روویانداوه. به‌ شتیه‌یه‌کی تایبه‌تیبش، بایه‌خمان به‌ « ناکۆکی، دووبه‌رگی و ناپاکی هه‌کسانی، هه‌ر دوو شوێنی «11/ سێپتیمبه‌ری 1961 و 1976» داوه. بۆ نه‌م مه‌به‌سته، گه‌لێ سه‌رچاوه‌ی گرنگی مێژوویی‌مان به‌کاره‌تیاوه و په‌نمان بۆ به‌ر گه‌لێ رووناکییر و که‌سایه‌تی کورد بردووه. به‌لام، بۆ نه‌وه‌ی، لیتۆلینه‌وه‌که، شتیاوێکی نه‌کادییانه و بێ‌لایه‌نانه‌ وهرگرێ، پتوستان به‌ ده‌کوئینت و سه‌رچاوه‌ی پتر هه‌یه. بۆیه، تکا له‌ هه‌موو خۆینه‌واران و رووناکییرانی هه‌تێای گه‌له‌که‌م و رێک‌خراوه‌ رامیاریه‌کانی کوردستان ده‌که‌م، گه‌ر، هه‌ر ده‌کوئینتیکیان، ده‌رباره‌ی « ناکۆکی، دووبه‌رگی و ناپاکی » له‌ سه‌ر شوێشه‌کانی کورد لا چنگده‌که‌وێ، به‌م نه‌درسه‌ی لای خواره‌وه، بۆمان ره‌وانه‌که‌ن. پتسه‌کی، زۆر سوپاسیانده‌که‌م و مه‌به‌سته‌که‌شمان، ته‌نیا رله‌کردنی مێژووی کورد و روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌یه‌که‌نه.

**AZIZ**  
**SVEABORGSGATAN 13, 2TR.**  
**164 72 KISTA**  
**SWEEDEN**  
**TEL. 08 - 752 75 74**

